

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ה

חֶלֶק - רס"ח

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרָרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיּהּ.

*

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצִּפּוֹן

בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלְכִים בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב יִבְנָאֵל

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

להזמנות ספר זה וספרים נוספים

עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות בזיכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לזווצאפ - 054-2287882

לתרומה בביט - 0545848878

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אוֹמֵר (ישעיה סג ז') "חֲסִדֵי הַיְוָי"ה אֲזַכִּיר תְּהִלָּתָהּ
הַיְוָי"ה פֶּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְוָיָה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
גָּמְלָם פֶּרַח־מִיּוֹ וּכְרַב חֲסִדִּיּוֹ", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(הוֹבֵא בְּבֵית מִדְרָשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם
מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְפָּרֵךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים סח, ל)
"לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שֵׁי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלוֹ שֵׁי
שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסִדִּים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל
אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם
הַזֶּה לְעֻנְיִים וְלֵאבְיוֹנִים, לְדָלִים וְלַרְשִׁים וְלְדַכִּים, וְלְעוֹלָם
הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאמַר
(ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךְ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה
עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין
פָּנָיו, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פָּנֶיךָ", מִזֶּה
עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֻצְמוֹ וּמְסַדִּיר
כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂפִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּפֶסֶת הַכְּבוֹד,

הקדמה

וגותן להן שכר טוב על כל אחד ואחד, שנאמר (ישעיה סג, ז)
”ורב טוב לבית ישראל”, ואפילו על כל אמירה ואמירה
שאדם אומר בין חברו לחברו, עד שתכלה מריבה מביניהם,
נוטל אדם עליהן שכר טוב, כנגד צדקה וגמילות חסדים.

ומה שכר נוטל עליהם מלמד שאורו זרח פאור
השמש בחשך ואפלה ממראה פניו, שנאמר (ישעיה נח, י)
”ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע זרח בחשך אורך
ואפלתך פצהררים”, ואף מחשבה טובה שאדם מחשב בעולם
הזה ואינו יכול לעשותה נוטל שכר טוב עליה לעולם הבא,
שנאמר (מלאכי ג, טז) ”ליראי הוי”ה ולחשבי שמו”, ומה
שכרו שהוא נוטל מלמד שנותבין אותו בספר זכרון לפניו
עם הצדיקים לזכות ולירש חיי עולם הבא, שנאמר (שם)
”ויפתב ספר זכרון לפניו ליראי הוי”ה ולחשבי שמו”, למה
פדי שיאכל וישבע מטובו של עולם הבא, שנאמר (ישעיה
נח, יא) ”ונחה הוי”ה תמיד והשביע בצחצחות נפשך”, ונחה
הוי”ה תמיד” זו מנוחת עולם הבא, ”והשביע בצחצחות
נפשך” זו מעדני עולם הבא שמהן שובעין כל צדיקי עולם.

והנה זכני הקדוש ברוך הוא, בזכויות חנם להשיב
לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם

הקדמה

עד עכשיו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשיו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערכים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעוברים עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם פנים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזילות, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל') "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביזנים, לזלים ולרשים ולנדבאים, קשי יום, נשפרי לב, ומרירי נפש פי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והפסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבי הם תשובות לשאלותיהם.

הַקְדָּמָה

וּמַחֲמַת שְׁעָדִין אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הַדְּפוּס מִכְתָּבִים מְשֻׁנָּת
תִּשְׁמַ"ה תִּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְעַד שִׁינְיָעוּ
לְשָׁנִים אֶלּוּ מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן יָקָח, וְיַעַן שֶׁנֶּאֱבְדוּ כַּמָּה אֲלֵפֵי
מִכְתָּבִים אֲמַרְתִּי וַיְהִי מָה אֲדַפִּיס שְׁתֵּים אוּ שְׁלֹשָׁה טוֹפְסִים
עַל כָּל פָּנִים מִכָּל שָׁנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלָּךְ חֵס וְשְׁלוֹם לְאֶבֶד, כִּי
רְבוֹת יִגְעָתִי וְטִרְחַתִּי וּבִטְלֵתִי מִזְמַנִּי הַיָּקָר, וְחִבְלֵי שִׁילָךְ
לְאֶבֶד, וּמִהֲקִדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבַקֵּשׁ אֱלֹהֵי אָבִי יִהְיֶה
בְּעֵזְרִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֹאוֹת אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלּוּ כְּכֹר
מִדְּפֹסִים בְּסִדְרַת חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", עַד שֶׁנִּזְכֶּה
לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׁבֹא יָבֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ
גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהַתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְפַּרֵּךְ, אֲשֶׁר
יִתְגַּלֶּה אֵז לְעֵינַי כֹּל כִּי מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

כַּרְךָ רַס"ח

תקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פֶּתַח סִמָּן ט"ז) הוֹשַׁעְנוֹת
חֲבוּטִין מְסֻגְלִים לְבַטֵּל הַפֶּחַד; הֵינּוּ יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂמִפְחָדִים,
אֲזִי הֶעֱצָה לְקַחַת עֲלֶיהָ שֶׁל הַהוֹשַׁעְנוֹת שֶׁל אֵיזָה צְדִיק הַדְּבוּק
בּו יִתְבָּרַךְ, וְיִשִּׁים אֶת זֶה בְּנֶרְתִיק, וְיִשָּׂא אֶת זֶה עִמּוֹ תָמִיד, וְזֶה
יִצִּילוּ מִכָּל מִינֵי פְחָדִים שְׂנֹכְנִס בְּבְנֵי אָדָם מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֵיהֶם
הַמְרַבִּים, כִּי בְּאֶמֶת אִם הָאָדָם יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ,
אֲזִי אֵינּוּ מִפְּחַד מְשׁוּם דָּבָר, אֲבָל כִּינֹן שְׂאָדָם אֲבַד אֶת אֲמוּנָתוֹ,
עַל יְדֵי זֶה צָרִיךְ אֶת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שִׁישָׂא בְּכִיסוֹ עֲלֶיהָ מִהוֹשַׁעְנָא
חֲבוּטָה שֶׁל אֵיזָה צְדִיק גְּדוֹל, וְכִמוֹ כֵּן מִי שְׂנוֹסֵעַ בְּדַרְכֵים עֲלָיו

ח אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

לְהַחְזִיק אֶצְלוֹ עֲלֵה מֵהוֹשַׁעְנוֹת חֲבוּטִין, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת דָּרָךְ סִימָן ר) מִי שָׁרוּכָב עַל סוּס יוֹלִיךְ עִמּוֹ הוֹשַׁעְנוֹת; וְכַמוֹכֵן גַּם הַיּוֹם מִי שָׁנוֹסֵעַ עִם רֶכֶב אוֹ אוֹנִיָּה אוֹ מָטוֹס וְכוּ', שִׁישָׂא עִמּוֹ עֲלֵה מֵהוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה, וְכֵן מִי שְׁאִין לוֹ יְלָדִים אֲזִי סִגְלָה לְקַחַת עֲלֵה מֵהוֹשַׁעְנָא חֲבוּטָה שֶׁל אֵיזָה צְדִיק גְּדוֹל הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּבְשַׁל אֶת זֶה, וְאֵת הַמַּיִם שֶׁהוּא וְאֶשְׁתּוֹ יִשְׁתּוּ, וַיִּזְכּוּ לְהוֹלִיד בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי אֵל תַּעֲשִׂי עֶסֶק מְזָה, זֶה טְבַעֵי שְׁאֵת הַבְּכוּרָה אוֹ אֶת הַבְּכוֹר תְּמִיד אוֹהֲבִים יוֹתֵר, אֵף שְׁזֵה הֶבֶל, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל הַיְלָדִים הֵם אוֹתוֹ דָּבָר, אֲבָל זוֹ מְצִיאוֹת, וְלִכֵּן אֶת לֹא צְרִיכָה לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מְזָה, וּמְכַל שְׂפֵן לֹא לַעֲשׂוֹת עֶסֶק מְזָה, כְּמוֹכֵן שֶׁהַגְּדוֹלָה הִיא כְּבָר הוֹלְכַת וּמְדַבְּרַת וְכוּ', וְאֵלֶּיָּהּ הַסְּבָא וְהַסְּבָתָא יְכוּלִים לְהַקְשִׁיר יוֹתֵר בְּקִלוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשִׂי עֶסֶק מְזָה, גַּם הַשְּׁנִיָּה תַגְדֵּל, וְהֵם יִשְׁתַּעֲשְׂעוּ גַם עִמָּהּ.

דָּבָר זֶה צְרִיכִים גַּם הוֹרִים לְדַעַת שְׂכָל הַיְלָדִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּעֵינֵיהֶם חֲשׁוּבִים מְאֹד מְאֹד, כִּי צְרִיכִים לָתֵת לְכָל אֶחָד מֵהַיְלָדִים אֶת הַתְּשׁוּמָת לֵב שְׁלוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד וְאָמְרוּ (שְׁבַת י'): לְעוֹלָם אֵל יִשְׁנֶה אָדָם בְּנוֹ בֵּין הַבָּנִים, שֶׁבִשְׂבִיל מִשְׁקָל שְׁנֵי סְלָעִים מִיֵּלֶת שְׁנַתָּן יַעֲקֹב לְיוֹסֵף יוֹתֵר מִשָּׂאָר בְּנָיו נִתְקַנְאוּ בּוֹ אַחֲיוֹ, וְנִתְגַּלְגַּל הַדָּבָר וַיִּרְדּוּ אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם; אֵין דְּבָר כְּזֶה שֶׁבֵּן אוֹ בֵּת אַחַת הֵם הַכֹּבֵּשֶׁה הַשְּׁחוּרָה הַשְּׁגוּר בְּפִי הָעוֹלָם, זוֹ טַעוּת חֲמוּרָה שְׁמִשְׁלָמִים עַל זֶה אַחַר כֵּךְ בֵּיקָר, אֲסוּר לְרַחֵק בֵּן אוֹ בֵּת אַחַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲפֹלוּ שֵׁישׁ מֵהֶם צָעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזֵה הַבֵּן שְׁלִי, אוֹ הַבֵּת שְׁלִי, אִף שְׁסוּבְלִים מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְרַק כֵּךְ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים כְּשֶׁנוֹתְנִים לְכָל אֶחָד וְאַחַת אֶת הַתְּשׁוּמָת לֵב שֶׁשִׁיךְ אֲלֵיהֶם.

אָבֵל לָךְ אֲנִי מַצִּיעַ אֵל תַּעֲשֵׂי מְזֵה סְפוּר, סְבֵא וְסִבְתָּא הֵם עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְלֹא כְּדַאי לָךְ לְהִתְוַכַּח עִם בְּעַלְךָ בְּשִׁבִיל זֶה, אֲלֵא תִתְחַזְקוּ יַחַד וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִשְׁתֵּי הַבְּנוֹת הַחֲמוּדוֹת, וּבִינֵיכֶם שִׁיחָה אֶהְבֶּה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְכֵךְ תַּצְלִיחוּ בְּהַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּזָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך להיות בשמחה עצומה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידיך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומרים לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין י:.) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

ועקר השמחה אתה צריך להשפיע על אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו.) אשה בעלה משמחה,

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנִחַל יא

וְאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ
וּבִפְרֻט שְׁהִיא עוֹזֶרֶת לְךָ בְּפִרְנֻסָּה, הַשְׂמִיחָה יָבִיא לְךָ הַרְחֻבַת
הַדַּעַת שְׂזֵה יִקַּל מִמֶּךָ כָּל הַכְּבֹד שֶׁל הַפְּרֻנְסָה.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, כְּכֹל שֶׁתְּהִיָּה יוֹתֵר שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי
זֶה יִתְרַחֵב לְךָ דַּעְתְּךָ וְתוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִלּוֹת,
וְתוּכַל לְבַקֵּשׁ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
מָה זֶה תְּפִלָּה כְּשֶׁהוּא בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, עַד כְּדֵי כֵּן שְׁאַמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים מְזֻמָּר ק') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק')
"עֲבָדוּ אֶת הוֹי"ה בְּשִׂמְחָה", וְכָתוּב אַחַד אוֹמֵר (תְּהִלִּים ב' י"א)
"עֲבָדוּ אֶת הוֹי"ה בִּירְאָה", אָמַר רַבִּי אִיבּוֹ בְּשַׁעַת שְׁאַתָּה עוֹמֵד
וּמִתְפַּלֵּל יֵהָא לְבָךְ שְׂמִיחָה כִּי לְאַלְקִים עֲלִיּוֹן אַתָּה עוֹבֵד; הֲרֵי
שְׁלֹךְ לְפָנֶיךָ שְׁאַפְלוּ כְּשֶׁאַדָּם מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂזֵה
בְּחִינַת יְרָאָה, כִּי סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ מִלְּךָ מִלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ לְפוֹל עַל הָאָדָם יְרָאָה, עִם כָּל
זֹאת הָעֵקֶר הוּא שְׂמִיחָה בְּעֵת הַתְּפִלָּה, כִּי מִתְפַּלֵּל לְאַלְקִים
עֲלִיּוֹן, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע') עַל יְדֵי שְׂמִיחָה
תָּבוֹא תְּפִלְתְּךָ בְּהִיכַל מִלְּךָ; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן פ"א) תְּפִלָּה שְׁהִיא
בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרֻכָה וּמְתוּקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן צָא מִהַקְּטָנוּת שְׁלֹךְ וְתִקֵּים אֶת כָּל זֶה, וְתִרְאָה שֶׁהַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לֹוֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָאֵד מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְנּוֹ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פִּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבֵּי יִצְחָק לֹוֹרְיָא אֲשֶׁכְּנָזִי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחְמָן בֶּן פִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׁאֵת רַק זוֹכְרַת תִּהְיֶי רְגִילָה לֹוֹמֵר אֶת זֶה מִיְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתּוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְכָּרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלָד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאֵיכָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינֵי הָרַע שְׁלֹא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ,

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל יג

וְאִזְכָּה לְהֵיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהוִי לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רַצוֹן.

וְעַכְשָׁו שְׁאֵת עוֹמְדַת לְלֶדֶת בְּשַׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, תֹּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמַּל עָלַי וְתִקַּל מִעָלַי אֵת צַעַר הָעֵבֹר וְהַלִּידָה, וְתַהֲיֶה עִמִּי בַעַת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא הַיּוֹלֵד לְאוּרֵי הָעוֹלָם בְּרַגַע קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלֵי שׁוּם נֹזֵק לֹא לִי וְלֹא לְיוֹלֵד, וַיְהִי נוֹלֵד בְּשַׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזֵּל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם וְלִבְרִיאוֹת לַחַן וְלַחֶסֶד, וְאֲנִי וּבַעֲלֵי נַגְדְּלָהוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְלַתּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְנֹאמִין בְּךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגִּיחַ עֲלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲוֹבֵר נִזְקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבְשָׂר, וְשָׂאֵר בְּנִין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֵלֶל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחֵלֶל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֵת כְּחֵי וְרוּחֵי וְעַצְמוֹתַי, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר רַפְּאֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ יְהוּה הַיּוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה יְהוּה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בִיהוּה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְצֵה יְהוּה לְהַצִּילֵנִי יְהוּה אֱלֹהֵי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה, וְאִזְכָּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלֵי שׁוּם פֶּחַד וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאִזְכָּה לְהַכִּלֵּל בְּךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

אֹדוֹת לַעֲשׂוֹת זְרוּזָה זֶה מְכַרַּח לְהֵיּוֹת רַק בְּהִסְכָּמַת רֹפֵא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי
תַּחֲוִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךָ לְרַחֲמִים
וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּעֵינַי הַשְּׂדוּף לְבַתְּךָ וְכו', אֲדַרְבָּה אִם יֵשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה
וּמְצִיאַת חַן וְכו', צְרִיכִים תִּכְרֶךְ וּמְיָד לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, כִּי
כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשֵׁין ל:): שֶׁהָאֵב חָיִב לְהִשְׂיָא אֶת
בְּנוֹ, דְּכָתִיב (יְרֵמְיָה כ"ט ו'): "קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת וְקָחוּ
לְבָנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת בָּנוֹתֵיכֶם תָּנוּ לְאֲנָשִׁים", בְּשִׁלְמָא בְּנוֹ בְּיָדוֹ,
אֶלָּא בְּתוֹ בְּיָדוֹ הִיא? הֲכִי קָאֲמַר לְהוּ נָתַן לָהּ מְדִי וְלִבְשִׂיָּה
וּנְכִסִּיָּה כִּי הִכִּי דְקָפְצוּ עָלֶיהָ אִינְשֵׁי; הִינּוּ לְבַת צְרִיכִים לְתַת
נְדוּנָהּ כְּדִי שְׁיִקְפְּצוּ לְקַחַת אוֹתָהּ, וְכָתַב (שֵׁם הַר"ן) מְהָא מְשִׁמְעָ
דְּכֶשֶׁם שֶׁהָאֵב חָיִב לְהִשְׂיָא אֶת בְּנוֹ, כָּךְ חָיִב לְהִשְׂיָא אֶת בְּתוֹ,
וְכֵן אָמְרוּ בְּגִמְרָא (פְּתוּבוֹת נ"ב:): שֶׁהַמְצָוָה לְהִשְׂיָא הַבַּת הִיא
מְדִאוּרִיָּתָא, וְכֵן הוּא (מְכִילְתָא מִשְׁפָּטִים) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י')
"אִם אַחֲרַת יָקַח לוֹ" מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים חָיִב אָדָם לְהִשְׂיָא אֶת
בְּנוֹ, וְכָתְבוּ הַפּוֹסְקִים עַל זֶה, וְכֵן הוּא לְהִשְׂיָא אֶת בְּתוֹ שֶׁהוּא
חָיִב, עֵינַן שָׁם.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל טו

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ע"ו). אֵיזֶהוּ רָשָׁע עָרוֹם ?
זֶה הַמְשֵׁהָה בְּתוֹ בּוֹגְרָת, וּפְרַשׁ רַשִׁי שְׁמִשְׁהָה אוֹתָהּ בְּשִׁבִיל
מְלָאכָה, עֵינַי שָׁם, הֵינּוּ שְׁלֵא רוֹצֵה לְחַתֵּן אֶת הַבַּת שְׁלוֹ כִּי הוּא
רוֹצֵה אוֹתָהּ לְעִבּוּדָה, זֶה נִקְרָא רָשָׁע, הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׂאֵבָא
מִחַיִּב לְהִשְׂיֵא אֶת בְּנוֹתָיו, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסוּחִים
ק"ג). בְּתֵךְ בְּגָרָה שֶׁחָרַר עֲבָדְךָ וְתָן לָהּ; כִּי עַל בְּנוֹת צְרִיכִים
לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְלֹא בַחֲנָם שְׂאֵמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וְיִשְׁמְרֵךְ בְּבָנוֹת
שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה, וְאָמְרוּ (סְנֵהֲדָרִין ק:) בַּת לְאִבִּיהָ מִטְּמֵנַת שְׂוֹא,
מִפְּחָדָה לֹא יִישָׁן בַּלֵּילָהּ, בְּקִטְנוּתָהּ שְׂמָא תַחֲפֹתָהּ, בְּנִעְרוּתָהּ
שְׂמָא תִזְנָה, בְּגָרָה שְׂמָא לֹא תִנְשָׂא, נִשְׂאֵת שְׂמָא לֹא יִהְיֶה לָהּ
בָּנִים;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂסוּף סוּף מְצָאָה אֶת בֶּן זִוְגָה,
זֶה יָבִיא לָכֶם הַמוֹן נַחַת בְּבֵית.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִי.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְךָ.

שְׁמוֹר מְאֹד שֶׁלֹא תִפּוֹל בַּפֶּח וְכוּ', כִּי אִם זֶה כָּבֵר עֲשֵׂה רַבֵּעַ מְלִיזֵן קִילוֹמֶטֶר וְכוּ', כִּמָּה עוֹד אַתָּה חוֹשֵׁב שְׂזֵה יִמְשִׁיךְ פְּכָה... ? הֵהוּא מוֹכֵר לְךָ חֲתִיכַת גְּרוֹטָאָה שֶׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שְׂיָמוֹת לְךָ עַל הַכְּבִישׁ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה חָכֵם וְאֵל תִּכְנֹס בְּזֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לֹא לָתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְּפֶס אוֹתָךְ, כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁלְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִי הָאִישׁ שֶׁחֹזֵק בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלְק רס"ח בְּנַחַל יו

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל גְּדֹל זְכוּתְךָ שֵׁיש לְךָ בְּשָׁמַיִם
שְׂאֵת מְלֻמֶּדֶת נְשִׁים צְעִירוֹת הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וּבִפְרָט
בְּעִנְיַי הַרְחָקָה שְׂאֵין לְמַעֲלָה מְזָה, כִּי פְּשׁוּט אִם לֹא לּוֹמְדִים
לֹא יוֹדְעִים וְכו', וְאִם לֹא יוֹדְעִים, בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאִסּוּר
כָּרַת רַחֲמָנָא לִיְצָלָן, וְלִכֵּן זֶה שְׂאֵת מְלֻמֶּדֶת אוֹתָן אֶת צְרִיכָה
מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת זֶה יִתְרַחֵב
לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתַהֲיִי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ,
וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת
מוֹסְרַת אֶת נֶפֶשְׁךָ לְעוֹרֵר אֶת הַבְּנוֹת שֶׁל הַבֵּית סֵפֶר לְהַתְּפַלֵּל
עֲבוּרֵי וְעֵבוּר אֲשֶׁתִּי תַחֲי', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְּלִיחֵי עִם
הַבְּנוֹת בְּבֵית סֵפֶר, וּבְזְכוֹת שֶׁל לְמוֹד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה בּו יִתְבָּרַךְ, וּמְדוֹת טוֹבוֹת, שְׁהִזְכוֹת הַזֶּה

יח אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל

יַעֲמֹד לָךְ וּלְבַעַלְךָ וּלְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְצַמְצֵם, הָעֶקֶר לְרֵאוֹת לְהַמְשִׁיךְ
לְנִקּוֹת, שֶׁהַמְקוֹם יִהְיֶה נָקִי כְּרֵאוֹי לְבֵית מִקְדָּשׁ מְעֻט, שְׁזֵה לֹא
רַק עֲבוּדָה עִם מְשַׁכְּרֵת וְכו', אֲלֹא מִצְוֵה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד
לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁהַבַּיִת הַכְּנֻסֵת וְהַבַּיִת הַמְדֻרָשׁ וְכו', יִהְיוּ נְקִיִּים
כְּרֵאוֹי לְפִלְטְרִין שֶׁל מֶלֶךְ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהֵיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ,
כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו.) אִשָּׁה בַעֲלָהּ
מְשֻׁמְחָה, וְשִׁיחָהּ לָךְ הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת לְיִלְדִים הַמְתוּקִים שְׁלָךְ,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל יט

תְּקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הֵרֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת זְרוּז אוֹ נְחוּחַ,
צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה תַּכְּף וּמִיד, וְלֹא לְהִיּוֹת חָכֵם בְּעֵינָיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת
מְאֹד, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלָּה.

אִיךְ שָׁגַמְרָתִי לְכַתֵּב אֶת הַמִּכְתָּב, כָּכָר שְׁמַעְתִּי בְּשׁוֹרָה
מְשֻׁמְחַת שׁ ... תַּחֲיָה, הוֹלִידָה בֵּין לְמִזְל טוֹב, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁאֵת וּבְעֵלְךָ יָרוּו רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצֵאִי חֲלָצִיכֶם,
וְהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְהַשְׁמִיחָה אֲצִלִּי גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד,
כִּי רַק אֶתְמוֹל הֵייתִי בַּחֲתָנָה שְׁלֹכֶם, וְתִהְיֶה לְאֵל כָּכָר נַעֲשִׂיתֶם
סָבָא וְסַבְתָּא לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד הצטערתי לשמוע מה שעבר עליך וכו', ומה שעובר עליך עכשו וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף מה שיותר מהר, ותוכל לרקד עם שתי הרגלים בשמחות של הילדים שלך, הגיע הזמן שאתה ואשתך כבר תתחילו לרוות רב נחת, מספיק צרות ויסורים ומרירות ומכאובים ודכאוונות וכו', ולילות חסרי שינה שעברתם מרב צער ועגמת נפש וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, כי הנסיונות מאד מאד קשים בזה העולם, וצריכים רק להתחזק להיות בשמחה ולשמח את עצמו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שהשמחה היא רפואה גם בגשמיות, ולכן תראה להתחזק להיות בשמחה עצומה, והקדוש ברוך הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ד חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שרק תהיה בשמחה עצומה שאתה יודע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, שמחזק

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל כֹּא

וּמַעֲוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמַגְלֶה אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּנוּ, וְעַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּינוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל וְחָשׁוֹב כְּמוֹ כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל פּוֹתַח אֶת פִּיו וּבָא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִסְפָּר לוֹ כֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֹּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְאֵת הַלְמוּד הַעֲמֵק הַזֶּה יִגְלֶה מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (צְפַנְיָה ג' ט') "כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כָּל־שֵׁם הַיְיִ"ה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד", כִּי אִזְ יִתְגַּלֶּה גְלוּי אֱלֹקוֹת בְּמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה כְּזוֹ שְׁלֵא יֵרְאוּ שׁוֹם גִּשְׁמִיּוֹת, רַק אֶת רוּחָנִיּוֹת הַבְּרִיאָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחִיָּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה י"א ט') "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת הַיְיִ"ה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים", וּכְתִיב (שֵׁם ג"ב ח') "כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יֵרְאוּ בְּשׁוֹב הַיְיִ"ה צִיּוֹן", כִּי אִזְ יִהְיֶה גְלוּי אֱלֹקוֹת בְּמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה כְּזוֹ, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, וְיוּכַל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל מְכַנְּיֵם בָּנוּ אֶת זֶה עוֹד עַכְשָׁו כְּשֶׁהַגְּלוּת הוּא חֲשָׁף כְּפוּל וּמְכַפֵּל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא מְאִיר בְּדַעַתָּנוּ שְׁגָם עַכְשָׁו נִטְעוֹם טַעַם מֵהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה וְכוּ', וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְתַמִּיד לְשִׁיר אֶת הַשִּׁיר הַמְּפָרָס "בְּךָ רַבְּנוּ נְגִילָה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׁמַחָה, נְגִילָה נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה".

מֵה אוֹמֵר לָךְ, עָלֶיךָ לְזַכֵּר שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשַׁמְחָה וּלְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן מוּבָא בַזֶּהר (וְאֶתְחַנֵּן ר"ס). תָּא חֲזִי, כְּמָה הוּא

כב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

חילא תקיפא דאורייתא, וכמה הוא עלאה על כלא. דכל מאן דאשתדל באורייתא, לא דחיל מעלאי ותתאי. ולא דחיל מערעורין בישין דעלמא. בגין דאיהו אחיד באילנא דחיי, ואכיל מניה בכל יומא. דהא אורייתא אוליף ליה לבר נש, למיהד בארח קשוט. אוליף ליה עיטא היד יתוב קמי מאריה לבטלה לההיא גזרה. ואפילו יתגזר עליה מותא, כלא יתבטל ויסתלק מניה, ולא שריא עלוי דבר נש בהאי עלמא ועל דא בעי לאשתדלא באורייתא יממא ולילי, ולא יתעדי מנה, הדא הוא דכתיב, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. ואי אעדי מניה אורייתא, או אתפרש מנה, כאלו אתפרש מן חיי. [בא וראה כמה הוא חזק כח התורה, וכמה הוא עליון על הכל, שכל מי שמשתדל בתורה אינו פוחד מעליונים ותחתונים, ולא פוחד ממקרים רעים שבעולם, מפני שהוא אוחד בעץ החיים ואוכל ממנו בכל יום, שהרי התורה מלמדת את האדם ללכת בדרך אמת, מלמדת אותו עצה כיצד ישוב לפני רבונו, ואפילו יגזר עליו מיתה, הכל יתבטל ויסתלק ממנו, ולא שורה עליו, ועל כן צריך להשתדל בתורה יומם ולילה ולא יסור ממנה, זהו שכתוב (יהושע א) "והגית בו יומם ולילה", ואם מסיר ממנו את התורה או פורש ממנה, כאלו פורש מן החיים].

ולכן ראה לחטף בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ת). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַס"ח בְּנַחַל כַּג

אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חַלּוּדָה, כִּי מִשְׁנָה אוֹתוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשַׁפְּעָה, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פָּרְנֶס"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׁתַּלְמַד לְבַד אוֹ שְׁתַּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שְׁתַּלְּךָ לְשִׁמוּעַ שַׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֲרָא וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׂאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ מְקַרְא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרְא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזָה נְקַרְא עָנִי מִי שְׂלֹא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ.

וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֵׁישׁ מְזוֹנָא דְּגוּפָא כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף צָרִיךְ לְאָכּוֹל בְּכָל יוֹם וְאֵם הוּא לֹא אוֹכֵל מְרַגִּישִׁים רַעְבוֹן, כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ מְזוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא אֵם לֹא לוֹמְדִים יוֹם אֶחָד תּוֹרָה אֲזִי הַנִּשְׁמָה נִחְלָשֶׁת, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן רְאָה מַה לְפָנֶיךָ, תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׂאָר לָךְ לְנִצְחַת נְצָחִים, וּמְלַבֵּד זֹאת זְכוּר שְׂרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן אֵם תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ בְּכָל יוֹם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד מְקַרְא מִשְׁנָה גְּמָרָא וְאִפִּילוּ שְׂזָה בָּא לָךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה יִבִּיא לָךְ אֶת הַהֲצַלְחָה בְּחַיֶּיךָ, וְדַע לָךְ שֶׁעַל יְדֵי לַמּוֹד הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ, וְכֵן תִּצְרַךְ לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, זֶה

כד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

יזכר את נשמתך עד שתגיע לאמונה פשוטה בו יתברך אשר אין למעלה מזה.

אשרי אדם שיש לו שכל והוא מכניס את עצמו בתוך אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחה פרטית, ואז דיקא חי חיים נצחיים ערבים ומתוקים חיים מאשרים עוד בזה העולם, מאחר שיודע שכל מה שקורה אתו זה הכל בהשגחה פרטית.

וכך גלה הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מכני אדם, ולכן ראוי לחזור בתשובה שלמה על מה שפגם במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפילו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעוס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל פלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן ראה לקבל את

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל כַּה

כָּל מֵה שְׁבֵא עָלֶיךָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתַחֲזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ
כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוּת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסֶדִי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, הַוְי"ה
עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

בְּאֵתִי לְבִשֵׁר לָכֶם בְּשׁוּרָה טוֹבָה בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת עַד
מָאֵד, שֶׁהֵיָקֵר וְהַנְעִלָה רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה בִּיבְנָאֵל מֵר... נְרוֹ יֵאִיר,
עוֹשֶׂה לְפָנִים מִשׁוּרַת הַדִּין, וּמִתְחִיל לְבָנוֹת לָנוּ שֵׁשׁ גְּנִים מְכֻנִּים
קִבֵּעַ, וְכֹכֵר בְּיָמֵים הַקְּרוֹבִים הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת הַנַּחֲת אֶבֶן הַפִּנֵּה,
וְעוֹד זֹאת הוּא הוֹלֵךְ לְבָנוֹת לָנוּ בְּשָׁנָה הַקְּרוֹבָה עוֹד שְׂמוּנָה
כְּתוּת לְבָנִים, וְשְׂמוּנָה כְּתוּת לְבָנוֹת, מֵרֵב לֵב טוֹב, לֵב רַחוּם
שֵׁשׁ לוֹ, וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים לַעֲזֹר לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְיֵשׁ
לוֹ רִגֵּשׁ אָבֵהִי לִילְדֵי הַמוֹשְׁבָה, וּבָזָה הוּא מְרָאֵה אֶת טוֹב לְבוֹ,
וְכִלְנוּ צְרִיכִים לְתַת לוֹ תוֹדָה עַל דְּבַר זֶה.

וְכֵן אֲנִי מְבָרַךְ אֶת כָּל חֲבֵרֵי הַמוֹעֵצָה הַמְּקוֹמִית שֵׁשׁ לָהֶם
חֶלֶק גָּדוֹל לַעֲזֹר בְּדַבָּר זֶה, שֵׁשְׁצֵאוּ מִדְּרָכֶם כְּדֵי לַעֲזֹר לִילְדֵי
יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֶת כָּל הַתְּנָאִים הַכֵּי טוֹבִים וְנוֹחִים,
אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֵם, וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְבָרַךְ אֶת הָאֲבָרָךְ... נְרוֹ

כו אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלְקֵךְ רִס"ח בְּנַחֵל

יָאִיר, שְׁעוֹשֶׂה לַיְלֹת כַּיָּמִים וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט עַד שֶׁנִּרְאָה שֶׁהַכֹּל מִתְבַּצֵּעַ עַל צַד הַכִּי טוֹב לְשִׂמְחַת וְלִרְוַחַת הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֹלם שְׂיִזְכוּ לְרוּוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם בְּנִיחָם וּנְכֻדֵיהֶם, וְעֲלִינוּ לְזַכֵּר אֶת מַה שֶּׁאָמַר הַנְּבִיא (זְכַרְיָה ח' י"ט) "וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֵי לְהַתְחַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהַמְצִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה לְהַחֲדִיר גַּם בְּהַזוּלַת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁהוֹלְכוֹת וּמְסֻתּוֹכְבוֹת עִם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶה מַה שֶּׁשׁוֹבֵר אוֹתָן לְגַמְרֵי, וְזֶה מַה שֶּׁמוֹנֵעַ מֵהֵן אֶת הַשְּׂמִחָה הָאֲמִתִּית, כִּי בְּאֵמֶת אִם הִיְתָה לְאִשָּׁה אֲמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, אֲזִי תִמְיֵד הִיְתָה שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא הִיָּה שׁוֹבֵר אוֹתָהּ, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְעוֹרְרַת נָשִׁים אַחֲרוֹת בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מְשִׂמַּחַת אֶת נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְאִי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר אֵיזָה חֶסֶד וְאֵיזָה צְדָקָה זֶה לְשִׂמְחַת נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְלָכֵן מְצִיחָה עָלֶיךָ לְסַחֵב אֶת הַשְּׂכָנָה שְׁלֹךְ שָׁגַם כֵּן תְּבוֹא

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל כּו

אָל לַיְלֵי שְׁמִחָה בְּאוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשּׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנוֹזְכָה תְּמִיד לְשִׂמְחָת אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאִשָּׁה שְׁשִׂמָה דְּגַשׁ לְסַחֵב אֶת הַשְּׂכָנָה שְׁלֵה לַיְלֵי שְׁמִחָה לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִהַבֵּית וְכו', וְלְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִהַדְּכָאוֹן שְׁנִמְצָאת שְׂמָה וְכו', לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִהַלְחָץ הַיּוֹם יוֹמִית שְׁיִישׁ לָהּ וְכו', שְׁזוֹ הַשְּׁמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה וּלְשִׂמְחָת נְשִׁים אַחֲרוֹת, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ק"ו) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"א) "אֲשַׁרֵּי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", הֵינּוּ כְּשֶׁהוּא בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין, וּמִשְׁכִּיל עֲצָמוֹ לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמֹּחִין, אֲזִי "בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ הַיּוֹי"ה" נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִין. וְאִם לֹא יְכוֹל בְּעֲצָמוֹ לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, עֲצָה לָזֶה, שְׁיִשְׁכִּיל אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרַר גַּם אֲצִלוֹ.

נָא וְנָא אַל תְּתִיאֲשִׁי מִתְּפִלָּה, וְאֲפִילוּ שֶׁהַתְּפִלָּת וְעַדִּין לֹא רְאִית יְשׁוּעָה, דְּעֵי לָךְ שְׁאָסוּר לְהַתִּיאֲשׁ מִתְּפִלָּה, כִּי כַּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהַתְּפִלָּל וְלֹא נִעְנָה יִחְזַר וְיִתְּפִלֵּל שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְנִיהַ אֶל הַיּוֹי"ה חֲזַק וְיִאֲמַץ לְבָרְךָ וְקִנְיֵה אֶל הַיּוֹי"ה", כִּי בּוֹדָאִי אִם מִתְּעַקְשִׁים אֲצִלוּ יִתְּבַרְךָ פַּעַם אַחַר פַּעַם וְלֹא מִתְּעִיפִים בְּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוֹל לְפַעֵל, וְכֵן אָמְרוּ (בְּמֹת ס"ד) אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מַה הָיָה אֲבוֹתֵינוּ עֲקוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּאֵוָה לְתְּפִלָּתוֹן

כח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שֶׁל צְדִיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמָה נִמְשָׁלָה תְּפִלַּתְךָ שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתָּה, מֵה עֵתָּה זֶה מְהֵרָה הִתְּבוֹאָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם כִּי תְּפִלַּתְךָ שֶׁל צְדִיקִים מְהֵרָה מְדוּתִיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַדַּת רְגִזְנוֹת לְמַדַּת רַחֲמָנוּת;

הַרְּבֵה פְּעָמִים מְכַנְּסִים אֶת הָאִשָּׁה בְּלֶחֶץ כְּזֶה וְכוּ', כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְשִׁמּוֹעַ אֶת קוֹלָהּ בְּתְּפִלָּהּ וּבְקִשָּׁהּ שֶׁתְּתַפְּלַל וּתְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְלִכֵּן הַרְּגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בְּשִׁיחָה בִּינָה לְבֵין קוֹנָה, וְאֵז תִּרְאֶה נֶסִים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא הִצְלַחְתִּי אֶת חֲיִידִי, אֶלָּא רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל סֵדֵר הַלְּמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה מוּבָא בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְאַרְיָךְ מְאֹד מְאֹד אֵיךְ אָדָם צְרִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה וְכוּ', וּבְאִיזָה אִפֶּן וְכוּ', וְכֵן מֵה צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', מְלַבֵּד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחַל כַּט

זאת אָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ח) רְאוּי לְאָדָם שְׁיַעֲבֹר וְיִלֶךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְלִלְמַד כָּל־מִן כְּדֵי שְׁיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שְׁנִמְצָא הַשָּׁרִים הַגְּדוּלִים שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמַדִּינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדֵי שְׁיִוָּכַל אַחַר כֵּן לְהִתְפָּאֵר וְלִוְמַר שֶׁהָיָה בְּמַדִּינוֹת, כְּמוֹ שְׁדַרְךָ הַשָּׁרִים לְהִתְפָּאֵר וְלִוְמַר 'הָיִיתִי בְּרִשָּׁא' וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כְּמוֹ כֵּן רְאוּי שְׁיִהְיֶה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שְׁיִוָּכַל לְהִתְפָּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהָיָה בְּכָל מְקוֹם דְּהֵינּוּ בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים. וְלַעֲתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכְרִין אוֹתוֹ כָּל מֵה שֶׁלְמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַל כָּל פְּנִים לְפָנֵי שְׁמִשְׁתַּדְּלִים לְלַמַּד מֵה שְׁיִוָּתֵר בַּתּוֹרָה, צְרִיכִים לְלַמַּד תַּנ"ךְ, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבִלִי יְרוּשְׁלַיִם תּוֹסֵפְתָא, מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּל־מִן, סְפָרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכָל סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים רַמְב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְנוֹשְׂאֵי כְּלִיָּהֵם, וְלַעֲזֵן הַרְבֵּה בְּשׁוֹתִי"ם שְׁזֶה מִתְּדַד אֵת הַמַּח מְאֹד שְׁמַקְשֵׁר אֵת סוּגֵיַת הַגְּמָרָא וְהַלְכָּה מְמָקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יְכוּלִים לַעֲזֵן בְּכָל סְפָרֵי חִסְדוֹת, וְסְפָרֵי מוֹסֵר, וְהַכֶּלֶל מִי שְׁרַק רוֹצֵה לְלַמַּד עַל פִּי סְדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל יְכוּל בְּקִלּוֹת לְהַגִּיעַ לְזֶה אִם רַק יִצִּית אֵת רַבְּנֵי ז"ל, וְזֶה פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, כִּי כְּמוֹ שְׁרַבְּנֵי ז"ל שָׁם אֵת הַדְּגֵשׁ עַל שְׁמֻחָה שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׁמַח עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁיֵשׁ בּוֹ, וְכֵן שָׁם אֵת הַדְּגֵשׁ עַל שִׁיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ כֵּן שָׁם אֵת הַדְּגֵשׁ עַל לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא בְּעַצְמוֹ לְמַד עוֹד בִּימֵי יְלֻדוֹתוֹ כָּל זֶה, כְּמוֹבָא (שְׁבַחֵי הַר"ן סִימָן ז').

ל אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ופלא על גבי פלא שדיקא את זה לא קבלו רב אנשי
שלומו, ותהלה לאל זה לי יותר מחמשים שנה מאז שהקמתי
את מתיבתא "היכל הקדש", כל התלמידים וכל מי שיש לו
שיכות אלינו נפר מאד מאד בין אנשי שלומו, שתמיד רואים
שהוא מסתובב או עם משניות, או עם זהר, או עם שלחן ערוך
וכו' וכו', והמפרסמות אין צריך לראיה, וזו מציאות, וחבל
חבל מאד שלא מגלים את זה משפיעי אנשי שלומו
לתלמידים הצעירים, ובאמת עקר הטעות למה בני אדם לא כל
כף לומדים בדרך זה, כי חושבים שצריכים ללמד את הכל
בפעם אחת, בשעה שבפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (תנחומא
פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה שרב האילנות הזית והגפן
והתמרה נלקטין באחד והתאנה נלקטה מעט מעט וכך התורה
היום לומד מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת לא בשנה
ולא בשנים; ואמרו (דברים רבה פרשה ח' סימן ד') הטפש הזה תמה
איך יכולים ללמד כל כף הרבה, אמר רבי ינאי למה הדבר
דומה לכפר שהיה תלוי באויר, טפש אומר מי יוכל להביאו,
ופקח אומר לא אחד תלה אותו, מביא סלם או קנה ומוריד
אותו, כך כל מי שהוא טפש אומר אימתי אקרא כל התורה,
ומי שהוא פקח מהו עושה, שונה פרק אחד בכל יום ויום עד
שמסיים כל התורה כלה;

וכן הרבה מאד מונעים את עצמם מללמד כי לומדים
ושוכחים מה שלמדו, אזי אומרים למה לנו להתיגע כי ממילא
שוכחים, ובאמת זה מה שאמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה
פרשה א' סימן ל"ב) רבי אבהו אמר זה שפוטה של תורה שאדם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל לֹא

לִמַּד תּוֹרָה וּשְׂכָחָהּ, רַבָּנָן דְּתַמְנָן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהֵכָא וְרַבִּי טוֹבִיָּה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק לְטוֹבְתוֹ אָדָם לִמַּד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׁאֵלוּ הֲיָה אָדָם לִמַּד תּוֹרָה וְלֹא שְׂכָחָהּ, הֲיָה מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שְׁתִּים שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְחוֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאֲכָתוֹ, וְלֹא הֲיָה מְשַׁגִּיחַ בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יָמָיו, אֶלֶּא מִתּוֹךְ שְׁאָדָם לִמַּד תּוֹרָה וְשׁוֹכָחָהּ, אֵינּוּ מִזִּזוּ וְאֵינּוּ מִזִּיעַ אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבַרֵי תּוֹרָה; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב') אָמַר רַבִּי לִוִּי מְשַׁל לְטָרְסִקָּל נִקּוּב שְׁשֹׁכֵר בְּעָלְיוֹ פּוֹעֲלִים לְמִלְאָתוֹ מִי שְׁטַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנִּיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ מִי שְׁפַקֵּחַ מֵהוּ אוֹמֵר וְלֹא שֹׁכֵר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל, כֶּךָ מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמַּד תּוֹרָה וּמְשַׁכָּחָהּ, מִי שֶׁהוּא פִּקֵּחַ מֵהוּ אוֹמֵר, וְלֹא שֹׁכֵר יִגִּיעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן; עֵינִ שָׁם.

וְלִכֵּן אָסוּר לִהְיוֹת בְּטָלָן, אֶלֶּא לְלַמַּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלֶחֶן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִשְׁנֵי הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זוֹכִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּהָ אוֹתוֹ וְכוּ', וּמְקַדְּמָת אֶת פְּנֵי שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, וְהוּא מְסַתְּפֵל עַל תְּכִלְתּוֹ הַנִּצְחִי, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן כ"ג) בְּעוֹלָם הַבָּא מִנְחִין כְּמָה בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ וְהֵם צוֹעֲקִים בְּקוֹל מַר, תְּנוּ לָנוּ מֵה לְאֹכֹל. וּבְאֵין אֶצְלָם וְאוֹמְרִים לָהֶם: הֲרֵי לָכֶם אֲכִילָה וּשְׁתֵּיהָ אֲכָלוּ וּשְׁתוּ, וְהֵם מְשִׁיבִים לֹא לֹא, אֵין אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה זֹאת, רַק אָנוּ צְרִיכִים אֲכִילָה וּשְׁתֵּיהָ שֶׁל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה. וְכֵן מִנְחִים כְּמָה בְּנֵי אָדָם עְרוּמִים בַּחוּץ וְהֵם צוֹעֲקִים גַּם כֵּן מֵאֵד: תְּנוּ לָנוּ בְּמָה

לב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

להתכסות. ובאין אצלם ואומרים: הרי לכם מלבושים, והם משיבים: לא, אין אלו מלבושים נצרכים לנו פלל. רק אנו צריכים מצוות ומעשים טובים להתלבש בהם; הרי שלך לפניך החכם עיניו בראשו ולומד בכל יום תורה, ולאט לאט לומד פרק אחר פרק, דף אחר דף, סימן אחר סימן וכו' וכו', עד שזוכה לסיים כמה וכמה פעמים את כל התורה כלה, וזה לא בשמים.

ולכן אשריך ואשרי חלקך שלקחת את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, והוא הציל את נפשך, כי ציתת אותו, ואני רק מעורר את אנשי שלומנו הוי רבנו ז"ל הזהירנו על 'שמחה', רבנו ז"ל הזהירנו על 'התבודדות', אבל רבנו ז"ל הזהירנו גם על 'למוד תורה הקדושה', ואת זה מזניחים, והכל מפני הטעמים שהקדימו לנו חכמינו הקדושים, שהטפשו רוצה ללמד את הכל בפעם אחת, כמובן שזה בלתי אפשרי, ולכן לא לומד כלום, אבל אם היה הולך עם העצה של רבנו ז"ל שאמר למוהרנ"ת ז"ל "מעט גם כן טוב", אזי בדרך זה היו מסיימים במשך ימי חייהם את כל התורה כלה, וכל כך חבל שבני אדם שמקריבים אל רבנו ז"ל ומזניחים את הנקדה הזו.

מה שיש לך לעשות עכשו, רק לשמח על נעם חלקך, ותמשיך בתורה הקדושה שהם מים שאין להם סוף, וכל זמן שאדם חי צריך ללמד תורה, וכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תלמוד תורה הלכה י') עד אימתי חייב ללמד תורה, עד יום מותו, שנאמר (דברים ד' ט') "ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך", וכל זמן שלא יעסק בלמוד הוא שוכח; וחכמינו הקדושים אמרו (שבת פ"ג:)

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל לג

אמר רבי יונתן לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה ואפילו בשעת מיתה, שנאמר (במדבר י"ט י"ד) "זאת התורה אדם כי ימות באהל" אפלו בשעת מיתה תהא עוסק בתורה; תאמין לי שאין טוב כמו למוד תורה הקדושה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט): אין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד' ב') "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו";

ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח על נעם חלקך שלקחת את דבר רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמור כמו שאני מלמד את כל תלמידי "היכל הקדש" שיהיו רק שמחים ועליזים שזה נקדת 'השמחה', וכן תמיד מדברים אל הקדוש ברוך הוא מהרגע שפותחים את העינים מהשנה, עד שסוגרים את העינים לשנה, צריכים להיות רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו, שזה נקדת 'התבודדות', וכן להתמיד מאד בלמוד תורה הקדושה שזה חיינו וארץ ימינו, וללמד על סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל בלי שום חכמות והשפלות כלל, שזה נקדת 'התורה', וכשאדם מרגיל את עצמו ללכת בדרך זו, אז זה מלוג אותו עד הרגע האחרון, הינו שיחה בינו לבין קונו, אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פ"ק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלויים אותו עד שיגיע לבית עולמו; אין עוד דבר שמלוג את האדם עד הרגע האחרון כמו השיחה בינו לבין קונו, והלמוד תורה הקדושה מלוג אותו אחר פטירתו מהעולם וכו', כמאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות.

לד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

אָלאַ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדּוֹ; שְׁנַאֲמַר (מְשַׁלּוֹר) "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ", וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה כ"א). "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ" בְּעוֹלָם הַזֶּה, "בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ" בַּקֶּבֶר, "וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ" לְעוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַקְיִים דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גָּמוּר, וּמְצִיַת אוֹתוֹ, אִז אֵין דְּרָגָה בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִגִיעַ אֲלֵיהָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.כ.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

טְבִילַת מְקוּהָ זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קכ"ג) שְׁמַקְוָה אֵינָה מְזַקֶּת כָּלֵל, וְהַדְּאִקְטוֹר שְׁיֵאמַר לוֹ שְׁמַקְוָה מְזַקֶּת, אֵינּוּ דְאִקְטוֹר כָּלֵל. אֲדַרְבֵּה טְבִילַת מְקוּהָ טוֹבָה מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף, כִּי יֵשׁ נְקִבִים קְטַנִּים הַרְבֵּה בְּגוּפוֹ שֶׁל אָדָם וְהֵם נְקִבֵי הַזְּעָה, שְׁדָרְךָ שֵׁם יוֹצֵא הַזְּעָה מִן הָאָדָם, וְהֵם צְרִיכִין לְהַפְתֵּחַ, כִּי אִם נִסְתַּמֵּין נְקִבֵי הַזְּעָה יוֹכֵל לְחַלֵּשׁ וּלְפוֹל לְחַלְשָׁה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵי טְבִילָה בְּמַיִם נִפְתַּחִין נְקִבֵי הַזְּעָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף. רַק

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל לַה

שְׁלֹא יִהְיוּ הַמַּיִם קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי אִזּוּ מֵיָא מְטַרְשֵׁי לְהִנְקָבִים, אָבֵל כְּשֵׁאִין הַמַּיִם קָרִים מְאֹד, אֲזִי הַטְּבִילָה בָּהֶם טוֹבָה מְאֹד; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן נ"ד) עַל יְדֵי יִשִּׁיבָה בְּמִקְוֵה תַחַת הַמַּיִם עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְהִחְזִיק בְּעֲצָמוֹ הַרוּחַ וְהַנְּשִׁימָה, נִמְתָּק הַדִּין; וּבִדְאִי אִזּוּ מִתְבוֹדְדִים בְּמַחְשָׁבָה עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן כ"ב) עַל יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה נִתְבַּטַּל הַצָּרוֹת וְיִשׁוּעוֹת בָּאוֹת; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת זְכוֹת אֲבוֹת סִימָן א') עַל יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה מְזַפְרִים זְכוֹת אֲבוֹת.

אָבֵל כְּמָה טְבִילוֹת אָדָם צָרִיךְ לְטַבֵּל, זֶה תְּלוּי כֹּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוֹ, כִּי מִסְפִּיק לְטַבֵּל טְבִילָה אַחַת לְהוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הַטְּמָאָה, וּטְבִילָה אַחַת לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הַקְּדוּשָׁה, אָבֵל הַבָּאִים בְּסוּד הַשֶּׁם יֵשׁ לְכֹל אֶחָד מִסֵּפֶר מְדִיק כְּמָה טְבִילוֹת הוּא טוֹבֵל, וְאִין לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּדְבָרִים אֵלוֹ, אֲלֹא כֹּל אֶחָד כְּפִי שְׁמֵאִיר לוֹ.

אָבֵל עַל טְבִילַת מִקְוֵה צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד, כְּמוֹבָא מִהֲרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי קְלוּנִימוּס קָלְמָן זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (מֵאוֹר וְשֵׁשׁ אֲמוֹד ד"ה וְנִרְאָה) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּבְזִמְנֵים הַקּוֹדְמִים שְׁהִיָּה דְבַר הַשֶּׁם יָקָר בְּיָמֵם הַהֵם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִיִּרְאַת הַרוּמָמוֹת כָּלֵל, זֹאת הָיָה מִחֻמַּת שְׁהִיָּה לּוֹמְדִים תּוֹרָה וְלֹא נִזְהָרוּ בְּטְבִילָה זוֹ, וְהַכֹּת שְׁבִתִּי צְבִי יִמַּח שְׁמֵם שְׁהִיָּה אִזּוּ בְּיָמֵם הַהֵם וּמִזֶּה נִעְשָׂו אֲפִיקוֹרְסִים שְׁלִמְדוֹ סִפְרֵי קְבָלָה בְּטְמָאת הַגּוֹף, וְהָיָה הַעוֹלָם שְׁמֵם עַד שֶׁבָּאוּ שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים לְעוֹלָם, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְאֲדָמוּ"ר הַרְבֵּי רַבֵּנוּ אֲלִימְלֵךְ נִשְׁמַתוֹ

לו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

בגנזי מרומים, והם פתחו שער להשם צדיקים יבואו בו, שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבל עצמו לקריו, שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רב הצבור יכולין לעמוד בה, אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו וכו', הכלל העולה מזה מי שהוא לומד פשטות התורה בלתי טהור אינו יכול להשיג בשום אופן מה היא יראה, ומי שהוא לומד ספרי קבלה ואינו זהיר בטבילה זו יוכל לבוא חלילה לידי אפיקורסות והוא מטמא נפשות ישראל הנגדרים אחריהם, אבל אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקדש הוא משיג יראת הרוממות והוא יכול לקרב את נשמות ישראל להבורא ברוך הוא ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדשתו מופיע על תלמידיו ותלמידיו תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנוזכה להיות נזהרים בטבילת מקוה תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקבא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ד חשוון ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל לז

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶכֶם שְׁאַתֶּם זֹוג נִפְלֵא מְאֹד, שְׁכָל הֶרְצוֹנוֹת שְׁלֹכֶם רַק לְבָנוֹת בֵּית עַל טְהַרְת הַקִּדָּשׁ, וְשִׁתְהִיָּה הַשְׂכִּינָה שְׁרוּיָה בְּבֵיתְכֶם, וּמִי יִתֵּן שְׁכָל הַזּוּגוֹת יִהְיוּ כְּמוֹכֶם, שְׁכָל הַמְּגַמָּה שְׁלֵהֶם יִהְיֶה רַק דְּבַר אֶחָד, אִיךָ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רְאוּ לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם זֶה.

בְּעֵינַי פְּרִנְסָה וְכו', עֲלֵיכֶם לְדַעַת שְׁכָכֵל שֶׁתִּשְׁמְחוּ יַחַד וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא תִבְקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכו' וְכו', כִּי יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם שְׁפַע גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת אֲשֶׁר הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִיד', יּוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אִךְ' שְׂמַח', וְלִכֵּן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצַמְכֶם, וְאִךְ שְׁאַנִּי יוֹדַע שְׂמַמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָכֶם וּמְרִים לָכֶם הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדֶאֱגוֹת לֹא תִבּוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִיחֵנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׁחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֲקָר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד רֹוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמַמְאִין שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גָּדוֹל וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כִּדִּי כִּי שְׁאָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּלִין ז:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה

לח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות קמון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

אתם צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביתד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, וההוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל לט

לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׁתַּפְּסִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יִחִיו בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

אִם תִּקְיִמוּ אֶת זֶה שְׁתִּיתְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאֵל תִּתְּוֹכְחוּ
אֶחָד עִם הַשְׁנִי, וְתֵאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְׁנִי, וְלִכְבֵּד אֶחָד אֶת הַשְׁנִי,
אִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם, כִּי (סוּטָה זי.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה
בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא
אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא
שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק
שְׁיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן
אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם
בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שְׁיֵהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְּבֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תַּשַּׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מ אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

זֶה שָׂרְבֵנוּ ז"ל אֹמֵר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ג)
הַמְחַשְׁבָּה יֵשׁ לָהּ תַקְוָה גְּדוֹלָה, וְאִם יַחְזֵק וַיִּגְבֵּר מִחֲשַׁבְתּוֹ עַל
אֵיזָה דָבָר שְׁבַעוּלָם, יִוְכַל לַפְעַל שִׁיחֵיהָ כָּךְ, וְאֶפִּילוּ אִם יַחְזֵק
מִחֲשַׁבְתּוֹ מְאֹד שִׁיחֵיהָ לוֹ מְמוֹן, בְּוֵדָאֵי יִהְיֶה לוֹ, וְכֵן בְּכָל דָּבָר.
רַק שֶׁהַמְחַשְׁבָּה תִּהְיֶה בְּבִטּוּל כָּל הַהֲרַגְשׁוֹת. וְהַמְחַשְׁבָּה תִּקְיָפָה
כָּל כָּךְ, עַד שֶׁאֲפָשׂוּר לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּמִחְשַׁבְתּוֹ מִמֶּשׁ, דִּהְיִינוּ
שִׁירְגִישׁ צָעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ, עַל יְדֵי שִׁיִּקְבַּל עַל עֲצָמוֹ בְּדַעְתּוֹ
שֶׁהוּא מְרַצָּה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵיזָה מִיתָה שְׂתַּהְיֶה.
וְאֶפְשָׁר לְחַזֵּק וּלְגַבֵּר הַמְחַשְׁבָּה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁבִשְׂעָה שֶׁמְקַבֵּל
בְּמִחְשַׁבְתּוֹ שֶׁהוּא מְרַצָּה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, אֲזִי
יִרְגִישׁ צָעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ; זֶה מְקַשֵּׁר יַחַד עִם תְּפִלָּה, כִּי אִי
אֲפָשָׁר לְהַחְזִיק אֶת הַמְחַשְׁבָּה עַל דָּבָר אֶחָד, אֲלֵא כְּשֶׁמְתַבְּוֹדֵד
אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹכָא
בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) שֶׁכָּל הַמְחַשְׁבוֹת
עוֹבְרִים דְרָךְ הַשְּׂפָתַיִם וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְקַשֵּׁר אֶת הַמְחַשְׁבָּה
אֶל דָּבָר אֶחָד, וּמְתַבְּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַל דָּבָר זֶה, בְּוֵדָאֵי יִקְבַּל
אֶת זֶה, אֲבָל הַמְחַשְׁבָּה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּבִטּוּל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו, עַד
שִׁיחֵיהָ דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְהַשִּׁיג אֶת דָּבָר זֶה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) בְּמָקוֹם שֶׁאֲדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם.

וְרוֹאִים בְּרוּחָנִיּוֹת גַּם כֵּן כְּכָל שֶׁאֲדָם מְדַבֵּיק אֶת מִחְשַׁבְתּוֹ
בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כֵּן נִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֲזִי הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ הוֹלֶכֶת בְּצוּרָה
אַחֲרָת, כְּמוֹכָא (שְׁלַחַן עֲרוּךְ אֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ח סעיף א') הַמְתַּפְּלֵל
צְרִיף שִׁיכּוֹן בְּלִבּוֹ פְּרוּשׁ הַמִּילוֹת שְׁמוּצִיא בְּשִׂפְתָיו וַיִּחְשַׁב
כְּאִלוֹ שְׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ וַיִּסֵּר כָּל הַמְחַשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ עַד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל מֵא

שֶׁתִּשְׁאָר מִחֻשְׁבֹּתוֹ וְכוֹנְנָתוֹ זָכָה בַּתְּפִלָּתוֹ, וַיִּחְשָׁב כְּאִלוֹ הִיָּה מְדַבֵּר לְפָנָי מֶלֶךְ בְּשׂוֹר וְדָם הִיָּה מְסַדֵּר דְּבָרָיו וּמְכוֹנֵן בָּהֶם יָפָה לְבַל יִכְשַׁל, קַל וְחֹמֶר לְפָנָי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חוֹקֵר כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת, וְכַךְ הָיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה שְׁהִיוּ מִתְּבוֹדָדִים וּמְכוֹנֵינִן בַּתְּפִלָּתָם עַד שֶׁהָיוּ מְגִיעִים לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְלְהַתְּגַבְּרוֹת כַּח הַשְּׁכָלִי עַד שֶׁהָיוּ מְגִיעִים קְרוֹב לְמַעַלַת הַנְּבוּאָה, וְאִם תָּבוֹא לוֹ מִחֻשְׁבָּה אַחֲרֵת בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה יִשְׁתַּק עַד שֶׁתִּתְּבַטֵּל הַמְּחֻשְׁבָּה, וְצָרִיךְ שֶׁיִּחְשָׁב בְּדַבְּרִים הַמְּכַנְיְעִים הַלֵּב וּמְכוֹנֵינִים אוֹתוֹ לְאָבִיו שְׁבַשְׁמִים וְלֹא יִחְשָׁב בְּדַבְּרִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם קְלוֹת רֹאשׁ.

וּבְיָדָאֵי כְמוֹ שֶׁהוּא בְּרוּחָנִיּוֹת, כַּךְ הוּא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּמוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת אָדָם שְׂרוּצָה שֶׁיִּתְקַבֵּל תְּפִלוֹתָיו, הוּא מְכַרְח לְקִשְׁר אֶת הַמְּחֻשְׁבָּה אֶל הַדְּבוּר, כְּמוֹ כֵּן אִם רוּצָה לְהַשִּׁיג מִשְׁהוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, שֶׁיִּקְשֶׁר אֶת הַמְּחֻשְׁבָּה אֶל הַדְּבוּר שְׁזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַבֵּל

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם וְתְּבָרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל

הַחֶכֶם מְכַל אָדָם אָמַר (מְשָׁלִי י"ג כ"ד) "חֹשֶׁךְ שִׁבְטוֹ שׁוֹנֵא בְּנֹו וְאֶהְבוּ שְׁחָרוֹ מוֹסֵר", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ מְשָׁלִי פָרָשָׁה י"ג) וְכִי יֵשׁ אָדָם שְׁשׁוֹנֵא בְּנֹו? אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׂאִין מוֹכִיחוֹ עַל הַתּוֹרָה וְהַחֲכָמָה וְדָרְךְ אַרְץ עֵתִיד לְשִׁנְאוֹתוֹ, אֲבָל אִם מוֹכִיחוֹ נַעֲשֶׂה אֹהֶבוֹ, שְׁנֹאֲמַר "וְאֶהְבוּ שְׁחָרוֹ מוֹסֵר", וְכֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ שֶׁהוּא אֹהֵב אֶת הַצְּדִיקִים מִיִּסְרָן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּיִסּוּרִין וּבְשִׁעְבוּד מְלָכִיּוֹת כְּדִי שִׁתְּהַא לָּהֶם לְכַפָּרַת עֲוֹן; מִשְׁמַע מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּדוֹשִׁים שְׁצָרִיכִים לְהַכּוֹת אֶת בְּנֹו כְּדִי לְהוֹלִיכּוֹ עַל דְּרָךְ הַנְּכֹונָה, וְכֵן דָּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדוּרִין ע: עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי ל"א א) "אֲשֶׁר יִסְרְתוּ אִמּוֹ", אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי מְלַמֵּד שְׁכַפְּאוֹתָו אִמּוֹ עַל הָעֲמוּד וְאֶמְרָה לוֹ "מָה בְּרִי וְמָה בַר בְּטָנִי וְמָה בַר נְדָרֵי מָה בְּרִי", הַכֹּל יוֹדְעִים שְׁאֲבִיךְ יֵרָא שָׁמַיִם הָוָה, עֲכָשׁוּ יֵאֱמָרוּ אִמּוֹ גְּרָמָה לוֹ; הָרִי בַת שִׁבְעָ אִמּוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה כְּפָאוֹתָו עַל הָעֲמוּד וְיִסְרְתוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְבֹאָר בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ (יִזְרָה דְּעָה תַלְמוּד תּוֹרָה סִימָן רמ"ה סְעִיף י"ג) לֹא יָכָה אוֹתוֹ הַמְּלַמֵּד מִכַּת אוֹיֵב מוֹסֵר אֲכָזְרִי לֹא בְּשׁוֹטִים וְלֹא בְּמַקְלָה אֲלֵא בְּרִצּוּעָה קְטָנָה; הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שְׁאֶפְלוֹ אִם כָּבֵר צְרִיכִים לְהַכּוֹת אֶסוּר לְהַכּוֹת מִכַּת אֲכָזְרִיּוֹת וְכוּ', וְיִדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה וְכוּ', וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם מוֹהֲרַנְיָת ז"ל שֶׁפַּעַם אַחַת שְׁאַלוֹ אוֹתוֹ הָרִי כְּתִיב "חֹשֶׁךְ שִׁבְטוֹ שׁוֹנֵא בְּנֹו"? עֲנָה וְאָמַר לֹא כְּתוּב שְׁמִכִּים אוֹתוֹ, אֲלֵא מְרָאָה לוֹ שִׁבְטוֹ וְכָבֵר יִבִּין הַבֵּן שְׁצָרִיךְ לְהַשְׁתַּנּוֹת וְכוּ'.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל מַג

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא הַמְצִיאֹת מֵרְאָה שְׁמִי שֶׁהוּא
עֲצָבְנִי מְאֹד, הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הַכֶּעַס וְהִרְצִיחָה שְׁלוֹ עַל בְּנוֹ
אוֹ עַל בְּתוֹ וְכוּ', וְאֶפִּילוֹ שֶׁעָשׂוּ דְבָר פְּעוּט וְכוּ', שְׁלֵא מְגִיעַ לְתַת
לָהֶם מְכוֹת אַכְזָרִיּוֹת כְּאֵלוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֶחָד סוֹבֵל מִמַּחֲלַת
הָעֲצָבִים, הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל בְּנוֹ אוֹ עַל בְּתוֹ,
וְלֹא נוֹתֵן מְכוֹת בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ וְכוּ', כִּי אֲדַרְבֶּה זֶה דוּחָה אֶת
הַיְלָדִים מִהַחֲנוּךְ, כִּי אֵל יְלָדִים צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד,
וְעֲצָבִים כְּמוֹ בְרוּזֵל מִמֶּשׁ, וְכִכָּר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים
סִימָן ק"ז) הַבָּנִים שׁוֹטִים, כְּשֶׁאֲבִיהֶם כְּעֵסָן; כִּי כְּשֶׁאֲבֵא כְּעֵסָן
וְהֵבֵן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְהֵאֲבֵא צוֹרֵחַ וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף
וְכוּ', אֲזִי הֵבֵן נִשְׁאָר שׁוֹטֵה וְכוּ', אֲבֵא צְרִיף לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ
אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּן בְּכָל מָה
שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׁזֵה מַעַקַר הַחֲנוּךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אוֹתָנוּ עַל דֶּרֶךְ הָאֱמֶת אֵיךְ לְחַנֵּךְ
אֶת יְלָדֵינוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֱהָבָה וְקִרְוּב לְכַבּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַבֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב:) אֵין עֲנִיּוֹת מִן הָאוּמָנוֹת, וְאֵין עֲשִׁירוֹת מִן הָאוּמָנוֹת, אֲלֵא לְמִי שֶׁהֶעֱשָׂר שָׁלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (חגי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב"; וְלִכֵּן כְּדִי לְהַצְלִיחַ בְּהַחַיִּים צְרִיכִים לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה זֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁפַע בְּפִרְנֶסָה.

וְלִכֵּן חֲכוּ עוֹד, אֵל תִּסְגְּרוּ אֶת הַחֲנוּת, אֲלֵא תִקְבְּעוּ מְזוּזוֹת חֲדָשׁוֹת עַל הַחֲנוּת, וְכֵן הַבַּעַל שִׁיְהִיָּה זֶהִיר מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְעַל כָּלֵם לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת שֶׁהַשְּׁבֶת מְעַשְׂרֵת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְוִי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְוִי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשְּׁבֶת, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּבְזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לָכֵם פִּרְנֶסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם בֵּית שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה מְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר תוֹלְדוֹת, כ"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל מַה

כַּמָּה שָׁאֲנִי לֹא אֲשַׁבַּח וַיִּפָּאֵר אוֹתָךְ זֶה לֹא מִסְפִּיק מַה שְּׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִם הַתְּלִמוֹד תּוֹרָה, פְּשוֹט מֵהַפֶּךְ רְצִינִי שְׁלֹא הָיָה כָּל הַשָּׁנִים, בְּוֵדָאֵי הַיַּעוֹד הוּא שְׂיִהְיֶה לְכָל הַפְּחוֹת כְּמוֹ שְׂיִשׁ בְּסִמְיֹנֵר שְׁנָבִיא מְלֻמְדִים מְנַסִּים וְרְצִינִים שְׂיִהְיֶה אֲכַפֶּת לָהֶם מֵהִלְדִּים, שְׂהַשְׁכֵּר עַל זֶה אֵי אֲפֹשֶׁר לְשַׁעַר, כְּמוֹ שָׁאֲנִי תִמְיֵד אוֹמֵר עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֹא בְתֵרָא ח:): שְׂדָרְשׁוּ עַל הַפְּסוּק (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוֹ מְלֻמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוֹשׁ הַפְּשוֹט הוּא, כְּמוֹ שְׁלֹא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לֹאִין סֵפֶר, כִּךָּ אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׁכָר שֶׁל מְלֻמְדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בָּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ שְׂהַעֲרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקּוֹר אֶת הָאָמוּנָה פְּשוּטָה מְנַעֲרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲשָׁרִי מִי שְׂהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמַחְדִּיר בָּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכְרוֹתָו גְּדוֹל בְּשָׂמִים, עַד שְׂאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה בְּגִשְׂמִיּוֹת מַה שְּׂעִזֹּר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּנִסִּים נִגְלִים שְׂאֵתָה אֲפֵלוֹ לֹא קוֹלֵט אֶת הַנְּסִים שְׂעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (נְדָה ל"א): לְעוֹלָם אֲפֵלוֹ בְּעַל הַנִּסַּי אֵינוֹ מְכִיר בְּנִסּוֹ; תְּהִלָּה לְאֵל חִיתִּנְתָּ אֶת הַשְּׁלֵשׁ בָּנִים שְׁלָךְ עִם שְׂדוּכִים טוֹבִים, מַה שְּׂאֲחָרִים עֲדִין מַחְפִּים עִם בְּנֵיהֶם וְכוּ', אוֹ שְׂבִנְיָהֶם יִצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלוֹן, וְאֵתָה זְכִיתָ לְחַתֵּן אֶת הַשְּׁלֵשׁ בָּנִים שְׁלָךְ עִם שְׂדוּכִים טוֹבִים, וְכֵן גַּם הִבַּת מְקַבְּלַת חֲתָן נִפְלֵא וְכוּ',

מו אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁכָל זֶה בְּזִכּוֹת שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל הַנֶּעַר, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַקָּשִׁי שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמִין לִי הֲרֵבָה הוֹרִים הֵיוּ מְשֻׁלְּמִים שְׂיִהְיֶה לָהֶם יְלָדִים טוֹבִים כְּמוֹ שֵׁישׁ לֶךְ מְמוֹשְׁמָעִים וּמְצֻלְּחִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל זֶה קִבְּלַתְּ רַק עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יְלָדֵי חַן וְכוּ', וְלִכֵּן חָזַק וְאֲמַץ מְאֹד שְׁשׂוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁסוֹף כָּל סוֹף נִרְאֶה מֵהַפֶּךְ רְצִינִי בַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, וּכְשֶׁהַמְּבֻנִים יִהְיוּ גְמוּרִים יִהְיֶה לָנוּ שְׂמָה יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיִשְׁיבָה גְדוּלָה עִם רְמִי"ם רְצִינִים.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

תִּרְאֶה שְׁכָל יוֹם יֹאמְרוּ כָּל הַיְלָדִים מְזִמּוֹר תְּהִלִּים עֲבוּרֵי וְעֲבוּר אֲשֶׁתִּי תַחִי, כִּי שְׁנִינּוּ זְקוּקִים לְרַחֲמִים מְרַבִּים, אוֹמְרִים מְזִמּוֹר תְּהִלִּים וְאַחַר כֵּךְ אוֹמְרִים יְהִי רְצוֹן וְכוּ', שְׁבִזְכוֹת הַמְּזִמּוֹר הַזֶּה וְכוּ', שְׂיִהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לֶךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁעָה

שְׁלֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַעֵזַע מֵהַשְּׁלוֹם בֵּית הַרְעוּעַ שְׁלָכֶם, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, וְכָל כֶּף חֶבֶל שְׁאַתֶּם רַבִּים יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה כְּמוֹ חֲתוּל וְעֶכְבֵּר וְכוּ', שְׁאַחַד רוּצָה לְקַבֵּר אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', וּבֵינָן כֶּף מִי סוֹבֵל? אִם לֹא הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים שֶׁהִבְאַתֶּם לְעוֹלָם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אַחַד לְהַשְּׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת יָב אַחַד לְהַשְּׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּרִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דַּעַן לְכֶם שְׁזֵה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁבֹא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבְיַחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהִבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאַחַד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהָהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיף לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׁכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיף לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבְּעַל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אַחַד

מח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ואם הייתם הולכים בדרך זה שאחד לא ישתדל להשפיל את השני וכו', או לעשות בקרת על השני וכו', רק להתחיל לאהב אחד את השני באהבה אמיתית, ותמיד להיות ביחד, אז הברכה הנה מצויה בתוך ביתכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

ולכן אני מאד מבקש אתכם תעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם, ותמסרו את נפשכם על שלום ואהבה, כי זה לא בא קל, כי צריכים על זה מסירות נפש, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק להפריד בין זוגות, וחבל מאד מאד, אתם זוג כל כך חמודים, ואני אוהב את שתיכם, אבל אני רואה שבמו ידיכם אתם הורסים את הבית הנפלא שבניתם וכו', והורסים על ידי זה את הילדים שלכם וכו', ולכן אני מאד מבקש ומתחנן אליכם תשלימו, ויהיה לכם רק טוב בהחיים.

אני מאד מקווה שהדבורים האלו יכנסו בלבכם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל מַט

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְכוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קֶלֶפָה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים
שְׁמֻצוּיִים בְּבֵתֵים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כְּעֵס
וְקֻטָּטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זוֹ
אֲשֶׁתוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקֻּטָּטוֹת מִמֶּנָּה. וְלַפְעָמִים
נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקֻּטָּטוֹת
וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יְסוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מְפָרֵשׁ
בְּפִסּוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחַד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (רַש"י שָׁם) מִפְּחַד - אֱלוֹהֵי שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחַד" כִּי
הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחַד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ
"וְלֹא שִׁבְט אֱלוֹהֵי" וְכוּ', הֵינּוּ הַיְסוּרִים, עֵינֵי שָׁם.

וְאֵנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלוֹ נִבְרָאִים רַק
מִזֶּה־כַּעֵס וְהַמְחַלְקֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשָּׁטָן; וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד
מִכְּעֵס, כִּי כְּעֵס בְּבֵית מִחְרִיב אֶת הַבֵּית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת אוֹת כְּעֵס סִימָן ט"ו) כְּעֵס שֶׁל אִשָּׁה מִחְרִיב אֶת הַבֵּית, כָּל
הַבְּעִיָּה שְׁלָכֶם כִּי אַתֶּם שְׁתִּיכֶם כְּעֵסָנִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁמִּבִּיא

נ אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

לְכֶם אֶת כָּל הַצְּרוֹת, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ה):
הַמְּקָרַע בְּגִדָיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְּשַׁבֵּר כְּלָיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְּפִזֵּר מְעוֹתָיו
בְּחֻמָּתוֹ, יֵהָא בְּעֵינָיֶךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שְׂכָךְ אוֹמְנָתוֹ שֶׁל יֵצֵר
הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן, וְלִמְחֹר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן, עַד
שְׂאוֹמֵר לוֹ עֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד;

כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא
נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא אִף פְּעַם
לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְאִם הוּא בְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן כְּפִי
הַכַּעַס, בֵּן דּוּחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(פְּסָחִים ס"ו): כָּל אָדָם שְׂכּוֹעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמָתוֹ מְסִתְּלֶקֶת
מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (גְּדָרִים כ"ב). כָּל הַכּוֹעֵס אֶפְלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׂוֹבָה
כְּגִדּוֹ, וּמוֹסִיף טְפָשׁוֹת עַל טְפָשׁוֹתָיו; וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי הַכַּעֲסָן מַאֲבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁלוֹ לְגַמְרִי, עַד
שֶׁלֹּא מְסַגֵּל לְחֻשָׁב יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְהַר חֲדָשׁ נח)
לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זֶר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַח לְכַעֲסוֹ, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה
מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דּוּחָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְּלוֹ שְׂזָה בָּא לְכֶם מְאֵד מְאֵד קֶשֶׁה, זָכְרוּ מֵה
שְׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לְכֶם
כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעֲסוֹ, בְּזֶה אֶפְלוֹ שְׂנִמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכו', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל
וּמְבֻטָּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבָדָרְךָ כִּלְל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת,

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל נֹא

אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אָפְלוֹ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שְׁלָא יִהְיֶה לָּהּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעְלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלָכֵן לָמָּה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּבֵן וְלָרִיב בְּבֵית?

בְּזֶה שְׂאֲתֶם חוֹשְׁבִים שֶׁתִּתְגַּרְשׁוּ תִּפְתְּרוּ אֶת הַבַּעֲיָה וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׂאֲזוֹ יִתְחִילוּ הַבַּעֲיוֹת, קוֹדֵם עֲלֵיכֶם לְדַעַת מַה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּיטִין צ:) כֹּל הַמְּגַרֵּשׁ אֲשֶׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה אָפְלוֹ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת, נִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה לָמָּה דִּיקָא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת, לָמָּה לֹא שְׂאָר כְּלֵי הַמְּקַדֵּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן וְכוּ'? אֵלָּא הַמִּזְבֵּחַ מוֹרִיד דְּמַעוֹת וְכוּ', כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת הַבֵּיאוֹ עָלַי, וְלָכֵן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קְרַבְנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשֵׁין מִי הַקְּרַבְנוֹת? הַיְלָדִים!, וְלָכֵן הַמִּזְבֵּחַ דִּיקָא מוֹרִיד דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת, וְהוּא לֹא צָרִיךְ שְׂיִבְיאוֹ עָלָיו עוֹד קְרַבְנוֹת, בְּזֶה שֶׁתִּתְגַּרְשׁוּ אַתֶּם הוֹרְסִים אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם שְׂיִשְׂאָר לָהֶם עַל כָּל הַחַיִּים שְׁלָהֶם צְלָקַת בְּנִפְשׁ וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ שְׁתִּיכֶם תִּסְבְּלוּ אֶתָּה תִּמְצָא אִשָּׁה אַחֲרָת, וְהִיא תִּמְצָא בַּעַל אַחַר, וְכֹל אֶחָד יִבִּיא עִמּוֹ נִכְסֵי מְלוּג קְבוּצַת יְלָדִים וְכוּ', וְאִיךְ תִּסְתַּדְרוּ? מַה כְּשֶׁתִּתְאַהֲבֶתֶם יַחַד כְּשֶׁהֵייתֶם רוֹקִים וְאַהֲבֶתֶם אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי מְאֹד וְכוּ', וְלְבַסּוֹף הַכַּעַס שֶׁל שְׁנֵיכֶם הַכְּנִיס שְׂדִים וְרוּחוֹת בְּבֵית שְׁלָכֶם וְכוּ' וְכוּ', שְׂאִין לָכֶם יוֹם אֶחָד מְנוּחָה, וְרַבִּים כֹּל יוֹם וְכוּ', וּמְכַל שְׁכָן כְּשֶׁתִּתְגַּרְשׁוּ וְעוֹד פַּעַם תִּתְחַתְּנוּ, וְכֹל אֶחָד יִבִּיא עִמּוֹ יְלָדִים מִהַנְּשׂוֹאִין הַקְּוֹדְמִים, אִיךְ תּוּכְלוּ לְהִסְתַּדֵּר? הֲרֵי תִתְחַרְטוּ מְאֹד

נב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל

מֵאֵד, אָבֵל יִהְיֶה כְּכֹר מֵאַחֵר מְדִי, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם
תְּתִישְׁבוּ לִפְנֵי שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים אֶת הַצֵּעֵד הַגּוֹרְלִי הַזֶּה וְכוּ', וְתִרְאוּ
לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וּלְהַתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי כְּמוֹ שֶׁהָיָה בֵּינֵיכֶם לִפְנֵי הַחֲתָנָה, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, וְזֶה יָבִיא לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׁמוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשֶׁן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן אֲמַת שְׁעֵבֶרֶת טְרַאוּמָה נוֹרְאָה וְכוּ', אַחֲרֵי שְׂרָאִית מֵהַ
שְׂרָאִית וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה מוֹסֵר הַשִּׁכָּל הֵן לְהַבְעֵל וְהֵן
לְהַאֲשֶׁה, כְּשֶׁעוֹבְרִים אֵיזָה טְרַאוּמָה בְּהַחֲיִים צְרִיכִים אֶחָד
לְחַזֵּק אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְזַרֵּק אֶת כָּל הָאֲשֻׁמָּה עַל הַשְּׁנִי, אוֹ הַבְּעֵל
עַל הָאֲשֻׁמָּה, אוֹ הָאֲשֻׁמָּה עַל הַבְּעֵל, עִם הַדְּבָרוֹת יְכוּלִים תְּמִיד
לְבַנּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הָאֲהֵבָה, אָבֵל הַרְגַע שְׂאֵתוֹד מֵהַזּוּג עוֹבֵר
אֵיזוֹ טְרַאוּמָה אוֹ אֵיזָה מִשְׁבֵּר וְכוּ', וּמִתְחִיל לְדַחֹת אֶת הַשְּׁנִי
וְכוּ', אֲפֹלוֹ שְׂאֵתוֹד יִהְיֶה צוֹדֵק וְכוּ', הַרְגַע שְׂדוּחִים אֶחָד אֶת

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל נַג

הַשְּׁנִי אָזִי כָּבֵר מִתְחִילִים לְחַפֵּשׂ אֶת הָאֲהָבָה וְהַתְּשׁוּמָת לֵב בַּחוּץ וְכוּ'.

בְּעַל וְאִשָּׁה צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּיַחַד הֵן כְּשֶׁטוֹב לָהֶם, וְהֵן כְּשֶׁחָס וְשָׁלוֹם עוֹבֵר עַל אֶחָד מֵהֶם אִיזוֹ טְרָאוֹמָה, אָסוּר לְהוֹצִיא אֶת הָעֵצָבִים אֶחָד עַל הַזּוּלָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִז אֶחָד מֵהַצְּדִידִים שֶׁמִּקְבֵּל אֶת הַבְּקִרָת וְכוּ', וּמוֹצִיאִים עָלָיו אֶת הָעֵצָבִים וְכוּ', הוּא אוֹ הֵיא יִלְכוּ לְחַפֵּשׂ אֶת הַתְּשׁוּמָת לֵב בַּחוּץ, וּמִזֶּה בָּא שֶׁאֶפְלוּ אַחַר שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה נִשְׂוֹאִין קוֹרָה מֵה שְׁקוֹרָה שֶׁאֶחָד בּוֹגֵד בַּשְּׁנִי וְכוּ', וְהַכֵּל מִתְחִיל כְּשֶׁלֹּא מִשְׁתַּדְּלִים לְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּעַת צָרָה וְכוּ'.

בְּעַל טוֹב אוֹ אִשָּׁה טוֹבָה זֶה נִמְדָּד בְּעַת צָרָה, שֶׁאֶחָד מִבְּנֵי הַזּוּג עוֹבְרִים, וְאֶפְּלוּ שִׁיְהִיָּה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, הָאֲהָבָה נִמְדָּדָת בֵּין הַזּוּג כְּשֶׁאֶחָד מֵהֶם נִמְצָא בְּצָרָה וְכוּ', אִיךְ אֶחָד מִחֲזִיק אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', וְלִכֵּן אִם יֵשׁ בֵּין הַזּוּג אֲהָבָה גְּדוּלָה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, אָזִי אֶחָד יַעֲזֹר לְבֵן הַזּוּג בְּעַת שְׁנִמְצָא בְּצָרָה, אֲבָל אִם מִתְחִילִים לְזַלֵּזֵל אֶחָד בְּהַשְּׁנִי וְכוּ', וּמִכָּל שַׁפְּן לַעֲשׂוֹת בְּקִרָת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ', בְּרֹדְאֵי אֶחָד מֵהַבְּנֵי זוּג יַחֲפֵשׂ אֶת הַחֲזִיק וְאֲהָבָה וְהַתְּשׁוּמָת לֵב בַּחוּץ וְכוּ'.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תִּנְסוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְחַבֵּל מְאֹד שֶׁאַחַר כָּל כֵּךְ הִרְבָּה שָׁנִים תִּלְכוּ לְהַתְּגַרֵּשׁ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ד חשוון ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך תמיד להסתכל על החסד של הקדוש ברוך הוא שנתן לו כשרון באיזה דבר שרק קבל וכו', ועליו לנצל את הכשרון הזה, ויהיה לו הצלחה גדולה מאד, הן שיהיה שמח בחלקו, והן ישמח את אחרים, כי אם אדם שמח על ידי זה בקלות הוא יכול לשמח גם את הזולת, ואם אדם ממרמר, בקשי יכול אפלו לדבר עם הזולת, ולכן מאחר שהקדוש ברוך הוא נתן לך כשרון להיות זמרת, תנצלי את זה עם שירי אמונה בקדושה, כמובן רק לנשים, ואל תסתכלי על כל הדמיונות וכו', שאף רוצה כבוד וכו', זה כבר עצת הסמ"ך מ"ם שרוצה לשבר אותך, אדרבה את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השכר של זמרת שמשמחת נשות ישראל שהיום עובר על כל אחת ואחת צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, זאת בכה וזאת בכה וכו' וכו', וכשבאה אשה ומשמחת אותן, אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, ולכן ההסתות שמסית אותך הסמ"ך מ"ם כאלו שאף תפלי בתאות הכבוד וכו', זה הכל דמיון, את צריכה להוציא את הכשרון שלך בחוץ ולשמח נשים שזו המצוה הכי גדולה, כמובן שהכל צריך להיות בשיא הצניעות על טהרת הקדש,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל נה

וּלְחִזּוֹק בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל שָׁזָה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּשָׂמִים כְּשֵׁאֲשָׁה
יְכוּלָה לְשַׁמַּח נָשִׁים שְׁבוּרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ חֵן בְּעֵינַי כָּל רְאִיךָ, וְתִזְכִּי לְבַצֵּעַ
אֶת מְשִׁמְתְּךָ בְּהַכְשָׁרוֹן שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשׂוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
בְּעוֹלָם שִׁישְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינֵךְ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירוּנוּ
עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים
גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלֵּידָה וְהַגְּדוּל,
כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה
אוֹפְנִים הַקְּשִׁים וּכְבֻדִּים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם
עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא
נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת ס"ג.) 'דִּינֵנוּ
שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים
לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְכֵן לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אֶחָד
לְהַשְׁנִי, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם, עַד כְּדִי כָךְ

נו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עוקצין פֶּרֶק ג') לֹא מָצָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשָּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר (תהלים כ"ט) "הַיְיָ" עָז לַעֲמוֹ יִתֵּן הַיְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם"; וְכֵל הַעֲנִין שֶׁל הַסֵּמ"ך מ"ם רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, כִּי זֶה כַח הַטְּמֵאָה שֶׁלּוֹ "הַפֶּרֶד וּמִשָּׁל" לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁזָה הִיָּה קִלְפַת הַמֶּן עֲמֵלֶק שְׁקֵטְרַג עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר (אֶסְתֵּר ג' ח) "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים", וְלִהְפֹךְ אֶסְתֵּר הַמְלִכָּה שֶׁהִיא סוּד הַשְּׂכִינָה, אֶמְרָה (אֶסְתֵּר ד' ט"ז) "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים", שֶׁהִיָּה אַחְדוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שֶׁהִיָּה אֶהְבָּה אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי רַק כֶּךָ תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, וּמָה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ך מ"ם עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מְאִי פַעַם? הוּא רוֹאֵה שֶׁהִנֵּה נִגְמַר הַסְּפּוּר וְעַם יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים לְהַגְּאֵל פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְכִדִּי לְמַנּוּעַ אֶת זֶה, יֵשׁ מַחְלָקֶת כָּל כֶּךָ גְּדוּל בֵּין יְהוּדִים חֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא הִיָּה אִף פַעַם, רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת לִיטָאִים זְקָנִים וּמְכַבְּדִים רְבִים בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְשׁוֹלְחִים אֶת הַתְּלַמִּידִים לְהַכְפִּישׁ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי בְּאֶפֶן מְגַעִיל מְאֹד, וְכִמוֹ כֵּן אֶצֶל חֲסִידִים שְׁמַמְשׁ אֵין חֲסִידוֹת אַחַת שֶׁלֹּא יְהִיָּה שְׁמָה שְׁלוֹשׁ אוֹ אַרְבַּע אֲדַמּוּרִים וְאֶחָד מְלַכְלֵךְ עַל הַשְּׁנֵי בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאִף פַעַם לֹא הִיָּה רַחֲמָנָא לִיצְלֵן, הַחֲלוּל הַשֵּׁם שִׁיּוּצָא מְזַה זֶה אִיוֹם וְנוֹרָא, הַשְּׁנֵאָה וְהַקְּנָאָה הַתְּאָוָה וְהַכְּבוֹד שְׁשׁוּרָה בִּינֵיהֶם, מֵעוֹלָם לֹא הִיָּה, וְהַכֵּל מֵהַסֵּמ"ך מ"ם שְׁרוּצָה רַק לַעֲכָב אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב רַק אֶהְבָּה וְאַחְדוּת, עַד כִּדִּי כֶּךָ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ר') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֵךְ נִשְׁתַּיֵּר

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל נו

מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאלה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו בני ישראל אגודה אחת, התקינו עצמן לגאלה.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך לכל הפחות בהד' אמות שלנו תלמידי "היכל הקדש" הן ביבנאל והן בכל מקום שהם רק נמצאים, שיהיה ביניהם אהבה ואחדות גדולה מאד מאד, ולקים את דברי רבנו ז"ל שאמר (ת"י מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ועל זה אנחנו צריכים למסר את נפשנו פשוטו כמשמעו שיהיה רק אהבה אחוה ורעות, ותכף ומיד כשרואים אחד שמחפש מחלקת, צריכים להרחיק אותו בשתי ידים, וכך אמרו חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן פרק י"ב סימן ג') אוהב שלום ביצד, מלמד שיהא אדם אוהב שלום בישראל בין כל אחד ואחד, כדרך שהיה אהרן אוהב שלום בין כל אחד ואחד, שנאמר (מלאכי ב') "תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון", כשהיה אהרן מהלך בדרך פגע בו באדם רשע ונתן לו שלום, למחר בקש אותו האיש לעבור עברה אמר אוי לי היאך אשא עיני אחר כך ואראה את אהרן בושתי הימנו שנתן לי שלום, נמצא אותו האיש מונע עצמו מן העברה. וכן שני בני אדם שעשו מריבה זה עם זה הלך אהרן וישב אצל אחד מהם אמר לו בני ראה חברך מהו אומר מטרף את לבו וקורע את בגדיו אומר אוי לי היאך אשא את עיני

נח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מלבו. והולך אהרן וישב אצל האחר ואומר לו בני ראה חברך מהו אומר מטורף את לבו וקורע את בגדיו ואמר אוי לי היאך אשא את עיניו ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מלבו, וכשנפגשו זה בזה גפפו ונשקו זה לזה, לכה נאמר (במדבר כ') "ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל", וזה נקרא שלום שיכולים להפך שני הפכים בנושא אחד, בודאי אי אפשר לישר את כל המוחות, וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות נ"ח.) שאין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה; שאין שני בני אדם שוים וכו', וכל אחד יש לו את המעלות והחסרונות שלו, ואי אפשר לדון בני אדם כלל, עם כל זאת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן פ') שעקר שלמות השלום כששני הפכים מחזיקים יחד, ולכן על זה אנחנו צריכים לעבוד מאד מאד קשה, ורק זה יהיה קרוב הגאולה, ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערון בתיבתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא.

אני מאד מבקש אותך שתראה בכל מחיר שאשתך תבוא מחר בערב בשעה תשע בדיוק לבית הכנסת הגדול לדרשה מיחדת דבר חרום מאד בענין אשתי תחי', אקווה שתשלח את אשתך דחוף מאד מאד לדרשה בבית הכנסת הגדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת שְׂאֵר נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי
שִׂמְחָה הִיא הַדְּבָר הַכִּי קְדוֹשׁ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ נֹאמֵר (דְּבָרֵי הַיָּמִים
א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהֵדָר לְפָנָיו עֵז וְחֵדוּהַ בְּמִקְמוֹ", וְלִכֵּן כְּשֶׁבֶר
יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, עַל יְדֵי זֶה מוֹרִיד עַל עֲצֻמוֹ
אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקֵי עַל נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂבִיכוֹלָה
תְּמִיד לְשִׂמְחָה וְלִקְבָּל אֶת זוּלָתָהּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, שְׂזָה חֶסֶד
מָאד מָאד גְּדוֹל, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נְשִׁים הֵן נִמְצְאוֹת שְׁבוּרוֹת וְכוּ',
מִפְּנֵי הַמַּשָּׂא הַכָּבֵד הַתְּמִידִי שְׁעַלֶיהֶן וְכוּ', הֵן מִצַּד הַבֵּית, וְהֵן
מִצַּד הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִרְבֵּה נְשִׁים נוֹפְלוֹת גַּם בְּדַכְאוֹן מִחֶמֶת
כָּבֵד הַמַּשָּׂא שְׁעַלֶיהֶן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְשִׂמְחָה אֶת
נְשִׁים אַחֲרוֹת, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִמְצֻוָּה זוֹ, כִּי בְּזֶה מִצִּילִים נִשְׁמוֹת
קְדוֹשׁוֹת מְלַקְרֵס וְכוּ', וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת
שֶׁל כָּל אִשָּׁה שֶׁהִיא מִחֻזְקָת אֶת עֲצֻמָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
תְּמִיד, וְכֵן לְשִׂמְחָה נְשִׁים אַחֲרוֹת, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַגָּאֵלָה,
וְהַמְשֻׁכָּת הַקְּדוּשָׁה עָלֶיהָ, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן זֶה הַגְּלוּת,
וְהַמְשֻׁכָּת הַטְּמָאָה עָלֶיהָ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה תְּמִיד לְהִיּוֹת
שִׂמְחָה וְעַלְזוּהָ, וְגַם לְחֻזַּק וְלַעֲוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הַזּוּלָת, שְׂאִין
עוֹד מְצוּוָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ, כִּי הִרְגַע שְׂאִשָּׁה שִׂמְחָה אֲזִי כָּל
הַחַיִּים שְׂלָה מִשְׁתַּנְּגִים לְטוֹבָה, וּמַה גַּם שְׂמִכְנִיסָה אֶת הַשְּׂכִינָה

בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ל:) שְׂאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׂחוֹק וְלֹא מִתּוֹךְ קָלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׂיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמִחָה שֶׁל מִצְוָה, שֶׁנֶּאֱמַר (מְלָכִים ב' ג') "וַעֲתָה קָחוּ לִי מִנְגֵן וְהָיָה כְּנֶגֶן הַמִּנְגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד הַיְוָיָה"; וְכֵן הוּא בְּזֵהָר (וַיִּשָׁב ק"פ:) דְּהָא חֲמִינֵן דְּשְׂכִינְתָא לֹא שְׂרִיא בְּאַתְרַּ עֲצִיבוּ אֲלֵא בְּאַתְרַּ דְּאִית בֵּיהַ חֲדוּהַ. אִי חֲדוּהַ לִית בֵּיהַ, לֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא בְּהַהוּא אַתְרַ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (מְלָכִים ב' ג') וַעֲתָה קָחוּ לִי מִנְגֵן וְהָיָה כְּנֶגֶן הַמִּנְגֵן וְתָהִי עָלָיו (י' רוח אֱלֹהִים, דְּהָא שְׂכִינְתָא וְדָאִי לֹא שְׂרִיא בְּאַתְרַ עֲצִיבוּ. [אֲנַחְנוּ רֹאִים שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת, אֲלֵא בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שְׂמָה שְׂמִחָה וְחֲדוּהַ, אִם אִין בְּבֵית שְׂמִחָה וְחֲדוּהַ, אֲזִי הַשְּׂכִינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְּׂכִינָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׂזוּכָה לְשִׂמְחָתָא בְּעֵלָהּ וְאֵת הַיְלָדִים, וְכִשְׁהָאֲשָׁה שְׂמִחָה אֲזִי כָּל הַבַּיִת שְׂמִחַ, וְנַעֲשֶׂה מִשְׁפָּן לְשְׂכִינַת עֲזוּ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי מָה שְׂתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ הַשִּׁיחוֹת וְהַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְּפַלֵּלֶת אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבִיבּוֹר וְדַבּוּר עוֹשֶׂה רוּשָׁם לְמַעְלָה, וְהַעֲקָר לְמָה נְשִׁים מִתְּרַשְׁלוֹת מְלַדְּבַר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִין לְהֵן אֲמוּנָה בְּעֲצֻמְךָ, וְהֵן חוֹשְׁבוֹת שְׁהֵן לֹא שְׂוִים לְשׁוֹם דְּבַר, וְלֹא צְרִיכִים אוֹתָן חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', וְלָכֵן מִתְּרַשְׁלוֹת מִתְּפַלָּה, אֲבָל אִם הִיוּ יוֹדְעוֹת

אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל סֵא

הַנָּשִׁים אֵיךְ שֶׁתְּפַלְתֵּן עוֹשׂוֹת רוּשִׁם לְמַעַלָּה, לֹא הָיוּ מִפְּסִיקוֹת לְהַתְּפַלֵּל, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים שָׁזָה עוֹשֶׂה רוּשִׁם גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אִשָּׁה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הִיא רַכַּת לֵב וְקָרוֹבָה מְאֹד מְאֹד לְבָכִי וְכו', וְלִכֵּן כִּשְׁהִיא מִתְּפַלְלַת עִם דְּמַעוֹת, תְּפִלּוֹתֶיהָ מִיַּד נִעְנֹת בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמְדִי פַעַם מְדַבְּרַת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְקָשָׁת מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וּבּוֹדָאֵי הִיא תִקְבַּל אֶת זֶה בְּנִקְל.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׁלֹא חֲרוֹנָה אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂיִישׁ בֵּין הַנָּשִׁים וְכֵן בֵּין הַגְּבָרִים אֶת הַכְּלִי הַמְּשַׁחֵת שֶׁהוּא הַמְּחַשֵּׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, וְכֵן אֵיִיפֹאֹן, בִּלְעַקְבְּעֵרִי, אֵיִיפֹאֵד, אֵיִיפֶעֶד, עֵנְדֵרֹוֹאִיד, סְמֵאֲרֵטְפוֹן וְכו', וְכָל מִינֵי כְּלֵי מְשַׁחֵת הַדּוּמִים זֶה לָזֶה וְכו', שֶׁבָּהֶם יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעוּב עֵרוֹם וְזֵהוּם, וְיְכוּלִים לְהִתְכַּתֵּב עִם כָּל מִינֵי מְפַקְרִים וְכו', עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְאֲמֵלְלִים אֶת עַצְמָם וְכו', וְאֵת הַיְלָדִים וְכו', עַד שֶׁבָּאִים לְגֵרוּשֵׁין רַחֲמָנָא לִיְצִלָּן, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאֵי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית אֶת הַמְּחַשֵּׁב שֶׁמְחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אֵיִיפֹאֹן, בִּלְעַקְבְּעֵרִי, אֵיִיפֹאֵד, אֵיִיפֶעֶד, עֵנְדֵרֹוֹאִיד, סְמֵאֲרֵטְפוֹן וְכו' וְכו', כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֵדְרִין מֵה). אֵיִן יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלֶּא בְּמִי שֶׁעֵינִיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵיִן חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ פַעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵיִן לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרֵם לוֹ מְכַשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לָהֶם מְחַשֵּׁב שֶׁמְחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שָׁזָה נִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ זֶה הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל

רַבִּים נָפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אָסוּר בְּהַחֲלִט שְׂיֵהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֵלֶקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִיד אֶת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם עַד הַשָּׁאוּל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמְכַנִּיס בְּנָשִׁים רוּחַ שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְכו', וּמִתְחִילָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בַּפְּרִיצוֹת נוֹרָאָה, בְּגָדִים צְמוּדִים מְאֹד, וְקִצְרִים וְכו', וְכו', שְׂזֵה גוֹרֵם אַחַר כֵּךְ לְכָל הַרְעוֹת שְׁבַעוּלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלֶיהָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁמַחֵר בְּלִילָה בְּשַׁעַת תַּשְׁעָה בְּדִיוֹק שְׁתַּבּוֹאֵי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל לְדַרְשָׁה מִיַּחַדְת דְּבַר חֲרוֹם מְאֹד בְּעֵינַי אֲשֶׁמִּי תַחֲוִי, אֲקַוֶּה שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מַחִיר לְבוֹא כִּי זֶה דְּחוּף מְאֹד מְאֹד שְׁתַּבּוֹאֵי מְחַר בְּעַרְב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַפְּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזְקוֹת שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהִסְמֵךְ מִי"ם יִשְׁבּוֹר אוֹתָךְ, וְאִפִּילוֹ שְׁעֲשִׂיתָ כְּבָר מֵה שְׁעֲשִׂיתָ, עֲדִין יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מְאָמִין שִׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל

תִּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסוּ, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה. אַךְ מֵה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם? כְּשֶׁאָדָם נִכְשַׁל בְּמֵה שְׁנִכְשַׁל, אָז הוּא שׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמֵרָאֵה לוֹ שְׂאִין לוֹ כְּבָר שׁוּם תְּקוּהָ וְתוֹחַלַת וְכוּ', וּבְאֲמַת כְּבָר כְּתַב מוֹהַרנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, פֶּסַח, הַלְכָה ט', אוֹת כ"א) כְּמוֹ שְׂהֶאָדָם צְרִיךְ לְעִמּוּד בְּנִסְיוֹן לְבָלִי לִילֵךְ אַחַר תְּאוּוֹתָיו בְּהִתֵּר אוֹ בְּאִסּוּר חֵס וְשְׁלוֹם, כְּמוֹ כֵּן צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק לְעִמּוּד בְּנִסְיוֹן אִם כְּבָר נִכְשַׁל חֵס וְשְׁלוֹם, וְעֵבֶר עָלָיו מֵה שְׂעֵבֶר וְכוּ' וְכוּ' לְבַל יִפּוֹל עַל יְדֵי זֶה לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. כִּי מֵה שְׁנִמְצָאִים הִרְבֵּה בְּנֵי אָדָם, שְׁנוֹפְלִים בְּדַעְתָּם וְאוֹמְרִים, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לָהֶם לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר עוֹד, זֶהוּ רַק מַחְמַת תְּאוּתָם וְיִצְרָם הָרַע, שְׂמִבְקָשִׁים תּוֹאֲנָה וְעַלִּילָה לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי הַמְּקוֹם חֵס וְשְׁלוֹם, כְּדִי שְׂיִוָּכְלוּ לִילֵךְ אַחֲרֵי תְּאוּתָם הָרַעוּת חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הִתּוֹאֲנוֹת וְהַעֲלִילוֹת שְׂהִבְעַל דְּבָר מוֹצֵא לְכָל אָדָם, רַבּוֹ מִסֵּפֶר, וּלְכָל אֶחָד מוֹצֵא עַלִּילוֹת מִיְחַדוֹת, רַבָּם עַל יְדֵי חֶסְרוֹן פְּרִנְסָה וּמְנִיעוֹת הַמוֹנְעִים וְכוּ', אַךְ אִף עַל פִּי כֵּן כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִפְשׁוּ מְרָה לוֹ מְאֹד עַל זֶה, כִּי יוֹדַע שְׂיִצְטָרֵךְ לְתֵן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן, וְעַל כֵּן מִתְגַּבֵּר בּוֹ הַטּוֹב בְּכָל פַּעַם וּמִתְעוֹרֵר לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אַךְ בְּשׁוּם דְּבָר אֵינוֹ מוֹצֵא לְעִצְמוֹ עַלִּילָה וּפְטוֹר כָּל כֶּךָ כְּמוֹ עַל יְדֵי הִתְחַבּוּלָה שֶׁל הַבְּעַל דְּבָר, שְׂמִפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ בְּכָל פַּעַם וּמֵרָאֵה לוֹ כְּאִלוֹ אֶפְס תְּקוּהָ חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי רוֹאֵה בְּעֵינָיו שְׂכֵכָר חֲתַר כְּמֵה פְּעָמִים לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִפְלֵ אַחַר כֶּךָ, כָּל אֶחָד כְּפִי מֵה שְׁנִפְל, וְכֵן הִיָּה כְּמֵה פְּעָמִים בְּלִי מִסֵּפֶר, וְעַל כֵּן הוּא פְטוֹר כְּבָר בְּעֵינָי עִצְמוֹ מִלְחַתֵּר עוֹד חֲתִירוֹת לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל בְּאֲמַת

כָּל הַרְעִיּוֹנִים וְהַמְחֻשְׁבוֹת שֶׁל נְפִילוֹת כְּאֵלוֹ הֵם רַק מֵעֲשֵׂה בַעַל דְּבָר, שְׂמוּצָא לוֹ עֲלִילָה לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי הַמְקוֹם בְּרוּךְ הוּא, פִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכֹל אָדָם צָרִיךְ שִׁיעֵבֵר עָלָיו הַרְבֵּה קוֹדֵם שְׂזוּכָה לְהַכְנִס אֶל הַקְדוּשָׁה, וּמִי לָנוּ גְדוֹל מְאֹד הָרֵאוּשׁוֹן, שֶׁפָּרֵשׁ מֵאַשְׁתּוֹ וְשָׁב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה מֵאָה וּשְׁלֵשִׁים שָׁנָה, וְדִיקָא בְּכָל אֵלוֹ הַמֵּאָה וּשְׁלֵשִׁים שָׁנָה בָּאוּ רוּחוֹת וְחֻמְמוֹ אוֹתוֹ וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן ו'), וּבּוֹדָאֵי נַחֲלָשָׁה דַּעְתּוֹ מְאֹד מְזֵה בְּכָל פַּעַם, וּבּוֹדָאֵי אַרְבַּע עָלָיו הַבַּעַל דְּבָר וְרֻצָּה לְהַפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי בְּכָל פַּעַם, אָבֵל הוּא הַתְּגַבֵּר כְּנִגְדּוֹ בְּכָל עֵת, וְלֹא הַנִּיחַ דְּרַכֵּי תִשְׁוּבָתוֹ שֶׁעֲסַק בָּהֶם, עַד שְׂזוּכָה בְּסוּף הַמֵּאָה וּשְׁלֵשִׁים שָׁנָה לְהוֹלִיד אֶת שְׁתֵּי שְׂמֻמְנוֹ הַשְּׁתֵּת הָעוֹלָם, וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ הָאֲבוֹת וּמִשָּׁה וּמִשִּׁיחַ. וְאָדָם הָרֵאוּשׁוֹן בְּעֲצָמוֹ הָיָה גַם כֵּן כָּל יָמָיו צָדִיק וְחֹסֵיד וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב, וְאֵף עַל פִּי שֶׁעֲדִין צָרִיכִין לְתַקֵּן הַפְּגָם שְׁלוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֵף עַל פִּי כֵן אִם לֹא הָיָה מִתְגַּבֵּר וּמִתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ לְתַקֵּן מֵה שֶׁתִּקֵּן, בּוֹדָאֵי הָיָה קָשָׁה מְאֹד הַתְּקוּן בְּיֹתֵר גַּם לְצַדִּיקִים הַבָּאִים אַחֲרָיו, וּכְמוֹ כֵּן הוּא מִמֶּשׁ בְּכָל אָדָם גַּם עַכְשָׁו, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שְׁלוֹ, שִׁיתְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הִירִידוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּכָל אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם לְהַתְחִיל מִחֻדָּשׁ, וַיִּדְמָה בְּדַעְתּוֹ כְּאֵלוֹ נוֹלָד הַיּוֹם וְכוּ', וְאִזּוֹ מֵה שִׁיזְכָּה לְתַקֵּן בְּעֲצָמוֹ עַל יְדֵי תִשְׁוּבָתוֹ הַשְּׁלֵמָה, בּוֹדָאֵי מֵה טוֹב, וּמֵה שְׁלֵא יִזְכָּה לְגַמֵּר הַתְּקוּן, יִהְיֶה בְּטוֹחַ בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַקְדוּשִׁים, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וּבִלְבָד שְׁלֵא יִתְיַאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ מִלְּצַפּוֹת וּלְקוֹוֹת לְהֵשֵׁם בְּקוּוֵי אַחַר קוּוֵי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל סה

וְלִהְרֵבּוֹת בְּצַעֲקָה וּבִקְשָׁה וּתְחַנּוּגִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עִם הַשֵּׁם
הַחֲסֵד וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת וְכוּ';

וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וּתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל
תְּסַתְּפֵל עַל מַה שֶּׁהָיָה, אֲלֵא עַל כָּל פְּנִים מֵעַכְשָׁו תִּהְיֶה אִישׁ
כָּשֵׁר, וּבְזָכוֹת הֶרְצוֹנוֹת וְהַפְּסוּפִין הַגְּדוֹלִים שֶׁיְהִיָּה לְךָ לְחֹזֵר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶּׁבִּיכּוֹלֶתְךָ
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבִיעִי, שְׁזָה סְגָלָה לְאֲרִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם
פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים
פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס
בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, שְׁזָה מִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ
מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנָ"ה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי
רַבּוּי לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשַׁפְּעָה, כִּי מִשְׁנָ"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר
פָּרְנֶסָ"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי,
אוֹ שֶׁתִּלְמַד לְבַד אוֹ שֶׁתִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שֶׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ
שַׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם
שֶׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי
כָּל הַיְהִדּוֹת תִּלּוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לְךָ
שֶׁהַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר
הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַח
ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא

מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמֹד; שָׁזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לֹוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלֹו.

וְעַלֵּיךְ לִזְכֹּר אֲשֶׁר מִי שֶׁקֹּבַע אֶת עֲצָמוֹ בַקְּבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלֹו מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ירושלמי ראש השנה פרק ד' הלכה ח') בֵּינָן שֶׁקְּבַלְתָּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מְעֵלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלֹו לֹא חֲטֵאתֶם מִמֵּיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הִרְבָּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם הוּא לֹוֹקֵחַ אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אָנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ הָאֵם זֶה לֹא פְּדָאֵי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁבִזָּה נִתְּכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו? וְעַל כָּלֵם הַזֶּה־יִרְנֹו רַבְּנֹו ז"ל מֵאֵד מֵאֵד לְלַמֵּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ בְּכָל יוֹם, וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר. וְאִף אִם הוּא אָנוֹס וְאִין לוֹ פְּנָאֵי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא, אֶפְלוֹ שֶׁלֹּא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צְרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בִּ"שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוֹ אָנוֹס יִלְמַד כְּסֻדֵּר כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְכִשְׂאִיגְמוֹר וְיִסִּים הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" יִחֲזֹר וְיִתְחִיל לְלַמְּדֵם כְּסֻדֵּר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו;

וְזֶה תִקּוֹן גְּדוֹל מֵאֵד לְנִשְׁמָה כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֹו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סימן ח') שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים מְבַרְרִים אֶת הַטוֹב מִהֲרַע שְׁנֻטְבַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָה ע"ג.) תִּנְא דְּבִי אֵלֵיהוֹ כָּל הַשּׁוֹנָה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם מְבַטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן

הָעוֹלָם הָבֵא שְׁנֵאמֵר (חֲבִיקוּק ג' ו') "הֲלִיכוֹת עוֹלָם לֹ" אֶל תִּקְרִי
הֲלִיכוֹת אֶלֶּא הֲלִכוֹת.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֵא מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ וּמְכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים
הָאֵלוֹ אֶל תּוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח וּנְצָחִים.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׁתַּדְּלוֹת שְׁאֲשַׁתֵּךְ תְּבוֹא
אֶל הַשְּׁעוֹר הַמִּיחָד הַיּוֹם בְּלִילָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל בְּשַׁעָה
תִּשַׁע בְּדִיוֹק, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי בְּשִׁבִיל רְפוּאָת אֲשֶׁתִּי
תַּחֲי', אֲקוּהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשֶׁן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו, שְׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל פָּעַם הִפְלִיג
בְּמַעֲלַת הַנְּשִׁים, וְאָמַר לְגַבְרִים לְמָה אַתֶּם לֹא מְשַׁתְּדִלִים
לְעִשׂוֹת מְנֻשׁוֹתֵיכֶם חֲסִידוֹת וְכוּ', שְׁגַם הֵן יִדְעוּ מְרַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ שְׁגַם אֶת זְכִית כְּכָר לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדְאִי
קַבְּלָתָ שְׁמָה הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת וְתִקּוֹן נִפְלֵא מְרַבְּנוּ ז"ל,
וְלִכֵּן לְמָה שְׁלֵא תַחֲזִקִי וְתַעֲזוּדִי וְתִשְׁמְחִי נְשִׁים אַחֲרוֹת, שְׁזֶה

הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל לְקָרֵב אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פֶּרֶשֶׁה י"ד סִימָן י') מִלְּמַד שֶׁהִיָּה אַבְרָהָם מְגִיר אֶת הָאֲנָשִׁים וְשָׂרָה מְגִירָת אֶת הַנָּשִׁים, הֵינּוּ שֶׁגִּבְר צְרִיף לְקָרֵב רַק גְּבָרִים, וְאִשָּׁה צְרִיכָה לְקָרֵב רַק נָשִׁים.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁלֹּאֲשָׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רִגְלִים, אִם רַק תִּדְעֵ אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת זֶה, לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת הַבַּעַל, וּלְעוֹרֵר אוֹתוֹ שֶׁיִּלְךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן שִׁיקְבַע לְעַצְמוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִדְוַע מַה שֶּׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ס"ג.) שְׂרָבִי עֲקִיבָא אָמַר עַל אֲשֶׁתּוֹ שְׁלִי וְשִׁלְכֶם שְׁלָהּ הִיא, זֹאת אוֹמֶרֶת כָּל הַתּוֹרָה שֶׁלְּמַד זֶה הִיָּה רַק בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁהִיא דִּחְפָּה אוֹתוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, רוֹאִים מִזֶּה אֶת הַפֶּחַ שֵׁישׁ לֹאֲשָׁה עַל בַּעְלָהּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁבֵר אֶת בַּעְלָהּ, אֲלֵא לְבָנוֹת אוֹתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה גַּם אֶת תִּבְנֵי וְכו'.

וּמוֹבָא בְּסִפְר "קַב הַיִּשְׂר" פֶּרֶק כ"א שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בְּאִשָּׁה, כִּי לְפַעְמִים יֵשׁ אָדָם רָשָׁע וְיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה צְנוּעָה, וְיִהְיוּ לוֹ בָּנִים טוֹבִים צְדִיקִים וְיִשְׂרִים, וְלְפַעְמִים יֵשׁ אָדָם צְדִיק וְיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רָעָה, יִהְיוּ לוֹ בָּנִים רָשָׁעִים, וְלִכֵּן אֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקַלוֹת כִּי הַכֵּל תְּלוּי בָּהּ, וְכֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פֶּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פֶּרָק ל"ג) חֲלָדָה הַנְּבִיאָה זָכְתָה לְנִבּוּאָה עַל יְדֵי שֶׁבַעְלָהּ הִיָּה עוֹשֶׂה צְדָקוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּמַה הִיָּה עוֹשֶׂה? הִיָּה מְמַלֵּא אֶת הַחֲמַת מִים וְהִיָּה יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח הָעִיר, וְכָל מִי שֶׁהִיָּה בָּא מִהַדְרֵךְ הִיָּה מִשְׁקָה וּמְשִׁיב אֶת נִפְשׁוֹ עָלָיו, וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקָה שֶׁהוּא עֹשֶׂה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל סַט

שָׂרְתָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל אִשְׁתּוֹ, עֵינַי שָׁם, כִּי אִשְׁתּוֹ עוֹרְרָה אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ חֶסֶד לְהַשְׁקוֹת צְמָאִים, וּמֵאַחֵר שֶׁהָאִשָּׁה גָרְמָה שֶׁבְּעֵלָה יַעֲשֶׂה חֶסֶד, זָכָתָה שֶׁהִיא נֶעֱשֶׂתָה נְבִיאָה, עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חִלְדָּה הַתְּנַבְּאָה אֶצֶל הַנָּשִׁים;

רוֹאִים מִזֶּה כַּח הָאִשָּׁה שֶׁאֵם הִיא מְחַזְקֶת אֶת בְּעֵלָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, אַזִּי עַל יְדֵי זֶה הִיא יְכוּלָה לְזַכּוֹת לְנִבְאוּאָה, כָּל כִּךְ חָשׁוּב אִשָּׁה שֶׁמְחַזְקֶת וּמְעוֹדְדֶת אֶת בְּעֵלָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלָת, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשֶׁמְחַזְקֶת וּמְעוֹדְדֶת אֶת בְּעֵלָה לְלַמַּד תּוֹרָה, וְלִהְיֶתפֶּלֶל בְּמַגִּין, וְעַל זֶה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת י"ז.) גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', אָמַר לִיה רַב לְרַבִּי חִיָּא נָשִׁים בְּמֵאֵי זָכִין? בְּאֲקוּרֵי בְּנֵייהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבְאַתְנֻנֵי גְבַרֵיהוּ בִּי רַבְנָן וְנִטְרִין לְגַבְרֵיהוּ עַד דְּאָתוּ מִבֵּי רַבְנָן, בְּמַה הַנָּשִׁים זֹכּוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁיְלַמְדוּ תּוֹרָה, וּמְחַכּוֹת עַל בְּעֵלֵיהֶן שֶׁיַּחֲזְרוּ מֵהַכּוֹלֵל שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה תּוֹרָה, הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָאִשָּׁה וְהִיא אֶפְלוּ לֹא יוֹדְעַת מִהַכּוֹחַת שֶׁיֵּשׁ לָהּ, וְלָכֵן חִזְקִי וְאַמְצִי מְאֹד מְאֹד וְתִשְׁתַּדְּלִי לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וְאִז תִּתְחַלְקִי עִם כָּל הַשְּׂכָר שֶׁל בְּעֵלְךָ וְהַיְלָדִים שֶׁהוֹלְכִים לְלַמַּד תּוֹרָה, וְאִם הֵייתָ יוֹדְעַת אִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לָאִשָּׁה שֶׁמוֹסְרָת אֶת נַפְשָׁהּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַנָּשִׁים, וְכֵן מְשַׁתְּדֶלֶת לְשַׁמַּח אֶת הַבְּעַל וְהַיְלָדִים, הֵייתָ עוֹשֶׂה אֶת זֶה כָּל הַיּוֹם, וְהָיוּ בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְדָקָנוֹת שֶׁיֵּשׁ עֲלֵיהֶן הַמוֹן סְפוּרִים אִיךְ שֶׁזָּכּוּ לָמָּה שֶׁזָּכּוּ וְכוּ', כָּל אַחַת כְּפִי בְּחִינַתָּה

ע אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

וכו', על ידי שקימו כל זה, ולכן תראי גם את להיות אחת מהצדקניות האלו, אשר הזכות הזו אין לתאר ולשער מעלתה.

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעולות שבעולם לבוא הלילה אל בית הכנסת הגדול, אל הדרשה המיוחדת שאתן בענין אשתי תחי', בדיוק בשעה תשע, ואני מבקש אותך שאל תאכזבי אותי רק תבואי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ו חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שבזה העולם צריכים להכניס עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ואז כל החיים שלו הולכים כבר באפן אחר לגמרי, כי הוא חי עם אלקות, ונושם אלקות, ומתהפך את זה העולם לאלקותו יתברך שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נשא) שמיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו נתאווה שיהיה לו דירה בתחתונים, וזו התכלית האמתית - שעוד בזה העולם יגלה את אלקותו יתברך, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל שם את הדגש על

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל עַא

"שְׁמִחָה" - כִּי הִרְגַע שְׁאָדָם יוֹדֵעַ בִּידִיעָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכָת שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אֲזִי הוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זֹו שִׂיּוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וְדוּמָם צוּמַח חֵי מְדַבֵּר זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ אֶל זֶה רַק עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִרְבָּה רַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר עִמָּנוּ מ"אֲמוּנָה", וְאָמַר (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') הֶעֱקַר הוּא הָאֲמוּנָה, וְכֹל הַסּוּבְלֵי חוֹלָאִים שְׁסוּבְלִים - זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶד הָאֲמוּנָה, וּבִפְרָט מַחֲלַת הַעֲצָבִים וְכוּ' זֶה בָּא מַחֲמַת חֶסֶד אֲמוּנָה, כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה עַל יְדֵי זֶה הוּא קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת מַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וַיֵּשׁ לוֹ סְבֻלָּנוֹת לְכֹל, כִּי יוֹדֵעַ וְעוֹד אֲשֶׁר הַכֹּל הוּא מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן מַה לוֹ לְהִתְעַצֵּב? וְלָמָּה לוֹ לְהִיּוֹת כְּכַעַס וְרִצְיָחָה מְכֹל מַה שֶׁקוֹרָה אֵתוֹ דְּבָרִים בְּלִתי רִצְוִיִּים וְכוּ'? מֵאֲחֵר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בִּידִיעָה בְּרוּרָה שֶׁבְּכֹל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַכֹּל מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֵלֶק א' סִימָן סד) אֲשֶׁר כָּדִי לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְהִתְבּוֹנֵן שְׁגָם בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי נִמְצְאוּ אֱלֻקוֹת - עַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה עוֹבְרִים מֵעֵבֶר לְעֵבֶר אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה אֲבָרָהּם אָבִינוּ שֶׁהָיָה רֹאשׁ לְמֵאֲמִינִים נִקְרָא אֲבָרָהּם הָעֵבֶרִי, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה הָאָדָם עוֹבֵר מֵעֵבֶר לְעֵבֶר וְאֵין לוֹ כְּבָר שׁוּם קְשִׁיוֹת, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר הַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֲזִי הוּא עוֹשֶׂה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּירָה

עב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלק רס"ח בַּנְחָל

בַּתְּחִילָתָם וְהָאָדָם עוֹבֵר אֶת הָעוֹלָם מִסִּבָּב עִם אֱלֻקוֹת וְחַי
עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי אֶצְלוּ הַכֹּל אֶחָד
בְּסוּד אֵתָהּ הוּא קוֹדֵם שֶׁבְּרֵאתָ אֶת הָעוֹלָם וְאֵתָהּ מִשְׁבְּרֵאתָ
הָעוֹלָם, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלק א' סִימָן נא) שֶׁזוֹ
שְׁלֵמוֹת הָאָמֶת שְׁאִינּוּ מִפְּרִיד מִקֵּדָם הַבְּרִיאָה אֶל אַחַר
הַבְּרִיאָה, כִּי הַכֹּל אֶחָד אֶחָדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ הַתְּכֵלִית אֲשֶׁר
בְּשִׁבְלָהּ קִבְּלֵנוּ אֶת הַתּוֹרָה - כְּדֵי לְגַלוֹת אֶת הָאֱלֻקוֹת
שֶׁנִּמְצְאוּ בַּפְּרָטִי הַבְּרִיאָה - דּוּמָם, צוּמָח, חַי וּמְדַבֵּר, שֵׁישׁ
בָּהֶם הִלְכוּת, מְלִשׁוֹן אֶל תִּקְרִי הִלְכוּת עוֹלָם אֶלָּא הִלְכוּת
עוֹלָם, כִּי בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרָט מִפְּרָטִי הַבְּרִיאָה יֵשׁ בָּהֶם הִלְכוּת
הַתּוֹרָה לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנֵהֵג וְאֵיךְ לְמַצֵּא אֶת הָאֱלֻקוֹת בְּתוֹךְ
פֶּרֶט זֶה מִפְּרָטִי הַבְּרִיאָה, וְלִכֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן
חֵלק ב' סִימָן ב') עַל יְדֵי לְמוּד הִלְכוּת מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת
עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתַמִּיד יִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ
כְּרוֹף הוּא, שֶׁזֶה נִקְרָא שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.

וְאֵל כֹּל זֶה רַבֵּנוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהַבְּיָאֵנוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה
לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלק א' סִימָן קצב) אֲשֶׁר פָּנִיו שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ
נִמְצְאוּ בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, וְלִכֵּן כֹּל מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
שֵׁם יִמְצֵא אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן עִקַּר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו
זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁקִידָה רַבָּה בְּסִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל
מֵאַחֲרֵים כָּלָל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תַעֲשׂוּ כָל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבָעוּלָם לְעָבוֹר דִּירָה
כִּי מִשְׁנֵה מְקוֹם מְשֻׁנָּה מְזֹל, וּבִפְרָט שְׁעָקְרוּ אֵילָנֵי פְרוֹת
בְּמָקוֹם שְׂאֵתֶם גָּרִים שָׁם, זֶה בְּהַחֲלִיט יְכוּלָה לְהִיּוֹת הַמְּנִיעָה.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא בְּתָרֵא י:) מַה יַעֲשֶׂה אָדָם
וַיְהִיּוּ לוֹ בָּנִים זְכָרִים? יִשְׁמַח אֶת אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מְצֻנָּה; אֶתֶם
צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם וְלַעֲשׂוֹת כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם לֹא לְהִתְוַכַּח וְלֹא לְרִיב חֵס וְשְׁלוֹם אֶלָּא
לְהִתְחַזֵּק וְלֵאֱהָב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְלַעֲזֹר אֶחָד לַשְּׁנִי.

אִם תִּקְיָמוּ אֶת זֶה תִּתְבָּרְכוּ בִּפְרִי בֶטֶן.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

עליך לדעת ששלמות התפלה היא לקשר את המחשבה אל הדבור - שיכון על כל פנים פרוש המילות וידע שמדבר כביכול לנכח הקדוש ברוך הוא, ועל ידי זה נתקנים אצלו (דברים י' כ"א) "הוא תהלתך והוא אלקיך" - התפלה עמו יתברך צריכים להיות אחד, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן עג) כשמקשרים את המחשבה אל הדבור על ידי זה נעשה כלי לקבל בו כל ההשפעות.

והנה ידוע כשאדם חטא על ידי זה באים עננים דמכסין על עינא ומבלבלים מחשבתיה, הינו בעת התפלה באות מחשבות זרות ומבלבלים מחשבתו, ואפילו כשמתפלל אזי המחשבה חושבת מחשבות אחרות והדבור מדבר את התפלה ואינו שם לב כלל אל מה שמדבר, ועל ידי זה הוא מבהל ומבלבל מאד, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') אשר כל המחשבות זרות והבלבולים מגיעים אל האדם דיקא בשעת התפלה, ולכן הוא יכול לומר את כל סדר התפלה - שחרית מנחה וערבית, ולא פון בשום ברכה או מזמור כלום כי הפה אומר את אותיות התפלה אבל המחשבה חושבת מכל מיני עסקים שלו.

אבל אם הוא מתפלל מתוך הסדור ומכריח את עצמו לכוון על כל פנים פרוש המילות - אז תפלתו תפלה, והלבישו את זה צדיקים בפסוק (אסתר ט) "ואמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה" - אם אומרים את התפלה מתוך הסדור אזי אין לו מחשבות זרות כלל, אף שמי שמודה על האמת, גם מתוך הסדור צריכים רחמים שלא יטה מחשבתו

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחַל עַה

מְדַבְּרוּ, מְכַל שְׁכָן כְּשִׁמְתִּפְלִל בְּעַל פֶּה בְּקִלוֹת הוּא יְכוּל לְהַחֲסִיר כְּמָה בְּרָכוֹת וְכוּ' וּמְכַל שְׁכָן שְׁלֵא יוּכַל לְכוּן אֶפְלוּ פְּשׁוּטִים שֶׁל דְּבָרִים וְזוֹ הַמְּצִיאוֹת.

וְלִכֵּן לְאָדָם אָסוּר לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ אֲלֵא יִתְפַּלֵּל כְּפִי שְׁרוּצָה וְכוּ' הַעֲקֵר לֹא לְהַחֲלִיף וּלְהַפְרִיד בֵּין הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבִוּר אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר גְּדוֹל בַּתְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשֶׁן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צָרִיף לְרַעַת שְׂאֵם לְקַחַת עַל עַצְמְךָ מְשִׁימָה קְדוּשָׁה כָּל כֶּף וְהִיא לְהִיּוֹת מְשִׁיחַ עַל כְּשָׁרוֹת, אֲזִי עָלֶיךָ לְקַחַת אֶת זֶה בְּמֵלֵא הֶרְצִינּוֹת, כִּי מְשִׁיחַ עַל כְּשָׁרוֹת זֶה אַחֲרִיּוֹת גְּדוּלָה עַד מְאֹד, כִּי בְּקִלוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל אֶת הָרַבִּים בְּאַכִּילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ' שְׁקָצִים וּרְמָשִׁים וְתוֹלְעִים וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁחֹגֵר מוֹתְנִיו לְעֶסֶק בְּעֶסֶק הַכְּשָׁרוֹת עָלָיו לִידַע שְׂיִשׁ עָלָיו אַחֲרִיּוֹת הַכִּי גְדוּלָה וְזוֹ לֹא סֶתֶם מְשָׁרָה בְּפִרְנָסָה לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף וְכוּ'.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל לֹא רָצָה שְׂאֲנָשָׁיו יִהְיוּ שׁוֹחֲטִים
 וּמְלַמְּדִים, עִם כָּל זֹאת הִתְבַּטָּא "אִם כִּבֵּר שׁוֹחֵט אוּ מְלַמֵּד -
 שְׂיִהְיֶה מְאֲנָשִׁי", כִּי הֵם יִרְאִים עַד מְאֹד שֶׁלֹּא יֵצֵא מִכְּשׁוֹל
 מִתַּחַת יְדֵיהֶם, וְלִכֵּן יַעַן שְׂאֵתָה כָּל כֶּף מִפְּחַד שֶׁלֹּא תִכְשַׁל
 בְּלֶהָאֲכִיל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', דִּיקָא אֵתָה יָכוֹל לֵהֲיוֹת
 מִשְׂגִּיחַ כִּי יֵשׁ לָךְ יִרְאָה שֶׁלֹּא תִכְשַׁל וְלֹא תִכְשִׁיל אֲחֵרִים. עִם
 כָּל זֹאת, צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִכְנִס בְּלַחֲץ עַד כְּדֵי
 מְרִיבוֹת בְּבֵית כִּי זֶה כִּבֵּר נִקְרָא חוּמְרוֹת יִתְרוֹת אֲשֶׁר רַבְנוּ
 ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מֵד) וְעַל
 אֵלוֹ הַמְּדַקְדָּקִים וּמְחַמְרִים בְּחוּמְרוֹת יִתְרוֹת עֲלֵיהֶם נֹאמַר
 (וַיִּקְרָא יח) "וְחֵי בְהֵם" - וְלֹא שְׂיִמּוֹת בְּהֵם (יּוֹמָא פה), כִּי אֵין לָהֶם
 שׁוּם חַיּוֹת כָּלֵל וְתִמִּיד הֵם בְּמִרְהָ שְׁחוֹרָה מִחֲמַת שְׁנֵדָמָה
 לָהֶם שְׂאִינָם יּוֹצְאִים יְדֵי חוּבָתָם.

בְּוֹדָאֵי אֵתָה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֵת עֲבוֹדָתְךָ בְּתַמִּימוֹת
 וְהַעֲקֹר בְּזֵהִירוֹת וּבְאֵמָת, אֲבָל לֹא שְׁתַּבּוֹא לִידֵי מַחְלָקַת עִם
 אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ'.

הַעֲקֹר צְרִיךְ שְׂתַדַּע שְׂמִי שְׁעוֹסֵק בְּהַשְׁגָּחָה אוּ בְּשַׁחֲיטָה
 אוּ בְּמְלַמְּדוֹת וְכוּ' יֵשׁ עֲלָיו אַחֲרֵי הַגְּדוּלָּה, וְלִכֵּן צְרִיךְ
 שְׂיִשְׁפֹּף שְׂיַחֲה וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ
 שֶׁלֹּא יֵצֵא שׁוּם מִכְּשׁוֹל מִתַּחַת יָדוֹ, כִּי בְּלֵי תְפִלָּה זֶה לֹא
 הוֹלֵךְ, וּמָה שְׂתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת שׁוּם דְּבָר לֹא פּוֹעֵל.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

צריך שתדע שרבינו ז"ל למד אותנו למוד עמוק עמוק מי
מציאנו איך לדון את עצמנו לכף זכות, ואיך דנים את הזולת
לכף זכות, וזה המאמר נקרא "אזמרה", (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
רפ"ב) על שם הגלוי שרבינו ז"ל מגלה לנו סוד נורא ונפלא מאד,
על הפסוק (תהלים קמ"ז) "אזמרה לאלקי בעודי", איך אדם יכול
להודות ולהלל ולשבח ולזמר ולפאר את הבורא יתברך שמו?
רק על ידי אם מוצא בעצמו "עוד מעט טוב", וכן מוצא אצל
הזולת "עוד מעט טוב", כי איך שרק לא יהיה יש אצל כל בר
ישאל מעט טוב, ואם מחפשים ומבקשים אזי מוצאים את
המעט טוב שיש בכל אחד ואחד, ועל ידי זה נתרחב הלב
ויכולים לזמר ולהודות להשם יתברך, כי על פי רב ממה בא
שאדם מתרחק מהקדוש ברוך הוא, כי נכנס בו מרירות ודכאון
וכו', מפגעי ומקרי הזמן שעובר עליו וכו', אבל כשאדם
מחפש ומבקש ומוצא את המעט טוב שיש בו, על ידי זה יוצא
מהרע והחשך וכו', שנמצא בה, וזה פרוש הפסוק (תהלים ל"ז)
"ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו" שהפסוק
מזהירנו על ידי שתמצא בעצמך או אצל אחרים "מעט טוב"
ששם אינך רשע, על ידי זה "והתבוננת על מקומו ואיננו", הוא
כבר לא אותו אדם.

עח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

והלמוד הזה הוא למוד עמוק מאד מאד, כמה שלא נלמד את המאמר הזה, וכמה שלא נחדש במאמר הזה, עדין לא הגענו אל פרושו הנכון, כי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם כל כך הרבה צרות ויסורים מרירות ומכאובים, חלישות הדעת ושברון לב, וצער ועגמת נפש וכו' וכו', עד שאי אפשר לו להחיות את עצמו כלל, כי נופל עליו עצבות גדולה שמכניס בו יאוש, אבל כשאדם הולך בדרך זו למצא בעצמו מעט טוב, איך שהוא הוא נברא מזרע ישראל ולא עשני כגויי הארצות, זה בעצמו צריך להחיות אותו, וירגיל את עצמו תמיד להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא ותברך שמו על החסדים והנסים נגלים שעושה עמו, כי הקדוש ברוך הוא עושה נסים עם כל אחד ואחד, ואדם לא קולט איזה נסים עושה עמו הקדוש ברוך הוא, כמאמרם ז"ל (גדה ל"א.) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; ואמרנו (שומר טוב תהלים ק"ו) אי אפשר לעולם בלא ניסין ובלא פלאין. כיצד, אדם נתון על גבי המטה והנחש בארץ לפניו ובא לעמוד והרגיש בו הנחש, כיון שבא לתן רגלו עליו ברח הנחש מפניו. ואינו יודע מה פלאי עשה הקדוש ברוך הוא עמו. ומי יודע, הקדוש ברוך הוא. שנגמר (תהלים קל"ד) "לעשה נפלאות גדלות לבדו". הוא לבדו יודע נסים ונפלאות שעושה עמנו;

אדם יוצא מפתח ביתו והולך לסדר את עניניו וכו', והוא לא קולט שזוכה לחזר בשלום, ולא קרה לו שום דבר וכו', שכל זה הוא נס נפלא שהקדוש ברוך הוא שומר עליו, כי היום יש כל מיני פיגועים ורציחות וגנבות על הרחובות, כמאמרם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל עֵט

ז"ל (ירושלמי ברכות פ"ק ד' הלכה ד') כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה; וְאֶפִּילוּ אֶחָד שְׂיֹשֵׁב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא שָׁמור וְכו', עִם כָּל זֹאת בְּלִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הֵיךְ יִכּוֹל לְהַחֲנִק בְּאֻמְצַע הָאוֹכֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שמות רבה פ"ד פ"ד סימן א') בֵּא וְרָאָה כְּמָה נִסִּים עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שְׁאֵלֹוּלִי הֵיךְ אוֹכֵל פֶּת כְּשֶׁהִיא תְּחִי, הֵיךְ יוֹרֶדֶת בְּתוֹךְ מַעְיֹו וּמְשַׁרְטֶת אוֹתוֹ, אֲלֵא בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְיֵן בְּתוֹךְ גְּרָגְרָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשָׁלוֹם;

אָדָם חוֹשֵׁב שְׁזֶה טַבֵּעַ שְׁאוּכֵל וּבוֹלֵעַ אֶת הָאוֹכֵל וְכו', וְאֵינוֹ שֵׁם לֵב אֶת הַרְטִיבוֹת שֵׁישׁ בְּתוֹךְ פִּיו וְכו', שְׁעוֹלָה לוֹ רַק וְכו', וְזֶה כְּמוֹ מַעְיֵן שְׁבֵרָא לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִרְוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁהָאוֹכֵל תִּרְדַּ בְּשָׁלוֹם, וְזֶה נִס בְּתוֹךְ נִס, אָדָם חוֹשֵׁב שְׁזֶה טַבֵּעַ.

וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וּבִתְקַף הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, תַּחֲפֹשׁ וּתְבַקֵּשׁ אֶת הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ בָּךְ הַמּוֹן טוֹב שְׁאֵתָה לֹא קוֹלֵט, כִּי הַסְמִיךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ שׁוֹנֵא אֶת הָאָדָם, וּמְכַנֵּס בּוֹ יָאוֹשׁ וְדִכְאוֹן כְּזֶה שְׁנִדְמָה לוֹ שֶׁרַק הוּא עוֹבֵר יְסוּרִים כְּאֵלוֹ שְׁאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא עוֹבֵר וְכו', וְרַק עָלָיו מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה וְכו', וּבְאֻמַּת כְּתִיב (תהלים י"ט ג') "יּוֹם לַיּוֹם יִבִּיעַ אֲמָר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה דַּעַת", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מדרש אגדה) "יּוֹם לַיּוֹם יִבִּיעַ אֲמָר" אֶת גְּדֻלוֹת וְנִפְלְאוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעוֹשֶׂה עִם בְּרִיּוֹתָיו, וּבְזֶה יְכוּלִים לְהַבִּין גַּם אֶת הַהֶמְשֵׁךְ "וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה דַּעַת", הֵינּוּ בְּשַׁעַה שֶׁלְאָדָם חֲשֵׁךְ וְאֶפְלָה, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְנוּנָה, בְּזֶה שִׁיתְּבוֹנֵן עַל הַגְּדֻלוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת

שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, יִתּוּנָה לוֹ דַּעַת שְׂאִסוּר לְהִתְיַאֵשׁ אִפְלוּ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים יִהְיֶה אִיךְ שִׁיחֶיהָ.

וְלִכֵּן לֹא בְּחִנּוּם גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַסּוּד הַנִּפְלָא הַזֶּה שְׁצָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, כִּי אֵינן זֶה עֲצָה לְשֹׁבֵר אֶת עַצְמוֹ וְלִפּוֹל בִּיְאוּשׁ וְכוּ', כִּי דוּעַ שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְהִזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלְהִרְחִיק אֶת הָעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאִפְלוּ כְּשִׂמְתַּחֲלִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ וְרוּאָה שְׂאִינן בּוֹ שׁוּם טוֹב, וְהוּא מְלֵא חֲטָאִים, וְרוּצָה הַסְּמ"ךְ מ"ם לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֵיךְ עַל פִּי כֵּן אִסוּר לוֹ לְפוֹל מְזֵה, רַק צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וְלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי אִיךְ אֲפֹשֶׁר שְׁלֹא עֲשֶׂה מִיָּמָיו אֵיזוֹ מַצְוָה אוֹ דְבַר טוֹב, וְאֵיךְ שְׁכַשְׂמַתַּחֲלִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַדְּבַר הַטוֹב, הוּא רוּאָה שֶׁהוּא גַם כֵּן מְלֵא פְּצָעִים וְאֵינן בּוֹ מֵתִם, הֵינּוּ שְׁרוּאָה שְׁגַם הַמַּצְוָה וְהַדְּבַר שְׁבִקְדוּשָׁה שְׁזָכָה לַעֲשׂוֹת, הוּא גַם כֵּן מְלֵא פְּנִיּוֹת וּמְחֻשְׁבוֹת זָרוֹת וּפְגָמִים הַרְּבֵה, עִם כָּל זֶה אִיךְ אֲפֹשֶׁר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ הַמַּצְוָה וְהַדְּבַר שְׁבִקְדוּשָׁה אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא עַל כָּל פְּנִים הִיָּה אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה בְּהַמַּצְוָה וְהַדְּבַר טוֹב שְׁעֲשֶׂה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כְּדֵי לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמוֹ, וְלְבוֹא לְיַדֵּי שְׂמִחָה.

וְנִהְיֶה רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד לִילֵךְ עִם הַדְּרֹךְ הַזֹּאת לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וְלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ רַק הַטוֹב, וְתָמִיד יְדוֹן אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא יְסוּד גָּדוֹל לְכָל מִי שְׁרוּצָה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם וְתִבְרָךְ, וּלְבַל יֵאבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל פא

שרחוקים מהשם יתברך, עקר רחוקם הוא מחמת מרה שחורה ועצבות, מחמת שנופלים בדעתם, מחמת שרואים בעצמם גדל קלקולם שקלקלו מעשיהם כל אחד כפי מה שיודע בעצמו את נגעי לבבו ומכאוביו, ומחמת זה הם נופלים בדעתם, ורובן מיאשים עצמן לגמרי, ועל ידי זה אינם מתפללים בכונה כלל, ואינם עושים אפלו מה שהיו יכולים לעשות עדין. על כן צריך האדם להשפיל מאד על דבר זה, כי כל הנפילות שבדעתו, אף על פי שהוא מחמת מעשים רעים שעשה באמת, עם כל זה הנפילה שבדעתו והעצבות והמרה שחורה שנופל עליו על ידי זה, הכל הוא רק מעשי בעל דבר, שמחליש דעתו כדי להפילו לגמרי חס ושלום. על כן צריכין להתחזק מאד, לילך עם הגלוי הזה שגלה לנו רבנו ז"ל אשר צריכים לחפש ולבקש בעצמו בכל פעם איזה מעט טוב ונקודות טובות וכו', ועל ידי זה יחיה וישמח את עצמו, ויצפה לישועה עדין, ויוכל להתפלל ולזמר ולהודות להשם יתברך, בסוד (תהלים קמ"ז) "אזמרה לאלקי בעודי", ועל ידי זה יזכה לשוב באמת אל השם יתברך].

וכמו שהוא דן את עצמו לכף זכות, עליו לדון גם את הזולת לכף זכות, כי יש כל כך הרבה אנשים שסובלים סבל מעצמם וכו', שעובר עליהם מכאובים ומחלות וחלאים רעים וכו', שאף אחד לא יודע, יש בני אדם שסובלים מילדיהם סבל כל כך קשה שאחרים יכולים רק להשתגע מזה וכו', ואם לא מספיק שאנשים סובלים מילדיהם סבל מאד קשה וכו' וכו', עוד זאת יש להם בני אדם מתנגדים שמדברים עליהם

פב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְשׁוֹבְרִים אוֹתָם לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ וְלְדוֹן אֶת הַזּוֹלַת לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ שֶׁדָּן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי מֵה אָדָם יוֹדֵעַ מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הַזּוֹלַת?

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁתָּמִיד זֹכֵה לְחַפֵּשׁ וְלִמְצָא אֶת הַטּוֹב שֵׁיִשׁ בְּכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי מִסְפִּיק אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מִהַסְמִ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ שֶׁמְכַנֵּס בְּאָדָם רַק קִנְיָה שְׁנֵי וְכוּ', וּמִסִּית וּמְדִיחַ מִזֶּה עַל זֶה, וּמִזֶּה עַל זֶה, כִּי כָּל הַכַּח הַטְּמָאָה שְׁלוֹ זֶה רַק "הַפְּרָד וּמְשַׁל", לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשְׁמֵם מִתְאַרְךְ לְנוֹ הַגְּלוּת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יוֹמָא ט) שְׁאֵרִיכַת הַגְּלוּת זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵי חֲנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן, שֶׁבְּכָל פַּעַם נַעֲשֶׂה יוֹתֵר גְּרוּעַ וְיוֹתֵר גְּרוּעַ וְכוּ', הָרְגוּ וְשַׁחֲטוּ וְחִנְקוּ וְשִׁרְפוּ מְלִיּוֹנִים מֵאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חַפְּסִים מִפֶּשַׁע עַל לֹא דָבָר רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם יְהוּדִים, וְעַדִּין מִסְתַּוְּבָבִים אֲנָשִׁים עִם מִסְפָּר עַל הַיְדִים שֶׁחֲקָקוּ הָעֲמֻלָּקִים עַל יְדֵיהֶם, וְהֵם עִבְרוּ אֶת הַשְׁוֹאָה בְּצוּרָה מִחֲפִירָה שֶׁאֲפָלוּ לְשִׁמוּעַ אֶת סְפוּרָם אוֹ לְקַרְא אֶת סְפוּרָם מְצַמְרֵר הַשְּׁעָרוֹת וְכוּ', אֲזִי הָיָה כְּבָר הַזְּמַן שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד וְיֵאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן וַיִּקָּם דוֹר חֲדָשׁ שֶׁשָּׂכַח אֶת הָעֵבֶר לְגַמְרֵי, וְעוֹד פַּעַם מְדַבְּרִים אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי, וְעוֹד פַּעַם מְסִיתִים אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי, וְזֶה בָּא מִהַמְנַהֲיָגִים שְׁלִיחֵי הַסְּמִ"ךְ מ"ם שְׁמוּלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם לֹא הַמְנַהֲיָגִים הָאֵלוֹ וְכוּ', מִזְמַן כָּל עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וְהָיוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְהָיִינוּ זֹכִים לְרֹאוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל פַּג

וְלִכְּנָן עָלֵינוּ נִפְּל חוֹבַת הַיּוֹם לְאַחַד אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכֵמָה חוֹצָה, לְהַפְיִץ אֶת
הַקּוֹנְטְרַסִּים וְהַחוּבְרוֹת שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִגְלוֹת
לָהֶם אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמוֹ
וְלְחִזּוֹק אֶת אַחֲרִים, כִּי בְּנֵי אָדָם מְסֻתּוֹכְבִּים מִמּוֹרְמָרִים מְדַכְּאִים
מִרַב צַעַר וְיִסּוּרִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחִזּוֹק
הַיּוֹדִים אַחֲרִים שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשׂוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר
הַהִתְחַזְקוֹת הוּא לְקַחַת מְדוּד הַמְּלִךְ שְׁאַמֵּר (תְּהִלִּים י"ח) "אֶרְחַמְךָ
הוֹי" חֲזָקִי", דוּד הַמְּלִךְ מִתְּפָאֵר בְּזֶה שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם שְׁאַתָּה אָב הֶרְחַמְנוּ, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים מָאד מָאד לְהִתְחַזֵּק וְלִשְׁמַח שְׁאַנּוּ מְקַרְבִּים אֵל צְדִיק
גְּדוֹל וְנוֹרָא כְּזֶה שְׁמְקַרֵב אוֹתָנוּ אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ
בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים חֲדָשִׁים בְּכֹל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ לְהִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
אֲשֶׁר אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עֲצֵם הַדְּבָר הַזֶּה שְׁאַדָּם
יוֹדֵעַ שְׁיִשׁ לוֹ אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת צָרָה, וְשׁוֹפֵף שִׁיחַ וְתַפְּלָה אֵלָיו

יִתְבָּרַךְ, זֶה כְּבָר יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם כְּשָׂבָא לָהֶם אֵיזָה צָרָה צְרוּרָה וְכוּ', אֵין לָהֶם אֵל מִי לַפְנוֹת, מִחֲפָשִׁים אֵיזָה פְּסִיכּוֹלוֹג לְשִׁפּוֹךְ אֶת הַלֵּב לַפְנֵיו, אַבֵּל הוּא נוֹתֵן רַק תּוֹר בְּעוֹד שְׂבוּעִים אוֹ שְׁלוֹשׁ, וְגַם אֵז הוּא לֹא נוֹתֵן יוֹתֵר מִחֲצֵי שְׁעָה אוֹ שְׁלוֹשׁ רְבַעֵי שְׁעָה, וְלוֹקַח עַל זֶה הַמוֹן כֶּסֶף, הַפְּסִיכּוֹלוֹגִים הַקְּטָנִים מִתְחִילִים עִם חֲמֵשׁ מֵאוֹת ש"ח רַק לְחֲצֵי שְׁעָה לְשִׁמוּעַ אוֹתָךְ, וְהַפְּסִיכּוֹלוֹגִים הַגְּדוֹלִים לוֹקְחִים אֶלְף וְיוֹתֵר רַק לְחֲצֵי שְׁעָה לְשִׁמוּעַ אוֹתָךְ, אַבֵּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְיִכּוֹלִים תְּמִיד לַפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְלֹא צְרִיכִים לָתֵת לוֹ שׁוּם כֶּסֶף וְכוּ', רַק אִם רוֹצִים מִכְּנִיסִים קוֹדֵם הַתְּפִלָּה פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא דָף י'). רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחִזֶּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלָּכָה ט"ו) גְּדוֹלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחִזֶּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לָתֵן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְזֵה לַפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי מִצּוֹת צַדָּקָה חָיִב כָּל יְהוּדִי לָתֵת אֶפְלוֹ כְּשֶׁהוּא עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שִׁיְהִיָּה בְּכָל בֵּית קִפְתַּת צַדָּקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק", וְלַפְנֵי שְׂמֵתְבוֹדָדִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל פַּה

וּמְסֻפְּרִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, נוֹתְנִים פְּרוּטָה אַחַת לְצִדְקָה שְׁזָה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, לֹא מְבַקְשִׁים אִיזָה סְכוּם, רַק פְּרוּטָה אַחַת (מֵה שְׁבָאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל אֵין פְּרוּטָה אֲלֵא מִתְחִיל מֵעֶשֶׂר אַגוּרוֹת).

וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שְׁמַעִיק וּמְצִיק לָךְ וְכוּ', הֵן בְּעֵינָה בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ', הֵן בְּעֵינָה בְּפִרְנֶסָה שְׁאֵת סוּבְלַת עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְחֻבּוֹת גְּדוּלִים וְכוּ', הֵן בְּעֵינָה עִם הַיְלָדִים שְׁקֻשָּׁה לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְכֵן כֹּל מִינֵי בְּעִיּוֹת שְׁבַעוּלָם שְׁגִדוּלִים פְּסִיכּוֹלוֹגִים מְמַחִים לֹא יְכוּלִים לְתַקֵּן וּלְעֹזֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאַפִּילוּ אִם כָּבֵר בָּאִים אֲלֵיהֶם הֵם מְבַקְשִׁים סְכוּם אֲדִיר, וְזֶה סִפְקָא אִם הוּא יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ, לֹא בֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יְכוּלִים לְהַכְנִס אֵלָיו וּלְדַבֵּר אֵלָיו, וּלְסַפֵּר לוֹ אֵת הַכֹּל, וְלֹא מְבַקֵּשׁ רַק פְּרוּטָה אַחַת, וְשׁוֹפְכִים אֵת הַלֵּב לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּבֵר נִגְאָלִים, וְזֶה כֹּל כֵּךְ קָל, עִם כֹּל זֹאת הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׁנֹכְנֵס בְּתוֹךְ הָאָדָם עִד שְׁיֵשׁ לוֹ סִפְקוֹת בְּאֻמוֹנָה וְכוּ' וְכוּ', זֶה מֵה שְׁמוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב מְלֵה־תַּפְּלֵל אֵלָיו, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יֻמָּא פ"ו): בֵּא וּרְאֵה שְׁלֹא כְּמִדַּת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם, מִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם מְקַנִּיט אֵת חֲבֵרוֹ בְּדַבְרִים, סִפְקָא מִתְפִּיס הַיְמָנוּ סִפְקָא אֵין מִתְפִּיס הַיְמָנוּ, וְאִם תֹּאמַר מִתְפִּיס הַיְמָנוּ, סִפְקָא מִתְפִּיס בְּדַבְרִים סִפְקָא אֵין מִתְפִּיס בְּדַבְרִים, אֲבָל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה בְּסִתְרָה, מִתְפִּיס מְמָנוּ בְּדַבְרִים, שְׁנֹאמַר (הוֹשַׁע י"ד ג') "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הוֹי"ה", וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁמַחֲזִיק לוֹ טוֹבָה,

שְׁנֵאמַר (שם) "וְקַח טוֹב", וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמַעְלָה עָלְיוּ הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ הַקְּרִיב פְּרִים שְׁנֵאמַר (שם) "וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ";

וְלִכֵּן לָמָּה לֹא תִצְיָתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל? וְתַרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וְאִם תִּהְיֶי עֶקְשָׁנִית תִּגְיָעִי לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְזִכְרֵי דְבָרִים אֵלּוּ כִּי תִצְטָרְכִי אֶת זֶה בְּיָמִים הַבָּאִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים לְאָף אֶחָד, כָּל אֶחָד וְאֶחָת עוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל מִינֵי צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, צַעַר וְעֲגָמַת נִפְשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹלֵי הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לֹא הָיָה לָנוּ קִיּוּם לְרַגַע.

וּבִפְרָט כְּשֶׁנִּמְצָא עוֹד אִיזָה נֶחֱשׁ שְׁמַחְבִּיא אֶת עֲצֻמוֹ בִּקְשׁ וְכוּ', וּמְסִית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַצְּדִיק, מִמֶּנּוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כִּי בִקְלוֹת יְכוּל לְהַפִּיל אוֹתָךְ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְזֶה אֶת צְרִיכָה לְהִגִּיד לְבַעֲלֶךָ שִׁישְׁמַר מִנְחָשׁ כְּזֶה שְׁהַסְמִיךְ מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (זֶהוּ חֹדֶשׁ כִּי תִשָּׂא) דָּא נֶחֱשׁ דְרִכִּיב עָלֶיהָ סְמָאֵל; הֵינּוּ מִי פִתְהָ אֶת חוּהָ שְׁהִיא פִתְתָהּ אֶת בַּעֲלָהּ אָדָם? זֶה הָיָה הַנְּחָשׁ שֶׁרִכַּב עָלֶיהָ הַסְמִיךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא כַּג'): אָרְס נֶחֱשׁ בֵּין שְׁנֵי הוּא עוֹמֵד;

וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִנְחָשִׁים הָאֵלוּ שְׁמַחְבִּיאִים אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ הַקֶּשׁ וְכוּ', אֲבָל הֵם מְלֵאִים אָרְס וְכוּ', וְאוֹי וְאוֹי מִי שְׁשׁוּמַעַ אֶת הַסְּתוּתֵיהֶם שְׁמְסִיתִים נֶגֶד הַצְּדִיק וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מִתְרַחֲקִים לְבִסוּף מֵהַצְּדִיק, וּמַה קוֹרָה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל פּוּ

כְּשֶׁרְחוּקִים מֵהַצְדִּיק? כָּבֵר נּוֹפְלִים בִּיאֹשׁ וּבְדַכְאוֹן, וְאִין מִמִּי לְקַבֵּל הַתְּחִזְקוֹת, וּמְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן שְׁכָבֵר לֹא בָּאִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו', עַד שְׁמִסְתַּבְּכִים בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים קָשִׁים וּמְרִים שְׁכָבֵר לֹא יְכוּלִים לְצֵאת מִזֶּה וְכו', וְלִכֵּן רְאֵי לְהַתְחִזֵּק בֵּיתֶךָ וּבֵיתֶךָ עֵז וּתְצִיִּיתִי אֶת הַצְדִּיק שְׁרוּצָה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלֶךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשֶׁן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (מְדַרֵּשׁ אַגְדָּה) בֵּינוֹן שְׁנִתְּנָה רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית - אֵינוֹ מִבְּחִין בֵּין טוֹב לְרַע; לְצַעֲרָנוּ הָרַב מֵה שְׁקוּרָה בְּזִמְנֵי הָאֲחֵרוֹן זֶה אִיוֹם וְנוֹרָא, מְחַרְפִּים וּמְבַזִּים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאָף פֶּעַם לֹא הָיָה, בְּתוֹךְ יְשִׁיבוֹת שְׂיָקוּמוּ פְּלַנְגוֹת בְּחִוּרִים שְׂיָבִזוּ רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת אֵלּוּ שְׂאִינָם לְפִי רוּחָם, וְזֶה לְעַמַּת זֶה בְּחִוּרֵי יְשִׁיבָה זֶה שְׂיָבִזוּ רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׂאִינָם לְפִי רוּחָם, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׂיָכוּלִים לְבַזּוֹת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּרַבִּים וְאִין פּוֹצֵה פֶּה

פח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

וּמְצַפְצֵף, וְכֵן אֶצֶל חֲסִידִים - נִפְטָר אָבָא שֶׁהוּא אֲדַמוּרִי וְהַשָּׂאִיר שְׁנֵי בָּנִים, אֲזִי שְׁנֵיהֶם מִתְקוּטָטִים וְשְׁנֵיהֶם נֶעְשׂוּ אֲדַמוּרִי"ם, וְאֵלּוּ שׁוֹנְאִים אֶת אֱלֹהֵי וְאֵלּוּ שׁוֹנְאִים אֶת אֱלֹהֵי, וְאֵם הָאָבָא הַשָּׂאִיר אַרְבָּעָה יְלָדִים - נֶעְשִׂים אַרְבָּעָה אֲדַמוּרִי"ם וְאֶחָד אוֹכֵל אֶת הַשְּׁנֵי, וְגוֹרְמִים שׁוֹנְאֵת חָנָם עַל לֹא דְבַר, וְיֵשׁ מְקוֹמוֹת שֶׁהַשָּׂאִירוֹ שְׁמוֹנָה יְלָדִים וְעַכְשָׁיו יֵשׁ שְׁמוֹנָה אֲדַמוּרִי"ם וְאוֹכְלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְאִיזָה בְּזִיוֹן הַתּוֹרָה וְחִלּוּל ה' זֶה גּוֹרֵם אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל. וְלִכֵּן לֹא בְּחָנָם שְׂאֲנָשִׁים חֲפִים מִפְּשַׁע סוֹבְלִים כִּי הַמְחַלְקֵת מְכַלָּה אֶת הַכֹּל.

וְלִכֵּן הִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְבָרַח מִמְּקוֹם שֵׁשׁ מְחַלְקֵת, כִּי (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת מְרִיבָה סִימָן נח) מְחַלְקֵת בָּאָה עַל יְדֵי חֲבוּרַת רְשָׁעִים; כִּי כִּיּוֹן שִׁיְהוּדִים רַבִּים בִּינֵיהֶם וְגוֹרְמִים שׁוֹנְאֵת חָנָם אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי עַד כַּדִּי כֵּן שְׁלֹא מְדַבְּרִים אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנֵי, זֶה גּוֹרֵם שְׁמֵלֵאָךְ הַמְשַׁחֵת יְקוּם וַיִּנְקָם אֶת בְּזִיוֹן הַתּוֹרָה שִׁירְדָה עַד עֶפֶר. וּמִי סוֹבֵל מִזֶּה? אֲנָשִׁים תְּמִימִים חֲפִים מִפְּשַׁע שְׂמֵשְׁלָמִים אֶת הַמְּחִיר.

וְלִכֵּן אִיפֹה שָׂרָק יֵשׁ מְחַלְקֵת וּמְרִיבוֹת צְרִיכִים לְבָרַח מִשְׂמָה כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מְאֹשׁ, וְאִי אֶחָד שְׁלֹא יַעֲמוֹד עַל צַד הַחוֹלְקִים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פד) בְּכָל בְּעֵלֵי מְחַלְקֵת נִתְגַּלְגְּלִין שָׁם נִיצוּצֵין מְנַשְׂמַת דָּתָן וְאַבְיָרָם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְּדַבֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה ג סִימָן יח) כְּמָה קָשָׁה הַמְּחַלְקֵת, שֶׁכָּל הַעוֹזֵר בְּמְחַלְקֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹבֵד אֶת זְכוּרוֹ. וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת יָד לְשׁוֹם צַד מִבְּעֵלֵי הַמְּחַלְקֵת כִּי לֹא יְכוּלִים לְדַעַת לְאֵן הַכַּדוּר יִתְגַּלְגַּל וְכוּ'.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל פֶּט

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: תְּנוּ דַעַתְכֶם שְׁלֹא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְרַחְרוּ זֶה עִם זֶה, שְׁלֹא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרַת לִפְנֵי תוֹרָה שְׁנַתָּה לָהֶם אֵינָם עוֹסְקִים בָּהּ וְהִרִי אֵיבָה וּמַחְלָקַת וְתִתְרוֹת בֵּינֵיהֶם; אוֹי וְאֲבוֹי לְמַצָּב שֶׁהִגַּעְנוּ שְׁתַּלְמִידֵי יְשִׁיבוֹת יִבְזוּ אֶת רַבּוֹתֵיהֶם וְאֵין פּוֹצֵה פֶּה וּמַצְפִּצֶף, חֲסִידִים שֶׁל אֱלוֹי יִשְׁנְאוּ חֲסִידִים אֲחֵרִים וְכוּ' וְכוּ' וְהִגְזַעְנוּת הָאֲרוּרָה אוֹכְלַת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל הַתְּמִימִים, וְהַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי מִתְגַּבְּרִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְאִים לְמָה קוֹרִים אֲסוּנוֹת כְּאֵלוֹ.

וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שְׁנַתְעוֹרֵר כְּבָר מֵהַשְּׁנָה הָעֵמֶקָה שְׁאַנְחֵנוּ יִשְׁנִים, וְלֹא נֹאמֵר (דְּבָרִים כ"א, ז) "יִדְּנוּ לֹא שְׁפָכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רְאוּ", כִּי עַל כָּל פְּנִים אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַקְפִּיד שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֶלֶק וְנַחֲלָה בֵּין בְּעַלֵי מַחְלָקַת שְׁבִשְׁבִילָם בָּאָה כָּל הַצָּרָה הַזֹּאת, וְשְׁלֹא יִתְלוּ אֶת זֶה מִפְּנֵי שֵׁישׁ רְשָׁעִים אוֹ עוֹבְרֵי עֲבֻרוֹת וְכוּ' כִּי כֵן מִתְחִיל דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ (תְּהִלִּים א, ה) "עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט" - לֹא יִקְחוּ אֶת הַרְשָׁעִים וְיִשְׁפְּטוּ אוֹתָם, כִּי צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר "וְחֻטָּאִים בְּעַדַת צְדִיקִים" - כִּי גַם בֵּין הַצְּדִיקִים לֹא חֶסֶר רַע, קִנְאָה, שְׂנֵאָה, תְּאוּהָ וְכַבּוּד, וְאוֹכְלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח מְכַל מִינֵי מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וּבִפְרָט מְאֵלוּ שְׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת מְנַהֲיְגֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם עוֹד מְסִיתִים אֱלוֹ נֶגֶד אֱלוֹ וְאֱלוֹ נֶגֶד אֱלוֹ וְכוּ' וְכוּ' אֲזִי מֵהַ יֵאמְרוּ הַמּוֹן הָעֵם?

צ אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל וַיְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה כָּלְנוּ נִקְבַּל כָּבֵד אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ
צְדֻקְנוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁאָדָם פּוֹתַח עֵסֶק עֵקֶר הַצְּלִיחַת הָעֵסֶק הוּא הַפְּרִסְמָת,
וּכְכֹל שְׂיִישׁ פְּרִסְמָת יוֹתֵר גְּדוּלָּה יֵשׁ הַצְּלִיחָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה. וְלֹא
צְרִיכִים לַחֲשׂוֹשׁ מִשּׁוֹם עֵינַי הָרַע, אָדָם צְרִיךְ לְרְאוֹת לְפָרְסָם אֶת
הָעֵסֶק שְׁלוֹ וּבְזֶה מְנַח סוּד הַהַצְּלִיחָה, כְּמוֹכֵן שְׁצְרִיכִים מְאֹד
לְשֹׁמֵר עַל שְׁמִירַת שַׁבָּת, כִּי הַשַּׁבָּת מְעַשְׂרֵת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת,
וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשְׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ב הַלְכָה ח) "בְּרִכַּת
הַיּוֹי" הִיא תַעֲשִׂיר" - זֶה בְּרִכַּת שַׁבָּת; אִם אָדָם מְקַפֵּיד לְשֹׁמֵר
שַׁבָּת - הַשַּׁבָּת מְעַשְׂרֵת אוֹתוֹ, וְלִכֵּן אַתֶּם מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר שַׁבָּת
כִּהְלִכְתֶּה וְאִז הָעֵסֶק שְׁלָהֶם יִשְׁגֶּשֶׁג בְּצוּרָה בְּלִיתִי רִגְלִיהָ,

וְכֵן תְּקַפְדוּ מְאֹד שִׁיְהִיו מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל פֶּתַח הָעֵסֶק,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלִיחָה מִפְּלִגָּת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂכָדֵי לְהַצְלִיחַ עִם נֶעֱר וְכוּ' צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק בְּדַרְךָ שֶׁל אֶהְבָּה וְהַסְבָּרָה וְאִי אֶפְשֶׁר לְלַכֵּת בִּיד חֲזָקָה, נִגְמָר הָעֵדֶן הַזֶּה שְׂיִכּוֹלִים לְלַכֵּת עִם יַד חֲזָקָה וְעִם אֱלִימוֹת מִלִּילִית אוֹ פִּיזִית וְכוּ' צְרִיכִים רַק לְדַבֵּר אִתָּם וְלְהַסְבִּיר לָהֶם בְּצוּרָה יָפָה וְלְהַכְנִיס בָּהֶם חֵם וְאַהֲבָה, כִּי אֵלוּ הַנּוֹעָרִים מְסַכְּנִים לֹא קִבְלוּ אֶת הַחֵם וְהַאֲהָבָה בְּבֵית וּבְשִׁבִיל זֶה הֵם בְּפִנְיָמִיָּה, וְלִכֵּן אִתָּם אִם בֵּית וְכוּ' וְאִתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּאִמַּת כְּמוֹ אִמָּא מְרַחֶמֶת עַל בְּנֵיהָ.

כָּלֵל גְּדוֹל - כְּדֵי לְקוֹם מִקָּדֶם צְרִיכִים לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקָּדֶם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם וְלְסַפֵּר לָהֶם סְפּוּרֵי צְדִיקִים לְפָנָי שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן וְלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת יִקְרַת הַזְּמַן וְשִׁחְבָּל מְאֹד לְהִיּוֹת עֵר וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר, אֲלֹא כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן מִקָּדֶם קָמִים מִקָּדֶם וְעַל זֶה צְרִיכִים לְשִׁים אֶת הַדְּגִשׁ שֶׁלֹּא יִבְלוּ אֶת הַזְּמַן בְּלִילוֹת עִם שְׁטִיּוֹת שֶׁזֶה גּוֹרֵם לָהֶם תְּסַכּוּלִים וְכוּ' וְאַחַר כֵּךְ לֹא יִכּוֹלִים לְקוֹם בְּבִקָּר לְתַפְלָה.

תְּאֻמְנֵי לִי שֶׁהֵם לֹא עוֹשִׂים לָךְ דְּוָקָא, כִּי זֶה טֹבֵעַ הַנֶּעֱר הַמְתַּחֲיִלִים לְנִשׁוֹר וְכוּ' כִּי לֹא קִבְלוּ חֵם וְאַהֲבָה וְתִשׁוּמַת לֵב

צב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

בבית עד שהצרכו להגיע לפנימיה, ושם מוציאים את המרץ שלהם וכו', ולכן אם בית חכמה צריכה לדעת את זה מראש, ולדעת איך להתמודד עם נער כזה, רק לתת להם חם ואהבה ולספר להם ספורי צדיקים, לעורר ולחזק ולעודד ולשמח ולאמץ אותם וזה ירחיב את דעתם, עד שיהיו ממשמעים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיה לך הצלחה אתם ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקומה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מזעזע ממה שעברת ואת עוברת, כי התורה הקדושה מאד מאד מקפידה על אלו שמצערים גרים, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה ח') אנו צריכים להחזיק טובה לגר שהניח משפחתו ובית אביו והניח אמתו וכל אמות העולם, ובא לו אצלנו, לכן הרבה עליו שמירה; כי הקדוש ברוך הוא מאד מאד מחבב גרים כמאמרם ז"ל (תנחומא לד לד) אמר הקדוש ברוך הוא אני מחבב את הגרים, וכן אמרו (ילקוט יתרו רמז רסח) אמר הקדוש ברוך הוא אני הוא שקרבתי את

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלְקֵי רֵס"ח בַּנְּחָל צַג

יִתְרוֹ וְלֹא רַחֲמֵינוּ, וְאִם אֵתָּה כְּשִׁיבוֹא אָדָם אֶצְלֶךָ לְהִתְגַּיֵר וְאִינוּ
בָּא אֶלָּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, אִם אֵתָּה קָרְבָּהוּ וְאֵל תְּרַחֲקֵהוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ קוֹדֵם שֶׁתֵּרְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה
וְלֹא לְהִשְׁבֵּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שֶׁבְּעֶלְךָ הִתְעַלַּל כְּךָ כָּל כָּךְ, וְגַם
הִכָּה אוֹתְךָ וְכו', שֶׁלְּדַעְתִּי עֲשִׂית טְעוֹת חַמּוּרָה שֶׁתִּכְפֹּר וּמִיָּד לֹא
פָּנִית לְמִשְׁטָרָה, כִּי יֵשׁ בְּעֵלִים אֱלִימִים שְׁנוֹתָנִים מִכּוֹת רִצְחָה
לְאִשָּׁה שָׂאֵז הִיא צְרִיכָה לְהִגָּן עַל עֲצָמָהּ, וְכִפִּי שֶׁאֵת כּוֹתֶבֶת אֵיךְ
שֶׁהוּא הִתְעַלַּל בִּילְדִים לֹא לְהֵאֱכִיל אוֹתָם מְתֵי שֶׁהֵם צְרִיכִים
לְאֱכֹל וְכו', זֶה מֵרָאָה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הוּא לֹא נוֹרְמָלִי.

וְלִכֵּן חָבַל מְאֹד שֶׁנִּפְלַת בְּפִח כְּזֶה, וְאֵת מְכַרְחַת לְקַחַת
עוֹרְךָ דִּין חֲזָק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאוּהֵב גְּרִים וְשׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ט) "הַיְי"ה שֶׁמֵּר אֶת גְּרִים" וְגו' שֶׁיִּצְלִיחַ
אֶת דְּרָכֶיךָ.

רַק אֵת תְּהִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִשְׁמְרֵי
אֶת הַשְּׁבִת שֶׁהִיא הַמַּתְנָה הַכִּי יָפָה שְׁנָתָן לְנוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵז הַשְּׁבִת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את ובעלך צריכים לרקוד בכל יום מרב שמחה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בן חמוד, ולא כדאי לך לעשות טפולים ופעלות להביא עוד ילדים שזה סתם יתסכל אתכם וכו', רק תבקשו בכל יום ממנו יתברך, ואם יתן - יתן, ואם לאו - לאו, אבל לא כדאי להתבלבל מזה כי יש אחד שגזרו בשמים שיהיה לו בן אחד או בת אחת ויש שגזרו שיהיו לו שנים או שלושה ילדים וכו' כל אחד לפי שרש נשמתו.

ולכן אסור לעשות שום פעלות שסתם יכניסו את הזוג ללחץ ויכניסו בכם עצבות ומרירות ודכאון וכו' וכו'.

אודות שאת כותבת שהיית אצל אשה רוחנית וכו' אני מכרח להגיד לך שהכל דמיון אחד גדול שהיום עובדים על גברים ונשים תמימים כמוך וכו', ואומרים לך שיש לך חסימה בבטן וכו', הכל הכל ודמיון אחד גדול מאד, אין לזה שום מקור בדברי חכמינו הקדושים ובדברי הזהר והקבלה וכו'. מספנים שאנשים שנופלים בידי שקרנים רמאים וצבועים כאלו ומוציאים את כספם בחנם על לא דבר, ובדרך כלל כל אלו השרלטנים שעובדים על אנשים הן גברים והן נשים כמוכם יודעים איך להוציא כסף מתמימים,

ולכן אתם לא צריכים להיות בלחץ רק לשמח יחד ולאהב אחד את השני ולהשתדל שתהיה ביניכם אהבה גדולה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל צֵה

מָאד, וְאָז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהֵבִין שְׁלֵחוֹת חַיֵּי הַפְּקָרוֹת זֶה מָאד מָאד חָמוֹר, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כו) עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיךְ אֶפֶס חוּץ מִן הַזְּנוּת. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר חוּץ מִן הַזְּמָה.

וְלִכֵּן אִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה מֵאָה אַחוּז, מָה זֶה שְׁאֵנִי בְּקִשָּׁר שְׁמִבְסָס עַל יְחָסִים עִם מִיִּשְׁהוּ כְּבָר חֲמִשׁ שָׁנִים? וְאַחַר כָּךְ לְכַתֵּב שְׁנִמְאָס לִי, הַתְּפִלָּתִי אֲרַבְעִים יוֹם כְּמָה פְּעָמִים, עֲשִׂיתִי תְּקוּנִים וְכו' צְדָקָה נִתְּתִי וְכו' יֵשׁ לִי קְמִיעוֹת וְכו', אִם חַיִּים עִם מִיִּשְׁהוּ בְּלִי נִשׁוּאִין אֵיךְ אֶת רֹצֵחַ שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ? וְאִם זֶה לֹא מְסַפִּיק מְצִאתָ אָדָם נִשׁוּי שְׁרוּצָה לְבַגְד בְּאִשְׁתּוֹ וּמְצֵא אוֹתָךְ לְכַפְּרָה וְאֶת מְפַחְדָּת שְׁתַּכְּשְׁלִי וְכו', הָאֵם זֶה נִקְרָאת חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה? אֶת נְדָמִית כְּמוֹ

צו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

אחד שטובל ומחזיק את השרץ בידו, שאפלו טובלים בכל מימות שבעולם לא נטהרים, ולכן אם את רוצה לחזור בתשובה שלמה ולמצא את בן זוגך, תעזבי כבר את כל השטויות האלו והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזוב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב סימן עח) שאדם שנמצא במקום שלא יכול ללמד, שיחיה את עצמו עם הנהגות פשוטות. והכונה היא לשמח את עצמו שהוא יהודי "שלא עשני גוי" כגויי הארצות וישמח מאד עם נקדת יהדותו, אשר כל רגע ורגע שאדם רק שמח עם זה, אפלו שלו זה נראה כלום הוא כבר מקים מצות עשה של יחוד הבורא יתברך שמו, שהוא מאמין בהקדוש ברוך הוא שנתן לנו את תורתו ומקנים את מצוותיו יתברך, שזה עולה על הכל.

אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמאמין באמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא ומלא כל הארץ כבודו, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל צו

בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵז בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא בָּא הוּא שׁוֹפֵךְ שֵׁיחַ וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה. וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, כִּי הַדְּבֹר זֶה הַשְּׁעָר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פד), וְלִכְּן כְּשֶׁאֲדָם נִמְצָא בַּעַת עֲבוּדָה וְכוּ' אוֹ שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְכוּ' שְׂיֵהֲיֵה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲז, כִּי תְפִלָּה בְּעֲצָמָה זֶה הַמְּצוּה הַכִּי גְדוּלָּה שְׂבֻזָּה הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (דְּבָרִים י, כא) "הוּא תַּהֲלִתְךָ וְהוּא אֱלֹקֶיךָ" - כִּי בְּאֲמַת כְּשֶׁאֲדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא נִדְבֵק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמָה יֵשׁ יוֹתֵר טוֹב מְזֵה?

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתָךְ עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְכִכֵּל שְׂתֵהֲיֵה רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת יוֹתֵר דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִמָּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לְךָ שְׂרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׂבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת,

צח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל

וְלָמָּה אֵין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שְׂאִינָם בְּשִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה
הִיא עוֹלָם הַחֲרוּת. וּבִבְאֻמַּת לָמָּה אָדָם אֵינוֹ בְּשִׂמְחָה? מִפְּנֵי
שְׂאִינוֹ מִתְּפַלְלִים עַל שִׂמְחָה, כִּי תִפְלֶה זֶה הַשַּׁעַר לְהַכְנִס בּוֹ לְכָל
הַקְּדוּשׁוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
פד) תִּפְלֶה זֶה הַשַּׁעַר וְהִפְתַּח לְהַכְנִס עַל יְדוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן
עָקַר הָעִבּוּדָה שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיכָה לְהִיּוֹת לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וּכְכֹל שִׁירְבָה בַתִּפְלָה כִּן יִזְכֶּה
לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי תִּפְלָה אָזִי הוּא זוֹכֶה לְמַעֲשָׂיו
מְרַבִּים מִחֲכָמָתוֹ, שְׂאֵז חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת, כִּי רַבּוּי תִּפְלָה מְבִיא
לְאָדָם יִשׁוּב הַדַּעַת וְשִׂמְחַת הַחַיִּים וְשִׁלּוֹת הַנַּפֶּשׁ.

וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
עַל שִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה תְּבִיא אוֹתְךָ לְיִשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׂכִיכּוֹלְתָךְ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל
הַשְּׁבַת קֹדֶשׁ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְעָרַב לְאָדָם
אֶת מְנוּחַת הַשְּׁבַת, וְלִכֵּן הוּא עוֹשֶׂה כָּל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים לַעֲצֹבֵן
אֶת הָאָדָם כְּדִי שִׁיכְנִס בְּשִׁבְתָּ בְּמַתַּח גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל כֵּן תִּהְיֶה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשׁוּעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל צַט

חָכָם מְאֹד וְאֵל תִּתֵּן שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יַעֲצִבֵן אוֹתָךְ, וְיִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד, כְּפִי הָאוֹר וְהַזֵּיו וְהַחַיּוֹת שֶׁמְקַבְּלִים בְּשִׁבְתְּ וְכו', לֹא כְּדָאֵי לְעַרְבֵב אֶת הַשִּׁבְתְּ מִפְּנֵי הַסֵּתֶת הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׂיֵאמְלֵל אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תִּהְיֶה פִּקְחָ וְתִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת סִבְלָן, כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל הוּא סִבְלָן בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה שְׂיֵישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) עַל יְדֵי אֲמוּנָה שְׂאָדָם מְאֲמִין שֶׁהַכֹּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְכֹל צַעַר וְכֹל עֲגַמַת נַפֶּשׁ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכו', אֲזִישׁ לוֹ אֲרִיכוֹת אִפִּיִים וְהוּא מְאָרִיךְ אֶף עַל כֹּל מֵהַשְּׁעוּבֵר עָלָיו, וְאֵינּוּ נִכְנָס בְּעַצְבִּים.

וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ אֵלָיָהּ, כִּי לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַצַּעַר וְהָעֲגַמַת נַפֶּשׁ וְהַמְרִירוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁלוֹ וְכו', וְלִכֵּן קָשֶׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק בְּמַדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּבַפְּרָט בְּשִׁבְתְּ כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמַח כָּל הַשִּׁבְתְּ, עַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ קְדוּשַׁת הַשִּׁבְתְּ עַל שִׁשַׁת יְמֵי הַחוֹל, וְלִכֵּן הַהֲכָרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתְּ בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִמְשִׁיךְ עָלָיו שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשְּׁבוּעָה, כִּי זֶה יְדוּעַ שֶׁמַּחֲלַת הָעַצְבִּים בָּאִים לְהָאָדָם הָעֶקֶר מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֻחָה, כִּי תִכְףּ וּמְיָד כִּשְׂאָדָם נוֹפֵל בְּמַרְהָ שְׁחוּרָה וּבְעַצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי רַחֲמָנָא לִיְצַלָן זוֹ מַחֲלַת הָעַצְבִּים וְכו' וְכו', וְלִכֵּן עֶקֶר הָרְפוּאָה לְצֵאת מִזֶּה זֶה רַק שְׂמֻחָה, וְלַהֲכָרִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ בְּכֹל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְעוֹלָם רַק

ק אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

להיות בשמחה, ולא בחנם שרבנו ז"ל הזהיר אותנו על שמחה יותר מהכל, כי על כל אחד ואחת עובר בכל יום כל מיני משברים וגלים, צרות ויסורים ומכאובים, עניות ודחקות וצמצומים וכו' וכו', שזה מושך את האדם אל העצבות ואל העצלות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צריך להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות בבחינת (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר;

ולכן מכריח להכריח את עצמו עם כל הכחות רק להיות בשמחה, וזה לא עבודה קלה ופשוטה, אלא עבודה הכי קשה, ואשרי מי שמכריח את עצמו להיות תמיד בשמחה, אזי לא יסבל משום מחלות הקשורות אל מחלת העצבים וכו', ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמיח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודע מה זה להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיק לרקוד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך.

מובא מהאר"ז"ל (פרי עץ חיים שער השבת פרק ד') צריך שילבש בכל שבת בגדים לבנים. לכן אל יפחות מד' בגדי לכן, כמו

אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קֵא

מִלְבוּשׁ עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן, וְאֶזוּר, וְחֶלֶק. וְקִבְלָתִי מִמּוֹרֵי ז'ל,
שִׁכְפֵי הַגּוֹן הַמְּלֻבָּשִׁין שְׁאֵדָם לֹבֵשׁ בְּשֶׁבֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ
מִלְבִּישִׁין אוֹתוֹ אַחַר פְּטִירָתוֹ בִּימֵי הַשְּׁבַת תְּמִיד, לְכֵן רָאָה
לְחַכֵּם אֶחָד לְבוּשׁ שְׁחוּרִים אַחַר פְּטִירָתוֹ בִּימֵי הַשְּׁבַת, וְהִגִּיד כִּי
כִּךְ הָיָה לְבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא נֶעֱנֵשׁ בְּמִדָּה זוֹ. וְד' בְּגָדֵי לְבָן
אֵלוֹ, נִגְדָּד ד' אוֹתִיּוֹת הַיְי"ה; עֵיץ שָׁם.

וְהִנֵּה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ מִפְּנֵי שְׁאַנְחָנוּ בְּגָלוּת בֵּין הַגּוֹיִים,
לֹא יְכוּלִים לָקִים אֶת זֶה, כִּי רַבָּם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים שְׁחוּרִים,
וְכִשְׁאֶחָד יֵלֵךְ בְּשֶׁבֶת בְּבָגְדִים לְבָנִים יִצְחָקוּ מִמֶּנּוּ, וְהוּא יִהְיֶה
נִרְאָה כְּמוֹ חֲתָן בֵּין אֲבָלִים וְכו', לְזֹאת כְּשֶׁבָּאנוּ בְּהַתְחַלָּה לְגוֹר
בִּיבְנָאֵל, אֲזִי תִקְנְנוּ שֵׁשׁ כְּלָנוּ גֵלָךְ בְּבָגְדִים לְבָנִים, כִּי אֵין מִמִּי
לְהַתְבַּיֵּשׁ שְׁמָה כָּלָל וְכו', וְאֶדְרָבָה הַמָּקוֹם מֵאֵד קָדוֹשׁ
וְכו', כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה יֵשׁ שְׁמָה הַסֵּמ"ך מ"ם שְׁלוּחִים נִגְדָּד
הַיְיָדוֹת וְנִגְדָּד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן שְׁמָה כְּלָנוּ הוֹלְכִים
בְּבָגְדִים לְבָנִים, וְיִדוּעַ שְׁהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדַרְהַבֵּיטָשׁ
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵר, שְׁאֵם הָיָו כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים
בְּשֶׁבֶת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיָו מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלָכֵן הוּא
נִסְעָ מְעִיר לְעִיר לְעִשׂוֹת תַּעֲמוּלָה לְלָכֵת בְּשֶׁבֶת בְּבָגְדִים לְבָנִים,
וְכֹא אֵלָיו הַסֵּמ"ך מ"ם וְאָמֵר לוֹ אִם אֶתָּה לֹא תִפְסִיק אֲנִי אֶקַּח
אֶת עֲצָמֵי עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ וְכו', וְהַצְרֵךְ לְהַפְסִיק וְכו', אֲבָל
בִּיבְנָאֵל כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבָגְדִים לְבָנִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שְׁבֻזְכוּת זֶה נִזְכָּה כְּבָר לְהַגְּאֻלָּה, כִּי כִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(מְדוּשׁ הַנֶּעְלָם זֶהר חֲדָשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוֹ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא
יִתְעַרְוֵן בְּתִיּוּבְתָא מִיד אֲתִי בֵּן דְּוֹד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוֹ בֵּית

קב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

הַכְּנֶסֶת אַחַד יִתְעוֹרְרוּ בְּתַשׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דָּוִד בָּא, וְאוֹתוֹ דָּבַר עִם
בְּגָדִים לְבָנִים, אִם קָהְלָה אַחַת תִּלְךָ בַּבְּגָדִים לְבָנִים בְּזִכּוֹת זֶה
נִגְאָל.

וְלֹא בַחֲנָם שְׁהֶסְמִיךְ מ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ
עֲלֵינוּ, אֲבָל כְּכֹר כְּתוּב (תהלים צ"ב ט) "וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם
הַיְוָיָה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וְיִקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן
ב') לְעוֹלָם יָדָךְ בְּעֲלִיוֹנָה; כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּדוֹשָׁה תִּנְצַח, וּמֵה
שְׁיִקְרָה בְּיַבְנָאֵל יִקְרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּרְאֶה לְלַכֵּת בְּשִׁבְתָּ עִם
בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, וְאֵל תִּתְפַּיֵּשׁ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי כָךְ
מוֹבָא (תְּקוּנַי זִהר הַקְּדוּמָה ג) אֲרַבַּע בְּגָדֵי לְבָן כְּלֵהוּ רַחֲמֵי בְּשִׁמָּא
דְּהַיְוָיָה, וְלִית מֵאֵן דְּמַחִיל בְּהוּן עַרְיִין אֵלָא אִיהוּ; הִיָּנוּ מִי
שְׁהוּלְךָ עִם אֲרַבַּע בְּגָדִים לְבָנִים בְּשִׁבְתָּ, שְׂזָה נִגְדַּד' אוֹתִיּוֹת שֶׁל
שֵׁם הַיְוָיָה בְּרוּךְ הוּא, נִמְחַל לוֹ עַל עוֹוֹן עַרְיוֹת, עֵינֵי שָׁם, יַעֲזוּר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּנַחֲמָתָם וּגְאֻלָּתָם שֶׁל עַם
יִשְׂרָאֵל,

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קִדְשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל קג

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשָּׁבָת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךְ עַל דְּבַר זֶה שֶׁתִּהְיֶי שִׁמְחָה וְעֵלְיִזָּה בְּשָׁבָת, כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַכְנִיֵס אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבִים דִּיקָא לְהַפֵּר לוֹ אֶת מְנוּחַת הַשָּׁבָת, וּלְכַן צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת לִהְיוֹת בְּשָׁבָת רַק בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לָרִיב עִם הַבַּעַל, אוֹ עִם הַיְלָדִים וְכוּ', וְאַף שֶׁזֶה מִהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, אֲפִלּוּ בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, וּמִכָּל שִׁכְן וְכָל שִׁכְן בְּשָׁבָת, כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל נִשְׁמָה לְהַפִּיל אוֹתָהּ בְּעֲצָבִים וְכוּ', שֶׁמֶשׁ נוֹבַע כָּל הַצָּרוֹת, כִּי עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדָכְאוֹן אָדָם נִכְנָס בְּלִחְץ שֶׁזֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְכַעַס, וְאִזּוֹ הוּא מְאַבֵּד אֶת הַכֹּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים ס"ו:): כָּל אָדָם שְׂכּוּעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמְתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נִדְרִים כ"ב.) כָּל הַכּוֹעֵס אֲפִלּוּ שְׂכִינָה אֵינָהּ חֲשׂוֹבָה כְּנִגְדּוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתוֹ; וְזֶה טְרוֹף הַדַּעַת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכּוֹעֵס מְאַבֵּד אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁלוֹ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא מְסַגֵּל לְחֻשְׁבַּיִשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְהַר חֲדָשׁ נח) לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זֶר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נּוֹחַ לְכַעֵס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוֹחָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ, וּלְכַן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא לִהְיוֹת כְּכַעַס וְעֲצָבִים כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמִכָּל שִׁכְן וְכָל שִׁכְן לֹא בְּשָׁבָת, וּלְכַן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִתְעַצְבֵן, וְאַף פַּעַם לֹא יִכַּעַס, וְשֶׁלֹּא יִכְנָס בְּעֲצָבִים, וְכָל זֶה תְּלוּי כִּפֵּי מִדַּת הָאֱמוּנָה שֵׁישׁ לוֹ, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי שֶׁמְאֲמִין שֶׁדָּבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אִזּוֹ הוּא יִהְיֶה מְאֲרִיךְ אִפּוֹ עַל הַכֹּל, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר

קד אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלְקֵי רִס"ח בְּנִחָל

אותו, וְלִכֵּן תִּמְיֵד אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל דְּבָרִים אֵלּוּ, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשִׂאף פַּעַם לֹא תִבּוֹאֵי לְעֲצָבִים שְׂזָה לֹא יָבִיא אוֹתְךָ לְכַעַס, וְאִז תִּזְכִּי לְחִיּוֹת בְּשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׂשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִזִּיז אוֹתְךָ.

וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת לְשִׁפּוֹךְ דְּמָעוֹת כַּמִּים, כִּי אִז הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת הֵן עַל עֲצָמָה וְהֵן עַל בְּעִלָּה וְהֵן עַל הַיְלָדִים, מְאֹד מְקַבֵּלָת בְּשָׁמַיִם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת זֶה מִצְוָה נְדִירָה שְׁנִתְּנָנוּ לְנִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כַּמְאֲרָם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא מְצוּרָע) מִנֵּינ שְׁחִיב אָדָם לְהִיּוֹת זְהִיר וְזָרִיז בְּהַדְּלָקָת הַנֵּר בְּשַׁבָּת, שְׁנֵאָמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְקָרָאתָ לְשַׁבָּת עֲנֹג" זֶה הַדְּלָקָת הַנֵּר בְּשַׁבָּת, וְלָמָּה נִמְסְרוּ לְאִשָּׁה, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא כְּבִתָּה נְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּכָתִיב (מְשִׁלֵּי ה') "נֵר הַיּוֹי"ָה נִשְׁמַת אָדָם" לְפִיכֵךְ תִּשְׁמַר הַדְּלָקָת הַנֵּר; וְאִם הִיִּית יוֹדַעַת אֶת מַעֲלַתְךָ בְּשָׁמַיִם בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, וְאִיךָ שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ מִתְּקַבְּלוֹת בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אִז לֹא הִיִּית מִפְּסִיקָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחִל קה

תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֵאָה רַק לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְאֵל תְּפוּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֵל זֶה תִּזְכָּה עַל יְדֵי שְׁתַּרְגִּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, שְׁדַבֵּר זֶה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל "הַתְּבוּדָּוֹת" - שִׁיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ.

בְּיֹדָאֵי בַּהֲתַחֲלָה יִהְיֶה לְךָ דְּבַר זֶה מְאֹד קָשָׁה לְקַיֵּם כִּי צְרִיכִים לָזֶה אֲמוּנָה - לְהֶאֱמִין שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאָדָם מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו נִכְנָסֵת בּוֹ כְּפִירוֹת כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כב) הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה בְּאָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֲמִיץ בְּדַבֵּר זֶה - אֶפְלוּ יָמִים וְשָׁנִים שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאִינוּ רוֹאֶה שׁוֹם תּוֹצְאוֹת, אֵף עַל פִּי כֵן אֶסוּר לְהַשְׁבֵּר, רַק לְהַמְשִׁיךְ יוֹם יוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ סוֹף כָּל סוֹף תִּזְכָּה לְרֵאוֹת נְפִלְאוֹת.

לַעֲתָ עֲתָה רֵאָה לְהַקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא וְלְהַקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת

קו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שחרית מנחה וערבית נמשכים עליו מוחין שישמרו אותו מתאות נאוף, אשר תאווה זו מטמטמת את מח האדם וכו' ומכחיש חדוש העולם וכו' ולכן כל זמן שאדם חזק להתפלל את השלש תפלות עדין הוא נמצא במחנה ישראל, אך כיון שמתחיל לזלזל באיזו תפלה שאינו מתפלל בבית הכנסת ובמנין - תדע שכבר מתרחק ממחנה ישראל רחמנא ליצלן.

וזו תחלת הנפילה של האדם שמתרשל להתפלל איזו תפלה במנין או שחרית או מנחה או מעריב וכו' שאז זה צריך להדליק אור אדם שהוא יוצא כבר ממחנה ישראל, ולבסוף יוריד את הזקן והפאות ויוריד את הכפה וכו' ויהיה נעשה גוי גמור רחמנא ליצלן.

המאחל לך שבת שלום

תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, כ"ח חשוון ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כן הדבר, מצות שמיטה באה פעם בשבע שנים, ואסור בשום פנים ואפן לקנות יכול ישראל, וחקמינו הקדושים הקפידו מאד על זה ואמרו שכל הצרות והעניות עד שמוכרים את הכל, זה בעוון שלא שומרים על מצות שמיטה, ואמרו

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחָל קִז

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם שְׁבִיעִית פָּרָק ט' הַלְכָה ו') רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי צָוָה אֶת תַּלְמִידָיו לֹא תִזְבִּין לִי יָרֵק אֲלָא מִן גַּנְתָּא דְסִיסְרָא – לֹא לְקַנּוֹת לּוֹ יָרֵק אֲלָא מִן הַשְּׂדֵה שֶׁל סִיסְרָא אֲשֶׁר בְּנֻדָּאֵי הָיָה מִחֻבַּל גְּדוּל, כִּי מִי עוֹד הָיָה רוֹצֵחַ יוֹתֵר גְּדוּל מִסִּיסְרָא? עִם כָּל זֹאת מִצְוֹת שְׁמִיטָה זֶה חֲמוּר מְאֹד וְאִסּוּר לְזַלְזֵל בְּזֶה כָּלֵל, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים אֶת זֶה כִּי אֵין רַב אֲמַתִּי שְׁיִסְבִּיר לְהַמוֹן הָעַם אֶת חֲמַרְת הַדְּבָר שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת לג.) בְּעוֹן הַשְּׁמִטָּה שְׁמִיטִין גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם וּמַגְלִין אוֹתָן וּבָאִין אַחֲרֵיהֶם וְיֹושְׁבֵינָם בְּמִקּוֹמָן וְגַלְיָנוּ מְאַרְצָנוּ רַק מִפְּנֵי שְׁלֹא שָׁמְרוּ שְׁבִיעִית וְכוּ' וְלִכֵּן אֵין לָנוּ אֲלָא דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כְּמוֹ שֶׁהֵם וְלֹא לְהִיּוֹת חֲכָמִים בְּעֵינֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

תְּקַנְב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁכָל מַה שְׁדַּבַּרְתִּי אֶתְּכֵן בְּלִיל רְבִיעִי שְׁתָּרְאוּ לְקַיִם אֶת זֶה, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד וְאִי אֶפְשֶׁר לְצַאת מִהַצָּרָה אֲלָא עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וְצַדִּיקָה:

קח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

תשובה. אנחנו משתדלים לחזור בתשובה שלמה ולעזוב את כל השטויות שעשינו עד עכשו ומקבלים על עצמנו ללכת בצניעות ולשמר מלדבר לשון הרע ורכילות וליצנות ולעקר מאתנו כל מיני בעלי מחלקת שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד שלא יראה ולא ימצא בגבולנו אדם בעל מחלקת, עד כדי כך שאמר מוהרנ"ת ז"ל את הכל רבנו ז"ל יכול לקבל אבל לא בעלי מחלקת כי זה הכי גרוע.

וראו במשך כל הדורות איזה קבוץ של אנשי שלומנו החזיק מעמד והצליחו בגדול, זה היה קבוץ כזה שהיה בניהם אחדות ואהבה גדולה מאד, אבל איפה שרק היה קבוץ של מחלקת לבסוף התפורר הכל, כמאמרם ז"ל (במדבר רבה פרשה ג' סימן י"ח) כמה קשה מחלקת שכל העוזר במחלקת הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו, ולכן אנחנו חוזרים בתשובה שלמה שאצלנו לא ימצא שום בעלי מחלקת שהם שלוחי הסמ"ך מ"ם לעשות פרוידים בנינו, ואני לא רוצה לראות אותם לפני עיני.

תפלה אני מעורר אתכן כל יום שאין לנו בזה העולם רק תפלה, כי זה השער והפתח להכנס אל הקדוש ברוך הוא, רק להתפלל אליו יתברך, כמו שעשו אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה שרק עסקו בתפלה, וככל שהרבו בתפלה ראו נסים נגלים, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ד' הלכה א') על חנה נאמר והיה כי הרבתה להתפלל, מפאן שכל המרבה בתפלה נענה.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל קַט

וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִרְבוֹת בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה עַל כָּל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי לֹא יוֹדְעִים מֵהַמְּחִיר
יְכוּל לְהִבְיֵא וְכוּ', וְכֵן לְהִתְפַּלֵּל כָּל אֶחָד עִבּוּר מִשְׁפַּחְתּוֹ וְכוּ',
וְכֵן לְהִתְפַּלֵּל עִבּוּרֵי וְעִבּוּר אִשְׁתֵּי תַחֲמִי שְׁזֻקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים, וְכֹדֵי שֶׁהַתְּפִלָּה תִּתְקַבֵּל לְרַחֲמֵים וּלְרִצּוֹן לְכָל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה, וְכֵן שֶׁהַתְּפִלָּה
תִּתְקַבֵּל לְרַחֲמֵים וּלְרִצּוֹן עִבּוּר אִשְׁתִּי, אֲזִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת:

צְדָקָה. וְעַקֵּר הַצְּדָקָה צְרִיף לְהִיּוֹת לְמַעַן תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית
רַבֵּן, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ יֵשׁ נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת זֶה גַם
נִכְנַס בְּפִרְסָם שֶׁלֵנוּ, שְׁגַם אֲצִלְנוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן יֵשׁ כַּעֲשָׂרָה
נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת, וְאוֹי וְאַבּוֹי אֵיךְ שֶׁהֵם נִרְאִים וְנִרְאוֹת וְכוּ' וְכוּ',
וּמִי יוֹדֵעַ לֶאֱמַר זֶה יְכוּל לְהִתְדַרְדֵּר הַלָּאָה.

וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לְגַיֵּס כַּמָּה הוֹרָאוֹת
קָבַע כְּדֵי שְׁאֲנִי יוּכַל לְהִבְיֵא מִלְּמַדִּים מְקַצּוֹעִיִּים מִבְּחוּץ כְּמוֹ
שֶׁעֲשִׂיתִי עִם הַתִּיכּוֹן "בֵּית מִלְכָּה" שֶׁתְּהִי לְאֵל יֵשׁ לָנוּ שְׁמָה
הַצְּלִחָה מִפְּלֶגֶת, כְּמוֹ כֵּן אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לְכָל מַעֲרַכַת הַחֲנוּךְ
שֶׁלֵנוּ הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת וְעַל זֶה אֲנִי צְרִיף שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי, אֲנִי לֹא
מִבְּקָשׁ מִמֶּךָ אֶפְלוּ אֲגוֹרָה שְׁחוּקָה רַק שֶׁתְּקִימֵי אֶת הַרִצּוֹן שֶׁלִּי
וּלְהִבְיֵא הוֹרָאָה קָבַע, וְאֵל תְּקַחֵי אֶת זֶה בְּקָלוֹת כִּי זֶה נוֹגֵעַ לִי
בְּנַפְשִׁי, אֲנִי מְכַרְחֵה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱרָר שֶׁלִּי שֶׁהֵם הַיְלָדִים שֶׁלְכֶם,
כְּשֶׁרוֹאִים אֶת הַנוֹשְׁרִים וְהַנוֹשְׁרוֹת נִקְרַע לִי הַלֵּב לְהִרְבֶּה קְרָעִים
וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן תְּקַחֵי לְתַשׁוּמַת לִבְךָ אֶת כָּל מַה שֶׁבִקְשִׁיתִי בְּעַת
הַדְרָשָׁה בְּיוֹם רַבִּיעִי, וְתִדְעֵי לְךָ שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּתְנַגֵּד עַל זֶה הוּא

קי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

הוא שליח של הסמ"ך מ"ם שרוצה לחבל את הכרם הנפלא שנטעתי, שהם הילדים שלך, ולכן אני מבקש אותך בכל לשון של בקשה שתעשי כל מה שביכולתך להביא הוראת קבע למען הצלת ילדינו.

עכשו כשהשעון חרף, נכנס שבת מאד מאד מקדם, ולכן אני מאד מבקש אותך ומזהיר אותך שצריכים להדליק נרות לכבוד שבת ארבעים דקות לפני השקיעה, ואם מתאחרים קצת אזי בדיעבד אפשר עשרים דקות לפני השקיעה, אחר כך אסור כבר להדליק נרות שבת, כי אז הוא כבר שבת, כי תוספת שבת זה דאורייתא ומחללים שבת, ולכן תזהרי מאד להדליק את הנרות ארבעים נרות לפני השקיעה ולקבל אז את השבת, ובזכות תוספת שבת הקדוש ברוך הוא יוסיף לנו ברכות והצלחות בכל מעשי ילדינו.

הקדוש ברוך הוא אשר אמר לעולמו די יאמר לצרותי ולצרותיכם ולצרות ישראל די.

המאחל לך שבת שלום

תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר תולדות, כ"ח חשוון ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִיא

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַתּוֹכְנִית שְׁעֲשִׂית עַל כָּל חֹדֶשׁ כִּסְלִיו
עַרְבֵי שְׁמֻחָה לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְרֵאוֹת
אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁאֵת וְחִבְרוֹתֶיךָ מְשֻׁקִיעִים בְּזֶה.

וְדַעִי לְךָ שְׂזֵה חֶלְקִי מִכָּל עַמְּלִי, שְׁתִּהְיֶה קֶהֱלַתְנוּ קֶהֱלָה
מִיַּחַדָּת בְּמִינָהּ, הֵן בְּשִׁמְחָה, הֵן בְּצַנִּיעוֹת וְכוּ', שְׂזֵה הֵיפִי
וְהַפָּאָר שֶׁל אִשָּׁה יֵרֵאת הַשֵּׁם כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְרִצִּיתִי מָאֵד לְבַקֵּשׁ מִמּוֹךְ שְׁתִּדְאָגִי שְׁיִהְיוּ חִבּוּרָה שֶׁל
נָשִׁים צְדֻקְנִיּוֹת שְׁיִחַלְקוּ יוֹם יוֹם אֶת הַמְּכַתֵּב הַיּוֹמִי שְׁאֲנִי כוֹתֵב
לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי חֶבֶל מָאֵד שְׁלֵא יִקְבְּלוּ אֶת זֶה בְּאוֹתוֹ
יוֹם.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תְּקַנֵּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלֹו הַתַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים
שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת חֲזָק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה
הַעוֹלָם עוֹבֵר מָה שְׁעוֹבֵר, צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת
וְכוּ' וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ יְכוּלִים לְהַחֲזִיק
מִעֲמֵד אֲפִלוּ בְּמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים וְכוּ', וְאַפִּילוּ אִם הָאָדָם נוֹפֵל
בְּאִיזָה בּוֹר וְכוּ', הוּא מוֹרִיד לוֹ סֵלֶם אֵיךְ שֶׁהוּא יְכוּל לְעֵלוֹת
מִזֶּה, וְזֶה מָה שְׁצַעֵק רַבְּנוּ ז"ל (לְקוֹטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין

קִיב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

שׁוּם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵינן דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, וְזֶה לֹא סֶתֶם
אֲמִירָה שְׂרַבְנוּ ז"ל אֹמֵר לָנוּ לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֵא נוֹתֵן לוֹ עֲצוֹת
קְלוֹת וְיִשְׁרוֹת אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד בְּמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שְׁאַנְחָנוּ
עוֹבְרִים וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדְךָ וְשׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֵל תִּפְחָד מֵאֱלוֹ
שְׂרוּצִים לְהַפִּיל אוֹתָךְ וְעוֹד מְאִימִים שִׁינְקֵמוּ בְּךָ, כִּי כִּךָ כָּתוּב
(וַיִּקְרָא א' ב') "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן" וְגו' מ'פ'ס' רֵאשִׁי
תְּבוֹת מ'דָּה כְּנִגְדַּת מ'דָּה כָּל מֵה שְׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יִסְדֵּר
אֶת הַשְּׁנִי הוּא מְסַדֵּר אֶת עֲצָמוֹ, וּבִפְרָט אֵלּוֹ הַנְּחָשִׁים
שֶׁמִּתְחַבְּאִים בְּתוֹךְ הַקֶּשׁ, וְחוֹשְׁבִים שִׁיכּוֹלִים לְנִשֵּׁף אֶת
הַצְּדִיק, כְּכֹר הַקְּדִים דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְאָמַר (תְּהִלִּים ז' ט"ז) "בּוֹר כְּרָה
וַיִּחַפְּרָהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעֵל, יִשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קִדְקֵדוֹ
חָמְסוֹ יִרְדּוּ", מֵה שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת לַצְּדִיק מִקְבָּלִים אֶת זֶה
חֲזוֹנָה, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְהִתְחִיל עִם הַצְּדִיק שְׂדִבּוֹק בְּהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כִּי אַחֲרֵי כֵךְ מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה
שְׁלָנוּ נִבְנְתָה רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד שְׁאֶחָד יַעֲזֹר לְשִׁנִּי, כִּי בִשְׁבִיל
זֶה אֲנַחְנוּ יְהוּדִים בְּנֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שֶׁעָשׂוּ חֶסֶד עִם
כָּלֵם, וְלִכֵּן תִּזְכֹּר טוֹב מְאֹד שְׁאֶצְלִי חָשׁוּב רַק חֶסֶד, רַק
אֲנָשִׁים שְׁעוֹזְרִים אֶחָד לְשִׁנִּי בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ אֵלּוֹ הֵם הַחֲתִילִים
שְׁלִי, אֲבָל כָּל אֵלּוֹ שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים אֶחָד נִגְדַת הַשְּׁנִי
וּמְדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע אֶחָד עַל הַשְּׁנִי אוֹתָם אֲנִי לֹא צְרִיךְ, כְּמוֹ
שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֶת כָּלֵם רַבְנוּ ז"ל יְכוֹל לְקַבֵּל, אֲבָל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִיג

לֹא מִי שֶׁהוּא בְּעַל מַחְלָקָת, כִּי זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל, כִּי מַחְלָקָת מְכֻלָּה אֶת הַכֵּל, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִבְּעֻלֵי מַחְלָקָת, וְלָכֵן עָלִינוּ לְדַאֵג שִׁיחֵיהָ רַק אֶהְבֶּה אֶחָד עִם הַשְּׁנִי וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשְׁנִי, וְרַק כָּכָה יְכוּלִים לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ב) כָּל מִי שֶׁעָשָׂה חֶסֶד עִם אֶחָד מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאִלוֹ עָשָׂה חֶסֶד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִה שְׁבִיכוּלֶתְךָ רַק לַעֲסֹק בְּחֶסֶד, לַעֲזֹר אֶחָד לְשְׁנִי וְרַק כָּכָה מַצְלִיחִים בַּקְּהֵלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה מְכַל הַזֹּבַח שְׂזֻבַח שְׁלָמָה לְפָנַי, וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׂאֵתָה תִהְיֶה בְּעַל חֶסֶד וְתִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת וּמִמֶּילָא יַעֲשׂוּ אִתְּךָ חֶסֶד, כִּי כִפִּי שֶׁהָאָדָם מִתְּנַהֵג עִם הַזּוֹלָת כָּכָה הַזּוֹלָת יִתְנַהֵג אִתּוֹ, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ.

גַּא וְנָא עַכְשָׁו מִתְחִיל שְׁבוּעַ חֲדָשׁ, וְלָכֵן תִּלְמַד הַיּוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, פֶּרֶק אוֹ שְׁתֵּי פֶרָקִים מִשְׁנָיוֹת, וְאֵת הַדֶּף הַיּוֹמִי, וְהַלְכָה, וְאֶפִּילוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, אֲבָל זֶה מִה שִׁישְׂאָר לְךָ לְנִצָּח, אֵל תִּטְעֶה אֶת עֲצֻמְךָ, אַחֲרִים לֹא יִרְחֲמוּ עָלֶיךָ תִּצָּא מִהַדְּמִיוֹן, אִתָּה תַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת וְאֵל תִּצְפֶּה שִׁיתְחַזְּרוּ לְךָ, כִּי זֶה הַטְּבַע הָרַע שֶׁל בְּנֵי אָדָם, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּפְסִיק לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד, וְהַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹל שְׂאֵתָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת עִם עֲצֻמְךָ שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הַלְכָה זֶה שְׁלֹף, שְׁלָמָה הַמְּלֶךְ אוֹמַר (מִשְׁלֵי א' ל"ג) וְשִׁמַּע לִי יִשְׁכֵּן בְּטַח וְשָׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ

קיד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנַּחֵל

בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָרְךָ וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִנָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּכֹל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי מַצְבִּים קָשִׁים עִם כָּל זֹאת תִּתְחַזְּקִי מְעַמָּד וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי הוּא נוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק וְאֵיךְ לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת צְרִיכָה לְזָכֹר שֶׁהַחַיִּים לֹא קָלִים לְאֹף אֶחָד, כָּל אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ אֵת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁלָּהּ וְכוּ', זֹאת מִבְּעֻלָּה וְכוּ', זֹאת מִהִילָדִים וְכוּ', זֹאת מִהַשְּׁכֵנוֹת וְכוּ', זֹאת מִעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַחֲכָמָה הַכִּי גְדוּלָּה אֵיךְ לְהַפְּךָ אֵת הַחֲשָׁךְ לְאוֹר, וְאֵת הַמֶּר לְמֵתוֹק, וְזֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא נִשְׁבַּר מִשׁוֹם דְּבָר וְכָל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלָיו הוּא יוֹצֵא עִם חֵיוֹךְ רָחֵב עַל הַפָּנִים כְּאֵלּוּ שׁוֹם דְּבָר לֹא קָרָה.

זְכִּירִי הַיֵּטֵב שְׂאִינִי לְךָ חֲבֵרוֹת אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאֹף אַחַת, תְּהִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְלִחְבְּרוֹתֶיךָ רַק תִּתְחַכֵּי,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנֶחֱל קטו

וּתְמַשִּׁיכֵי לַעֲשׂוֹת לָהֶם רַק חֶסֶד, אֵל תִּסְתַּכְּלֵי מֵה שְׂיִרְכְּלוּ
עָלֶיךָ וְכוּ', וְזָכְרֵי הֵיטֵב מֵה שְׁאֵמַר צְדִיק אֶחָד שְׁאִין מִסְפִּיק
סְמֵרְטוּטִים וּנְיִירוֹת לְסִתּוֹם פִּיּוֹת שְׁמַרְכְּלִים עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ',
וְלָכֵן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַמְסַכְּנָה שֶׁל הַזּוֹלָת? תִּתְחַזְּקֵי
וּתַעֲשִׂי כָּל מֵה שְׁבִינְדֶךָ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה וְעוֹד
תְּשִׂמְחֵי נָשִׁים אַחֲרוֹת.

הָעֵקֶר תַּעֲזְרֵי לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת שְׁבִשְׁבִיל זֶה
הַקְּמַתִּי אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם" רַק לְהַאֲכִיל
וְלְהַשְׁקוֹת רַעֲבִים וְצָמְאִים, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאָר מֵאֲתָנּוּ,
וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט רוֹת רַמְזוֹ תר"ב) גְּדוּל כֶּחֶן שֶׁל
גּוֹמְלֵי חֶסְדִּים שְׁאִין חֶסֶן לֹא בְּצַל כִּנְפֵי הָאָרֶץ וְלֹא בְּצַל כִּנְפֵי
הַשָּׁחַר וְלֹא בְּצַל כִּנְפֵי הַשָּׁמַשׁ וְלֹא בְּצַל כִּנְפֵי הַכְּרוֹבִים, אֲלֵא
בְּצַלּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן מִשְׁתַּלֵּם מֵאֵד רַק לַעֲשׂוֹת
חֶסֶד, וְכִפִּי שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה חֶסֶד לַזּוֹלָת כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מַחְזִיר לוֹ חֶסֶד, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פָּרָק
י"ז) אֲלֵמָּלָא גְּמִילוֹת חֶסֶד אִין כָּל הָעוֹלָם מִתְקִיִּם אֲפֵלוּ שְׁעָה
אַחַת, וְלָכֵן אֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוֹב חֶסֶד,
וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁבַקְהֶלָה שְׁלַנּוּ יִהְיֶה רַק חֶסֶד, וְאַשָּׁה
שְׁמַרְכְּלַת עַל הַזּוֹלָת אִין לָהּ מְקוֹם בְּקַהֲלָתָנּוּ כָּלֵל, אֲנִי לֹא
אֲתֵן שְׁבַקְהֶלָתָנּוּ יִסְתַּוְּכְבוּ בְּעֵלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבְעֵלֵי מַחְלַקַת
וּמְרִיבוֹת, וְנָשִׁים שְׁמַרְכְּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִסְפִּיק עוֹבֵר עַל כָּל
אַחַת וְאַחַת בְּחַיִּיהָ הַפְּרָטִיִּים, אֲזוֹ אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שְׁעוֹד
יָבֹאוּ נְחָשִׁים וַיִּנְשְׁכוּ אוֹתָנּוּ בְּאַרְס פִּיהֶם.

קטז אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלְק רס"ח בַּנְּחָל

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וּתְקִימִי אֶת כָּל מֵה שֶׁכְּתוּב פֹּה וְאִז
תַּחֲיִי חַיִּים נְעִימִים חַיִּים מְאַשְׁרִים, וַיְהִיֶּה לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה
הַכִּי יִפְהַ בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנּוּ.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּכְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נ"י

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְּוֵא אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
וְשֵׁם נִקְבַּל אֶת תְּקוּנָנוּ, וְאָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימֵן תה) רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי
הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה
מְאֹבֹתֵי רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתְּנָה שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ
רֵאשׁ הַשָּׁנָה. לֹא מִבְּעֵיֵא אַתֶּם כֻּלְכֶם בְּוֹדָאֵי תְלוּיִים בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימֵן ת"ו) שֶׁמִּכְּלָל דְּבָרָיו שֶׁל
רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁדְּבַר אֶתְנּוּ סְמוּךְ מְאֹד לְהַסְתַּלְקוּתוֹ לְעֵילָא וּלְעֵילָא
הִבְנּוּ אֶת עוֹצֵם גְּדָל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ אֶצְל רֵאשׁ הַשָּׁנָה
וְלִשְׁבַר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁרַק יֵשׁ. וְהֵנָּה, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּאִים
יּוֹתֵר וְיּוֹתֵר אֲנָשִׁים וּמְסִתּוֹפְפִים אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלָנוּ
בְּאוּמָן, וְהַחֲלוּם שְׁלִי הוּא לְהִבְיֵא מְלִיּוֹן יְהוּדִים עַל רֵאשׁ

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל קיז

השנה, ואם כן איפה יכולים לבנות בית הכנסת כל כך גדול שיכנסו בו מליון יהודים? אלא מכרח להיות שיהיו המון מנינים כמו שנמצא עכשו עשרות בתי כנסיות שמתפללים יחד, כי הנה באו כבר למעלה מחמשים אלף אנשים בראש השנה בשנים האחרונות, והיה ההכרח לעשות מנינים וקבוצים נפרדים שיהיה מקום לכלם כדי שיהיה מקום לצבור הרחב להתפלל שמה.

ולכן לא אכפת באיזה מנין מתפללים, העקר להיות בראש השנה אצל ציון רבנו ז"ל ולשפך שיח ותפלה להקדוש ברוך הוא שנזכה לשנה טובה ומתוקה ושימתיק מאתנו את הדינים וכו' וכו', אבל להתפלל את סדר התפלות - כל אחד שיבחר באיזה בית כנסת הוא רוצה, כי העקר להיות בראש השנה סמוך ונראה אצל ציון רבנו ז"ל, ושם כלם מקבלים את התקון.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה להיות בכל ראש השנה אצל רבנו ז"ל באומן ונקבל שם את תקוננו הנצחי, והעקר לא לבלבל את עצמו משום קטני הדעת שמתרברבים שהמנין שלהם יותר גדול ממנין שני, זה בא מקטנות המוחין וכו' וכו'. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב סימן פג) שזה יצר הרע גדול מאד לומר תלמיד חכם זה נאה ותלמיד חכם זה לא נאה וכו' וכו', ולכן כל אחד שילך להתפלל איפה שמושיך אותו, העקר להיות באהבה גדולה עם אנשי שלומנו שרבנו ז"ל הזהירנו על זה יותר מהכל, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סא) שבראש השנה כל השכליים הפרטיים נכללים בשכל הכולל,

קִיחַ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנֶחֱל

דְּהֵינּוּ כָּל אָדָם בָּא עִם הַשֶּׁכֶל הַפְּרָטִי שְׁלוֹ וְהוּא מְבַטֵּל אֶת זֶה לְגַבֵּי הַשֶּׁכֶל הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא שְׁכָלוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, וְלִכֵּן כָּל הַשְּׂכֵלִיִּים הַפְּרָטִיִּים, כָּל מִי שֶׁבָּא לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן הַעֲקָר לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלוֹ הַפְּרָטִי אֶל הַשֶּׁכֶל הַכּוֹלֵל וְאִז תִּהְיֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מֵתְאַחֲדִים יַחַד עִם הַצַּדִּיק אֵין עוֹד שְׂמִחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי כְּדָאֵי לָךְ עוֹד לְהַחְזִיק אֶת הַתֵּינּוֹק בְּבֵית וְתַשְׁתַּעֲשְׂעֵי עִמּוֹ עַד שִׁיגְדֵל עוֹד שָׁנָה, וְאִז אֶת יְכוּלָה לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּפַעּוֹטוֹן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתֵּרוּי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וְתִהְיֶה שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים אֶת וּבְעֵלְךָ, וְאֵף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׁלֵא תִכְנָסוּ בְּשׁוּם לַחֲץ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבְּשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִיט

תְּקִנָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּפְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְשָׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם שְׁלֹךְ כִּי דְנִיאֵלָה זֶה
לֹא שֵׁם. דְנִיאֵל זֶה שֵׁם שֶׁל גָּבֵר, וְדְנִיאֵלָה זֶה לֹא שֵׁם בְּכֻלּוֹ, וְלִכֵּן
עָלִיךְ לְשָׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם שְׁלֹךְ כִּי אֵין לָךְ שֵׁם שֶׁל אִשָּׁה.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וּלְקַבֵּל אֶת
כָּל־מַסְבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְאֵז תִּמְצָאִי חֵן בְּעֵינַי כָּל רֵאִיךְ, וּמֵרַב
שִׁמְחָה שְׂאֵת תְּשִׁמְחִי בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם וְתִתְפַּלְלִי לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ עַל מְצִיאַת בֶּן זִוְגֶךָ - תִּרְאִי נְסִים וּנְפִלְאוֹת
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה
שִׁמְחָה - לְשִׁמּוֹחַ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בְּנוֹ מְנַקְדֵת
יְהוּדוּתֵנוּ, וְלְהִיּוֹת רְגִילִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְאֵז תִּרְאִי שִׁתְּמַצָּאִי אֶת בֶּן
זִוְגֶךָ, הָעֶקֶר לֹא לְהִתִּיאֵשׁ.

רַק אֵל תִּכְנָסִי בְּתוֹךְ עֲצָמֶךָ וְכוּ' וְאֵל תְּהִיִּי מִיאֲשֶׁת וְכוּ' כִּי
בְּפִרוּשׁ אָמַר לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב סִימָן עח) אֵין שׁוֹם
יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָּל! אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהִתִּיאֵשׁ! וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאִי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְשִׂיחָה

קב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְאֵז תִּרְאֵי שְׁסוּף כָּל סוּף תִּזְכִּי לְמִצַּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִתַּפְלָל וּמִבְקֵשׁ בְּעֶדְךָ שְׁתִּזְכִּי לְמִצַּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ בְּקִרְוֹב
מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֵדֶשׁ כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֶסוּר לָךְ לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי כָךְ
אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת סג) כָּל הַדּוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה -
הַשְּׁעָה דּוֹחֶקת אוֹתוֹ.

בְּעֶלְךָ צְרִיךְ לְהִשָּׂאֵר בְּעִבּוּדָה וּלְפָרְנֵס אֶת הַמְשַׁפָּחָה כִּי
כָךְ הוּא חֲתָם בְּכַתְבָּה שֶׁהוּא יְפָרְנֵס, וְלִכֵּן שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן
לֹא יִפְסִיק אֶת הָעִבּוּדָה כְּדִי שֶׁלֹּא תִפְלוּ בְּחֻבוֹת. אִם אֶת רוּצָה
לְעֹזֵר לוֹ בְּפָרְנֵסָה מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲבָל הוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת
הַמְפָרְנֵס, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּתְּנֵי לוֹ אֶת הַזְּכוֹת שֶׁיִקְבַּע
עִתִּים לַתּוֹרָה כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') טוֹב

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קַכּא

תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עוֹוֹן; וַיְכֻלִּים לַעֲבֹד וְלִקְבַע זְמַנִּים מִיַּחְדִּים כְּדֵי לְלַמַּד תּוֹרָה.

וְלִכֵּן זֶה מְאֹד יָפָה מִצְדָּךְ שְׁאֵת רוּצָה שְׁבַעְלָךְ יִלְמַד כָּל הַיּוֹם, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת הֵיא אַחֲרֵת וְטוֹפַחַת לְךָ עַל הַפְּנִים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּתְּנִי לְבַעְלָךְ לְהַמְשִׁיךְ לַעֲבֹד וְגַם אֶת תַּעֲבָדִי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתַּחֲסִכּוּ כֶּסֶף וְלִבְסוּף יִהְיֶה לָכֶם בֵּית מִשְׁלָכֶם וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר אֲצֵל הַזּוּלָּת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ק.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, רֵאשׁ חֹדֶשׁ כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׁכָבֶר עֶשֶׂר שָׁנִים אַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבְּנוּ ז"ל וְלוֹמַד אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים הַמְּלֵאִים עֲצוֹת עַל כָּל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַחַיִּים.

הַעֲקָר הוּא לְלַמַּד הַרְבֵּה בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהֵם בְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת הַר"ן" וְ"חַיֵּי מוֹהַר"ן", כִּי רַבְּנוּ ז"ל

קכב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רס"ח בַּנַּחֲל

גְּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ שְׁבֻכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהוּא מְשִׁיחַ אֶתְּנוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ כָּשֶׁר, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁרַבְּנוּ שָׁח וְדַבֵּר אֶתְּנוּ, וְאִין עוֹד הַנְּהֻגוֹת יוֹתֵר יְפוֹת כְּמוֹ הַנְּהֻגוֹת אֵלּוּ.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַסְּפָרִים שֶׁלוֹ פּוֹתְחִים אֶת קִשְׁיוֹת גִּידֵי לִבְנוּ, וְעַל כֵּן עָלֵינוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" וּבְסֵפֶר הַנְּהַדָּר "סִפְּוֵרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" שֶׁמְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, וְכֵן בְּ"סֵפֶר הַמַּדּוֹת" שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנַתְּמִיד בְּסֵפֶר זֶה, כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, וְרָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנַתְּמִיד בְּ"סֵפֶר הַמַּדּוֹת" וְאָמַר שֶׁהַסְּפָר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי.

עֵקֶר הַהַנְּהֻגָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחַ תְּמִיד עִם כָּל נִקְּדָה וְנִקְּדָה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בּוֹ, וְכֵן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂשֵׁנִי הִיסוּדוֹת הָאֵלּוּ הֵם עֵקֶרִים גְּדוֹלִים בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב - מְצַד אֶחָד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ, וּמְצַד שְׁנֵי לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִיחַ עִם כָּל נִקְּדָה וְנִקְּדָה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בְּנוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְּסָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ב' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קַבֵּג

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאִין עוֹד מִדָּה כָּל כֶּף יִקְרָה כְּמוֹ הַסְּבֻלָּן, וְכִלְל זֶה תִּקְחַח בְּיַדְךָ כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְכֶּה לְמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא יֵצֵא לְרִיב עִם הַזּוֹלָת וְלֹא יִתְעַצְבֵּן עַל הַזּוֹלָת, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין מ"א.) רַגְזוֹן לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ אֲלֵא רַגְזוֹנוֹ, אָדָם שֶׁתְּמִיד נִכְנָס בְּעַצְבִּים וְשׁוֹפֵךְ חֲמָתוֹ עַל הַזּוֹלָת וְכוּ', הוּא לֹא פּוֹעֵל בְּזֶה שׁוֹם דְּבַר רַק מִכְּפִישׁ אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ, כִּי בְּאִמַּת הַכַּעֲסָן הוּא פָּשׁוּט מְשֻׁגָּע, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס בּוֹ עַצְבִּים וְכָל דְּבַר קָטָן מְעַצְבֵּן אוֹתוֹ זֶה מְרָאָה שֶׁהוּא אֲבִד אֶת הַשְּׁפִיּוֹת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבְּיַדְךָ לֹא לְכַעֵס לֹא לְהִכְנִס בְּעַצְבִּים שֶׁזֶה בְּעַצְמוֹ עֲבוּדָה זָרָה, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְהֵר חֲדָשׁ נח) "לֹא יִהְיֶה בְּךָ יָאֵל זָר" שְׁלֹא תִהְיֶה נַח לְכַעֵס, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת עִם כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלִזְכוֹת לְאֲרִיכוֹת אֲפִים שְׂזוֹ מִדָּה הִיקְרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ אֲלֵא עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, וְאֵת זֶה רַבֵּנוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּנוֹ שְׁנִזְכֶּה לְכַטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁתְּמִיד נִרְאָה אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכִכֵּל שְׂאָדָם יוֹדֵעַ אֶת זֶה עַל יְדֵי זֶה מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ שֶׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדָּוֹת, שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הֵכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי בְּלִי הַתְּבוּדָּוֹת אִין לְאָדָם אִיפֹה לְבָרַח מֵרַב יְסוּרִים וּמְכַאוּבִים שְׁעוֹכְרִים עָלָיו,

קִבְד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁפֹּט אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁהוּא עוֹשֶׂה שְׂאֵז הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, כִּי יֵשׁ לוֹ עַל מִי לְבַטַח וַיֵּשׁ לוֹ אֶל מִי לְבָרַח בְּעַת שְׁעוֹבְרִים עֲלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים.

נָא וְנָא תַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת הַרְבֵּה נְסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק אֵל תִּכְנַס בְּלַחֵץ וְדַחֵק, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּחֲזִיחַ אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ עִם כַּעַס כִּי הִכְעִסָן חַיָּיו אֵינָם חַיִּים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁקוֹנָה לְעֲצָמוֹ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת.

וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ תְּלוּיִים רַק בְּזֶה, כִּפִּי שֶׁתִּהְיֶה מִיֵּשֵׁב בְּדַעְתְּךָ וְלֹא תִכְעַס, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים ס"ו): כָּל אָדָם שְׁכּוֹעֵס אִם חָכָם הוּא חֲכָמְתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ, וּמְכַל שִׁכְנָן שְׁלֵא תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלָךְ לֹא עַל אֲשֶׁתְּךָ וְלֹא עַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ וְשִׁיחֶיהָ לָךְ הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי הַיְלָדִים כִּי הֵם הָעֵתִיד שְׁלָךְ, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִשְׁקִיעַ הַרְבֵּה בִּילְדֶיךָ, כִּי הַחֲנוּךְ זֶה מְצוֹת עֲשֶׂה מִן הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמוּרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו וּמְחַזֵּק מְעוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ אוֹתָם וְעוֹנָה עַל שְׂאוֹלוֹתֵיהֶם וְכוּ', בְּסְבֻלָּנוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וְלֹא מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עֲלֵיהֶם, וְכַךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשִׂאֲבֵיהֶם כַּעֲסָן, אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִסְבִּיר לִילְדָיו כָּל מֵה שְׁשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ וַיְהִיָּה לוֹ סְבֻלָּנוֹת אֲלֵיהֶם וּבְרַגַע שֶׁהָאָדָם מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עֲלֵיהֶם, הַיְלָדִים נִשְׁאָרִים שׁוֹטִים.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלְקֵי רִס"ח בְּנַחֲלֵי קִכָּה

וְלִכְּנֵי הָאָבִא צְרִיף תְּמִיד לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו
וְלִשְׁמַח וְלַעֲוֹדֵד אוֹתָם וְלִדְאֵג לָהֶם אֶל כָּל מָה שְׁצָרִיכִים, וְהַעֲקֹר
לְתֵת לָהֶם תְּשׁוּמַת לֵב שְׁזֵה מָה שְׁיִלְדִים צְרִיכִים, וּמוֹהֲרֵנִי ז"ל
אָמַר שְׁאֲצִלוֹ חֲנוּף יְלָדָיו כָּל כֶּף חָשׁוּב כְּמוֹ אֲמִירַת חֲצוֹת
בְּלִילָה, כִּי הָרִי לְזִכּוֹת לומר תְּקוּן חֲצוֹת וְלִקְוֵן עַל חֲרָבֵן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְחָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, עִם כָּל זֹאת
לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֵּל כִּי זֶה הָעֵתִיד שֶׁל
כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ב' כִּסְלוֹ ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאִי לְהַחֲזִיק מְעַמָּד
וְלֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִית, וְאֵל תּוֹצִיאִי אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ עַל
הַיְלָדִים, כִּי עִם יְלָדִים צְרִיכִים הַמוֹן סְבָלָנוֹת, וְהַעֲקֹר
לְהַסְבִּיר לָהֶם כָּל דְּבַר בְּנַחַת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
בְּנִים סִימָן ק"ו) הַבְּנִים שׁוֹטִיִּם כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם כְּעֶסֶן, כִּי הַרְבֵּה
פְּעָמִים הַיְלָדִים שׁוֹאֲלִים שְׁאֵלוֹת אֶת הַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם וּבִמְקוֹם
לְעֵנוֹת לָהֶם בְּנִיחוּתָא וּבְסִבְלָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי מֵתְפָּרְצִים
עֲלֵיהֶם וְצוֹעֲקִים עֲלֵיהֶם וּמוֹצִיאִים אֶת הַכֶּעָס וְהַרְצִיחָה
עֲלֵיהֶם, וְאֲזִי הַיְלָדִים נִשְׁאָרִים שׁוֹטִיִּם, וְלִכְּנֵי עִם יְלָדִים
צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, וְעֲלִיךְ לְדַעַת שְׁחַנּוּף הַיְלָדִים

קבו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

זה יסוד היסודות ביהדות, והיום רואים כל כף הרבה נושרים ונושרות וכו', ילדים שיוצאים רחמנא ליצלן לתרבות רעה זה בא מפני שההורים לא נתנו להם שום תשומת לב.

ספר לי יהודי שפעם הלך עם בנו שהיה בגיל עשר לטייל, ונכנסו באיזה פארק וישבו על ספסל, והאבא חלק עמו כל מיני חיות של חייו, והילד שאל שאלות כדרךם של ילדים, והאבא ענה לו על כל דבר, ופתאום בא בחור בגיל עשרים שהיה בלי פאות בלי כפה קרוע בלוע, וכנראה שהיה גם מסומם וכו' וכו', והתישב על הספסל ממול ובכה ובכה ובכה וכו', והיהודי הזה ראה בחור יושב ממול ובוכה בא ושאל אותו מה קרה? מה אתה בוכה? ענה ואמר לו הבחור אם האבא שלי היה נותן לי כל כף הרבה תשומת לב כמו שאתה עושה לבן שלך אזי לא הייתי נראה כמו שאני נראה עכשו, היה לי פאות ארכות והנחתי כל יום תפלין ולמדתי תורה וכו', אך מחמת שהאבא שלי היה כעסן ומגרש אותי ואף פעם לא דבר אתי ולא נתן לי תשומת לב, אזי אני נראה כמו שאני נראה וכו'.

רואים מכל זה איך שהורים צריכים לתת תשומת לב לילדיהם, ועל ידי זה יהיה להם הרבה נחת מהם, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שיהיה לך הרבה סבלנות הן לילדים והן לבעלך והן לשכנות, תראי איך שזה ישתלם לך, כי לבסוף תהיי האשה הכי מאשרת.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קִזו

נָא וְנָא רְאִי לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחַת נָשִׁים אַחֲרוֹת שְׂאִין עוֹד
מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְתַמִּיד תִּשְׁתַּדְּלִי לְבוֹא בְּלִילֵי שְׁמִיחָה
לְשִׁמְחָה עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכֵן תִּסְחָבֵי עוֹד נְשִׁים
שְׂיִבֹאוּ אֵל לִילֵי שְׁמִיחָה וְזוֹ מִצְוָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי יֵשׁ
נְשִׁים מְמַרְמְרוֹת שְׂעוּבָר עֲלֵיהֶם מֵה שְׂעוּבָר וְאִם סוֹחָבִים
אוֹתָן אֵל לִילֵי שְׁמִיחָה אֲזִי גַם הֵם נִכְנָסוֹת בְּתוֹךְ הַשְׁמִיחָה, וְזוֹ
הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוֹלָה לְשִׁמְחָה אֶת אַחֲרֵיהֶם.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מַה שְׂבִיכוֹלְתָּ לְבַקֵּשׁ כָּל מַה שְׂאֵת
צְרִיכָה רַק מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מַה שְׂרַבְנוּ ז"ל לַמֶּד
אוֹתָנוּ שְׁכָל דְּבַר שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,
וְחָבֵל מְאֹד שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׂמִבְקֵשׁ אוֹתָנוּ לְדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגַם אֶת זֶה אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם, זֶה כָּל
כֶּךָ חָבֵל רַבְנוּ ז"ל מִבְקֵשׁ מֵאֲתָנוּ דְּבַר פְּשוּט שְׁכָל דְּבַר
שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגַם אֶת זֶה
אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְקַיֵּם? הֲרִי כָּל הַסֵּבֵל שְׂאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים זֶה
רַק מִפְּנֵי שְׂאֲנַחְנוּ לֹא בּוֹרְחִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אֶת כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַסֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶל ה'תשע"ה

קכח אֲשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהַפְיִץ אֶת הַסְדּוֹר עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", כִּי בּוֹ כְּלוּלִים הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל הָאָרִיז"ל מְפָרְשׁוֹת עַל פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל בְּדֶרֶךְ פְּשׁוּטָה מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁאֲפִלוּ יְלָדִים יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּפִרוּשׁ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁרְצָה שֶׁאֲחַד יִפְרֹשׁ אֶת הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל הָאָרִיז"ל עַל פִּי הַקְּדָמוֹתָיו בְּדֶרֶךְ קֶלָה מְאֹד, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מְשׁוּזְכָה לְהַפְיֵצַם בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעַם, וְאֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַדְפִּיסָם כִּי אֵין עַל זֶה שׁוֹם בְּלִעְדֵיּוֹת אוֹ "כָּל הַזְכוּיֹת שְׁמוֹרוֹת".

אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְסַבֵּסַד אֶת הַסְּפָרִים עֲבוּר הַמְּפִיצִים, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂרוּצִים לְקִנּוֹת אֶת הַסְּדּוֹר אֲבָל אֵין לָהֶם אֶת הַיְכָלֶת, וְאִף שֶׁזֶה בְּמַחִיר הַקָּרָן וְלִמְטָה מִהַקָּרָן, עִם כָּל זֹאת קָשָׁה לְהַרְבֵּה אֲנָשִׁים לְקִנּוֹת אֶת זֶה וּבְפֶרֶט בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַסְּדּוֹר הַזֶּה יֵשׁ הַנְּהַגוֹת יִשְׁרוֹת וּדְרָכִים נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל יוֹם וְיוֹם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַזְכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּדּוֹר גַּם עַל שַׁבַּת וְגַם עַל הַחֲגִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קַכּט

תְּקִסָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעְתִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְקַחַת עוֹרֶךְ דִּין שְׁיֵיצֵג אֶתְכֶם, כִּי אַחֲרֵת זֶה לֹא יֵלֵךְ. לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ הָרַבָּה רַמָּאִים וְצַבּוּעִים שְׁעוֹבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וּבַפֶּרֶט בְּבִנְיָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבֻמוֹת סג.) כָּל הָעוֹסֵק בְּבִנְיָן מִתְּמַסְכֵּן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי לְבָנוֹת בֵּית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֹו זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה וְזֶה קְרוּב הַגְּאֻלָּה וְגִלּוֹי שְׁכִינָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים רַק לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אֶתְכֶם עִם בֶּן חָמוּד, הֵן אֲמַת שְׂאֲתֶם רוֹצִים עוֹד יְלָדִים

קל אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

אבל אל תדחקו את השעה וכו', ואף שלפי דעתכם השעה עברה - מה אתם יודעים מהי הכוונה העליונה? ולכן אסור לדחוק את השעה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות סג) כל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו. אתם צריכים רק להיות שמחים ועליזים וממילא פתאום בוא תבוא הישועה, רק תשמחו מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע את התפלה שאני מתפלל עליכם שתהיו תמיד מאשרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ב' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות אמונה סימן א) צריך להאמין בהשם יתברך בדרך אמונה ולא בדרך מופת; וזה סובב על אמונה פשוטה בו יתברך, שהאדם צריך להאמין שכל מה שעובר עליו בין בגשמי ובין ברוחני הכל ממנו יתברך, ואסור להשבר משום דבר, ואף שרואה שהגויים עובדי עבודה זרה הולך להם בטוב, ועם ישראל המאמינים באל אחד שרויים בצרות ויסורים וכו' וכו' עם כל זאת צריכים להתחזק באמונה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחַל קֵלָא

פְּשׁוּטָה בְּלִי שׁוּם שִׁכָּל כָּלֵל שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדִיו נִמְצָא, וְהֵכֵל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הֵכֵל, וְכִכֵּל שְׁמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמָם בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה מִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אֹר וְדַעַת וְשִׁכָּל, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֻמוֹנָה סִימָן יט) עַל יְדֵי אֻמוֹנָה נִתְחַכְּם.

מְלַבֵּד זֹאת, הָאָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּר תָּמִיד שְׁמִסְרוֹ לוֹ כּוֹחַ אֱלֻקִּי שֶׁעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה הוּא יְכוּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְזָל שְׁלוֹ וְאֶת הַגְּזוּרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עָלָיו, וְזֶה מִעֲקָרֵי הָאֻמוֹנָה שְׂאָדָם יְכוּל לִפְעַל אֲצֻלוֹ יִתְבָּרַךְ כֹּל מָה שֶׁהוּא רוֹצֵה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן כח) עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה יְכוּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְזָל; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר לֹא פּוֹעֵל.

וְאִנִּי לֹא רוֹאֶה שׁוּם סְתִירָה בֵּינֵיהֶם, אֲדַרְבֵּה, רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א סִימָן ז) תְּפִלָּה, נְסִים וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּלוּוִיִּים זֶה בְּזֶה, כִּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶה מְקוֹם הַנְּסִים וְרוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ, כֹּל אֲמוֹת הָאוֹלָם רוֹצִים רַק לְכַלּוֹתֵינוּ וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד נֹזְכָה לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלִרְאוֹת נְסִים נִגְלִים, וְיִתְחַזְּקוּ אֲצֻלָּנוּ הַדַּעַת וְהַשִּׁכָּל לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קלב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלְק רס"ח בַּנְּחַל

תקסז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַיּוֹם מִכְרַחִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר
מִכָּל אֵלּוֹ הַמְּבֻטְיָחִים הַבְּטָחוֹת שֶׁוָּא שִׁיתְנוּ מִכְשִׁירִים בְּחִנּוּם
בְּמִתְנָה וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק תַּחֲבוּלָה אֵיךְ לְחַטֵּף קוֹנִים תְּמִימִים
וּלְהַפִּיל אוֹתָם בְּפֶחַח. וְלָכֵן צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת זֶה כְּבָר לְכַתְּחֵלָה
שֶׁהַכֹּל שֶׁקָּר גָּמוֹר, כִּי אֵף אֶחָד לֹא נוֹתֵן כְּלוּם בְּעַד כְּלוּם, אֵין
דְּבָר כְּזֶה, וְלָכֵן אִם יֵשׁ לָכֵם אִיזוֹ תְּבִיעָה, עֲלֵיכֶם לְקַחַת עוֹרֶךְ
דִּין טוֹב כִּי אַחֲרַת לֹא תִצְאוּ מִזֶּה, וְהַעֲקָר לֹא לְהַשְׁבֵּר וְלֹא
לְאַכּוֹל אֶת הַלֵּב כִּי זֶה לֹא שׁוּה אֶת כָּל הַכֶּסֶף.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדִּינִים וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקסח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל קִלְג

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשּׁוֹם דְּבָר, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספָּר
הַמִּדּוֹת אוֹת אָמוּנָה סִימָן יח) אָמוּנָה חָשׁוּב כְּצִדְקָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵת
מֵאֲמִינָה שְׁבִית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אַבְרָהָם" שֶׁהִקְמַנּוּ בִּיבְנֵאל וְבוֹ
נֹתָנִים לְאָכוֹל בְּחֻנָּם לְכֹל מִי שֶׁרַעַב וְצָמָא עוֹשֶׂה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד
- זֶה כְּבָר הַצִּדְקָה הִכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אָסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ
בְּבַלְבּוּלֵי חֻנָּם, אִם יְכוּלִים לְנַדֵּב - מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא
- צָרִיכִים לְשִׁמַּח שְׁלֹכֵל הַפְּחוֹת יֵשׁ מְקוֹם כְּזֶה בְּעוֹלָם, שְׁנוֹתָנִים
לְאָכוֹל לְעֻנְיִים וְלְאֲבִיוֹנִים וְלְרַעֲבִים וְצָמְאִים וְכֹל מִי שֶׁרַק בָּא
מְקַבֵּל אוֹכֵל בְּחֻנָּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אוֹתְךָ וְלֹא יַחְסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ב' כִּסְלוֹ הַתַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צָרִיכָה לְעִבּוֹד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת - לְהִיּוֹת שְׁמִיחָה
וְעֻלְיָזָה, וְאִף שְׂזָה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מְכַל הַעֲבוּדוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַשְׁמִיחָה זֶה הַצְּלִיחָת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת - שְׂיִהְיֶה
בְּרִיא, וּבְרוּחָנִיּוֹת - שְׂיִצְלִיחַ לְהֵאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תַּהְיֶי רַק

קלד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שְׁמִחָה וְעֵלִיזָה וְתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה - לְשִׂמּוֹעַ תְּמִיד קְלִטוֹת שֶׁל שְׂמִיחָה וּבְבִית שְׁהִקִּירוֹת יִשִּׁירוּ וְכוּ' וְכוּ' וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַלֵּב שְׁתּוֹכְלִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֵדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל יְדֵי זֶה הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ תִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם, וּכְכֹל שְׂאֵם יוֹתֵר שְׂמִיחָה הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ יוֹתֵר מִתְקַבֵּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן פֶּא) תְּפִלָּה שְׁהִיא בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרֵכָה וּמִתּוֹקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאָמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן ע) עַל יְדֵי שְׂמִיחָה תָּבוֹא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכַל מְלֶךְ.

וְלִכֵּן אֵת צְרִיכָה לְעִבּוֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה וּלְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, וְתִרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קסט) עַל יְדֵי שְׁהֵאָדָם תְּמִיד שְׂמִיחָה - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֵא יָבוֹא לְפָגֵם הַבְּרִית; וְלִכֵּן אֵתָהּ צְרִיךְ לְעִבּוֹד הָעֶקֶר עַל שְׂמִיחָה, וּכְכֹל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל קֹלֶה

שְׁתַּהֲיָה יוֹתֵר שְׂמִיחַ תּוֹכֵל לְנַצַּח אֶת הַיֵּצֶר הָרַע שְׁבוּעֵר בְּךָ
בְּנֹאֵף, וְכַמוֹכֵן שֶׁהַשְּׂמִיחָה מֵרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַלֵּב שְׂיִוְכַל
לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם
דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

וּבִפְרָט בְּעֵינֵי הַחֲמוּם שֶׁהַיֵּצֶר הָרַע מְחַמֵּם אֶת הָאָדָם
לְעִבְרוֹת, אֶת זֶה אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְקַרֵּר אֲלֵא עַל יְדֵי
תְּפִלָּה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן לו) עַל יְדֵי אֲמִירַת
שְׁנֵי הַפְּסוּקִים "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ הוֹי"ה אַחַד: בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד" יְכוּלִים לְקַרֵּר אֶת תְּאֻת
הַמְּדוּרָה שֶׁל נֹאֵף הַבוֹעֵרֶת בְּאָדָם. וְהָאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהַר"ן ז"ל
בְּלְקוּטֵי הַלְּכוֹת (קְרִיאַת שְׁמַע הַלְּכָה ד) שֶׁשְׁנֵי פְּסוּקִים אֵלוּ הֵם יְסוּד
הָאֲמוּנָה, שְׂאָדָם כְּשֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ
שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, עַל יְדֵי זֶה מְקַרֵּר אֶת תְּאֻת
נֹאֵף הַבוֹעֵרֶת בּו, כִּי כָּל שְׂאָדָם מְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזוּפְכַת כְּמוֹ כֵּן נַחֲלֵשֶׁת אֲצֵלוֹ הַתְּאֻוָּה הַזֹּו, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן עב) מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ דַּעַת בְּגִדְלַת אֲדוּנֵינוּ
הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֶפְלוֹ תִתְּבַע אוֹתוֹ אִשָּׁה יָפָה בְּמָקוֹם סֵתֵר
הוּא לֹא יִכְנַע אֶל יֵצֶרוּ;

וְלִכֵּן פְּדִי לְהַכְנִיעַ אֶת תְּאֻת נֹאֵף הַבוֹעֵרֶת בּו כְּמוֹ
תְּבַעְרָה, עַל זֶה צְרִיכִים שְׁנֵי דְבָרִים - מִצַּד אַחַד לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחַ
וְלִרְקוֹד בְּכָל יוֹם, וּמִצַּד שְׁנֵי לְהַתְּחַזֵּק בְּאֲמוּנָה זֹו תְּפִלָּה -
לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַצַּעֵק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ ע' קָלִין
וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׂיִכְנִיעַ מִמֶּנּוּ אֶת תְּאֻת נֹאֵף, וְדִיְקָא עַל יְדֵי זֶה
יִצְלִיחַ וְיִפְטֹר מֵהַיֵּצֶר הַבוֹעֵר בּו.

קלו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ואם תזכה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות אפלו בגירסא זה יהרג את היצר הרע הבוער בך, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן יט) אפלו אותם האנשים שנמצאים בנוקבא דתהומא רבא וקשה להם לצאת משמה, אם יקבעו לעצמם קביעות חזקה ללמד בכל יום כך וכך, אזי כוח התורה יוציא אותם מהתאוות שנפלו לשם. אדרבה, תנסה את זה ותראה שזה יועיל לך מאד מאד כי למוד משניות זה משנה את האדם לגמרי. אשרי מי שרגיל לגרס בכל יום משניות שאז טוב לו ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ג' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתבוא היום אל הנחת אבן הפנה לקראת הגנים שמתחילים לבנות היום.

זה היום עשה השם נגילה ונשמחה בו, זה לנו בשורה מאד מאד משמחת שסוף סוף בונים לנו גנים, ובקרוב יתחילו גם לבנות עוד מבנים לבנים ולבנות, כי תהלה לאל יש לנו כבר למעלה מאלף ומאתים ילדים בנים ובנות, מי שמע כזאת ומי ראה כזאת במושבה שאף אחד לא ידע שנמצאת על המפה, ולבסוף דיקא ממקום כזה יש בלי עין הרע כל כך הרבה ילדים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל קִלְז

בְּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ כֵּן יִרְבוּ, וְלִכֵּן זֶה אֶצְלֵי שְׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה שְׂסוּף סוּף אֲנַחְנוּ זוֹכִים לַעֲשׂוֹת הַנַּחַת אַבֵּן הַפֶּנֶה וְרִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתְּבוֹא.

יְדוּעַ שֶׁהַיּוֹם ג' כֶּסֶלִיו אָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ שְׁלֵא לֹאמַר הַיּוֹם תַּחֲנוּן, כִּי בַּג' כֶּסֶלִיו נִתְבַּטְּלָה הַגְּזֵרָה שֶׁל שְׂרַפְתַּת הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן הַחֲזִיק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לַיּוֹם גְּדוֹל, וְיְדוּעַ שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַצְּדִיק רַבֵּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, וְאָמַר עֲלֵיו אֲשֶׁרִי הַעֵינַיִם שָׂרְאוּ אֶת רַבֵּי פִּנְחָס, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַת הַיּוֹם וּלְשִׂמְחַת אֲחֵרִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֶךָ שְׂאֵת וּבֵיתֶךָ עַז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַחֲזִיק מְעַמְד, וְדַע לָךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא וְצְרִיכִים רַק לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ב) שֶׁאֶפְלוּ אָדָם שֶׁנִּפְּל כָּבֵר בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְּל וְשֵׁם נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, גַּם בְּמָקוֹמוֹ יִחַפֵּשׁ וַיִּבְקֵשׁ וַיִּזְעַק "אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" אֵיִה הַמְּקוֹם שֶׁאֲנִי יוּכַל לְמַצָּא אוֹתָךְ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְתַכְּךָ וּמִיֵּד שֶׁיִּחַפֵּשׁ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה הוּא יִתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה אַחַר עֲלִיָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (שם) שֶׁבְּזֶה שְׂמִחַתְפְּשִׁים אַחַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ מְקַרִּיבִים עוֹלָה שְׁזָה "וְאֵיִה הִשָּׂה לְעֲלָה", כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׂוֹאֵל אֵיִה הַמְּקוֹם שֶׁאֲזַכֶּה לְמַצָּא אוֹתָךְ, כְּבָר עוֹלָה עֲלִיָּה אַחַר עֲלִיָּה.

קלח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ולכן אל תהיה בטלן תמצא את אלקותו. יתברך בכל תנועה ותנועה שאתה רק זו, כי אין בלעדו יתברך כלל, ואתה לא יכול לתאר ולשער את מעלת האדם הזוכה לאמונה ברורה ומזופכת, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן א') על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך, בזה שהאדם חזק באמונה בו. יתברך בזה כבר נמחל לו כל העוונות, עכשו אני שואל אותך האם לא כדאי להכניס את כל בלתי בתוך האמונה הקדושה, שבפרוש אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקי"ט) אין הגליות מתכנסות אלא בשכר אמונה, וכן לא נגאלו אבותינו ממצרים אלא בזכות האמונה, ואברהם לא ירש העולם הזה והעולם הבא אלא בזכות האמונה שהאמין בו יתברך, ולכן צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ועקר האמונה מתגלה רק על ידי הדבור כשאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל את הענין של שיחה בינו לבין קונו, שזו המתנה הכי יפה שקבלנו וכו', עם ישראל וכל העולם כלו יקבלו את זה דרך משיח צדקנו, כמו שכתוב (צפניה ג) כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד, כי הוא יגלה את הענין של שיחה בינו לבין קונו, שכלם ישירו שירות ותשבחות אל הקדוש ברוך הוא, רק שזה יהיה משיח שיוכל לגלות את זה לכל העולם כלו, כי הוא יגלה את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב כזה עד שיקים (ישעיה י"א) ומלאה הארץ דעה לדעת את הוי", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ג) שלכן הוא נקרא 'משיח' על שם שהוא משיח אלמים, שהוא פותח לנו את הפה לדבר אל הקדוש ברוך הוא שאין למעלה מזה,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קֶלֶט

וְאִנְחָנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים וְכוּ', וְכוּ', קִטְנֵי עֶרֶךְ וּפְגוּמִים וְכוּ' וְכוּ', זָכָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא כְּבֹר הַקְּדִים וְגִלָּה לָנוּ אֶת הָעֵצָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת שֶׁיִּגְלֶה מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ, וּבִפְרוּשׁ גִּלָּה שֶׁאֲצִלוּ עַדִּין יֵשׁ בַּחִירָה אֲבָל כְּשֶׁמִּשִּׁיחַ יִגְלֶה אֶת זֶה כְּבֹר לֹא תִהְיֶה בַּחִירָה.

וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שָׂאת וּבֵיתֵךְ עֹז וְתִדְבֵר בְּכָל יוֹם עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ וְאֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן אֵלֹהֵי הַדְּבוּרִים יִגְנוּ עָלֶיךָ, אֵלֹהֵי הַדְּבוּרִים שֶׁתִּדְבֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה יִלְוֶה אוֹתְךָ עַד הַדְּקָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ פֶּרֶק ט"ו) לְפִי שְׁכַל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת הֵם אֲשֶׁר מְלוּים אוֹתוֹ עַד בֵּית עוֹלָמוֹ, אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְלִוָּה אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁתֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ח) שֶׁהַדְּבוּר הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם בְּכָל מְקוֹם אֲפֵלוֹ בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד בַּדְּבָר זֶה.

וְזָכַר גַּם זְכוּר מֵה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה כ"ב:): שֶׁאֲמַר יְנָאֵי הַמֶּלֶךְ לְאִשְׁתּוֹ אֵל תִּרְאֵי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמִּי שֶׁאֵינָם פְּרוּשִׁין אֲלֵא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, הֵינּוּ מִמִּי שֶׁמִּדְּבַר נִגְדַּת רַבְּנוּ ז"ל וְנִגְדַּת שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְנִגְדַּת סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שְׁלוֹ, דַּע לָךְ שֶׁזֶה צְבוּעַ גְּדוֹל וְאֵף שְׂנֹדְמָה לָךְ שֶׁכְּאֵלוֹ הוּא פְרוּשׁ וְכוּ' עוֹבֵד וְכוּ' בּוֹעֵר וְכוּ' רֵץ אֶל הַשְּׂדֵה וְכוּ', הִרְגַע שֶׁמִּתְלוּצֵץ מִכָּל זֶה דַּע לָךְ שֶׁזֶה צְבוּעַ שֶׁצְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ וּבְעֵת צָרָה הוּא לֹא יָכוֹל לְעֹזֵר לָךְ, לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תִּזְכּוֹר מֵה שֶׁהִחַכְּם מִכָּל אָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי ג') בְּנֵי תוֹרָתִי אֵל

קמ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

תשכח ומצותי יצר לבך, תכניס את הדבורים האלו בתוך לבך ואז יקים אצלך (שם) "אז תלך לבטח דרךך ורגלך לא תגוף, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך".

עקב המצב הקריטי שבו אשתי תחי' נמצאת, רציתי מאד שתשלח את אשתך מחר בלילה לבוא אל הדרשה המיוחדת לזכות ולרפואת אשתי תחי', ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם שאשתך תגיע למען רפואתה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויצא, ג' כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם להגיע למעמד הנחת אבן הפנה שאנחנו זוכים היום להניח אבן הפנה לבנית גנים, אחר הסבל שאנחנו סובלים שנים על גבי שנים שאין לנו מבנים של קבע לגנים, אלא קרוונים סרוחים שיצאו מכלל שמוש לבדואים וישמעאלים וכו', והיום זה לנו יום בשורה שבונים לנו גנים לילדנו, ולכן אני רוצה מאד שתבואי שזה אצלי שמחה מאד גדולה כי בקרוב מאד יתחילו לבנות עוד פתות לתלמוד תורה ולבית הספר פי תהלה לאל יש לנו כבר למעלה מאלף ומאתים תלמידים בן ירבו, ותהלה לאל אין

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל קִמָּא

שְׁבוּעַ שְׁלֵא יִהְיֶה אֶצְלָנוּ שְׁמַחוֹת שְׁנוּלָדִים יְלָדִים, כֵּן יִרְחִיב
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָנוּ.

נָא וְנָא תִרְאִי לְהַחְזִיק מְעַמָּד וְאָף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ
שְׁעוֹבֵר אֶל תְּהִי שְׁבוּרָה, תִּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כִּי זֶה חָרַב הַתְּפִלָּה שְׁלִיחָם נִגְדַּ שׁוֹנְאִינוּ, וְרַבְּנוּ
ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ב') שֶׁתְּחַרְבוּ שֶׁל מְשִׁיחַ זֶה
תְּפִלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרָשׁ תְּהִלִּים קמ"ח) פִּיֵּהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל חָרְבָם, יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ רַק חָרַב אֶחָד שְׁזֶה חָרַב הַתְּפִלָּה,
וְלִכֵּן תִּשְׁתַּמְּשִׁי עִם הַחָרַב הַזֶּה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵהַ שְׁאֵת עוֹבְרֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר אֵינן לְמַעַלָּה מְזֵה, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֵיזֶה רֶשֶׁם עוֹשֶׂה
הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת לֹא הֵייתָ מִפְּסִיקָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי זֶה הַבֵּית מְנוּס הַיְחִידִי שֵׁישׁ לָנוּ לְבָרַח
רַק אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאִמְצִי בְּדַבֵּר זֶה לְדַבֵּר
הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִרְאִי אֶת הַנְּסִים הַנְּגָלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כֹּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ז') אֲמוּנָה תְּפִלָּה וְנְסִים תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה, אִם
אָדָם רוֹצֵה לְרִאוֹת נְסִים שֶׁיִּתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה, וְכֹדֵי לְהַתְּחַזֵּק
בַּתְּפִלָּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמוּנָה לְדַעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא נִמְצָא וְשָׂאִין בַּלְעֲדָיו נִמְצָא, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
וְלִכֵּן תִּחְדִּירִי בְּעֲצֻמְךָ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמֵלָא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְאֵת כָּל זֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן
עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיק גְּדוֹל כְּזֵה
שְׁמַגְלָה לָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

קמב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רס"ח בַּנַּחַל

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכּוֹלְתָּךְ רַק לְשִׂמְחָה וְאִף שְׂאֲנִי
יִוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדִכְאוֹן לֹא תִצְלִיחִי לְצֵאת מֵהַסֶּבֶךְ שְׁנִסְתַּבְּכֶתָ, וְלִכֵּן תַעֲשִׂי
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִגִּיעַ לְלֵילִי שְׂמִיחָה וְתִסְחָבִי עוֹד
נָשִׁים שְׂיִבּוֹאוּ לְלֵילִי שְׂמִיחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת עַל גְּדֹל מַעֲלַת הַשְׂמִיחָה שְׂמוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מֵהַבֶּן
וְהַלְכֵלוֹךְ שְׁנִמְצָא שָׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
כ"ד) שְׂאֲפֵלוּ אָדָם נִמְצָא בַעֲשִׂיָה שְׂבִתוֹךְ הַעֲשִׂיָה וְכוּ', שְׂזוֹ
הַמְדֻרְגָה הַכִּי יְרוּדָה וְכוּ', עַל יְדֵי שְׂמִיחָה הוּא יָכוֹל לְעֻלוֹת
לְמַעֲלָה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וְלִהְיוֹת דְּבוּק אִף וְרַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְלִכֵּן תִּהְיִי רַק שְׂמִיחָה וְעֻלְיָזָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ
אֶת כָּל הַדִּינִים.

לְאוֹר הַמְצָב הַחֲמוּר שְׂאֲשֵׁתִי תַחֲיִי נִמְצָאת, אֲזִי אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂמִיחָה בְּעֶרְבֵי בְשָׁעָה תַשַּׁע בְּדִיוֹק תְּבוֹאִי
לְדַרְשָׁה מִיְחֻדָּת לְזָכוֹת וְלְרַפּוּאָת אֲשֵׁתִי תַחֲיִי, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד
שְׂכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמָנוּ יִהְיוּ שְׂמָה, כִּי בִיחַד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עָלֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׂתִּהְיִי מְחַר
בְּדִיוֹק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשׁוֹמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם
אֶת תְּפִלָּתָנוּ, וּמִי שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחַל קִמְג

תְּקַעַג.

{הַשְׁמָטָה מִשָּׁנִים קוֹדְמוֹת}

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ג' לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ג' כִּסְלִיו ה'תשנ"ח

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׂוֹת אֲנִי"ש "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגְּרוֹת
בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן שְׁתִּתְאַחֲדוּ בִּיחַד, לְהִיּוֹת
בְּאַחֲדוּת אַחַת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יָפֵה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כְּמוֹ מִדַּת הָאֱהָבָה וְהָאֲחֻדוּת, וְרַק זֶה יִבְנֶה סְבִיבְתֵיכֶן
חֻמָּה בְּצוּרָה, שְׁשׁוּם רוּחַ רָעָה וְרוּחַ זָרָה לֹא יוּכְלוּ לְכַן
מִבְּחוּץ.

זְכְּרוּ זֹאת שְׁבָאֲנוּ פֶה בְּמִדְבָר שָׁמַם בִּיבְנָאֵל, כְּדִי לְגַדֵּל
וּלְחַנֵּךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ, שִׁיְהִיו קְדוֹשִׁים
וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְשֵׁלֵא יִדְעוּ מֶה זֶה חֲטָא, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תַּעֲזְרוּ לִי לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּצוּרָה
הַכִּי חֲשׂוּבָה, בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי שֶׁתִּפּוּ
פְּעֻלָּה הֵן עִם הַמְּלַמְּדִים וְהֵן עִם הַמּוֹרֹת, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשֹׁמֵר לֹא לְהִרְבִּיץ יְלָדִים, כִּי אֵין זֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל כָּלֵל, זֶה
רַק בָּא מִחֲמַת עֲצָבִים, בְּדוֹר הַזֶּה צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד
עַל הַיְלָדִים שְׁלֵא יֵצְאוּ חֵס וְשְׁלוֹם לְתִרְבוּת רָעָה, וְלִכֵּן הַדְּרָךְ
הַיְחִידָה הִיא רַק דְּרָךְ אֱהָבָה אַחֻוּה וְרַעוּת, וְדֶרֶךְ הַסְּבָרָה, וְעַל
כֵּלָם תִּפְלָה - לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֶה
שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְפַעַל, וְלִכֵּן כָּל

קמד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

אמא ואמא צריכה לבקש על ילדיה, ובפרט בעת הדלקת הנרות, ובעת הפרשת חלה, ובעת טבילה וכו', כי אז הוא עת רצון גדול לאשה בשמים, ולכן אל תפספסו את העת רצון הזו, ותבקשו ותתפללו על ילדיכן שיהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית, ויהיו תלמידי חכמים, באפן שהבית שלכן יהיה בית של תורה.

מאד מאד אני מבקש את כלכן, שתלכו אל השעורים של ההלכות, כי למוד הלכה זה מאד מאד נחוץ, ובפרט מי שחוזר בתשובה, מכרח ללמד הלכות בכל יום, כי יש כל-כך הרבה הלכות, שאם לא לומדים את ההלכות, נכשלים על-ידי-זה באסור פרישות ובאסור סקילה החמורה מאד מאד, כגון שבת ונדה וכו' וכו', כשרות גנבה וגזלה ואונאה וכו' וכו', ולכן ראו ללכת בשעורים שלומדים שם הלכה.

מה אומר לכן, את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, כי באו מים עד נפש, פשוט גזלו אותי והורידו ממני את העור רחמנא לישזבן, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכן, שתתפללו בעדי, כי אני נמצא בצרה גדולה מאד, שאזכה לצאת מהצרה הזו, הן מהחובות שלייתיי מכמה אנשים הון תועפות, ואני צריך לשלם את זה, והן שיתחילו להמשיך לבנות, כי עד שלא אבנה את זה, אני לא רואה איך שאני אחזר אל הכחות שלי רחמנא לישזבן, מרב צער ועגמת נפש, לכן תתפללו בעד בריאותי, ואהיה לכן אסיר תודה עבור זה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קָמָה

אֶת גְּדֹל הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ לִי רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יוֹדֵעַ, וּבִאֲמַת רַק בְּזֶה כָּל חַיּוּתִי, שְׂאִין לִי אֵיפֶה לְבָרַח
רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(ירושלמי תענית פֶּרֶק ב' הַלְכָה ט'): אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, כָּל צָרָה שֶׁהֵייתִי נֹכְנֵס לָהּ, אֶתָּה הֵייתָ מְרַחֵבָה לִי,
נֹכְנַסְתִּי לְצָרְתָּהּ שֶׁל בַּת שֶׁבַע, נִתְּתָ לִי אֶת שְׁלֹמֹה, נֹכְנַסְתִּי
לְצָרְתֵּךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּתָ לִי אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי בְּכָל צָרָה
וְצָרָה שָׂרֵק נֹכְנֵס, לְבִסּוּף יֵצֵא מִזֶּה יִשׁוּעָה, וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב:
"וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יוֹשֵׁעַ" (ירמיהו ל, ז), כִּי כְּשֶׁאָדָם
נֹכְנֵס בְּצָרָה, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שְׁבֹדָאֵי מָשֵׁם יֵצֵא לוֹ יִשׁוּעָה
גְּדוּלָה, וְיַעַן שֶׁנֹּכְנַסְתִּי בְּצָרָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי סוֹבֵל
בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, עַל־בִּזְיוֹנוֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, אֲשֶׁר
דָּמִי נִשְׁפָּךְ כְּמִים, אֲזִ אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁבֹדָאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא
לֹא יַעֲזוּב אוֹתִי, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ אֶת תְּפִילוֹתֶיכֶן, שֶׁתִּתְּפַלְּלוּ
בְּעַדִּי.

אִין אַתֶּם יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שְׁיִישׁ
לִי כְּשֶׁאַתֶּן מִתְאַחֲדוֹת בְּיַחַד וְאוֹמְרוֹת בְּיַחַד תְּהִלִּים, וְכֵן אַתֶּם
שְׂמִחוֹת וְרוֹקְדוֹת יַחַד, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סימן י'): עַל-יְדֵי הַמְּחָאֵת כֶּף וְרוֹקְדִים נִמְתְּקִים כָּל הַדְּיֻנִּים,
וְעַל-כֵּן תִּתְאַסְּפוּ בְּכָל יוֹם לֹאֲמַר תְּהִלִּים בְּיַחַד, וְלִרְקַד בְּיַחַד,
וְתִשְׂתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר
שִׁיְהִיָּה תְּמִיד שְׂמִחוֹת בְּמַחְנֵינוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַת מִכֶּן, שֶׁתִּשְׁלִימוּ
אִשָּׁה עִם רַעוּתָהּ, וְתִשְׁמְרוּ עַל הָאֲהָבָה בֵּינֵינוּ, וּבְזֶה תִּגְרָמוּ

קמו אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְגַם לִי תַעֲשׂוּ חֶסֶד
גָּדוֹל..

הֶעֱקָר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אוֹפְנִים שְׁבַע עוֹלָם,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בְּבִיתְכֶן שְׁלוֹם בַּיִת, תִּרְאוּ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
בְּעֲלִיכֶן, וְתִדְוֹנוּ אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה תּוּכְלוּ
לְהַפִּיךְ אוֹתָם, שִׁיְהִיו כְּרִצּוֹנְכֶן, כִּי כִשְׂאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בְּעָלָהּ,
וְעוֹשָׂה אֶת רִצּוֹן בְּעָלָהּ, אִזְ כַּמִּים הַפְּנִים אֶל הַפְּנִים, כֵּן הִבְעֵל
מִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, וְעַל-כֵּן תִּהְיוּ פְקוּחוֹת, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת
בְּעֲלִיכֶן, וְתַעֲשׂוּ אֶת רִצּוֹנִי, וְאִז תִּרְאוּ אִיךְ שָׁהֵם יִשְׁתַּנּוּ
כְּלַפֵּיכֶן, וְזֶה בְּרוּר, הֶעֱקָר שְׁבַבֵּית תִּשְׁרָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה,
וְשֶׁל אֶהְבָּה, וְשֶׁל סְבֻלָּנוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶן
תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְפַּלְלוּ גַם בְּעַדִּי, שְׂאֲנִי
צָרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי נִקְלַעְתִּי בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, יִרְחַם עָלַי.

תְּקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל קִמְזו

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ יֵאִיר

דַּע לְךָ רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן ל"ג) אֶצֶל הָעוֹלָם
אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן אָבֵל אֶצְלֵי אֲמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד,
וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּפִשְׁטוּת וּבְתַמִּימוּת גְּמוּר
בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְׁפְּלוֹת כָּלֵל וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל הִיָּה מְאֹד מְאֹד
נֶגְדַּךְ כָּל אֱלוֹ שְׁחוֹקִים בְּאַלְקוֹת וְכוּ', כִּי אֶצְלוֹ הִיָּה הָעַקֵּר לְסַלֵּק
אֶת דַּעְתּוֹ וְחֻכְמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ לְגַמְרֵי וְלִידַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה
וּמְזוּפְכַת שְׂאִין בִּלְעַדְיוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, שְׁעַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה
וְאֵף שְׂאֲמוּנָה וְדַעַת הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, כִּי דַעַת הוּא שְׁהָאֲדָם מִבֵּין,
וְאֲמוּנָה הוּא שְׁהָאֲדָם לֹא מִבֵּין רַק מְסַלֵּק אֶת הַשִּׁכְל לְגַמְרֵי וְכוּ',
עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים אֲמוּנָה עִם דַּעַת, כְּדִי שְׁלֹא יָבוֹא לִידֵי
אֲמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת שְׁמִשָּׁם נוֹבֵעַ כָּל הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, וְזֶה
שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים ד' ל"ט) "וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֶל לְכַבְּךָ כִּי הָיוּ" הִיא
הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוּ", שְׁצְרִיכִים לְהַכְּנִיס טוֹב טוֹב
בְּתוֹךְ הַלֵּב בִּידִיעָה שְׁלֵמָה אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזוֹ חֻכְמָה
עֲמוּקָה אֵיךְ שְׁאֲדָם יְכוּל לְסַלֵּק אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְּדָמָה וְלְהֶאֱמִין
בּוֹ יִתְבַּרְךָ.

וְהַחֲדוּשׁ הַנּוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל שְׁזֶה עֲמוּק
עֲמוּק מִי יִמְצְאוּנוּ הוּא עֲנִין הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי לֹא יִדְבַר
הָאֲדָם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא אִם יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה,
שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתּוֹ עֲמוֹ וְאֶצְלוֹ וְאֵז
יִדְבַר עֲמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד נֵעֵם
וְעִרְבוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, אָבֵל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ תְּלוּי כְּפִי
הָאֲמוּנָה שְׁמֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן כָּכָל שְׁהָאֲדָם יוֹתֵר

קמה אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

חֲזַק בְּאִמוּנָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדֵי נִמְצָא
כְּמוֹ כֵּן הוּא יִדְבֵר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) לָמָּה אָדָם לֹא
מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ אִמוּנָה חֲזָקָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי אִם הָיָה מֵאֲמִין שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ
וְהוּא נִמְצָא עַל יְדוֹ וְכוּ', אִזּוּ בּוֹדָאֵי הָיָה מְדַקְדֵק מְאֹד אֵיךְ שֶׁהוּא
מְדַבֵּר, כִּי בְּזָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזָה הוּא
נִדְבֵק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים י"ט) הוּא תִהְלֶתֶךָ
וְהוּא אֱלֹקֶיךָ, עַל יְדֵי תִהְלָה וּתְפִלָּה, שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר מִשִּׁבְח
וּמִפְאָר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו עַל יְדֵי זֶה הוּא
נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁמְסַלֵּק אֶת חֲכֻמָּתוֹ הַמְדַמָּה
לְגַמְרֵי וּמְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂאִזּוּ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים
בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעִצְמֶךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
שְׁלַחֵן עֲרוּךְ, שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן
ה') שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד שְׁלַחֵן עֲרוּךְ זֹכִים לְכַרֵּר אֶת הַטּוֹב מִהֲרַע
שֶׁנִּדְבֵק בּוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ו) שֶׁעַל יְדֵי
לְמוּד שְׁלַחֵן עֲרוּךְ הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת הַבַּעַל הַבֵּית עַל עִצְמוֹ וְעַל
הָעוֹלָם, הֵינּוּ שְׂבִדוּמִים צוּמַח חַי מְדַבֵּר יְכוּלִים לְמַצָּא גַם כֵּן
אֱלֹקוֹת שְׁזָה הֶלְכָה, יֵשׁ הֶלְכוֹת שְׁשִׁיף לְדוּמִם, וְיֵשׁ הֶלְכוֹת
שְׁשִׁיף לְצוּמַח, וְיֵשׁ הֶלְכוֹת שְׁשִׁיף לְחַי, וְיֵשׁ הֶלְכוֹת שְׁשִׁיף
לְמְדַבֵּר, וְהֵלְכוֹת הָאֵלוֹ הֵן הֵן גְּלוֹי אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כֵּף אָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ב) הֶלְכָּה רָאשֵׁי תְבוֹת ((תְּהִלִּים
צ"ח ד) הִרְיעוּ לְהַוְיָ"ה כִּל הָאָרֶץ, כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה וְלוּמַד הֶלְכוֹת

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלְקֵךְ רִס"ח בְּנַחֲלֵךְ קִמְט

אֲזִי הוּא רוֹאֵה שְׁגָם בְּגִשְׁמֵיּוֹת הַבְּרִיאָה נִמְצָא אֱלֻקוֹת, וְנִמְשָׁךְ עָלָיו יְרָאָה לִירוֹא וּלְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁזֵה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל לְזִכּוֹת לְזֵה לִירוֹא וּלְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק א' סִימָן ח') כְּשֵׁישׁ לְאָדָם יְרָאָה מִמִּילָא יְבוֹא אַחַר כָּךְ אֲהָבָה שֶׁהוּא יֵאָהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַכְלִית הָאֲהָבָה, וְלִכֵּן רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ בְּכֹל יוֹם שֶׁעוֹר בְּשֵׁלֶחֶן עָרוּךְ וְתִרְגִּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרֵי, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן שִׁיחָה כ"ט) שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מִכְרַח לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הַלֵּכָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן רָאָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם שְׁזֵה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְסִגּוּלָה לְיִרְאָת שָׁמַיִם וְלֵהֲנַצֵּל מִחֲטָאִים, וְחֻכָּל מְאֹד שְׁבַנֵי אָדָם מִתְרַשְׁלִים מִלְמוּד חֲמֵשׁ וְרִשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וְכֵן תְּהִיָּה רְגִיל לְגִרְסָה בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזָכַר אֲשֶׁר מִשְׁנֵנָּה עוֹלָה כַּמְסַפֵּר פְּרָנְסָה, וְעַל כָּלֵם רָאָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֵה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כֶּסֶלּוֹ ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלַיךְ, כִּי אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמֵה־שָׁמַיִם מְנַסִּים אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁיכּוּלָה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי בְּזֶה נִמְדָּד גְּדֻלַּת הַבַּר יִשְׂרָאֵל אִיךְ שֶׁהוּא זוֹכֵה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, לְדַעַת וּלְהֶאֱמִין שֶׁכָּל דְּבַר מַה שֶּׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה בְּהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, כְּמֵאמָרָם ז"ל (חֵלִיז' אֵין אָדָם נוֹקֵף אֵת אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִים עָלָיו מִלְּמַעְלָה, אָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵי הַקִּטְנָה קוֹדֵם שֶׁהִכְרִיזוּ בְּשָׁמַיִם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְקַבֵּל אֵת הַמִּכָּה, כָּל כֵּךְ מִשְׁגָּח הָאָדָם בְּהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּכְכֹל שֶׁמְכַנִּיסִים אֵת זֶה בְּתוֹךְ הַלֵּב כֵּן זוֹכִים לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף נִרְאָה יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ עַד עַכְשָׁו.

נָא וְנָא הִרְגִילִי אֵת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּזֶה שֶׁמְרַגְלִים אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה בְּעֲצָמוֹ בּוֹנֵה אֵת הָאֲמוּנָה, כִּי לֹא יְדַבֵּר אָדָם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא אִם כֵּן יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הַבֵּית מְנוּס הַיְחִידִי שֵׁישׁ לָנוּ לְבוֹרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדַבֵּר זֶה לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מָאֵד מָאֵד שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְזָכִינוּ לְהִיּוֹת כְּבָר פְּמָה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּצִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לָנוּ הַבְּטָחָה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל קנא

שְׁאֵפְלוּ אִם עֲצָמוּ וַגְּבְהוּ פִּשְׁעֵינוּ וַחֲטָאֵינוּ יוֹצִיא אוֹתָנוּ
מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו.

רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד לַעֲקֹר מִקְהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה אֶת הָעֲנִיָּן
שֶׁל קְנָאָה וְשִׁנְאָה וְלִשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת שְׂזֵה אָבִי אָבוֹת
הַטְּמָאָה, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁנִּפְל בְּטְמָאָה הַזֹּאת שֶׁהוּא צָרִיךְ תָּמִיד
לְרַכֵּל מֵאֲחָד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שֶׁכָּבַר נִלְכַּד בְּעוֹוֹן
לִשׁוֹן הָרַע מְאֹד קָשָׁה לְהוֹצִיאוֹ מִשָּׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה
שֶׁנִּזְהָרָת מִלְדַּבֵּר לִשׁוֹן הָרַע מֵאֲחַת עַל הַשְּׁנִיָּה שְׂאִין עֲרֹךְ
לְזָכוֹתָהּ.

הָיִית שֶׁהִמְצָב שֶׁל אֲשֶׁרִי תַחֲי' יוֹתֵר וְיוֹתֵר קָשָׁה, וְלָכֵן
אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁתְּבוֹאֵי הַיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשַׁעַת תַּשְׁעָה וְנִתְפַּלֵּל
יַחַד לְפָנָיו יְתָבָרֵךְ שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֶיהָ וְיֵשׁ לִי עוֹד כַּמָּה
דְּבָרִים לְדַבֵּר עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲנִי מְכַרַח כָּבֵד
לְחֹזֵר לְהִיּוֹת עַל יַד אֲשֶׁרִי תַחֲי', וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ
שֶׁתַּעֲשֵׂי מְאֻמְצִים גְּדוֹלִים לְבוֹא הַיּוֹם בְּעָרֵב.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבָרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קנב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות המתקת דין סימן צב) מי שמגדל פֶּלֶב מעורר דין; ולכן אצלנו לא נוהגים בכלל לגדל פֶּלֶב כי זה משרה טמאה בבית, ובפרט מי שאוחז אותו. ואמרו חכמינו הקדושים (שבת סג) כל המגדל פֶּלֶב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו. וצריכים מאד מאד לשמר לא לגדל פֶּלֶב בשום פנים ואופן. ואפילו מי שיש לו פֶּלֶב ואינו מצית, צריך שיזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא עט:): לא יגדל אדם את הפֶּלֶב אלא אם כן היה קשור בשלשלת, כי פֶּלֶב הוא דבר המזיק ולא פעם אחת קרה שפֶּלֶב נשף את הזולת וכמוכן שבעל הבית הוא החיב בזה, וכן לא פעם אחת קרה שהפֶּלֶב נשף את בעל הבית בעצמו, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה לא סימן מב) חצוף שפחיות - זה הפֶּלֶב, ולכן אשרי מי שמרחיק מביתו פֶּלֶב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקעז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ד' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת אשר ימי שנותינו בהם שבעים שנה והחיים פורחים, הנה יום והנה לילה, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צו סימן ב) "כצל ימינו על הארץ" - ולואי כצלו של כותל

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִנְג

או כְּצִלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצִלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף; הַחַיִּים כָּל כָּךְ קִצְרִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְאַתָּה כְּכֹר הַגְּעֵת לְגִיל שֶׁלֹּמְעֵלָה מְאַרְבָּעִים שָׁנָה וְלָמָּה אַתָּה מְחַכֶּה?

לָכֵן רְאֵה לְהִתְחַתֵּן אַתָּה תַּכְף וּמִיד וְאַל תִּשְׁאַל שׁוֹם שְׁאֵלוֹת כִּי רוֹק הוּא פָּגוּם בְּבְרִית בְּלִי שׁוֹם סִפְק וְסִפְק סִפְקָא, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד לְהִתְחַתֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי כְּשֶׁאָדָם פָּגַם בְּבְרִית אֲזֵי הַמַּח שֶׁלּוֹ פָּגוּם וְהַלֵּב שֶׁלּוֹ מְעַרְבֵב בְּקִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת וּמָר וּמְרוֹר לוֹ הַחַיִּים, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סב): כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֵא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֵא שְׂמֻחָה, בְּלֵא טוֹבָה, בְּלֵא שְׂמִירָה וְכו', וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂמֻסְלֵק אֵת חֲכָמְתוֹ הַמְדָּמָה וּמִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים. וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחַתֵּן, לָמָּה אַתָּה מְחַכֶּה?

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פְּרָשָׁה ד') "טוֹבִים הַשְּׂנִים" - אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ "מִן הָאֶחָד" - זֶה לְעַצְמוֹ וְזֶה לְעַצְמוֹ, וְלָכֵן מְכַרְחִים לְהִתְחַתֵּן, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְּשֵׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמִים

תְּקֵעַת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

קנד אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֶלְק רס"ח בְּנַחַל

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שְׁזוּ
הַשְׁמָחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מִחֲדִיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בו יתְּבַרְךָ שְׁנֹזְכָה לְהַרְגִּישׁ שֶׁהוּא יתְּבַרְךָ נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדֶי
נִמְצָא וְנִפְתַּח אֶת פִּינוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יתְּבַרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רַעְהוּ, וְנִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יתְּבַרְךָ כָּל מַה שְּׁצָרִיכִים אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר
יֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

וְהִנֵּה כְּשֶׁאֲדָם נִכְנָס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ וּבִפְרֹט לְדַבֵּר
עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזִי מִתְחִילוֹת לְעִבּוּר עָלָיו כָּל מִינֵי
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וִירִידוֹת וְנִפְיִלוֹת וְכוּ' וְכוּ' כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם
מִתְגַּרֵּה בו וּמְכַנִּיס בו יֵאוֹשׁ וְדַכְּאוֹן וְכוּ' כְּאֵלוּ מִמֶּנּוּ כָּבֵר לֹא
יְהִיָּה שׁוֹם דָּבָר, וְשׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְעַל זֶה קִבְּלָנוּ מִתְּנָה
מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת" שְׁאֵמַר מוֹהֲרַנ"ת
ז"ל שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה זֶה הֵגֵן עֵדֵן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְמִי
שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת" יֵשׁ לוֹ
הַתְּחַזְּקוֹת עַל כָּל הַחַיִּים, כִּי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל פָּרַשׁ אֶת כָּל הַד'
חֶלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ עַל פִּי הַהַקְּדָמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּאַפֵּן נוֹרָא
וְנִפְלָא מְאֹד בְּדֶרֶךְ פְּשֻׁט רַמְזוֹ דְּרֵשׁ סוּד. בְּהַתְּחִלָּה זֶה קִשָּׁה
לְהַבִּין, אֲבָל כְּשֶׁמַּרְגִּילִים אֶת עֲצָמוֹ לְלִשׁוֹן שְׁלוֹ אֵין עוֹד סֵפֶר קַל
וְנִעִים לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל בו וְכוּ' כִּי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל חָנַן אוֹתוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִשׁוֹן לַמּוֹדִים קֵלָה וְנִפְלָאָה מְאֹד שְׁכַל מִי
שְׁיַגֵּעַ בָּהֶם טוֹעֵם טַעַם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד כִּי הַתְּחַזְּקוֹת שְׁיֵשׁ
שְׁמָה אֵין בְּשׁוֹם סֵפֶר שְׁבַעֲוֹלָם, וְכַשְּׂאֲנִי הֵייתִי בְּגִיל שְׁלֶךְ
הַתְּמַדְתִּי מְאֹד מְאֹד בְּ"לְקוּטֵי הַלְּכוֹת" יֹתֵר מִכָּל הַלְּמוּדִים וְזֶה
מַה שְּׁמַחְזֵק אוֹתִי כְּבֵר שְׁשִׁים שָׁנָה אַחֲרֵי שֶׁעָבַר עָלַי מַה שְּׁעָבַר

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קִנָּה

בְּמִשְׁךָ יָמֵי חַיֵּי וְכוּ' וְכוּ' כִּי מוֹהֲרַנְיָת ז"ל הוּא הַתְּלַמִּיד הַיְחִיד
שֶׁיָּרֵד לְסוּף דַּעְתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל שֶׁהֶעֱקֹר בְּזֵה הָעוֹלָם זֶה
הַתְּחִזּוֹת - לְהַתְחִזֵּק בְּכָל מִינֵי מְאֻמָּצִים שֶׁבְּעוֹלָם.

וְלִכֵּן תִּתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִקְוֵטֵי הַלְכוֹת וְאִין לָךְ מֵה לְדַאג.
מְלַבֵּד זֹאת תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשֵׁת
הַשְּׁבוּעַ שְׁעֵד יוֹם שִׁישִׁי תִזְכֶּה לְסִיִּים אֵת זֶה, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל
בְּחֹר צְעִיר צָרִיךְ לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנָּיוֹת בְּגִירָסָא, כִּי
בְּשָׁנִים אֲלוֹ הַיָּצֵר הָרַע בּוֹעֵר בְּנֵעַר צְעִיר, וְעַל יְדֵי רַבּוֹי לְמוּד
מְשֻׁנָּיוֹת שׁוֹרֵף אֵת הַקְּלָפוֹת שְׁרוּצוֹת לְהַתְאַחֵז בּוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁזֹּכֶה לְגִרָסָא בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת שֶׁזֶה הוֹרֵג אֵת הַיָּצֵר
הָרַע לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ סֵדֵר לְגִרָסָא בְּש"ס כְּסֻדְרָן -
תְּתַחֵל מִמְּסַכֵּת בְּרֻכּוֹת, וּכְשֶׁתִּסִּים אוֹתָהּ תְּתַחֵל מִסְּכַת שְׁבַת,
וְכֵן הִלָּאָה עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים אֵת כָּל הַש"ס בְּגִירָסָא וְזֶה יִתֵּן לָךְ
חֲמִימוֹת וְחִבִּיבוֹת הַתּוֹרָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַעַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כְּסֻלוֹ ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

קנו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

לדעתי כדאי לדחות את הנסיעה עד לאחר חג הפסח כי עכשו יש שמה מלא שלגים וסופות ורוחות גדולות, והקר זה מאד מאד חזק ולא תהנו כלום.

רק חזקי ואמצי מאד לא להיות ברנית, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בן זוגך ותזכי להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ת.כפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ד' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיע וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

התכלית בשיר הזה לגלות לכלם שאפלו כשנמצא בהסתרה שבתוך הסתרה גם שם יכול למצא את הקדוש ברוך הוא, כאשר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן נו) שאפלו בתוך ההסתרה גם שם יכולים למצא את הקדוש ברוך הוא ואת התורה הגנוזה, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל ואפילו בתוך ההסתרה שבתוך ההסתרה גם שם מלבש השם יתברך, ולכן אסור להשבר בשום פנים ואפן מכל מה שעובר עליו, ואפילו שנמצא במקום שנמצא.

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל קִנּוּ

וּפְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא שֶׁהַשִּׁיר הַזֶּה נִכְנָס כָּל כָּךְ בְּכָל שִׁכְבוֹת
הָעַם, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ לְאֵט לְאֵט דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל נִכְנָס בְּעוֹלָם
שֶׁיִּדְעוּ שְׂאֵסוּר לְהַתְיָאֵשׁ, וְאַפִּילוּ כְּשֶׁאֲדָם נִמְצָא כָּבֵר בְּשֵׂיא
הַטְּמֵאָה וְכוּ' וְנִעְלָמַת וְנִסְתָּרַת מִמֶּנּוּ אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִף עַל פִּי
כֵּן גַּם שְׂמָה יִמְצָא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת
שְׂזֵה שְׁחִבֵּר אֶת הַשִּׁיר לֹא שְׁנָה כְּלוּם, הוּא רַק אוֹמֵר אֶת
הַתְּמַצִּית שֶׁל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה לֹא שֶׁיְדֵי לְהַגִּיד שֶׁהוּא שְׁנָה
מֵה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, אֲדַרְבְּהָ, מֵהַשִּׁיר הַזֶּה נִתְגַּלָּה שֶׁיְכוּלִים
לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מְקוֹם.

חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד וְתִרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כְּסֵלוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א סימֵן רסא) כְּשֶׁאֲדָם נוֹפֵל
מִמְדַּרְגָּתוֹ יֵדַע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הַהִתְרַחֲקוּת תַּחֲלֵת
הַהִתְקַרְבוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחִיל בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל
רִגַע לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל כֵּן אֲסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם

קנח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

דָּבַר אֵלָא לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד שְׂאֲתָה זֹכָה לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשְׁבּוּבָה עוֹמְדִין שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעֲמוֹד, כִּי הָרִי הֵם כָּבֵר הָיוּ בְּמָקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים בְּתַכְלִית הַיְרִידָה וְהַנְּפִילָה וְכוּ' וְאָף עַל פִּי כֵן גַּם מִשָּׁם זָכוּ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וְלָכֵן אֵין קֶץ לְמַעְלָתָם.

וְלָכֵן אֲתָה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְח שְׂזִכִּיתָ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִם הַתִּשְׁבּוּבָה שְׁלֵךְ תִּהְיֶה עִם אַמַּת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִזְמָא פ"ג) גְּדוּלָה תִּשְׁבּוּבָה שְׁבַשְׁבִּיל אֶחָד שְׁעָשָׂה תִּשְׁבּוּבָה מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלָכֵן כָּל מִי שְׁחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁעָלָיו עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וּבִפְרָט הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבָזֶה שְׁעוֹשֶׂה תִּשְׁבּוּבָה אֲמַתִּית הוּא יְכוּל לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי תִּשְׁבּוּבָתוֹ הוּא יִכְנִיס הַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשְׁבּוּבָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פָּרָשָׁה ב סִימָן טו) "וְשִׁבַּת עַד הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךְ" - אֵין לָךְ דְּבַר הַגְּדוּל מִן הַתִּשְׁבּוּבָה; וְלָכֵן אֲתָה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְח שְׂזִכִּיתָ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה וְעַקֵּר הַתִּשְׁבּוּבָה הוּא לְשִׁמְח עִם קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת הַמְּעַשִׂוֹת שְׂזָה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ד) שְׂאֲפָלוּ כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּעֵשִׂיָה שְׁבַתוֹךְ הָעֵשִׂיָה וְכוּ' זֹאת אוֹמַרְתָּ בְּתַכְלִית הַיְרִידָה וְכוּ' עַל יְדֵי שְׁמַחַת הַמְּצוּוֹת הוּא יְכוּל לְעַלּוֹת מְעַשִׂיָה לְיִצְיָרָה וּמִיִּצְיָרָה לְבְרִיאָה וּמְבְרִיאָה לְאַצִּילוֹת, וְלֵהִיוֹת נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֵהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְלָכֵן תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה אֲשֶׁר זָכִיתָ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל קִנְט

לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יֻכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

תִּרְאֶה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפּוֹר הַמַּדּוֹת וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ
שֶׁתִּזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת כָּל הַמַּדּוֹת שְׁלֶךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת
סִפּוֹר הַמַּדּוֹת וְאָמַר שֶׁהַסִּפּוֹר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לַיהוּדִי, כִּי בִקְשׁ
הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מַדָּה וּמַדָּה שִׁיזְכֶּה לְתַקְּנָהּ,
וְהַזְהִירָנוּ מְאֹד שֶׁתִּמְיֵד יִהְיֶה לָנוּ בְּכִיס אֶת סִפּוֹר הַמַּדּוֹת כְּדִי
שְׁנוּכַל לְעֵיִן וְלִלְמַד בּוֹ כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ וְאֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם
שֶׁהַסִּפּוֹר מ"ם רוּצָה לְהַדְבִּיק בְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפּוּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כְּסֵלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז וְשׁוֹם דָּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יֻכַּל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהָר"ן חֵלֶק א
סִימָן קִיב) שְׁאֵפְלוּ כְּשֶׁאָדָם מְסַבֵּב עִם הַקְּלָפוֹת וְכוּ' גַם מִשֵּׁם

קס אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

יכולים לצאת, כי תכף ומיד כשאדם מסבב בקלפות הקדוש ברוך הוא פותח לו פתחים איך לצאת משמה.

ומגלה לנו רבנו ז"ל סוד נורא ונפלא מאד על מאמר ז"ל (יומא לח:) הבא ליטמא פותחין לו; הינו שיש לו פתחים הרבה איך לצאת מהחשך שגלכד בו, רק הכסיל בחשך הולך ולא יראה את הפתחים לצאת, והוא קשור שמה וקשה לו לצאת, והעצה לצאת מהחשך שנמצא שם הינו מהמחשבות זרות שמבלבלות אותו שהן הקלפות והמשחיתים שברא מחמת פגם הברית הוצאת זרע לבטלה וכו' וכו' הוא להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא עם האמת שלו, הינו לדבר אל הקדוש ברוך הוא עם אמת ויגלה לו יתברך מה שכואב לו וכו' ומה שמפריע לו וכו', ואז כשאדם מתפלל עם האמת שלו דיקא, אזי מאיר לו הקדוש ברוך הוא איך לצאת מהחשך, ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז.

מה טוב ומה נעים באם היית לומד בכל יום את המאמר הנפלא הזה בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קי"ב, ושם היית מוצא המון עצות נפלאות ונוראות בשבילך איך לצאת מהקלפות ומהסטרא אחרא שמסבבים אותך.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה כי השמחה זו הגאולה, וככל שאדם שש ושמח נגאל מכל צרותיו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תְּקִפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְּבוֹנֵן הֵיטֵב אֶל מִי אַתָּה
מִקְרָב? אֶל רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כִּזֶּה שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל שְׂמַחְתָּנוּ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל שֶׁהוּא
מִחֲדִיר בְּנוֹ אַמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁהוּא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אִיךָ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה הַתְּכֵלִית מִכָּל הַחַיִּים, כִּי כָּךְ
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נְשֵׂא) בְּיוֹם שְׂבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת עוֹלָמוֹ נִתְאַוָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְגוֹר אֶתָּנוּ לְהִיּוֹת אֶתָּנוּ וְכוּ' וְכוּ', הֵינּוּ
שְׂבָרִיּוֹתָיו יִזְכּוּ תָמִיד לְחֹשֶׁב מִמֵּנוּ יִתְבַּרְךָ וְתָמִיד יִדְבְּרוּ אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ שְׂאִין תְּכֵלִית יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה שְׂמַחְדִּירִים בְּעֶצְמָם
אַמוֹנָה פְּשוּטָה, שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ נִמְצָא וְאִין בִּלְעֵדוֹ נִמְצָא, וְזֶה
שְׂאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קי"ט) כָּל מִצְוֹתֶיךָ אַמוֹנָה, כָּל הַמִּצְוֹת
שֶׁנִּתְּנָן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיךְ לְהֵבִיא אוֹתָנוּ לְאַמוֹנָה,
לְהִתְבוֹנֵן לָמָּה אֲנִי מְקִים אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת? מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא צָוָה כִּכָּה, וַיֵּשׁ לָנוּ מְאִתִּים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה,
כִּנְגַד מְאִתִּים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אִיבְרִים שְׂיֵשׁ בְּאֵדָם, וְאָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ו) שְׂמִשָּׁה רַבֵּנוּ נִמְצָא בְּכָל
אִיבָר וְאִבָּר וּמְעוֹרֵר אוֹתוֹ לְקִים אֶת הַמִּצְוֹת, וְלִכֵּן רָאָה לְחִזֵּק
אֶת עֶצְמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עַז בְּאַמוֹנַת חֲכָמִים בְּרַבֵּנוּ ז"ל,
וְתִשְׂמַח מֵאֵד מֵאֵד שְׂאֵתָה מִקְרָב אֶל צְדִיק כִּזֶּה שְׂמַחְזֵק וּמְעוֹדֵד

קסב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

וּמְשַׁמַּח אוֹתָךְ, וּמְחַדֵּיר בְּךָ שְׁלֵא תַתִּיאֵשׁ אֶפְלוּ שְׁאַתָּה נִמְצָא
בַּמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים וְכוּ', וְאַתָּה מְסַבֵּךְ בְּסִבּוּכִים הַכִּי קָשִׁים, כִּי
הַצְדִּיק הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה רַבְּנוּ ז"ל מְחַדֵּיר בְּנוּ שְׁאִין שׁוּם
יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אִין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַתְחַזֵּק
מְאֹד מְאֹד בִּיתֵר שְׁאַת וּבִיתֵר עַז שְׁזַכֵּינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל
וְהוּא מְאִיר בְּנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רְאוּי לְנוּ מְאֹד
מְאֹד לְשַׁמַּח שְׁאַנְחָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל
לְעִבּוֹד עָלֵינוּ, וְאֵל זֶה זֹכִים רַק עִם מַתְמִידִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
כִּי עֵקֶר הַהַתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַק עַל יְדֵי לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, אָשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ט) שְׁפָנִיו
שְׁכָלוּ וְחִכְמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלֵתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁתַּמִּיד תֵּאָחַז מִרַבְּנוּ ז"ל וְאַף אֶחָד שְׁלֵא
יִוֹכַל לְהַזִּיז אוֹתָךְ מִמְּנוּ ז"ל, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל חֲדָשִׁים מְקֻרָב
בָּאוּ שְׁיֵשׁ לָהֶם לְמוּדִים פְּגוּמִים וְכוּ' וְתוֹלִים חוֹכָא וְאַיְטְלוּלָא
בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְאִם אָדָם לֹא יִכּוֹל לְהִרְאוֹת לְךָ בְּדִיוֹק אִיפֵּה רַבְּנוּ
ז"ל מְדַבֵּר מְזֶה אוּ גְלָה אֶת זֶה תְּבָרַח מִמְּנוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים
מְאֵשׁ, כִּי צְרִיכִים לְבָרַח מְאֹד מְאֹד מִשְׁלִיחֵי הַסֵּמֶךְ מ"ם
שְׁבָאִים עִם לְמוּדִים פְּגוּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִפָּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ה

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי אֶת מִדַּת
הַצְּנִיעוּת שְׁזָה הַיְפִי וְהַחֵן שֶׁל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(בַּמִּדְבָּר רָבָה פָּרְשָׁה א' סִימָן ג') אִשָּׁה שֶׁהִיא מְצַנַּעַת אֶת עַצְמָהּ אֶפְלוּ
הִיא יִשְׂרָאֵלִית רְאוּיָה הִיא שֶׁתִּנְשָׂא לְכַהֵן וְתַעֲמִיד כְּהֻנִּים
גְּדוֹלִים, וְלִכֵּן בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁמְסוּרָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיֵּשׁ
לָהּ יִרְאַת שָׁמַיִם צְרִיכָה לְהִזְהַר מָאֵד מָאֵד לֹא לְדַבֵּר עִם גָּבֵר
זָר, וּבַפֶּרֶט לֹא לְהִתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר, כִּי זֶה חֲמוּר מָאֵד מָאֵד,
כִּי יַחּוּד זֶה מְדֹאֲרֵייתָא וּמִגִּיעַ עַל זֶה גִּט, וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה
לְהִיּוֹת מָאֵד מָאֵד צְנוּעָה בְּדַבָּר זֶה, שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא
תִּתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר, כִּי זֶה עֲוֹן חֲמוּר, וַיֵּשׁ עַל מַה לְחַשׁוֹד חֵס
וְשָׁלוֹם, וְזֶה לֹא סֵתָם אֲמִירוֹת אֲלֵא סִכְנָה גְּדוֹלָה מָאֵד מָאֵד,
כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר הַפֶּקֶר וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי נוֹאֲפִים שֶׁמְסַתּוֹבְבִים עַל
הַרְחוּבוֹת כְּמוֹ עֶשׂוֹ הֶרְשַׁע שֶׁהָיָה צָד נָשִׁים תַּחַת בְּעַלְיָהֶם,
וְזֶה הַיּוֹם מְצוּי מָאֵד מָאֵד וּבַפֶּרֶט בְּעִירוֹת הַקְּטַנוֹת, כְּפָרִים,
וּמוֹשְׁבוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְהִזְהַר מִזֶּה, כְּמוֹכָא
בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֲבֹן הַעֲזָר סִימָן כ"ב סֵעִיף ב') שֶׁדּוֹד וּבֵית דִּינּוֹ גָּזְרוּ
עַל אֲסוּר יַחּוּד שְׁזָה מָאֵד מָאֵד חֲמוּר, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד
מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מִכָּל מִינֵי מְנוּלִים שֶׁבְּקִלוֹת יְכוּלִים
לְהַפִּיל אוֹתָךְ בַּפֶּח.

וּבַפֶּרֶט צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְנָשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם מִפְקָרוֹת
וְכוּ', וּמְרַכְלוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה וְהוֹרְסוֹת בָּתִּים, כִּי כְּמוֹ שֵׁישׁ
בֵּין גְּבָרִים שְׁאֵחָד מִסִּית נֶגֶד הַשְּׁנִי וּמוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רַע, כְּמוֹ
כֵּן וְיֹתֵר מִכֵּן יֵשׁ בֵּין הַנָּשִׁים, נָשִׁים שֶׁמְרַכְלוֹת אַחַת עַל

קסד אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

הַשְּׁנִיָּה וְשׁוֹבְרוֹת בְּתִים, וְלִכְן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מְנָשִׁים אֱלוֹ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַּיִם פֶּאֶה פָּרָק א' הַלְכָה א') וְנִשְׁמַרְתְּ מִכָּל דְּבַר רַע לֹא תִלְךְ רְכִיל בְּעַמֶּךָ זֶה רְכִילוֹת וְלִשׁוֹן הָרַע וְכוּ' וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֵד מְאֵד מִהַנְּשִׁים שֶׁמְרַכְלוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה, כִּי אֱלוֹ מְסַגְלוֹת לְשׁוֹבֵר בְּתִים עַל לֹא דְבַר, רַק עַל קִנְיָה וְעַל שְׁנֵאָה, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה י"ג.) אֵין אִשָּׁה מְקַנְיָת אֶלָּא בִּירוֹךְ חֲבֵרְתָהּ, וְלִכְן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מְנָשִׁים מִפְּקוּרוֹת שֶׁלְצַעֲרֵנוּ הָרַב עֲכָשׁוּ מְאֵד מְאֵד מְצוּי, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵהֶם כְּמוֹ שֶׁשׁוֹמְרִים מְאֵשׁ.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי לֵב אֶל מֵה שֶׁקוֹרָה הַיּוֹם, נְשִׁים לֹא מִקְפִּידוֹת עַל צְנִיעוֹת בְּכָלֵל, הֵן בְּדַבּוּר מִנְבָּלוֹת אֶת הַפֶּה שֶׁלָּהֶם, הֵן בְּבַגּוּד שֶׁהוֹלְכוֹת בְּבִגְדִים צְמוּדִים קְצָרִים עִם שְׁסַע וְכוּ' וְכוּ', וְהֵן בְּגִלוּי שְׁעַר שְׁעַל זֶה מְגִיעַ גֵּט, וְכָל הַצָּרוֹת שֶׁבְּנֵי אָדָם סוֹבְלִים זֶה רַק בְּשָׁבִיל זֶה שֶׁהָאִשָּׁה הַנְּשׂוּאָה לֹא מִקְפֶּדֶת לְכַסּוֹת אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה שְׁזֶה דַּת יְהוּדִית, וְאִם הִיא לֹא שׁוֹמֶרֶת אֶת זֶה מְגִיעַ לָהּ גֵּט, וְלִכְן תִּרְחָמֵי עַל עֲצָמְךָ יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִיחָנוּ כְּאֵן וְהִנֵּה אֲנִיחָנוּ יוֹצְאִים מִכְּאֵן וְכוּ', וְלֹאֲךָ אֶחָד אֵין בְּטוֹחַ בְּחַיִּים, תוֹךְ שְׁנִיּוֹת הוּא כְּבָר לֹא נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הָאֲנָשִׁים הֵם כְּמוֹ דְּגִים בְּתוֹךְ הַיָּם שֶׁהַדְּיָגִים מוֹרְדִים מְצוֹלָה לְתוֹךְ הַיָּם וּמְעֵלִים דְּגִים, כִּף הוּא עִם בְּנֵי אָדָם שֶׁמְסַתּוֹכְבִּים בְּזֶה הָעוֹלָם וּפְתָאוּם נְחָלִים בְּאִיזוֹ מַחְלָה וְכוּ', אוֹ קוֹרָה אֶסוֹן וְכוּ', אוֹ קוֹרָה תְּאוּנָה קְטִלְגִית וְכוּ', וְלִכְן אִשָּׁה צָרִיכָה מְאֵד מְאֵד

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל קֶסֶה

לְהִזְהַר בְּצַנִּיעוֹת וְזֶה הֵיפִי שְׁלָה וְזֶה הַשְּׁמִירָה שְׁלָה, וּבִשְׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תִּלְכִי אַחַר נָשִׁים מִפְּקָרוֹת וְלֹא צְנוּעוֹת וְכוּ', עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה לְאִין עֲרַךְ שְׁאָסוֹר לְאִשָּׁה לְהִתְפַּתֵּב בְּפִי־סִבּוּק עִם גְּבָרִים זָרִים וְכוּ', אוֹ לְהִתְיַחַד עִם גְּבָרִים זָרִים וְכוּ', וְתַכְּף וּמִיד שְׁאֵת רוֹאֶה אִשָּׁה כְּזֹאת, תִּתְרַחֲקִי מִמֶּנָּה כְּמוֹ שְׁמִתְרַחֲקִים מֵאִשׁ שׁוֹרְפֶת.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּקְחִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּוּ טוֹב טוֹב אֵל לְבָךְ, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צוֹפֶה וּמִבִּיט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְעֲלִינוּ לְזַכֵּר אֶת זֶה טוֹב טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת קְהֵלְתֵּנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה מְצוּי אִיזוֹ הַפְּקָרוֹת וְכוּ', וְנָשִׁים לֹא צְנוּעוֹת וְכוּ', וּמִשְׁאָר מְרַעִין בִּישׁוּן, וּבִזְכוּת הַצְּנִיעוֹת נִזְכָּה שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרֶה בְּיָנוּ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שְׁבַת קֶדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלֹו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלְלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב"

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי סוּד הַהַצְּלָחָה שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ זֶה שֵׁישׁ פֶּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְזֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּתְּחַיֶּה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְלִפְנֵי

קסו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שִׁיצָא מֵעִיר בְּרִסְלָב לְנִסְעַ לְעִיר אֹמֶן לְהִסְתַּלַּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכו' עָמַד עַל יַד הַדֶּלֶת וְשָׁם יָדוּ עַל הַמְּזוּזָה וְאָמַר "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד אֲזִי תִמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֶצְלָכֶם", וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שִׁיְהִיָּה בְּנִינוּ אַחֲדוֹת וְאֵהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, כִּי שְׁלוֹם זֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ב סִימָן א') לֹא בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם אֶלָּא עַל מְנַת שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, תַּכְלִית הַבְּרִיאָה הִיָּה רַק לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נִתְאָוָה שִׁיְהִיָּה לוֹ דִּירָה בַּתַּחְתּוֹנִים, וְלִכֵּן כְּדִי לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם אֵהָבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עוֹקֵצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ט י"א) הוֹי"ה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן הוֹי"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִם נִמְצָא אַחַד רָשָׁע מְרָשָׁע שְׁעוֹשֶׂה מַחֲלָקַת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיכִים לְהִרְחִיק אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הִרְחוּק, כִּי כִּךְ אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֶת כָּלֵם רַבֵּנוּ ז"ל יְכוּל לְקַרֵּב אֲבָל לֹא בְעֵלֵי מַחֲלָקַת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּכּוּמֹת י') "לֹא תִתְגַּדְדוּ" לֹא תַעֲשׂוּ אֲגָדוֹת אֲגָדוֹת, הִרְגַע שְׁתֵּרְאוּ אוֹ תִשְׁמְעוּ אַחַד טְמֵא מְטוּמֵא מְדַבֵּר נֶגֶד קְהֵלְתָנוּ דְעוּ לָכֶם שְׂזָה שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ך מ"ם וְצָרִיכִים לְהִרְחִיק אוֹתוֹ עִם שְׁתֵּי יָדַיִם, כִּי מִסְתּוֹבֵב בְּנִינוּ נִחַשׁ שְׂמֵתִחְבֵּא תַּחַת הַקֶּשׁ וּמִסִּית נֶגֶד קְהֵלְתָנוּ, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד כִּי הוּא הַנִּחַשׁ שְׂרוּכֵב עָלָיו הַסֵּמ"ך מ"ם, וְאָמְרוּ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִסו

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין ע"ח) אָרְס נְחָשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד, הַנְּחָשׁ הַזֶּה כָּל הַכַּח שְׁלוֹ זֶה בְּפִיו הַטָּמֵא וְהַלְשׁוֹן שְׁלוֹ, שָׁמָּה הָאָרְס טָמוּן, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּרוּמוֹת פֶּרֶק ח') נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ אֶסוֹר מִפְּנֵי סְכַנַּת נַפְשׁוֹת.

אָדָם שְׁמַדְבֵּר נִגְדַּ קְהֵלְתָנוּ זֶה הַנְּחָשׁ וְצָרִיכִים לְהִרְחִיק אוֹתוֹ מִבֵּינֵינוּ לְגַמְרֵי, וְלֹא אַכְפַּת מִי הוּא, אִם הוּא מְדַבֵּר נִגְדַּ קְהֵלְתָנוּ אֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת בְּדִ אַמּוֹת שְׁלֵנוּ, לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַצָּרוֹת וְיִסוּרִים וְכוּ' וְכוּ' שֶׁל עֲצָמוֹ וְאִנְחָנוּ לֹא מְעַנִּינִים לְסַבֵּל מִנְחָשׁ מְשֻׁחָת וּמְסֻכָּן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פֶּרֶשָׁה י"ח) כִּמְהָ קָשָׁה מַחְלָקַת שְׁכָל הָעוֹסֵק בְּמַחְלָקַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד אֶת זְכוּרוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים תְּכַנִּיסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ עֹכְשׁוֹ לְשַׁפֵּר אֶת שְׁרוֹת הַקְהֵלָה בְּצוּרָה דְרָסְטִית שְׁלֹא רְאִיתֶם עַד עֹכְשׁוֹ, רַק שְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם מַחְלָקַת וְאֵי הַבָּנָה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׁלוֹם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פֶּרֶשַׁת ט' סִימָן ט') גְּדוּל שְׁלוֹם שְׁשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא שְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם

תְּקוּוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֻדֵּר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

קסח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנַּחֲל

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַשַּׁבָּת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂזוּה הַמַּתָּנָה הַכִּי יִפָּה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ
יְתִבְרַךְ, וְזָכוּר גַּם זָכוּר שֶׁבְשִׁמִּירַת הַשַּׁבָּת מִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם
פְּרָנְסָה וְשִׁפְעַע עַל כָּל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(ירוּשְׁלַמִּי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ב' הֵלְכָה ח') בְּרַפְתָּ הַיְוֵי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֹו
בְּרַפְתָּ שַׁבָּת, וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים רַק מִשַּׁבָּת, וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ
מ"ם לֹא יָכוֹל לִסְבֹּל שִׁיְהִיָּה לְאָדָם פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעַע אֲזִי הוּא
מְעַרְבֵב לוֹ אֶת הַשַּׁבָּת עִם מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' עַל אֲשֶׁתּוֹ,
וְאָדָם לֹא קוֹלֵט שְׂזוּה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁגוֹרָם מַחְלָקָת עִם אֲשֶׁתּוֹ
דִּיקָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ תְּשַׁלֵּם
עִם אֲשֶׁתְּךָ וְתִהְיֶה אֶתָּה בְּאֵהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד כָּל הַשַּׁבָּת,
וּבְזָכוֹת זֶה תָּבוֹא לַעֲשִׂירוֹת גְּדוּלָה, תִּאֲמִין לִי שְׁלֹא תִפְסִיד
אִם תִּכְבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ'.

נָא וְנָא שְׁמוֹר מְאֹד מַחְלוּל שַׁבָּת, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת
הַשַּׁבָּת אַרְבָּעִים דְּקוֹת לְפָנֵי הַשְּׁקִיעָה שְׂאֹז הָאִשָּׁה תְּדַלִּיק אֶת
הַנְּרוֹת, כִּי תוֹסֶפֶת שַׁבָּת מוֹסִיפָה אוֹר וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת בְּאִין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה לְגַבִּי אִשָּׁה, אֲבָל גְּבַר צָרִיךְ לִשְׁמֹר מְאֹד
מְאֹד שְׁעַד עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְפָנֵי הַשְּׁקִיעָה שְׁלֹא יִסַּע יוֹתֵר עִם
רֶכֶב, כִּי הוּא נִכְנָס בְּשַׁבָּת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחְלִל אֶת
הַשַּׁבָּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, הוּא יָכוֹל לְלַכֵּת עִם שְׁטְרִימֵל וּבְגָד
לְכוֹן, אֲבָל כִּיּוֹן שֶׁהוּא נוֹסֵעַ בְּשַׁבָּת עִם רֶכֶב הָרִי הוּא גּוֹי וְכוּ',
וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לִשְׁמֹר כְּשִׁנוֹסֵעַ עִם הָרֶכֶב לְבֵית
הַכְּנֶסֶת שִׁיְהִיָּה לְכָל הַפְּחוֹת רְבַע שְׁעָה לְפָנֵי הַשְּׁקִיעָה, כִּי לֹא

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קֶסֶט

יְמַלֵּט שְׁלֵא יִכְנַס בְּתוֹךְ הַשְּׂקִיעָה, וְאֵז הוּא חֵלֵל אֶת הַשַּׁבָּת רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְקַח אֶת זֶה לַתְּשׁוּמַת לְבָבְךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד לְלַכֵּת בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת לְמַקְוֶה מֵה שְׁיִוְתֵר מְקַדֵּם וְגַם זֶה מְסַבֵּה שֶׁל חֵלוּל שַׁבָּת שְׁלֵא יְכוּלִים לְהִזְהֵר אִם מְחַפִּים עַל הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן, לְכֵן תְּקַפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׂמְחָה בְּשַׁבָּת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) שְׂרַאוּי לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד כָּל הַשַּׁבָּת, וְעַל כֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְלַמֵּד אֶת הַמְּאָמֵר בְּלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז שֶׁמְדַבֵּר מֵהַפְּלִגָּת גְּדֻלַּת שַׁבָּת, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת זְכוּתָךְ, וְכָל שֶׁכֵּן אִם תֹּאמֵר עָלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה בְּלְקוּטֵי תְּפִלוֹת חֵלֶק ב' תְּפִלָּה י"ג, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר שְׁזֵה יוֹסִיף לָךְ אוֹר וְזִיו וְדַבְּקוֹת בְּשִׂמִּירַת שַׁבָּת.

יְדוּעַ שֶׁהָאֲרִיז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּלְךְ בְּשַׁבָּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדֵרֵהוּבִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׂאֵם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ הוֹלְכִים בְּיַחַד בְּבְגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבָּת מִזְמַן הָיוּ נִגְאָלִים, וְהוּא עָשָׂה תַעֲמוּלָה עַל זֶה, וְהִסְמִיךְ מ"ם בָּא אֵלָיו וְאָמַר לוֹ שְׂאֵם אַתָּה לֹא תִפְסִיק אֲנִי לּוֹקַח אֶת עֲצָמֵי עַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, אֲזִי הוּא הִפְסִיק מֵרַב פְּחַד שֶׁפְּחַד מֵהִסְמִיךְ מ"ם רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֻלַּת אָדָם שֶׁהוֹלְךְ בְּשַׁבָּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים שְׂמוּחָלִים לוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו, עַכְשָׁו אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ הֲאֵם לֹא כִּדְאִי לְלַכֵּת בְּבְגָדִים לְבָנִים

קע אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלְק רס"ח בַּנְּחָל

שׁימְחֵלוּ לָךְ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ? וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ג.) וְכַבְּדוּהוּ שְׁלֵא יִהְיֶה מְלַבּוּשֶׁךָ שֶׁל שַׁבַּת כְּמְלַבּוּשֶׁךָ שֶׁל חוּל, בְּאֲמֻצֵּעַ הַשְּׁבוּעַ לֹא הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים אֶפְלוּ לֹא עִם כַּפֵּה לְבָנָה, אֲבָל בְּשַׁבַּת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁיֵךְ עָלֵינוּ אֶת קְדוּשַׁת שַׁבַּת וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, כָּאֵן בִּיבְנָאֵל כְּלָנוּ הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים, הֵן אֲמַת מַחוּץ לִיבְנָאֵל קָשָׁה מְאֹד לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי יְהִיָּה נִרְאָה כְּמוֹ חֲתָן בֵּין אֲבָלִים, אֲבָל בִּיבְנָאֵל כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבְגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקַפְז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קְדוֹשׁ לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוּ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּשַׁבַּת זֶה תִּתְפַּלְלִי עָלַי וְעַל אֲשֵׁרְתִי תְּחִי, שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים וְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְאִם תּוּכְלִי לֹמַר יוֹם תְּהִלִּים "יוֹם שַׁבַּת" כִּי תִּתְהַלֵּם נִחְלָקָה לְשַׁבְּעָה חֵלְקִים לְכָל יְמוֹת הַשְּׁבוּעַ, אֲזַ תַּעֲשִׂי עִמָּנוּ חֶסֶד מְאֹד גְּדוֹל כִּי אֲנַחְנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכִּי לֹמַר בְּכָל "יוֹם תְּהִלִּים" כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אֲשֶׁה שְׁאוּמֶרֶת תְּהִלִּים בְּשַׁבַּת

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קַעֲא

וּבְכָל יוֹם הַתְּהִלִּים שְׁלָהּ בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיו דְּבַר
זֶה סֵף הַכֹּל זֶה לּוֹקַח חֲצֵי שְׁעָה אַבָּל זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל
בְּשָׁמַיִם תְּפִלָּה שֶׁל אִשָּׁה וּבִפְרָט שְׁמוֹרִידָה דְּמַעוֹת סוּף כָּל
סוּף עוֹבֵר עָלֶיהָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְכו', לְמָה שֶׁלֹּא תִרְגְּלִי אֶת
עַצְמִךָ לִזְמַר "יוֹם תְּהִלִּים" כָּל יוֹם, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת תַּאמְרִי אֶת
הַיּוֹם תְּהִלִּים שֶׁל שַׁבַּת וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּרִי לְטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

נָא וְנָא בְּעַת הַדְּלָקַת גִּירוֹת לְבַקֵּשׁ עָלֶיךָ הַרְבֵּה עָלֶיךָ וְעַל
בְּעָלֶיךָ וְעַל הַיְלָדִים וְגַם עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי תַחֲיִי כִּי הַתְּפִלָּה
שְׁהֵאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת הִיא מְאֹד מְקַבֵּלַת
וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּתְּרֶשְׁלִי בְּזִמְנָה הַעֵת רְצוֹן שְׁנַתְנוּ
לְךָ שְׁזֶה בְּעַת הַדְּלָקַת גִּירוֹת.

נָא וְנָא תַעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁכִיכּוֹלְתְּךָ לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם
בְּעָלֶיךָ כָּל הַשַּׁבָּת וְאֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֲץ זוֹ הַדְּחַק וְכו', וּמִכָּל שְׁכֵן
לֹא לְהִפְנֹס בְּעַצְבִּים, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל
בָּאִים רַק בְּזִכּוֹת הַשַּׁבָּת וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה
וְעַלִּיזָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע
וּרְכִילוֹת בְּשַׁבַּת וְאִף שְׁבֹאֲמַצֵּעַ הַשְּׁבוּעָה גַם כֵּן אֲסוּר אַבָּל
בְּיוֹתֵר צְרִיךְ לְהִזְהַר בְּשַׁבַּת, כִּי אִזּוֹ לֹא עוֹבְדִים וְשׁוֹבְתִים וְכו',
וְלִכֵּן בֵּא אִזּוֹ הַסְּמ"ךְ מ"ם לְהִסִּית עַל לְשׁוֹן הָרַע שְׁזֶה מְאֹד
מְאֹד חָמוּר, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְרַכֵּל וְכֵן לְבָרַח
מִנְּשִׁים שְׂמֵרְכָלוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה, וּמִסְתּוֹבְבַת בֵּינָנו אִיזָה
אִשָּׁה שְׁהִיא וּבְעֵלָהּ רַק מְדַבְּרִים רַע עַל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה
שְׁבִנִיתִי בְּיַזַּע וּבְדָם, וְהַנְּחָשִׁים הַמְּסַכְּנִים הָאֵלּוּ נוֹשְׁכִים
בְּאָרֶס שְׁנִיָּהֶם, וְלִכֵּן אִם תִּשְׁמְעִי אִשָּׁה אַחַת שְׂמֵדְבַרְתָּ נִגְדַּ

קעב אָשר שַׁנַּת תּשע"ה - חֵלְק רס"ח בַּנְּחָל

קִהְלַתְנּוּ דְעֵי לָךְ שְׂזוּ נַחַשׁ שְׁמַתְחַבֵּאת תַּחַת הַקֶּשׁ, וּלְבַסּוֹף
הִיא תִנְשֵׁף אוֹתָךְ, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְרַחֵק נַחֲשִׁים כְּאֵלּוּ שְׁמַדְבָּרִים
עַל קִהְלַתְנּוּ הַקְדוּשָׁה, מִי שְׁלֵא אוֹהֵב אֶת הַקִּהְלָה הַקְדוּשָׁה
שְׁלָנוּ שִׁילַף לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לֹא מַחְזִיקִים אֶת אֵף אֶחָד בְּיָדִים
וְכוֹ' וְכוֹ', אֲנִי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת מֵהַפֶּךְ בַּקִּהְלָה שִׁיְהִי אֵף טוֹב
וְחֶסֶד בַּקִּהְלַתְנּוּ, שְׁנוּכֵל פֶּעַם וּלְתַמִּיד לְגַרֵשׁ אֶת הַנַּחֲשִׁים
שְׁמַדְבָּרִים נֶגֶד קִהְלַתְנּוּ הַקְדוּשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּיתִי
אוֹתִי, וְלִרְאוֹת פֶּעַם וּלְתַמִּיד לְנִקּוֹת אֶת קִהְלַתְנּוּ מִבְּעַלְי לְשׁוֹן
הָרַע וְרַכִּילוֹת וּבְעַלְי מַחְלָקָת, וְנִזְכָּה שִׁיְהִי בַּקִּהְלַתְנּוּ שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְאִשָּׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ שְׁדָבֵר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּקִפָּת.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַזְכוֹת שְׁאַתָּה עוֹשָׂה
שְׁאַתָּה מַחְזִיק אֶצְלֵךְ אֶת הַבְּחוּר הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר
בֶּן תְּלִמִּידי הַיְקָר ... גֵּרוּ יְאִיר וְזְכוֹת הַמְצוּה יִגַּן עֲלֵיךְ וְעַל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קַעֲג

אֲשֶׁתָּךְ וְעַל יְלָדֶיךָ שְׁבִיתָךְ יִהְיֶה בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים
וְשֶׁהִשְׁכִּינָה תִשָּׁרָה בָּהּ, רַק חֲזֹק וְאַמֶּץ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ בְּעֶדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתָּךְ וּבְעֵד יְלָדֶיךָ
שֶׁתִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנֹצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וּיִצְאָ, ו' כֶּסֶל
ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַבִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמֵחַ שְׂאֲתָה נִמְצָא בְּאַשְׁדּוּד וְלֹא כָּאֵן
כְּדֵי שְׁלֹא יִקְלָקְלוּ אוֹתָךְ כְּמָה יְלָדִים מְקַלְקָלִים וְאֲנִי מְאֹד
מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ וְתִרְאֶה שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה
זְמַן תִּקְנֶה לְעֲצֻמְךָ שֶׁם טוֹב וְתוּכַל לְהִתְחַתֵּן וּלְהִקָּים בֵּית
נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הָעֵקֶר תִּרְאֶה לְגִרְסַּ בְּכָל יוֹם הַמּוֹן פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת זֶה
יִטְהַר אוֹתָךְ לְגִמְרֵי וּשְׁנֵה אוֹתָךְ מִהַקְצָה לְקַצָּה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי נַחַת רוּחַ וְנִשְׁמָע
וְנִתְבַּשֵּׁר מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

קעד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּיִשֵּׁב אֶת דַּעְתְּךָ הַנִּהַ
נִכְנַס שְׁבוּעַ חֲדָשׁ פְּרֻשֶׁת 'וַיִּשְׁלַח' וְכֹל כֵּךְ חֲכָל שְׁאֵם לֹא
נִמְלֵא אֶת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה עִם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי וּבְאִיזָה פְּנִים
נְבוֹא לְקִרְאֵת שַׁבַּת, רִיקִים? וְכו', וְלִכֵּן כָּבֵר צְרִיכִים מְעַכְשָׁו
לְדַאג לְמִלְאוֹת כָּל יוֹם וְיוֹם עִם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְאֵת זֶה
קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל לְחַיּוֹת עִם חֲשִׁבּוֹן שְׂזָה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל
שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ הַנִּקְרָא אֶצֶל רְבֵנוּ ז"ל 'הַתְּבוּדָדוֹת'
שְׁאָמַר רְבֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ט"ו) כְּדִי לְהַשִּׁיג אֶת
הָאוֹר הַגָּנוּז צְרִיכִים לְשַׁפּוֹט אֶת עֲצָמוֹ אִיךְ אָנִי מִתְנַהֵג בְּזֶה
הָעוֹלָם? וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי שׁוֹפְטִים) אִם יֵשׁ דִּין
לְמִטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה, אִם אָדָם שׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם
אֵין לוֹ שׁוֹם דִּינִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי הֵרִי הוּא הַתּוֹדָה לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ אִם הוּא רָאָה שֶׁעָשָׂה מַשְׁהוֹ שֶׁהוּא לֹא הָיָה צָרִיךְ
לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן עָבַר עָלֵינוּ שְׁבוּעַ וְחֲדָשִׁים מֵאָז רֵאשׁ הַשָּׁנָה
שֶׁהֵינּוּ אֶצֶל רְבֵנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן וּבֹא נִיּוֹכַח מֵה עָשִׂינוּ עַד
עַכְשָׁו, שְׂזָה מֵה שְׁאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשֵׁם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל
עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"א מ"ב) "וַיּוֹכַח אֶמֶשׁ" אוֹמֵר רַש"י לְשׁוֹן
תּוֹכְחָה הוּא, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל יוֹם הָאֲתָמוּל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קַעֵה

אֵיךְ עָבַר לֹו הַיּוֹם הָאֶתְמוּל וְהַשְּׁלֹשׁוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְזוֹ הַתּוֹכַחָה הַכִּי גְדוּלָה כִּי אִם אֶתְמוּל עָבַר לִי הַיּוֹם שְׁהֵיִיִתִי רַק עֲצוּב מְמַרְמֵר מְדַכָּא מַה פְּעַלְתִּי? אֶכְלַתִּי אֶת הַלֶּב שְׁלִי וְכוּ', הַלֶּב שְׁלִי הָיָה מְלֵא עֵקְמוּמִיּוֹת עִם קִשְׁיּוֹת כְּבִיכּוֹל עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', לֹא הִתְפַּלְלַתִּי בְּמִנְיַן וְכוּ', וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁלֹא עֲבַרְתִּי אֶת פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ וְלֹא לְמַדְתִּי מִשְׁנִיּוֹת וְגַם לֹא לְמַדְתִּי דָף גְּמָרָא וְכוּ' וְכוּ', הִרְגַע שְׁאֲנִי רַק מִסְתַּכֵּל עַל אֶתְמוּל זֶה הַתּוֹכַחָה הַכִּי גְדוּלָה, שְׁזָה "וַיּוֹכַח אֶמֶשׁ" שְׁרַשׁ"י אוֹמֵר שְׁלִשׁוֹן תּוֹכַחָה הוּא רַק צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל אַחֲרֵינִית מַה עֲשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו? וּמִמִּילָא אֲנִי אֶרְאֶה לְתַקֵּן אֶת הַיּוֹם הַזֶּה שְׁלֹא יִחְזַר עָלַי הַטְּעוֹת שְׁהֵיָה לִי עַד עַכְשָׁו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחַ עִם כָּל נִקְדָּה נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְעַקֵּר הַשְּׂמִחָה לְשִׂמְחַ שְׁאֲנַחְנוּ זֹכִים לְדַעַת מְצַדִּיק כְּזֶה כְּמוֹ רַבְּנֵי ז"ל, שְׂמִחָזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמְחַ אוֹתָנוּ וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לִישׁוֹן, הֵינּוּ לְפוֹל בְּשָׁנָה עֲמוּקָה וְכוּ', כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס') יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֵׁישְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם וְאֶפִּילוּ הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁלֵהֶם זֶה בְּחִינַת שְׁנָה בְּלִי מוֹחִין וְכוּ', וְהַצְדִּיק מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שְׁאֲנַחְנוּ יִשְׁנִים בָּהּ, שְׁזָה צָעַק חוֹנֵי הַמַּעֲגָל מִי אֵיכָּא דְנִיִּימֵי שְׁבַעִין שְׁנִין, אֵיךְ אָדָם יְכוּל לִישׁוֹן אֶת הַשְּׁבַעִים שְׁנָה שְׁלוֹ? וְהַצְדִּיק הוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה וּמִקְרָב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֵלָיו וְתַמִּיד תִּזְכּוֹר שְׁעַם שְׂמִחָה יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שֵׁיכוּלִים לְפַעַל עִם עֲצוּבוֹת וְדֹאגוֹת,

קעו אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלְק רס"ח בַּנְּחַל

וְלִכֵּן תִּקְיָם מֵה שְׁאֵמֵר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ח' ל"ד) אֲשֶׁרִי
אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל דִּלְתֵתִי יוֹם יוֹם לְשִׁמּוֹר מְזוּזוֹת פֶּתַחַי,
שְׁזֵה נֹאמֵר עַל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁכָּכֵל יוֹם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת אֲמִתִּית, כְּמוֹ
שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלְק א' סִימֵן קצ"ב) שֶׁפָּנִיו שְׁכָלוּ
וְחִכְמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת
הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ שְׁאֲנִי כוֹתֵב לָךְ בְּדָם לְבָבִי וְלֹא
בְּדִיו וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִצָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּצַטְרִפִּי עִם נְשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִילֵי שְׂמִחָה שְׂמֵתִיקִימַת בֵּינָן נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, אִשָּׁה עוֹבְרַת הַרְּבֵה מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים
בְּחַיִּיהָ וְכוּ', הֵן בְּעֵנִינִי פִּרְנֶסָה וְכוּ', הֵן בְּעֵנִינִי גְדוּל
הַיְלָדִים וְכוּ', וְהֵן בְּעֵנִינִי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
שְׁזוֹכָה לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם קִשְׁיֵי הַיּוֹם יוֹם וְכוּ', וְאִתְּ
צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאִין אִשָּׁה שְׁלֹא עוֹבְרַת מִשְׁבָּרִים כְּמוֹ שְׁאִתְּ
עוֹבְרַת עִם כָּל זֹאת הַחֶכְמָה הַעֲמֻקָּה אֵיךְ לְעִבּוֹר אֶת הַחַיִּים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל קַעֲזו

וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, אִיךְ לְהִכְנִס בְּבוּץ וְלֹא לְהִתְלַכֵּךְ וְכו', כִּי יִדוּעַ הַסְּפּוּר שֶׁבֵּת רַבְּנּוּ ז"ל אָדַל ע"ה הִלְכָה לְצַדִּיקָה עִם נָשׁוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנּוּ וּפְתָאוּם יָרַד גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף וְהַכְּבִישִׁים נִעְשׂוּ בּוּץ וְכָל הַשְּׁמָלוֹת וְהַנְּעָלִים שֶׁל הַנָּשִׁים הִתְלַכְּכוּ רַק לֹא שְׁמַלַת אָדַל בְּתוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְשָׁאֲלוּ אוֹתָהּ נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנּוּ אִיךְ זֶה שֶׁכְּלָנּוּ הִתְלַכְּכָנּוּ וְאֵת לֹא? עֲנִתָהּ וְאָמְרָה לָהֶן אָדַל ע"ה, הָאֵבָא שְׁלִי לְמַד אוֹתִי אִיךְ הוֹלְכִים בְּבוּץ וְלֹא מִתְלַכְּכִים, וְזֶה לְמַוֵּד עֲמוּק עֲמוּק מִי יִמְצְאוּנוּ, שְׁיִכּוּלִים לְהִיּוֹת בְּבוּץ עֲמוּק וְלֹא לְהִתְלַכֵּךְ, וְזֶה עַל יְדֵי שְׁמַחְזָקִים מְעַמְּדִים וְלֹא נִשְׁבָּרִים מִשׁוּם דְּבָר.

וְלִכֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכו', עֲגַמְתָּ נַפְשׁ וְכו', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכו' עִם כָּל זֹאת אֵת צְרִיכָה לְהַחְזִיק מְעַמְּדִים וְלֹא לְהַשְׁבֵּר שֶׁבְּזֶה נִמְדָּד גְּדֻלַּת בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא נֶאֱמָנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי יֵשׁ לָהּ אֲמוּנָה בּו יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא (בְּרִכּוֹת ס"ג) כָּל מֵאֵן דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב עֵבִיד כָּל מַה שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל לְטוֹבָה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ג') שֶׁהָאֵדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיִן עוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצת אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, ח' כסלו ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו
יאיר ויזרח.

אתה צריך להתחזק עם כל הכחות להיות בשמחה, בזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים, והקדוש-ברוך-הוא רחם עלינו בדור הזה, שהסטרא אחרא מתגברת מאד מאד עם כל מיני כלי משחית, שיכולים לראות כל הזהמות והטמאות, ושלח לנו את רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, שעם הלמודים שלו שמלמד אותנו, יכולים להתחזיק מעמד, אפלו שנפלו כבר בשיא הטמאה, ולכן ראה להתמיד בספר "לקוטי-מוהר"ן", שרבנו ז"ל אמר, שהספר הזה הוא אתחלתא דגאולה.

מה זה גאולה? כשיבוא משיח צדקנו, הוא יגלה את הקדוש-ברוך-הוא בגלוי רב כזה, עד שיקים מה שאמר הנביא (ישעיה ה): "ומלאה הארץ דעה [לדעת] את הוי"ה כמים לים מכסים", כלם ירגישו את הקדוש-ברוך-הוא שהוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, ברגע שאדם ירגיש שהקדוש-ברוך-הוא פה, יפתח פיו לדבר אליו. שזה מה שהנביא אומר (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה'", מרב גלוי אלקות שיהיה, כל אחד ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה יהיה בעת הגאולה,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל קַעֲט

שָׁזוּ תַּהֲיֶה מִתְּנָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. רַבְּנוּ ז"ל מְטַעֲמִים לָנוּ כִּכְּבָר עֲכָשׁוּ לְטַעַם טַעַם הַגָּאֵלָה מֵה שִׁיְהִיָּה אָז, וְלִכְּנָן אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ קָטַע אֶחָד בְּ"לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרְרוּ מֵהַשָּׁנָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שִׁישְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, אִף שְׂרוּאִים שֶׁהֵם הוֹלְכִים, יוֹשְׁבִים, מְתַעַסְקִים בְּעַסְקִים, וְאֶפְלוּ לּוֹמְדִים וּמְתַפְּלָלִים, אָבֵל הַמַּח יֵשֵׁן, אֵינָם מְרַגִּישִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִכּוּלִים לַעֲבֹר שְׁבַעִים שָׁנָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וּפַעַם אַחַת לֹא לַחֲשֹׁב מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא עָסוּק בְּכָל עֲסָקִיו מְלֹא מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, מְלֹא עֲנָנִים שְׁחוּרִים שְׂאִינוּ רוֹאֵה סוּף לְצִרוּתָיו, בָּא הַצְּדִיק וּמְעוֹרְרוּ מֵהַשָּׁנָה: מֵה אֵתָהּ יֵשֵׁן?! וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁזֶּה מֵה שְׁחוּנֵי הַמַּעֲגָל אָמַר (תַּעֲנִית כג.): מִי אֵיכָא דְנֵיִים שְׁבַעִים שָׁנִין, אֵיךְ יִכּוּלִים לֵישֵׁן שְׁבַעִים שָׁנָה; הֲלֹא דוֹד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ז, י): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בֵּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה"; אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה הֵם כְּרַבַּע שָׁעָה, שֶׁהַחַיִּים פּוֹרְחִים כָּל-כֶּף מֵהָר, שְׂאִין יִכּוּלִים לְתַאֵר.

הִנֵּה אֲגִיד לָךְ, אֲנִי זוֹכֵר שֶׁעָשׂוּ לִי חֵלְקָה, וְנִרְאָה לִי כְּמוֹ שֶׁזֶה עֲכָשׁוּ, וְהִנֵּה עֲבַרְתִּי אֶת גֵּיל שְׁבַעִים, וְזֶה פָּרַח כְּרַבַּע שָׁעָה, וְלִכְּנָן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, וְרוֹאֵה כָּל יוֹם לְהַתְחַזֵּק. הַדְּבָר הָרֹאשׁוֹן לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אִם רוֹצִים לְהַגִּיעַ לִישׁוּב הַדַּעַת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ג): מֵה שְׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָהֶם

קפ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ישוב הדעת, וזאת מפני שאינם בשמחה, כי ברגע שאדם בשמחה, יכולים להוליך מחשבתם כפי שרוצה, ולכן מחשב"ה זה אותיות בשמח"ה, אם אדם שמח, יודע איך להוליך מחשבתו לחשב רק טוב, כי באמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שהיצר טוב" זה מחשבות טובות, אם אדם חושב מטוב, "זה טוב", "יהיה טוב", "הכל טוב", אז הוא מייצר את הטוב, וחי חיים טובים, כי רק מסתכל על הטוב, ולהפך מהו יצר הרע? שמייצר את הרע, "רע לי", "כלם רעים", "אף פעם לא יהיה לי טוב", וחושב רק מרע, ואז באמת רע לו. ולכן כשאדם שמח, יכול להוליך מחשבתו כרצונו, ואז נגאל מצרותיו, ורבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), במקום שאדם חושב שם כל האדם; ולכן אם אדם רק חושב שכל העולם כלו אלקות, מלא כל הארץ כבודו, אז חי עם הקדוש-ברוך-הוא, מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל חייו הולכים בצורה אחרת, אבל אם אדם עצוב, ממרמר וכו', בדכאון, הרי זה אין לו ישוב הדעת, ומר וחשף לו, ואינו רואה אור בקצה המנהרה, ויש בני-אדם שכל-כף מסתובבים בצער ובעגמת נפש, ממרמרים ובכעס וברגז, כביכול, על הקדוש-ברוך-הוא, כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה לנקם בהם, ואינו צריך אותם, כאלו הקדוש-ברוך-הוא רק רוצה את הרע שלהם. ובאמת זה רק דמיון אחד גדול, כי הקדוש-ברוך-הוא רק טוב, כמו שכתוב (תהלים קמה): "טוב הוי"ה לכל ורחמיו על כל מעשיו"; הקדוש-ברוך-הוא רק טוב ומרחם על בריותיו, אבל לזכות לזה, על זה צריכים ישוב הדעת, ועל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל קַפּא

יְשׁוּב הַדְּעַת צְרִיכִים לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכְן הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְדוּלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; וּכְכֹל שְׂאֵדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ, זוֹכֵה לְיוֹתֵר יְשׁוּב הַדְּעַת, וְהַחַיִּים שְׁלוֹ כֶּבֶד חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂאֵין לוֹ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים בְּכֹל יוֹם, כִּי מִנְּסִים אֵת הָאָדָם מִלְּמַעְלָה לְרֹאוֹת אֶל מִי יִבְרַח בְּעַת צָרָה.

וְלִכְן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אֵתָּה חַיֵּב חוֹבוֹת, אֵינְךָ מִסְתַּדָּר עִם אֲנָשִׁים וְכו' וְכו', קַח עֲצֻמָּךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִלָּךְ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִדְבֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, כִּי אֵינְךָ יְכוּל לְתַאֵר מַה תִּפְלֵה פּוֹעֵלָת, וְלִכְן הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה), הַזְהִתְבוּדְדוֹת הִיא מַעְלָה עֲלֵינוֹהָ מֵהַכֹּל, הִינּוּ שְׂאֵדָם מְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, כָּל חַיֵּיו מִשְׁתַּנְּיִם לְגַמְרֵי. וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, הֵן אֶמֶת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֵתָּה שְׁבוֹר וְרָצוּץ, אֲבָל תַּעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן, הָאֵם זֶה יַעֲזֹר לְךָ, הָאֵם תּוּכַל לְצַאת מֵהַצָּרוֹת עַל-יַדֵּי דְכָאוֹן וְעֲצוּבוֹת?! אֲדַרְבֵּךָ תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְלִכְן הֶעֱצָה רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְבַקֵּשׁ בְּכֹל עֵת וְשַׁעֲה וּבְכֹל רִגַע מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לֵהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְתָמִיד אֵלֶיךָ בְּפָנִים שְׂמֵחוֹת עִם חֵיוֹף עַל הַפְּנִים", כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנג): כְּשֶׂאֵדָם הוֹלָךְ בְּאֲנָפִין נְהוּרִין, פָּנִים שְׂמֵחוֹת

קפב אָפּר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל

עִם חֵיוֹף, יְכוּלִים לְרֹאוֹת בְּתוֹךְ פְּנֵי אֶת הַצְּדִיק; כִּי הַצְּדִיק הוּא בֶן הַשְּׂמֵחָה, וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל נִקְרָא נִחְמָן בֶּן שְׂמֵחָה, אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), כִּי הַצְּדִיק מְנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל, שְׂזֵה הַשֵּׁם שֶׁל רַבְנוּ ז"ל; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁשֵּׁם לֹב אֵל דְּבוּרִים אֱלוֹ, וְאִז כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ יֵלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, עֲכָשׁוּ מִתְחִיל שְׁבוּעַ חֲדָשׁ, פְּרֻשֵׁת וַיִּשְׁלַח, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, קַח אֶת הַחֲמֵשׁ וְתִלְמַד כְּמָה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ מְרֵאשׁוֹן עַד שְׁנֵי 'שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְאִם תִּזְכֶּה תִּלְמַד גַּם פְּרוּשׁ רַש"י, שְׁזוֹ סְגָלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים. וְכַמְּאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֻכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו; כָּל אֶחָד רֵץ וּמִתְרוֹצֵץ לְמִצָּא סְגָלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נוֹתְנִים לָנוּ סְגָלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם — לְלַמֵּד 'שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְכֵן תְּרַגְּלִי עֲצָמָךְ לְעִשׂוֹת סֵדֵר בְּאֲמִירַת מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁתִּתְחִיל לְגַרֵס מִמְּסַכַּת בְּרֻכוֹת, עַד שֶׁתְּסַיְמָה, וְתִתְחִיל מִסְּכַת פְּאָה, עַד שֶׁתְּסַיֵּם, וְתִתְחִיל מִסְּכַת דְּמַאי וְכו' וְכו', וְכֵן תְּסַיֵּם מִסְּכַתָּא אַחֵר מִסְּכַתָּא, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד שׁוּב, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאָדָם מַעֲלַת הָעֲנָיִן וְכַח הַמְּשָׁנִיּוֹת, מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת מְשָׁנָה, מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, אָדָם מְטַהֵר בְּזֶה אֶת נְשָׁמָתוֹ, וּמְרַגֵּשׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאָדָם מַה זֶה לְגַרֵס מְשָׁנִיּוֹת שְׂזֵה מְטַהֵר נַפְשׁוֹ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שְׁנִדְבְּקוּ בוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו. וַיְדוּעַ,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קַפֵּג

שָׁרְבֵנוּ ז"ל נִתַּן תַּקוּן לַכֹּמֶה בְּנֵי-אָדָם, שִׁיגְרִסוּ, וְדִיקָא לַגְרִס
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְאַחַד מֵהֶם הָיָה הַצְּדִיק רַבִּי
נִתָּן וְצ"ל. שֶׁהוּא הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ. שָׁרְבֵנוּ ז"ל נִתַּן
לוֹ הַתַּקוּן לַגְרִס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר
הָרַע, וְכֵן מוּבָא מִתְלִמִּידי הָאֲרִיז"ל, שְׁמִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ
לַגְרִס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרַע, וְאִם
קָשָׁה לָּךְ לַגְרִס בְּפַעַם אַחַת, אֲזִי תַעֲשֶׂה לָּךְ סֹדֵר, לִפְנֵי הַצְּהָרִים
שֶׁשָּׂה פְּרָקִים לַגְרִס, אַחַר הַצְּהָרִים שֶׁשָּׂה פְּרָקִים, וּבְלִילָהּ
שֶׁשָּׂה פְּרָקִים, וְתִרְאֶה שְׂזָה יֵלֶךְ לָּךְ כָּל-כֶּף מֵהָר, וְעַל כָּלֵם
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם דָּף
הַיּוֹמִי, וּבּוֹדָאֵי טוֹב לְלַמֵּד עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֲבָל אִם אַתָּה
קָשָׁה הַבְּנָה, תַּגְרִס אֶת הַדָּף, וְאִינְךָ יְכוּל לְתַאֵר מַה זֶה עוֹשֶׂה
לְנִשְׁמַתְךָ, כִּי זֶה חֵיווֹת לְנַפְשׁ, וְהֵבֵן שֶׁל הַשָּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ כָּתַב
סֵפֶר "וְיֵי עַמּוּדִים", וּמְבִיא שָׁם, שְׁחֹב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא כְּמוֹ חוֹב לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין; וְלִכֵּן אִם תַּרְגִּיל
עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, זֶה עֵקֶר
הַעֲשִׂירוֹת שְׁלֶךְ, כִּי כֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קכ.):
בְּיַדִּי אֵין לַחֵם וְלֹא שְׁמֵלָה — שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא
מְקָרָא וְלֹא גְמָרָא; מַהִי עֲנִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם? שְׁלֹא לְמַד הַיּוֹם
שְׁלֶשָׁה לְמוֹדִים אֵלוֹ. וְאִם לְמַדָּם, הוּא הַעֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, קַח עֲצָמְךָ בְּיַדִּיךָ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְזֶה לֹא כָל-כֶּף קָשָׁה, תַּתְחִיל לְאֵט
לְאֵט, וְאֲזִי תַצְלִיחַ. אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנִיס
בְּעֲצָמְךָ דְבוּרִים אֵלוֹ. וְהַעֲקֵר תַּרְחִיק מִמֶּךָ אֶת הַעֲצָבוֹת

קפד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

וְהַעֲצָלוּת, וְתִזְכָּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְיִהְיֶה לָּךְ רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַצֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַהֲכָרַח לֹא מֵרָחֵק כִּי אַתָּה טוֹעֵה בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב כִּי נִרְאָה שְׂאֵתָה הַיְחִיד שֶׁשָּׁכַחוּ מִמֶּךָ וְנוֹקְמִים בְּךָ וְכוּ', וְאַתָּה הַשְּׁעִיר לַעֲזָאוֹל וְכוּ', לְדַעַתִּי אַתָּה טוֹעֵה בְּגִדּוֹל, אַתָּה צָרִיךְ לַפְתּוֹחַ אֶת הָעֵינַיִם וְלִהְיֶתבוֹנֵן הַיֵּטֵב עַל עֲצֻמְךָ וְתַחֲשֹׁב טוֹב מִי הוֹלֵךְ בְּךָ וְכוּ'? מִי מִסְתַּכֵּל בְּךָ וְכוּ'? מִי נוֹשֵׁם בְּךָ וְכוּ'? אִם לֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מַחֲיֶה וּמְהַיֵּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, כִּי בְּאַמְתִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדוֹמֵם צוֹמֵחַ חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן פְּלֵא שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שֶׁשָּׁכַחוּ מִמֶּךָ וְכוּ', אוֹי וְאֲבוֹי אִם הָיוּ שׁוֹכְחִים מִמֶּךָ, אִז לֹא הָיָה לָּךְ קִיּוֹם אֲפֵלוֹ רַגַע אֶחָד, וְלִכֵּן אֵיךְ אַתָּה כּוֹתֵב שֶׁשָּׁכַחוּ מִמֶּךָ? אֵין זֶה אֶלָּא מְרַב הָעוֹנוֹת נִטְמָטְמוּ שְׁכֻלְךָ וְדַעַתְךָ וְכוּ', עַד שֶׁמֶר וְחִשָּׁף לָּךְ, וְנִדְמָה לָּךְ כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּתֵּר בְּשָׁמַיִם וְשָׁכַח מִמֶּךָ... בְּשָׁעָה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, הוּא הוֹלֵךְ בְּךָ, הוּא מַחֲיֶה אוֹתְךָ, וּבְלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין לָּךְ קִיּוֹם כָּלֵל וְכוּ', וְלִכֵּן הָעֲצָה הַיְעוּצָה לָּךְ שֶׁתִּרְגֵּל

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל קִפּה

עֲצָמָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאֵתָה רְגִיל בָּהּ (הֵינּוּ בְּאִיִּישׁ) [אוּ כָּל אֶחָד בְּשִׁפְתוֹ שְׂרָגִיל בָּהּ] וְאִף שְׁבַהֲתַחְלָה יִהְיֶה נְדָמָה לָךְ שְׂאִין מִי שְׁשׁוּמַע אוֹתָךְ, אֲדַרְבָּה יִכְנַס בְּךָ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת כְּאֵלוֹ עֲזְבוּ אוֹתָךְ לְאַנְחוֹת וְכו', וְאַתָּה הַשְׁעִיר לְעֲזָאזֵל וְכו', כֹּל זֶה מַחְמַת הַכְּפִירוֹת שֶׁנִּכְנַס בְּךָ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמּוּנָה סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה בְּאָדָם, וְזֶה שְׁאֵתָה סוֹבֵל כָּךְ וּמְרָגִישׁ כְּאֵלוֹ עֲזָב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס וְשָׁלוֹם, וְכֵאלוֹ שׁוֹנֵא אוֹתָךְ וְכו', זֶה בָּא לָךְ מִחֲמַת פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתָּ כָּל כָּךְ בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְטַמֵּט אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת וְהַשְׁכָּל, וּמַעַקֵּם אֶת הַלֵּב בְּכָל מִינֵי עֲקוּמוּמִיּוֹת, שְׂזָה מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדָּה י"ג.) כֹּל הַמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיתָה; הֵינּוּ שְׁנַתְקִים אֲצִלוֹ מֵאַמְרָם ז"ל (בְּרִכוֹת י"ח:) רְשָׁעִים בַּחַיִּיהֶם קְרוּיִים מֵתִים, שֶׁרַק רוֹצִים לָמוֹת מֵרַב יֵאוּשׁ שֶׁנִּכְנַס בְּהֶם.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן וְטוֹב לְכָל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה) "טוֹב הַיְי"ה לְכָל וּרְחַמֵּיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", וְאַמְרַ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹר פְּשוּט, וְהָאָדָם הוּא הַצֵּיִר שְׁנוֹתָנִים לוֹ אֶת הַבְּחִירָה לְצִיִּר אֶת הָאוֹר לְטוֹב אוֹ לְהַפּוֹךְ, אִם זוֹכֵה לְתַקּוֹן הַבְּרִית אֲזִי הַמוֹחִין שֶׁלוֹ בְּשִׁלְמוֹת וּמַצִּיר אֶת הָאוֹר לְטוֹב, וְרוֹאֶה רַק אֶת טוֹבוֹ וּרְחַמֵּיו יִתְבָּרַךְ, וְאוֹר לוֹ, וְהוּא תָמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַח, וְלֵהַפּוֹךְ אִם פָּגַם בְּבְרִית וְלְכַלֵּךְ עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלְכַלּוֹכִים שֶׁהִסְתַּכַּל בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת וְכו', וּפְגָם מְאֹד

קפו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

בנאוף וכו', אזי המח שלו לגמרי מבהל ומבלבל, והלב שלו מעקם בעקמומיות וכו', אזי הוא מציר את האור לרע וכו', ומר לו החיים מאד, ואינו רואה שום אור בקצה המנהרה, ונדמה לו בכל מיני דמיונות כאלו הקדוש ברוך הוא רוצה רק לנקם בו, וכאלו הוא השעיר לעזאזל, וכאלו שונאים אותו וכו' וכו', וכל זה בא רק מחמת עוונותיו המרבים שחקוקים על עצמותיו, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשאדם חוטא אזי עוונותיו חקוקים על עצמותיו והם אשר נוקמים בו, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", הינו הרע שעשה זה ממית אותו.

ולכן אין עצה אחרת רק ללכת למקום פנוי שאין שם בני אדם, ולדבר עמו יתברך, ויתודה על עוונותיו, ויהיה חזק בזה מאד אפלו שבהתחלה יהיה נדמה לו שאין מי ששומע אותו וכו', עם כל זאת צריך שיהיה עקשן גדול על דבר זה מאד, ואז לבסוף יזכה כל כך לזכך את מחו ואת לבו, עד שירגיש רק אלקותו יתברך המלא רחמים וחסדים, מלא טוב וחמלה וכו', וירגיש כל מיני ערבות זיו אורו יתברך, שזה התענוג הכי גדול שיכולים להשיג בזה העולם, כדגמת שזוכים להשיג בעולם הבא.

ולכן אני מאד מבקש אותך, חזק ואמץ ואל תהיה ממרמר ומדכא וכו', ואל תרדף את עצמך וכו', אלא דע לך שכל נקדה טובה שאתה עושה ציטית, תפלין, שבת, כשרות וכו' וכו', זה מאד מאד יקר למעלה, אך הסמך מ"ם שונא את האדם שמתחזק, אזי הוא שולח לו מחשבות של יאוש ודכאון

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֲל קפז

עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְאֵת כָּל זֶה גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַצֵּד.

{הַשְּׂמֵטָה מִשְׁנִיִּים קוֹדְמוֹת}

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבֵת קִדְשׁ לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלִיו ה'תשנ"ו

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל נְשׂוֹת אֲנִי"ש
"חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרוֹת בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" הַיְי"ה עֲלֵיהֶם
יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד .

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי
שְׂאֲתָן מִתְקַבְּצוֹת יַחַד בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים בְּצַבּוֹר,
וְגוֹמְרוֹת בִּיחַד פְּעַמִּים אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמְשִׁיכוּ כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מִמְּשַׁכַּת
בְּרָכָה וְחַיִּים בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן שְׂתִשְׁתַּדְּלוּ
לְחַזֵּק אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה וְשִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֵן אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת וְתִשְׁמְרוּ
לֹא לַעֲקוֹץ אוֹ לְדַקֵּר חֵס וְחִלְיָה בְּמַלִּים, אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, כִּי
עַל זֶה עֲתִידִים לְתֵן אֶת הַדִּין כְּשִׁמְצַעְרִים אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה,

קפח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ולמעלה מקפידים ביותר על אשה שמצערת את שכנתה, ועל-כן ראו מאד מאד לחיות ביחד באהבה גדולה עד מאד.

מאד מאד אבקש את כל אחת ואחת מכן על מדת הצניעות שמאד הזהירו חכמינו הקדושים על זה, ואמרו (במדבר רבה פרשה ח' סי' י'): אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך, בזמן שהיא נוהגת עצמה בדת יהודית שהיא צנועה זוכה שיוצאת ממנה בנים בעלי משנה, ולכן תשתדלו ביותר ללכת צנועות ואל תתבישו מאף אחד, כי זה הגאון שלנו שהנשים הולכות בבגדי צניעות, וכן אבקש מאד מאד אודות הפאות לא ללכת עם פאות ארכות וכו' או פאות מסלולות וכו' או פאות הנראות כשער וכו', כי זה מדרכי פריצות וצריכים ללכת בדרכי צניעות, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה ט' סי' י"א): דרך בנות ישראל שדרךן להיות מכסות ראשיהן, וכבר דברנו מזה שכל הענין של הפאה כדי לכסות את כל השערות שלא יראו את השערות בחוץ, כי שער באשה ערוה, אבל לא ללכת עם פאות ארכות או מסלולות או שאר אפנות של אי צניעות, ומאד מאד אבקש אתכן על זה, ובזכות זה יהיה לכן ילדים טובים.

נא ונא תבקשו בכל יום ממנו יתברך על עצמכן ועל בעליכן ועל הילדים שיהיו בריאים ושיהיה לכם פרנסה בשפע, כי כל דבור ודבור שהאשה מבקשת ומדברת מתקבלת בשמים.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלְקֵךְ רִס"ח בְּנַחֲלֵי קַפֵּט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶן תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

תְּקִיעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ב.) אַרְבָּעִים יוֹם קוֹדֵם
יְצִירַת הַיּוֹלֵד בַּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת בַּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי, בּוֹדְאֵי
יֵשׁ לְכָל בַּת יִשְׂרָאֵל בֶּן זוּג, אֶךְ לְצַעֲרָנוּ הַרַב בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן דּוֹר
פְּרוּץ בְּשִׁקּוּץ תַּעֲוֵב וְנֶאֱנָף וְכו', הַרְבֵּה בְּנוֹת מְאֻבּוֹת אֶת
בֶּן זוּגָן, כִּי לְמַרְבֵּה הַצַּעַר בְּדוֹר הַזֶּה הַצְּנִיעוּת יִרְדֶּה פְּלָאִים,
וּבְנוֹת עוֹשׂוֹת כָּל מַה שֶּׁבְרוּחָן וְכו', וְחַיִּים בְּאֶסוּר עִם בַּחֲוָרִים
וְכו', וּלְבִסוּף כְּשִׁחֻזְרוֹת בַּתְּשׁוּבָה וְרוּצוֹת כָּבֵר לְהִתְחַתֵּן, אֲזִי
מִתְחִיל לְלַכֵּת לָהֶם הַכֵּל קֶשֶׁה, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(אֲבוֹת פָּרָק ד') שְׂאִין לָךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה; אֶךְ הַרְבֵּה מְאֻבְדִים
אֶת הַשְּׁעָה עַל יְדֵי שְׁעוֹשִׁים שְׁטִיּוֹת וְכו', וְחַיִּים בְּחַיֵּי הַפֶּקֶר וְכו',
וְאַחַר כֶּךָ בּוֹכִים וּמְבַכִּים שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵיפֹה הֵבֵן זוּג שְׁלִי? וְמִי
יֹדֵעַ שְׁלֵא אֲבָדָה אֶת בֶּן זוּגָה וְכו', וְלִכֵּן יֵשׁ הַיּוֹם כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה
רְיוֹקוֹת, כִּי כָּל חַיֵּי הַנְּעוּרִים שְׁלָהֵן חַיּוֹ בְּהַפְקֵר וְכו', וְזֶה מַה
שֶׁמְעַכְבֵּ לָהֵן אֶת בֶּן זוּגָן, וְאִין עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת

קצ אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלְק רס"ח בְּנַחַל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַחֲוּס וּיְרַחֵם עָלֵיהֶן וַיִּמְחַל לָהֶן עַל כָּל עוֹוֹנוֹתֵיהֶן, וְכֵן יִזְכּוּ לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָן.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִצּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת כְּשֶׁאָדָם בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, וּבֵינָן מְנַחֵה לְמַעְרִיב יֵשׁ שְׁעוֹר, רְאוּי וְנִכּוֹן לְשִׁבְתָּ וּלְהִקְשִׁיב אֶת הַשְׁעוֹר, זֶה בְּכָל בֵּית הַכְּנֶסֶת, וּמְכָל שִׁכְן וְכָל שִׁכְן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּשַׁעֲהַ שְׁמֵד בְּרִים מִמֶּנּוּ, כְּדָאֵי לִישֵׁב וּלְקַבֵּל מְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ אֲגָדָה) לְפַעֲמִים בְּתַרְמִילוֹ שֶׁל עֲנִי יְכוּלִים לְמִצָּא יְהִלוֹם, וְלִכֵּן טוֹב לְקַבֵּל מְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְלֹא לְהַחְזִיק אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר גְּדוֹל מֵהַשְּׁנֵי, וּבַפֶּרֶט בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) שֶׁיֵּשׁ נִקְדַּת הַחֶבֶר וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַנִּקְדוּת מְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ז.) אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק לְמָה נִמְשְׁלוּ דְבָרֵי תוֹרָה כְּעֵץ, שְׁנֵאֲמַר (מִשְׁלֵי ג' י"ח) "עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ" לוֹמַר לָךְ מַה עֵץ קָטָן מְדַלִּיק אֶת הַגְּדוֹל, אִף תְּלַמְּדֵי חֲכָמִים קָטָנִים מְחַדְּדִים אֶת הַגְּדוֹלִים;

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלְקֵי רִס"ח בְּנַחֲלֵי קִצָּא

וְלִכְּנֵן כָּל זְמַן שְׂאָחֵד לֹא מְדַבֵּר נֶגְדַּי הַתְּבוּדוֹת נֶגְדַּי סֹדֵר
דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְכַשְׁמֵדְבַר מֵרַבְּנֵינוּ ז"ל הוּא מְצִיִּין
מְאִיפָה לְקַח אֶת זֶה, אֲזַי כְּדַאי לְקַבֵּל מִכֶּלֶם, כִּי אֵין זֶה דְּרָךְ אֶרֶץ
לְהַכְנִס בְּבֵית הַכְּנִסֵּת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנֵינוּ ז"ל וְלִשְׁבֹּת עַל הַצַּד
שְׂזָה לֹא יָפָה, וְעַדִּיף לֹא לְכוּא מְלִשְׁבֹּת בְּהַפְּגָנְתִּיּוֹת וְלֹא לְשִׁמוּעַ
שְׁעוֹר בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלֹו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל בְּשָׁלוֹם בֵּית שֶׁהַבְּעַל מְכָרַח לְהִיּוֹת וְתָרֵן, אַתְּרַת
אֶף פְּעַם לֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה
ל"א): מִפְּנֵי מַה אֵישׁ מְקַבֵּל פִּיּוֹס וְאֵין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוֹס? זֶה
מִמָּקוֹם שְׁנֹבְרָא (אֲדָמָה רַכָּה סוֹפְגַת) וְזוֹ מִמָּקוֹם שְׁנֹבְרָא (עֲצָם
קָשָׁה שֶׁל הַצֵּלַע שְׂאִינָה סוֹפְגַת). וְלִכְּנֵן יִסוּד גְּדוֹל בְּשָׁלוֹם בֵּית
שֶׁכָּל זוּג צְרִיכִים לְזָכֵר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחִלָּה לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְלוֹתֵר אַחַד לְהַשְׁנִי,
וְאִז אֶף פְּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֵּין אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם
בֵּית וְכוּ', כִּדִּי שֶׁהַשָּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שֶׁכָּל
וְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעַדִּין אֵין בֵּית

קצב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

חרשת שמִיצר שְׁכַל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכַל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל פֶּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׁמֵת־פְּלָלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֵתָהּ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאַנּוֹשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֲז עַל דַּעַת וְשְׁכַל, כִּי כֶף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קְנִיַת מָה חֲסֻרָתָּ, דַּעַת חֲסֻרָתָּ מָה קְנִיַתָּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ עַל דַּעַת וְשְׁכַל, אֲשֶׁר הַשְׁכַּל הַיְבֵשׁ אוֹמְרָת שְׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְאֲז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית, וְעַקֵּר הוֹתֵרְנוֹת מְכָרַח לְהַתְחִיל מִהַבְעֵל, כֶּף מְצִיאוֹת הַחַיִּים, וּמִי שְׁיִקְבַּל אֶת זֶה יִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית נִפְלָא, וּמִי שְׁיִתְלוּצֵץ מִזֶּה אֲז יֵאֱכַל אֶת זֶה בְּגִדּוֹל, וְלִכֵּן אִם אֵתָהּ רוּצָה שְׁלוֹם בֵּית, רְאֵה לְפִיִּס אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתוֹרִיד אֶת הַגְּאוּהַ הַסְרוּחָה שְׁלֶךְ וְכוּ', וְאֵל תִּצְיִק לְאֲשֶׁתְּךָ בְּמַלִּים דּוֹקְרָנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי יֵשׁ אֲצֵל גְּבָרִים טַבַּע רַע שְׁמְכָרְחִים לְהַשְׁפִּיל אֶת הָאִשָּׁה, וְלְהִרְאוֹת שְׁהֵם הַבְעֵל הַבֵּית בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת שְׁפָחָה וְכוּ', וְכָל פְּקוּדָה שְׁהוּא נוֹתֵן הִיא מְכָרְחַת לְבַצֵּעַ וְכוּ', וְכֶף לֹא יְכוּלִים לְחִיּוֹת בְּיַחַד, וְכֶף אִי אֲפֶשֶׁר לְבָנוֹת בֵּית עַל בְּסִיס אֵיתָן וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁכַל וְהוּא יוֹדַע אֵיךְ לוֹתֵר בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהוּא בַעַל אֶהוּב וְכוּ', וְלֹא מִפְקֵד שְׁנוֹתָן פְּקוּדוֹת וּמְצַפֶּה שְׁהָאִשָּׁה תְּבַצֵּעַ אֶת הַפְּקוּדוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', בְּנִשְׁוֹאִין זֶה לֹא הוֹלֵךְ כְּכָה, אִם רוּצִים בֵּית חֲזוֹק, אֲזִי צְרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַבְעֵל צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַחֲכָם וְלֹא הַצּוֹדֵק.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת יִתֵּן גַּם לֶךְ דַּעַת.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל קֶצֶג

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְצִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹת, וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כֹּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרָנְסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכּוֹנֵה פִי אָמַר זֹאת לְעַנְיֵן הַנְּהַגַת הַבַּיִת בְּפְרָנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאָר צְרִיכֵי הַבַּיִת שְׁעַל פִּי רַב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מְלַבּוֹשׁ פָּשוּט, וַיֵּשׁ שְׂחָסֵר לָהֶם מְלַבּוֹשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׂצָרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבַלִּי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (ערויבין י"ג:) לְמִלְאוֹת הַחֶסֶר וְתַכְּף וּמִיד. רַק צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דְּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שְׂיִהְיֶה דוֹקָא תַכְּף, הָיָה צָרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב עַד שְׂיִהְיֶה מְכַרְחַח לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאָנוּ יוֹדְעִים עַנְיֵן הַנוֹסְעִים שְׂהֵם מְכַרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שְׂהֵם תְּמִיד בְּעַלֵּי חוֹבוֹת, וְעַנְיֵן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. פִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֶפְלוֹ בְּעַלֵּי בָתִּים וְעֲשִׁירִים גְּדוֹלִים, מְכַל שְׂכָן מְקַבְּלִים אֶפְלוֹ

קצד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל ידחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דוחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבני ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחננוני או לאחרים. כי בכל ענני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו".

ולכן אשרי האדם שזוכה לצית את רבנו ז"ל, ויש טבע רע הן אצל הגברים והן אצל הנשים, קודם לווים כסף וכו', ואחר כך שוברים את הראש מאיפה לשלם, אבל זה לא הולך ככה, צריכים מאד מאד לשמר לא לעשות חובות, כדאי להיות בעל חוב לעצמו מלהיות בעל חוב לאחרים, אם אין כסף אזי לא קונים וכו', ואז זוכים לשלות הנפש וחיים בשקט וברגע.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה לקים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, ואז נזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ט' בסלו ה'תשע"ה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל קֶצֶה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם מְדַלֵּק אֵשׁ וּמִבְעִיר אֶת הַבַּיִת בְּאֵשׁ, וּכְשֶׁרוּאָה
שֶׁהַבַּיִת הוֹלֵךְ לְהִשָּׁרֵף הוּא מִתְחִיל לְצַעֵק הַצִּילוּ הַצִּילוּ וְכו',
וְכו', צְרִיכִים לֵהִיוֹת חֶכֶם וְלֹא צוֹדֵק, וְאֶסוּר לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה
בְּאִכְזָרִיּוֹת וְכו', וְאִזּוּ אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת לְהִתְגַּרֵּשׁ,
בְּחַיִּים יֵשׁ כֻּלָּל גְּדוּל - חַיָּה וְתַן לַחַיּוֹת, יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁהֵם פְּשוּט
אִכְזָרִים, וּמִתְאִכְזָרִים נֶגְדַּ נְשׁוֹתֵיהֶם בְּאֵלִימוּת מִלּוּלִית וְכו',
וְעוֹשִׂים עֲלֵיהֶן בְּקִרְתָּ עַל כָּל דְּבַר קָטָן וְכו', וְנוֹתְנִים פְּקֻדוֹת כְּמוֹ
קֶצֶין בְּצִבָּא וְכו', וְחוֹשְׁבִים שֶׁבְּדֶרֶךְ זֶה יוּכְלוּ לְהַחְזִיק בֵּית, אֲבָל
בְּאֵמֶת זֶה טְעוֹת חֲמוּרָה מְאֹד מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁחוֹת הַר"ן
סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים
הֵם סוּבְלִים צָעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדֵיהֶם, צָעַר
הָעֵבוֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֹבֶם
וְצָעָרִים וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו'
וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי
דְּתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתֵּהִיּוּ עֲשִׁירִים],
וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג). 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן
הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). אֵיתְתֵּךְ גּוֹצָא גָּחִין וְתִלְחוּשׁ
לָהּ, וּפְרַשׁ רַש"י אֵיתְתֵּךְ גּוֹצָא - אִשְׁתֵּךְ קִטְנָה כְּפַף עֲצָמְךָ וְשִׁמְעַ
דְּבַרְיָה;

קצו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

הרי שלך לפניך שאדם צריך תמיד לשמוע מה שאשתו יש לה לומר, ואם היא אשה נמוכה אומרים חכמינו הקדושים תתכופף אליה ותשמע מה שיש לה לומר, ואז אם תלך בצורה כזו אזי אף פעם היא לא תהיה מורדת וכו', ולכן אתה מכרח לשנות את הנהגתך לגמרי, ואם אתה רוצה שיהיה לך שלום בית אמתי, אתה מכרח לכבד את אשתך, ולא להיות אלים וכו', ואף שיהיה לך כל מיני תרוצים שהיא חיבת וכו', עם כל זאת כך לא יכולים להנהיג בית, אדם צריך להיות פקח וחכם ולא צודק.

לדעתי תותר על הכל, ותעשו שלום בית, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תר.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ט' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות כשפותחים בית הכנסת על שם רבנו ז"ל, שזה היה רצונו של מוהרנ"ת ז"ל, שבכל עיר ועיר יהיה בית הכנסת על שם רבנו ז"ל, ולדבר ממנו ז"ל ומעצותיו הקדושים לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִצוֹ

אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שָׁזָה הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּנָן כָּל מָה שְׂאֵתֶם רַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּדִי לְהַרְחִיב פְּעֻלוֹת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל יִקְבַּל בְּבִרְכָּה, וְיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת, רַק הָעֶקֶר לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד שָׁזָה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֹּל, כִּי בַּבַּיִת הַכְּנֻסֶת שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל אִם אוֹחֲזִים אֶת עֲצַמְנוּ בְּיַחַד, עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֵׁם, וְיִדּוּעַ אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שְׁנִחְזִיק אֶת עֲצַמְנוּ בְּיַחַד, וְאָמַר (ת"י מוהר"ן סימן קפ"ז) קוֹדֵם שְׂיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלֵּק שֵׁם לְעֵילָא וְלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵת שְׂיִצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוֹר שֶׁהָיוּ שֵׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלִהְיוֹת לְיַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן ;

רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׂרָצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנִחְזִיק אֶת עֲצַמְנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזָק שְׁנִחְזִיק אֶת עֲצַמְנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ שְׂרָאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ הַיְקָרִים שֶׁהִחְזִיקוּ אֶת עֲצַמְנוּ בְּיַחַד, וְתָמִיד דְּבָרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְלִכְּנָן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכוּלְתְּכֶם לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזָק, וּבִפְרָט שְׁכָל אַחַד יִשְׁתַּתַּף בְּהוֹצָאוֹת שֶׁל הַחֲזָקָה הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, וְאִם אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּאִפְסָן מְסוּדָר מָה טוֹב וּמָה נָעִים.

זָכְרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת בַּיִת הַכְּנֻסֶת שְׁנִקְרָא עַל שְׁמוֹ (ת"י מוהר"ן סימן של"א) וּכְשֶׁהָיָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ בַּיִת הַכְּנֻסֶת בְּעִיר נַעְמְרוֹב עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ

קצח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ז"ל שהתפללו ביחד וכו', ואחר כך נתבטל, אמר מי יודע מה היה אם היה מתקים דבר המניין שלכם? המניין שלכם היה בוקע רקיעים, גם פעם אחת היה רבי נפתלי ז"ל מנגן איזה מזמור בבית המדרש בלילה עם עוד אנשים מאנשי שלומנו, ורבנו ז"ל שכב כבר על מטתו וקם רבנו ז"ל ממטתו ונכנס אליהם לשמוע את נגינתם. ואחר כך אמר להם תדעו שהנגינה שלכם הייתה בוקעת רקיעים וכו', תוכלו לשער עצמכם אשר כבר שכבתי על מטתי, והנגינה שלכם משכה אותי ממטתי להכנס אליכם וכו'; עיין שם.

רואים מכל זה את גדל המעלה שאנשי שלומנו חסידי ברסלב בכל עיר ועיר איך שצריכים לעשות לעצמם בית הכנסת על שם רבנו ז"ל, וגורמים נחת רוח גדול לרבנו ז"ל, ומה גם שייכולים שמה להתפלל על פי הנסח שלנו, ולדבר את הדבורים של רבנו ז"ל, ולהתחזק יחד, ולרקוד ביחד אחר כל תפלה ותפלה כנהוג אצל אנשי שלומנו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנוזקה לעשות רצון רבנו ז"ל בשלמות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ט' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל קִצֵּט

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת כְּשֶׁאַדָּם מִתְחַתֵּן הוא חוֹתֵם בַּכְּתָבָה שֶׁהוא יִפְרִיֵס אֶת אִשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּכְּתָבָה "וְאָנָּה אֶפְלַח וְאוֹקִיר וְאִיזוֹן וְאַפְרָנִס יִתִּיכִי כְּהִלְכוֹת גּוֹבְרִין יְהוּדָאִין פְּלַחִין וּמוֹקְרִין וְזִנִּין וּמִפְרָנִסִין לְנִשְׁיָהוֹן בְּקוֹשְׁטָא", הַבְּעַל מְחַיֵּב לְפָרְנֵס אֶת הַבֵּית, וְלֹא לְהִשְׁעֵן עַל עֲבוּדַת הָאִשָּׁה, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים ג'): הַמְצַפֶּה לְשָׁכַר אִשְׁתּוֹ אֵינוֹ רוֹאֶה סִימָן בְּרָכָה לְעוֹלָם; מִהִיכָא תִּיתִי אִם הָאִשָּׁה רוֹצָה לְעוֹד בְּפָרְנֵסָה מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אָבֵל אֲסוּר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה שֶׁהיא תֵּלֵךְ לְעֵבוֹד, וּבִפְרֵט כְּשֵׁיִשׁ יְלָדִים, וְיִדוּעַ מָה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּק"א) שֶׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרָנֵסָה, אֵף עַל פִּי שֶׁבִטָּחוֹן גַּם בֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי בֶן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁיִשׁ לוֹ מֵעֵמֶד פְּרָנֵסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבִּטָּחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מֵעֵמֶד פְּרָנֵסָה יִיְהִיָּה לוֹ בִּלְבוּל הַדַּעַת מִהַפְּרָנֵסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פֶּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבִּטָּחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרָת וְהַתְחַזְּקוֹת אַחַר בְּשָׂאָר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם; וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ב') יִפֶּה תִּלְמוּד תוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיְגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן.

בְּעִנְיָן לְלַמֵּד לַהֲיוֹת סוֹפֵר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרוּבִין י"ג) שֶׁסֹּפֵר רַבִּי מְאִיר כְּשֶׁבָּאתִי אֶצֶל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר לִי בְּנֵי מָה מְלַאכְתְּךָ? אָמַרְתִּי לוֹ לְבַלֵּר אָנִי, אָמַר לִי בְּנֵי הָיִי זֶהִיר בְּמְלַאכְתְּךָ שְׁמְלַאכְתְּךָ מְלַאכְתְּ שְׁמִים

ר אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

היא, שְׁמָא אַתָּה מַחְסֵר אוֹת אַחַת אוּ מֵיִתֵּר אוֹת אַחַת נִמְצְאָתָּ מִחֲרִיב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁאֲמָנוֹת הַסּוֹפְרוֹת, זֶה מְלֹאכָה קְדוֹשָׁה מְאֹד מְאֹד, וּבּוֹדָאי צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת זֶה אֲצֵל מְלַמֵּד סוֹפְרוֹת מִמְּחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּמְצָא פְּרֻנְסָה טוֹבָה וּתַחֲלֵק אֶת זְמַנְךָ הֵן עֲבוּר פְּרֻנְסַת בֵּיתְךָ, וְהֵן בְּלִמּוּד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְעַם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיהֶם, הֵן לְעִבוּד וְהֵן לְעֵסֶק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ר.ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלֹו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבִיִּתֵּר עַז לְהַמְשִׁיךְ בַּתְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה אִתְּךָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁתִּזְכִּי לְמַצָּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלִחַץ וְלֹא לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים פְּזִיזִים לְתַפְסֵ אֶת כָּל הַבָּא וְכוּ', כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וּבִפְרָט בְּעַנְיַן מְצִיאַת הַזִּוּוּג צָרִיכִים הָרַבָּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחָל רַא

הוא, וְאֵז תִּרְאֵי שְׂבֵא יְבוֹא יִשְׁעֲתָךְ, וְתִזְכִּי לְהִתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

רְאֵי לֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת אֲפֹלוּ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכִּי לְמִצָּא בֶן זִוְגִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכֵּנִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי מוֹכֵנָה כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֵךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִיבִים וְהָרַעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זִוְגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֵת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנַי זְהַר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחִזְרָ בְּתִשׁוּבָה, חִזְרָ וְיַהֲיִבְנָא לֵיהּ בֵּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׂבָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַגְרֵם לָךְ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאַזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעֲמִימִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּרֹדָי שְׁמוֹת שְׁנִמְצָאִים בְּתַנ"ךְ אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים לְיִלְדִים, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּרִיּוּיִים לְיִלְדִים שְׂאִין לִזֶּה שׁוֹם עֶרְךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזָהִיר מְאֹד לֹא לְתַת לְיִלְדִים שְׁלוֹ שְׁמוֹת הַמְצוּצִים מִן הָאֲצָבַע, אֲלֵא שְׁמוֹת אַחַר צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּת, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמְזַל הַיִּלְדִים, לִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנ"כִי, כְּמוֹכָא מֵה צְדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶעֲנֶסֶק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר), שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גֹזֵר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיְהִי כֶּךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן וְעַתָּה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד שֶׁיְהִי כְּכֹר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שֶׁיְהִי גַם כֵּן צְדִיק מִחֲמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֶלְיוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֲחוֹתְךָ תִּשְׂאָר עִם הַשֵּׁם מְרִים אֲבִיגַיִל וַיִּשְׁתַּנֶּה מִזֶּלָּה לְטוֹבָה, רַק לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל רג

עֲצוּמָה, וְצָרִיכִים לְדַעַת שְׁאֵם הִיא נְשׂוּאָה כָּבֵד, אַזִּי צָרִיכִים
לְשִׁנוֹת אֶת הַפְּתוּבָה עִם הַשְּׁמוֹת הַחֲדָשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) תִּקְוֹן שֶׁל
הִרְהוּרֵי זְנוּת שְׂבָא לְאָדָם, שֵׁיֵאמֶר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הִרְי"ה אֶלְקִינּוּ
הִרְי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וּכְשֶׁאָדָם
מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאֵלוֹ הַפְּסוּקִים, שְׂכֹלֵל אֶת
נִשְׁמָתוֹ בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יְהוָה, וּמִפְּרִישׁ אֶת נִשְׁמָתוֹ מִנִּשְׁמַת
עַרְב רֵב, עַל יְדֵי זֶה בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ הַקְּלָפָה שֶׁל תַּאֲוֹת נְאוּף וְכו',
וְכֹל זֶה פְּשִׁישׁ לוֹ לְאָדָם הִרְהוּר בְּאֶקְרָאֵי בְּעֵלְמָא, אַזִּי דִּי לוֹ
בְּאִמְרֵת שְׁתֵּי פְּסוּקִים הָאֵלוֹ, אֲבָל אִם הוּא חָס וְשְׁלוֹם רְגִיל
בְּהִרְהוּר שֶׁל הַתַּאֲוָה הַכְּלִילִית תַּאֲוֹת נְאוּף רַחֲמָנָא לִיְצִלְךָ, וְאִינוּ
יְכוּל לְהַפְּרֵד מִמֶּנָּה, אַזִּי צָרִיךְ גַּם לְהוֹרִיד דְּמַעוֹת בְּשַׁעַת קִבְלַת
עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

וְהֵאָרִיךְ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּזֶה (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע הַלְכָה ד')
שְׁעַקֵר כּוֹנֵן רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה לְהַתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,

רד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שְׁזָה סוּד שְׁתֵּי הַפְּסוּקִים הָאֵלּוּ שְׁמַע וּבְרוּךְ שֵׁם, כִּי אִם אָדָם מִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה יִקְרַר אֶת יִצְרוֹ הַבּוֹעֵר בּוֹ בְּתַאֲוֹת נְאוּף וְכוּ', כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם חֲזֵק בְּאִמּוּנָה אֲזִי זֶה בְּעַצְמוֹ יִקְרַר לוֹ אֶת תְּבַעֲרַת הַמְדוּרָה שֶׁל נְאוּף הַבּוֹעֵר בּוֹ כִּתְנוּר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וְלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲסוּס וִירַחֵם עָלָיו וַיִּוְצִיא אוֹתוֹ מִתַּאֲוֹת נְאוּף הַבּוֹעֵר בּוֹ, וּבְכָל פַּעַם בָּעֵת שְׂיִתְפַּלֵּל עַל זֶה יִזְכִּיר בְּאִמְצַע תְּפִלָּתוֹ אֶת שְׁנֵי הַפְּסוּקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְזֶה יוֹעִיל לוֹ בְּוַדָּאִי.

וּכְבָר כְּתַב הַרְמַב"ם (פֶּרֶק כ"ב מֵהַלְכוֹת אֲסוּרֵי בִיאָה הַלָּכָה כ"א) וְלֹא יֵשֵׁב בְּלֹא אִשָּׁה שְׂמַנְהֵג זֶה גּוֹרֵם לְטַהֲרָה יִתְרָה גְּדוּלָה מְכֹל זֹאת אָמְרוּ יִפְנֶה עַצְמוֹ וּמַחְשִׁבָתוֹ לְדַבְרֵי תוֹרָה וַיִּרְחִיב דַּעְתּוֹ בְּחֻכְמָה שְׂאִין מַחְשֶׁבֶת עֲרִיוֹת מִתְגַּבְּרַת אֲלֵא בְּלֵב פְּנוּי מִן הַחֻכְמָה, וּבְחֻכְמָה הוּא אוֹמֵר (מְשַׁלֵּי ה' י"ט) "אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלַת חֵן וַדְּיָה יְרוּךְ בְּכָל עֵת בְּאַהֲבַתָּה תִשְׁגָּה תְּמִיד".

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמַּאֲמָר בְּלֻקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו, וְלוֹמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מְלֻקוּטֵי תְּפִלוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ לְקַרֵּר אֶת תְּבַעֲרַת הַמְדוּרָה שְׂבוֹעֵר בָּךְ בְּנְאוּף וְתִזְכֶּה לְאִמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹכְכָת, וַיֵּאִיר בָּךְ מְלָךְ הַכְּבוֹד בְּעַצְמוֹ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָדָם מִבְּקֵשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְכֶּה לְמִצָּא
יְהוָה וְכוּ', וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָנָה אֶת תְּפִלָּתוֹ וּמִצָּא
יְהוָה, וּלְשִׁמְחָתוֹ אֵין גְּבוּל וְכוּ', וְאַף עַל פִּי כֵן הוּא מִתְחִיל
לְתַמָּה הָאֵם הַיְהוָה הַזֶּה זֶה שְׁלִי? וְזֶה טוֹב בְּשִׁבְלִי? כִּמוֹ כֵן
אֲתָה זְכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבִקְשָׁתְךָ עַל זְווג, וְהִנֵּה
כְּכֹר מִצָּאֲתָ אֶת הַבַּת זְווג שְׁלֶךְ, וְעַכְשָׁו אֲתָה מִסְתַּפֵּק אִם זֶה שְׁלֶךְ
אוֹ לֹא? אִיפֹה הַשְּׂכָל וְהַדַּעַת שְׁלֶךְ? וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְגַמֵּר בְּסִימָן
טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְכַנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל.

בְּעִנְיַן כָּלֵב שֶׁהִיא רוֹצֶה לְגַדֵּל וְכוּ', כְּדַאי לֹאט לֹאט
לְהַסְבִּיר לָהּ אֲשֶׁר עַל כָּלֵב שׁוֹרָה רוּחַ הַטְּמְאָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן צ"ב) מִי שֶׁמְגַדֵּל כָּלֵב מְעוֹרֵר דִּין;
וְלִכֵּן אֶצְלָנוּ לֹא נוֹהֲגִים בְּכֻלָּל לְגַדֵּל כָּלֵב כִּי זֶה מְשַׁרֵּה טְמְאָה
בְּבֵית, וּבִפְרָט מִי שֶׁאוֹחֵז אוֹתוֹ. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת
סג) כָּל הַמְּגַדֵּל כָּלֵב רַע בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מוֹנֵעַ חֶסֶד מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ.
וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְגַדֵּל כָּלֵב בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.
וְאִפִּילוֹ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ כָּלֵב וְאִינוּ מְצִיתָ, צָרִיךְ שְׂיִזְכֹּר מֵה שֶׁאָמְרוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא קָמָא ע"ט): לֹא יִגְדֵל אָדָם אֶת הַכָּלֵב אֲלֵא

רו אָשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֲל

אם כן היזה קשור בשלשלת, כי כלב הוא דבר המזיק ולא פעם אחת קרה שכלב נשף את הזולת וכמוכן שבעל הבית הוא החיב בזה, וכן לא פעם אחת קרה שהכלב נשף את בעל הבית בעצמו, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן מ"ב) חצוף שבחיות זה הכלב, ולכן אשרי מי שמרחק מביתו כלב.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתזכה להתארים ותכף ומיד אחר כך להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ועליך לדעת אשר בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום בכל שעה ובכל רגע ממש, כפי פגעי ומקרי הזמן שעוברים על כל אחד ואחד, ותהלה לאל רבנו ז"ל נתן לנו כחות עצמים איך לעבור את זה העולם העובר, ולהחזיק מעמד מכל מה שעובר על כל אחד ואחד, ורבנו ז"ל הוא הצדיק שבדור הזה שעליו בקש משה רבנו מהקדוש ברוך הוא (במדבר כ"ז ט"ז) "יפקוד הוי"ה אלקי הרוחות לכל בשור איש על העדה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ"א סימן ט"ו) שאתה מכיר רוח

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנַּחַל רו

כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל בְּרִיָּה וּתְמִנָּה אָדָם שִׁידַע לְהֵלֵךְ עִם כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵהֶם לְפִי דַעְתּוֹ;

כִּי רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ לּוֹ דְבוּרִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְיִכּוּל לְחַזֵּק
הֵן אֵת הַכִּי יְרוּדִים וְנִמְוָכִים וְנִפְּוֹלִים וְכוּ', וְהֵן הַכִּי גְּדוּלִים
בְּמַעֲלָה נִפְּלָאָה וְכוּ', כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן ז') שְׁנִקְדַּת הַצְּדִיק שֶׁיִּכּוּל לְלַמֵּד עִם הַדְּרִי מַעֲלָה, וְעִם הַדְּרִי
מִטָּה, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ שֶׁקָּרַבְנוּ אֶל צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, וְעָלֵינוּ לְמַסֵּר
אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שְׁאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ר"ט)
שְׁכָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחוּד. כִּי אִם "אֶת
אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרַש"י שְׁפָרַשׁ
וְאֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה, נֶאֱפָר עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, וְהַבֵּן). וְכַמּוֹהֵם פְּעָמִים דְּבַרְנוּ
עִמּוֹ מֵעַנִּין זֶה וְרִמּוֹז לָנוּ בְּדְבָרָיו לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל
מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפִירוּשׁ: גַּם
לְבָנֵיכֶם תּוֹדִיעוּ אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנִּפְּלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת
וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז זֶה הַפְּסוּק
בְּהַתְּלֵהבוֹת גְּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֵיךָ
וְלְבָנֵי בְּנֵיךָ" (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵייעָרַע קִינְדַּעַר זֹאֵלֵט אִיר
מוֹדִיעַ זֵיין וּוּאָס דָּא הָאֵט זִיךְ גִּיטֶאן) וְאָמַר בְּרַתָּת וְזִיע
בְּהַתְּלֵהבוֹת נוֹרָא "וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֵיךָ וְלְבָנֵי בְּנֵיךָ".

מָה אוֹמֵר לָךְ, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְזִכּוֹת
לְאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי גְּדוֹל בְּדוֹרוֹת
אֵלוּ, כָּל אֶחָד מִחֲפֵשׁ נִסְתָּרוֹת וְכוּ', מִדְּרָגוֹת וְהַשְּׁגוֹת וְכוּ', אֲבָל

רח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

מפשוטן של אמונה כלם רחוקים, ולכן אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"א) אצל העולם אמונה הוא דבר קטן ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד. ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל. רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הכשרים מאמינים ;

והרבה לדבר עמנו רבנו ז"ל בענין אמונה פשוטה שאדם ירגיש שהקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, אשר זה תלוי בזה, כפי שאדם מתחזק באמונה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, כמו כן הוא מדבר תמיד אליו יתברך, וזה שלמות אמונה, וכל זמן שאדם לא מדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש עם רעהו, סימן שאמונתו פגומה מאד, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיהו), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מיעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפול ברעה; וזה עובר על כל אחד ואחד, ולכן סובלים מה שסובלים, כי בלי אמונה החיים אינם חיים כלל,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רַט

אָבֵל לְזִכּוֹת לְאַמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק קוֹדֵם בְּאַמוֹנַת חֻמְרִים בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ב) עַל יְדֵי אַמוֹנַת חֻמְרִים שְׁמַאֲמִין שְׁכָל דְּבִרְיָהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פְּשוּט, וַיֵּשׁ בְּזֵה רִזִּין וְסוּדוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְלַבִּישִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה עִם לְבוּשֵׁין נְהוּרִין; וּכְכֹל שֵׁישׁ לְאָדָם אַמוֹנַת חֻמְרִים כֵּן הוּא רוֹאֵה נְסִים נְגָלִים עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַצְּלָחָה סִימָן י"ט) עַל יְדֵי אַמוֹנַת חֻמְרִים בְּאֵ הַצְּלָחָה; וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ק"ל) עַל יְדֵי אַמוֹנַת צְדִיקִים נִמְתָּק הַדִּין, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לוֹ אַמוֹנַת חֻמְרִים, שַׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יָבוֹא לְאַמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמַאֲמָרֵם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֹּאמְרוּ בְּהַרְיָה וּבְמִשְׁחָה עֲבָדוּ" אִם בְּמִשְׁחָה הָאֵמִינוּ קַל וְחִמֵּר בְּהַרְיָה? בָּא זֶה לְלַמֵּדָךְ שְׁכָל מִי שְׁמַאֲמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָר כְּאֵלוֹ מַאֲמִין בְּמַאֲמַר מִי שְׁאָמַר וְהִזְיָה הַעוֹלָם;

וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אַמוֹנַת חֻמְרִים סִימָן שְׁאֵין לוֹ גַּם אַמוֹנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַסְמִיךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מֵאֵדָם שֵׁישׁ לוֹ אַמוֹנַת חֻמְרִים, וְלִכֵּן הַקִּים אֶת שְׁלוּחָיו שֶׁהֵם מִתְלוֹצְצִים מִיֵּרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) לְפִי הַכְּבוֹד שְׁמֻכְבֵּד אֶת יֵרְאֵי הַשֵּׁם, כֵּן יֵדַע שֵׁישׁ לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם וּמְכַבֵּד כְּבִיכּוֹל אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְפֹּךְ כְּפִי שְׁאָדָם מְזַלְזֵל בִּירְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, סִימָן שְׁכְּבִיכּוֹל מְזַלְזֵל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה תְּלוּי בְּזֵה, כְּפִי שְׁאָדָם חֻזַּק בְּאַמוֹנַת חֻמְרִים, כֵּן הוּא חֻזַּק בְּאַמוֹנָה בּוֹ

רי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

יתברך, ולכן תראה איך שהסמ"ך מ"ם אורב על בני אדם לעשות הכל רק לא ללמד גמרא שהוא תורה שבעל פה שזה בכלל אמונת חכמים, כי אין עוד דבר ששורף את כל הקלפות שברא מחמת עוונותיו כמו למוד גמרא, וזה בונה לאדם את האמונת חכמים שלו, ולכן הסמ"ך מ"ם מאד מפקד מלמוד גמרא, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני כלוה נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם ילה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

וטוב מאד לעשות לעצמו שעור בגמרא ללמד בגירסא מהתחלת ברכות וכו', וכשיסים יתחיל מסכת שבת וכו', וכשיסים יתחיל מסכת ערובין וכו', וכך ילמד בגירסא כל הש"ס כלו, שזה שורף את כל הקלפות שברא מחמת עוונותיו המרבים, כי אין לתאר ואין לשער את מעלת האדם שלומד גמרא אפלו בגירסא, כמאמר ז"ל (עבודה זרה י"ט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו (חדושי אגדות), וכן החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים), הינו שאמירת אותיות

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנֶחֱל רִיא

הַתּוֹרָה תּוֹכַח אֶת נַשְׁמָתוֹ, וּבּוֹדֵאֵי מַה שְּׂאֲדָם לְמַד בְּזֶה הָעוֹלָם מְזַכְּרִים לוֹ אַחַר כֵּךְ בְּשָׂמִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּטֵי תוֹרָה עֲקָב), וּבְדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) שְׁלַעֲתִיד מְזַכְּרִין אֶת הָאָדָם כָּל מַה שְּׁלָמַד אָף אִם שָׁכַח, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבֶת ק"ו): גְּמָרָא גָּמַר זְמוּרְתָא תְּהֵא; וּפְרָשׁוּ צְדִיקִים "גְּמָרָא גָּמַר", אִם אֶתָּה תִּלְמַד גְּמָרָא, אֲזִי "זְמוּרְתָא תְּהֵא" מְלִשׁוֹן אֲזַמַּר כָּל עֲרִיצִים וְלִהְכָרִית אֶת כָּל הַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה שְׂזָה נַשְׁמַת הָאָדָם, אִם אָדָם לּוֹמֵד הַרְבֵּה גְּמָרָא, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְכָרִית מִמֶּנּוּ אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שְׂפָרָא מִחַמַּת עֲוֹנוֹתָיו.

וְכֵן מוּבָא (תּוֹסֵפְתָא פָּרָה פָּרָק ט"ז) רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר זְמַר בְּהַ תְּדִירָא זְמַר; אֶפְלוּ שְׁלוֹמֵד אֶת הַגְּמָרָא בְּחֵינַת זְמַר וְכוּ', זֶה מְזַמֵּר וּמְכָרִית מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּבִים אוֹתוֹ עַד שְׂזוֹכָה לְהַטְהָרַת הַמַּחַ, וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּתְחִיל לְגַרְסַּ ש"ס כְּסֻדְרָן וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם

תְּרִז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵ וּיְשִׁלַּח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מְאֵד מְאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק מְעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת,

רבי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

וזוה מה שאנחנו מקבלים מרבנו ז"ל שהוא הצדיק שבדור הזה, שנשלח ממנו יתברך, צדיק נורא ונפלא כמו רבנו ז"ל שיוכל לחזק את כל הירודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם ובמדותיהם הרעים וכו', ולכן את צריכה מאד מאד לשמח שאת זוכה לדעת מרבי אמת כזה, וגם זכית להיות כבר אצל ציונו הקדוש באומן, שבזה ראוי לך לשמח כל יום ויום, כי הזכות הזה לדעת מרבנו ז"ל אין לתאר ואין לשער כלל, כי עם ההקדמות הנוראות שקבלנו מרבנו ז"ל אנחנו יכולים לעבור את זה העולם בקלות וכו', כי רבנו ז"ל מחדיר בנו את הענין של שיחה בינו לבין קונו, שכל מה שעובר עלינו שנוכל לדבר אליו יתברך, ולספר לו את הכל, ועל ידי זה כל העוונות שנחקקו על עצמותינו יוצאים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם חקוקה על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם;

והצדיק האמת הוא אשר מגלה לנו את העצה הזו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובכשיטות גמור בלי שום חכמות כלל, שבזה אנחנו מכניעים את עמל"ק שעולה כמספר ספ"ק, כי כל הספקות שיש באמונה בא רק מקלפת עמלק שאומר לאדם (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", ומשה רבנו שהוא הצדיק האמת לוחם נגד קלפת עמל"ק שמכניס ספ"ק באדם, ומגלה לו שתמיד יסתכל רק כלפי שמים, הינו

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רִיג

כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו שִׁיבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת י"ז) "וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יְדוֹ וְגִבֹר יִשְׂרָאֵל וְכֹאֲשֶׁר יִנִּיחַ יְדוֹ וְגִבֹר עֲמֶלֶק", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה כ"ט.) וְכִי יָדְיוֹ שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מְלַחְמָה אוֹ שׁוֹבְרוֹת מְלַחְמָה, אֵלֹא לֹמֵר לָךְ כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְסַתְּכְלִין כָּל־פִּי מֵעֵלָה וּמִשְׁעַבְדִּין אֶת לֶבָם לְאֲבֵיהֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם הָיוּ מִתְגַּבְּרִים וְאִם לֹא הָיוּ נוֹפְלִים;

וּמִבְּאֵר בְּדִבְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') שֶׁהַצְּדִיק מְרַמֵּז רְמִזִּים לְאָדָם שָׂאִין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן הוּא מְגַבִּיחַ אֶת יָדָיו כָּל־פִּי מֵעֵלָה לְהוֹרוֹת שָׂאִין לָנוּ אֶל מִי לְהַסְתַּכֵּל אֵלֹא עַל אֲבִינוֹ שֶׁבְּשָׁמַיִם כִּי רַק הוּא יָכוֹל לְעֹזֵר לָנוּ, וְאִם אָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי נִשְׁפַּע עָלָיו שֶׁפַּע בְּפִרְנֶסָה, וְהַפְּרִנְסָה אֲצִלוֹ מִמֶּשׁ כְּמוֹ הַמֶּן, וְזוֹכָה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַפְּרֻטִי שְׁלוֹ שְׁזָה גְלוּת מְצָרִים שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קט"ז): בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמְּצָרִים, כִּי בְּאֵמַת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל נִמְצָא בְּגְלוּת שְׁלוֹ, שְׁזָה הַמְּצָר יֵם שְׁלוֹ, שֶׁהַמַּחֲזִין שְׁלוֹ מְצַמְצָמִים, אֲבָל עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמַת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְצֵאת מִמְּצָרִים, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה מְזַכְּרִים בְּכָל יוֹם בְּקִרְיַאת שְׁמַע שֶׁהִיא אֲמוּנַת הַיַּחֲוֹד יְצִיאַת מְצָרִים, לְהוֹרוֹת כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה אֲשֶׁר אִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל־וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ מְכַנְיָעִים אֶת קְלַפַּת עֲמֶלֶק וְכֵן זוֹכִים לְצֵאת מִמְּצָרִים מֵהַגְּלוּת הַפְּרֻטִי שְׁלוֹ.

ריד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ולכן אני מאד מבקש אותך בכל בקר כשאת קמה תרגילי את עצמך לומר ברכת השחר וקריאת שמע וכו', ויותר מזה את לא צריכה, וכן לפני שאת הולכת לישון תקראי קריאת שמע שעל המטה, וזה ישמר אותך מכל רע.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשרי לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש דבור מרבנו ז"ל שאמר 'אין זה חכמה לשבר בני אדם, אלא החכמה היא לבנות בני אדם', ולכן אין בזה חכמה להכניס את עם ישראל בפחדים יתרים וכו', כאלו מי יודע מה יהיה? החכמה היא לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, ולקרנם אליו יתברך, ועל זה נשלח רבנו ז"ל בדורותינו אלו לחזק ולעודד ולשמח את כלל נשמות ישראל, ולכן אסור להשבר משום דבר, ומכל שכן וכל שכן לא להיות מהנביאים שרק מנבאים שחור וכו' וכו', עם ישראל עברו כבר אלפים

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל רטו

שנה בגלות, ואנחנו מוכנים בכל יום ובכל שעה ובכל רגע להגאל גאלת עולם.

ולכן עלינו להכין את עצמנו נפשית לקראת הגאולה, וזה זוכים על ידי אהבת ישראל שצריכים להתחזק בזה ביותר שאת וביתר עז, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא ט:): מקדש ראשון מפני מה חרב, מפני שלשה דברים שהיו בו עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים; אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב, מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עברות עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים;

והצרה הכי גדולה שעדין השנאת חנם מרקדת בינן וכו', ולכן עלינו לעבוד הרבה על קרוב עם ישראל אל הקדוש ברוך הוא, ולחפש ולבקש ולמצא את הטוב של כל בר ישראל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שצריכים לדון את כלם לכף זכות, ולחפש ולבקש אצל כלם את הטוב שיש בהם, וכתב על זה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות השפמת הבקר הלכה א') שזה יהיה עבודת משיח צדקנו שימצא את הטוב שיש בכל בר ישראל, ועל ידי זה יחזיר את כלם בתשובה שלמה, וכיון שיהיה אחדות ואהבה בין נשמות ישראל אזי נגאל גאלת עולם, ונזכה לראות במו עינינו בגלוי שכניה ובבנין בית המקדש שיבנה על ידי הקדוש ברוך הוא בעצמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רטז אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְעֹזֵב אֶת הַבְּחוּר הַזֶּה כִּי הוּא לֹא שְׁפוּי
בְּדַעְתּוֹ וְכוּ', וְאִינוּ מֵיֵשֵׁב כָּלֵל וְכוּ', וְאִיךָ אֶת רוּצָה לְבָנוֹת עֲמוֹ
בֵּית וְעֵתִיד וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁהוּא מְאֹד מְבַלְבֵּל וּמְבַהֵל? וְלִכֵּן
תִּזְרְקִי עֲכָשׁוֹ אֶת הַרְגָּשׁ וְתִשְׁתַּמְּשִׁי עִם הַשֶּׁכֶל, לֹא כְּדַאי לְךָ
לְהַכְנִיס בְּמִטָּה חוּלָה וְכוּ', וּמִכָּל שַׁפְּן שְׁלֹא יַעֲבֹד עָלֶיךָ וְלֹא יִנְצֵל
אוֹתְךָ וְכוּ', תִּפְקָחִי אֶת הָעֵינַיִם שֶׁהוּא סֵתֵם מִהֲתֵל בְּךָ וְהוֹרֵס לְךָ
אֶת הָעֲצָבִים בַּחֲנָם, וְלִכֵּן תַּעֲזֹבִי אוֹתוֹ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין
לְךָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ שֶׁשִּׁיךְ לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ.

הָעֵקֶר תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת, וְדִיקָא עַל יְדֵי
שְׁמִירַת שְׁבֵת כְּהַלְכָתָה תִּזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל
הֵם בֶּן זִוְגָה שֶׁל הַשְּׁבֵת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א ח')

תְּנִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, אֲמָרָה שְׁבֵת לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְכַלֵּן יֵשׁ בֶּן זִוּג וְלִי אֵין בֶּן זִוּג, אֲמַר לָהּ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זִוְגֶךָ, וְכִיּוֹן שֶׁעֲמַדוֹ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי
הַר סִינַי, אֲמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכְרוּ הַדְּבָר שֶׁאֲמַרְתִּי
לְשְׁבֵת, כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זִוְגֶךָ, הֵינּוּ דְבוּר (שְׁמוֹת כ') זְכוּר
אֶת יוֹם הַשְּׁבֵת לְקַדְּשׁוֹ."

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל ריו

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְתִזְכֵּי לְבִשׂוֹר לִי
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ר.י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדֵי דוֹת בְּרִסְלָב הוּא לְהִיּוֹת רַק שֶׁשׁ
וְשִׁמַּח עַל כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ בְּנִקְדַת הַיְהוּדוֹת,
וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה
בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלָאֵת הַבְּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בְּאִין רַק
מִקְלָקוֹל הַשְּׁמִחָה וְכוּ', וְכִפִּי קְלָקוֹל הַשְּׁמִחָה וְהַנְּגוֹן, כֵּן בָּא
הַחוּלָאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בְּזֶה, שֶׁכָּל
הַחוּלָאֵת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׁמִחָה הוּא רְפוּאָה
גְדוּלָּה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל
הַכּחוֹת, לְהִיּוֹת אֶךְ שִׁמַּח תְּמִיד. כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם לְמִשׁוֹךְ
עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכָל
אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְדוּלָּה
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד וּלְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל;

ריח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

ואמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן תקצ"ג) שאפלו בעת הצער והרחוק מעבודתו יתברך וכו', וכן מה שעובר עליו כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', עם כל זאת צריכין להתחזק להיות אף שמח תמיד, ולשמח את עצמו בכל מה דאפשר במה שמוצא בעצמו איזו נקדה טובה עדין, כי כל בר ישראל מלא נקדות טובות, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבה מלאים מצוות כרמון;

והעולה על הכל צריך לשמח במה שזכה שלא עשגי גוי כגויי הארצות וכו', ולהפך את כל היגון ואנחה והצער והיסורין לשמחה גדולה, וצריכים לשמר מאד מאד מעצבות ומרירות ומדכאון שזה אבי אבות הטמאה וכו', ואפילו שהסמ"ך מ"ם רוצה לשבר אותו לגמרי ולומר לו שאין לו כבר שום תקנה ותוחלת, עם כל זאת ראוי לו לומר לעצמו, אף על פי שאני כמו שאני וכו', אף על פי כן זכיתי להיות מזרע ישראל, ולקיים כמה מצוות בכל יום ציטית, ותפלין, וקריאת שמע, וצדקה, ושבת, וכיוצא, ואף על פי שגם בעשיית המצוות הם כמו שהם וכו', אף על פי כן על כל פנים יש בהם בודאי נקדות טובות מאד שנעשה מהם שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, כי הרי אפלו על ידי המצוות שנעשין על ידי פושעי ישראל, כי כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, מתפאר בו השם יתברך הרבה, כמו שכתוב (ישעיה מ"ט) "ישראל אשר בך אתפאר", וצריכים לדעת אשר המרה שחורה והעצבות מתגבר על האדם יותר מן הכל, וקשה לשברה יותר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רִיט

מְכַל הַמְדוּת, וּמְזַקֵּת לְהָאָדָם מְאֹד יוֹתֵר מִהַכֵּל. וְכָל עֵקֶר הַתְּרַחֲקוּת שֶׁל כָּל אָדָם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הִיא רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדַכְאוֹן שְׁמֵתִגְבְּרִים עָלָיו, עַל כֵּן צְרִיכִין לְרְאוֹת לְשִׁמְחָת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר אֶפְלוּ בְּעֵת שֶׁצָּר לְהָאָדָם וְדַחוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַנֶּפֶשׁ, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַגּוּף, אִף עַל פִּי כֵן צְרִיךְ לְרְאוֹת לְבִטָּח תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזוֹב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְשִׁמְחָת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר; וְזֶה הַתְּכֵלִית וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאָדָם צְרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵל זֶה.

בְּעֵינַי לְמוֹד "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" מִה שֶׁחִבֵּר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֵין לְמַעַלָּה מִלְמוּד זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל מִי שְׂאִינוּ חוֹשֵׁב בְּכָל יוֹם מִהַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית שְׂיִצְטָרֵךְ פַּעַם לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, הוּא נִדְמָה בְּעֵינַי כְּבִהְמָה מִמֶּשׁ, אֲבָל מִי שֶׁכֵּן חוֹשֵׁב עַל יוֹם הָאַחֲרוֹן וְכוּ', עָלָיו בְּנֻדָּאֵי עוֹבֵר מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְעַל אָדָם כְּזֶה חִבְרַתִּי אֶת סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" כְּדִי לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשִׁמְחוֹ, שְׂיִדַּע אִיךְ לַעֲבוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁקוֹבֵעַ לַעֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שְׁבִפְרוּשׁ אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׁזֶה הַגֵּן עֵדֶן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְטִיל בְּגֵן עֵדֶן הַזֶּה בְּכָל יוֹם, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף אַחַר דָּף בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שְׂרַק מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הֵבִין בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תריא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך להתביש מאד במעשיך וכו', את לא רק בוגדת
בבעלך, אלא את הורסת את השבעה ילדים שהבאת לזה
העולם, אני לא יודע אם יש לך לב אנושי וכו', את מקלקלת
ורקובה מאד מאד, ולכן את מחפשת עליה לבגד בבעלך
ובילדים עם תרוץ שאין פרנסה, והבעל הוא בטלן וכו' וכו',
את פשוט נואפת, ואני מכרח להגיד לך שעל הכל הקדוש
ברוך הוא מוחל, אבל לא על זנות וכו', ואין על זה תרוץ
שמתגבר עלי יצרי וכו', או מפני שאין לי פרנסה וכו', ובשביל
זה לקחת את עצמך בעסק זנות וכו', אל תכתבי "מה אני יכולה
לעשות? כי הבחירה חפשית אם רוצים עושים, ואם לא רוצים
לא עושים.

ולכן את מכרחת לחזור בתשובה שלמה, כי אחרת אני
מכרח להגיד לך שתכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו
סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות;
ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל
אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל
הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; ולכן דעי לך
שמרה יהיה לך באחרונה אם את לא חוזרת בתשובה תכף

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנִחָל רַכָּא

וּמִיָּד, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ' וְכוּ',
וּפְתָאוּם הִיא מְקַבֶּלֶת אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהִיא לֹא חֲלָמָה,
וְלִכֵּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה וְלִבְרַח מֵהַזִּבְּל וְהַלְכִלּוּךָ הַזֶּה,
לְפָנַי שְׁכַבֵּר לֹא תוּכְלִי לְחַזֵּר.

חוּסֵי וְחֻמְלֵי עַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ וְאֵל תִּאֲמַלְלֵי אוֹתָם, כִּי זֶה
יַעֲלֶה לָךְ לְבִסּוּף בִּיקָר וְכוּ', הֵם לֹא יִרְצוּ לְהִסְתַּכֵּל בְּפִרְצוֹן שְׁלָךְ
וּבְצַדִּיק, אֲמָא שְׂיִכּוּלָה לְבַגֵּד בְּהֵם הֵם לֹא יִמְחַלּוּ לָךְ לְעוֹלָם, אֵל
תִּאֲשִׁימֵי אֶת בַּעֲלֶךְ וְכוּ', אֶלֶּא תִאֲשִׁימֵי אֶת עַצְמֶךְ שְׁאֵת פְּשׁוּט
נּוֹאֶפֶת וְכוּ', וְלִכֵּן תַּחֲזֹרִי בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה וּבּוֹדָאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִקְבֵּל אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קוּדָם אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁמִי שֶׁהוּא בְּעַל רוּחַ הַקְּדוּשׁ אֶת
זֶה אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, כִּי כִּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים ג"ד):
אִין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ; יָכוֹל לְהִיּוֹת אֶחָד שֶׁהוּא
נּוֹאֶף גָּדוֹל, וְאֲנָשִׁיו מְטַעִים אֶת הָעוֹלָם שֶׁהוּא בְּעַל רוּחַ הַקְּדוּשׁ,
וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְּאוּשׁוֹן צָרִיכִים תָּמִיד לְזַכֵּר שְׁדַבֵּר זֶה מִי שֵׁישׁ לוֹ

רכב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

רוח הקדש או לא, אף אחד לא יכול לדעת, זה רק דמיון שנדבק בבני אדם שאומרים על המנהיג שלהם שהוא בעל רוח הקדש וכו'.

רבנו ז"ל ספר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קט"ז) כְּשֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, סִפְרוּ לוֹ שֵׁם הַחֲשׁוּבִים שֶׁהָיוּ שֵׁם שְׂבָאוּ מִמְּדִינֹת אֵלּוּ וְשֵׁם הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מִקְּאֲלִיֶּסֶק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וְרַבִּי יַעֲקֹב שֶׁמֶשׁוֹן מִשְׁפִּיטוּבְקָה זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, רַבִּי זָאֵב וְוַאֲלֵף מִטְּשֵׁרְנִי-אוֹסְטְרָהָא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְקִבְּעוּ דִּירְתֵם שֵׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כַּמְּפָרְסָם. וְסִפְרוּ לוֹ שְׁקוּדָם שֶׁהָיוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְצִיר לְעֶצְמָן, שְׂאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל הִיא עוֹמֶדֶת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהָיוּ סוֹכְרִים שְׂאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל הוּא עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, לְפִי גִדְל קְדֻשָׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַמְּבָאָר בְּסִפְרִים, וּמְפָרֵשׁ בְּתוֹרְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה מְעַלֵּת קְדֻשָׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְהַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ מְפָרֵשֶׁת כָּל גְּבוּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְגִדְל מְעַלְתָּהּ וְקְדֻשָׁתָהּ הַעֲצוּם וְהַנּוֹרָא מְאֹד מְאֹד. עַל כֵּן לֹא הָיוּ יְכוּלִין לְצִיר לְעֶצְמָן בְּעֵינֵיהֶם, שְׂאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בְּזֵה הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר בָּאוּ לְשֵׁם וְרָאוּ שְׂאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּזֵה הָעוֹלָם מִמֶּשׁ.

כי באמת ארץ ישראל הוא כמו מדינות אלו ממש, ועפר ארץ ישראל הוא במראה ודמות כמו עפר מדינות אלו ממש. כי מה שמביאין לפעמים עפר לבן משם זהו רק במקומות פרטיים, וגם במדינה זו נמצא עפר לבן ועפר של נתר בכמה מקומות, אבל עקר העפר בארץ ישראל הוא כמו עפר מדינות אלו ממש. כי באמת בדמות ותמונה אין חלוק כלל בין ארץ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רַכָּג

יִשְׂרָאֵל וּבֵין שְׂאֵר מְדִינֹת, לְהַבְדִּיל, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הִיא קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהֵלֵךְ שָׁם אֶפְלוּ אַרְבַּע אַמּוֹת וְכוּ', כְּאֲשֶׁר הַפְּלִיגוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְכָל הַסְּפָרִים בְּעֵצָם קְדָשְׁתָּהּ הַגְּדוּלָּה וְהַנוֹרָאָה.

וְסֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל זֹאת, כִּי הוּא עֲנִין נֶעְרָךְ מְאֹד לְכַמָּה עֲנִינִים, שְׁבַנֵי אָדָם נְבוֹכִים בָּהֶם בְּטַעוֹתֵיהֶם. כִּי יֵשׁ טוֹעִים וְסוֹבְרִים, שְׂצָרִיכִין לְהַכִּיר אֶת הַצְּדִיק אוֹ שְׂאֵר דְּבָר שְׁבַקְדוּשָׁה לְהַכִּירוֹ בְּפָנָיו בְּצִלְמוֹ וּדְמוּתוֹ, שְׁיִהְיֶה מְשֻׁנָּה בְּדַמּוֹתוֹ וּבַתְּנוּעוֹתָיו דִּיקָא, וּבְאַמֶּת לֹא כֵּן הוּא, כִּי הַצְּדִיק הוּא בְּדַמּוֹת וְצִלְמֵם כְּכֹל הָאֲנָשִׁים וְאֵין בּוֹ שׁוּם שְׁנוּי כְּלָל, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְשְׂאֵר בְּנֵי אָדָם אֵינֶם בְּדַמּוֹתוֹ כְּלָל בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִישׁ הַכָּשֶׁר נִדְמָה, שְׁהוֹלֵךְ עִם כֹּרַכְשׁוֹת וְדַקִּין כְּמוֹ שְׂאֵר בְּנֵי אָדָם, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי. וְכֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת הִיא מְבֻדָּלֶת וּמְפָרֶשֶׁת לְגַמְרִי מִשְׂאֵר אֲרָצוֹת בְּכָל עֲנִינֶיהָ וּבַחֲיִינוּתֶיהָ. וְאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל שְׂאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהּ רְקִיעַ אַחַר מִשְׂאֵר אֲרָצוֹת, וְכַמוֹכָא בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ (וַיִּקְהַל ר"ט), אֵף עַל פִּי כֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת לְפִי מְרָאָה עֵינֵי הָאָדָם אֵין רוֹאִים שׁוּם שְׁנוּי בֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשְׂאֵר אֲרָצוֹת, כִּי אִם מִי שְׁזוֹכָה לְהֵאמִין בְּקְדוּשְׁתָּהּ, יְכוּל לְהַבְחִין קֶצֶת הַהִפְרָשׁ. כְּמוֹ כֵּן הַצְּדִיק וְהָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים לְעֶרְךָ שְׂאֵר הָעוֹלָם, שְׁבְאַמֶּת הֵם דוֹמִים בְּכָל הַתְּנוּעוֹתֵיהֶם כְּשְׂאֵר בְּנֵי אָדָם בְּדַמּוֹתָם וְצִלְמָם, וְאֵין בֵּינֵיהֶם הִפְרָשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת לְכָל מְרָאָה עֵינֵי בְּשׂוֹר, וְאֵף עַל פִּי כֵּן בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ אָנוּ מְאַמִּינִים שֶׁהֵם מְפָרְשִׁים וּמְבֻדָּלִים לְגַמְרִי,

רכד אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

כִּי אִישׁ כָּשֶׁר הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, מְכַל שְׁכַן הַצַּדִּיקִים
הָאֲמֵתִיִּים; עֵין שָׁם.

הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׁזָה בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַכִּיר אֶת הַצַּדִּיק
מִבְּחוּץ, כִּי מִבְּחוּץ יִכּוֹל לְהִרְאוֹת כְּמוֹ אָדָם פָּשׁוּט, אֲבָל
מִבְּפְנֵים הוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בְּעֵצָם עֲצָמִיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמוֹכֵן וּמְזַמֵּן כָּל רִגַע לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה אֵף בֵּן אָדָם לֹא יִכּוֹל לְדַעַת.

דְּבַר אֶחָד אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(אָבוֹת פָּרָק א') עֲשֵׂה לָךְ רַב, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִי הוּא
הָרַב, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ו') הֵיטֵר הָרַע דּוֹמָה
כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרַץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ
מָה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אֶחָד, מָה אָנִי
אוֹחֵז? וְלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּאִלּוּ הוּא אוֹחֵז מָה שֶׁהוּא מֵתְאַוֶּה.
וְעַל כֵּן הַכָּל רָצִים אַחֲרָיו כִּי כָל אֶחָד סוֹבֵר שֵׁישׁ בְּיָדוֹ מָה שֶׁהוּא
חָפֵץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּךְ הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוֹם וְכוּ', כְּמוֹ
כֵּן מִמֶּשׁ הֵיטֵר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכָּל רָצִים
אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
כְּאִלּוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ מָה שֶׁהוּא חָפֵץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוֹתוֹ וְתַאֲוֹתוֹ,
וְאַחַר כֵּךְ בְּסוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוֹם, כִּי אֵין מִי
שֵׁימְלֵא תַאֲוֹתוֹ אֲצִלּוֹ;

וְכֵן הוּא אֲצֵל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רָץ אַחַר מִישֶׁהוּ יָמִים
וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוּר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שֵׁישׁוּעַתוֹ
תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עָלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַפִּיסִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רַכָּה

וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת
וכו', ולבסוף שהוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו',
וסתם ביילתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי
טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל זה כבר
מאחר וכו'.

ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב יהיה מי שיהיה, צריך
תמיד לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ג"א) את זה
תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד
מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו',
צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך
אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד) "אתה
הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחיד
בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל
הקדוש ברוך הוא, שזה יש לו תכף ומיד ביד, "ומה שביד
בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש ברוך
הוא, ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק
הקדוש ברוך הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, וכן הרב צריך
להכניס בו תשוקה עצומה ללמד תורה הקדושה.

ולכן צריך לזכור "מה שביד בטוח", אם אני התחלתי
ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא
החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי
לדעת "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה
שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור "מה שביד בטוח",
ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת

רכו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרות בהבל ובריק, ומאומה אין בידי, לא רק שאני לא למדתי כל יום תורה מקרא משנה גמרא וכו', אלא גם לא התפללתי את השלש תפלות הקבועות שחרית מנחה ערבית, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא השלש תפלות, כל זמן שאדם מתפלל כל יום את השלש תפלות בידוע שהוא נמצא במחנה ישראל, כיון שמתרשל בתפלה אחת הוא כבר מתחיל לצאת ממחנה ישראל וכו'.

ולכן איך אתה יכול לדמות בדמיון הכי שחור שאתה נמצא אצל צדיק גדול מאד שמכניס בכם תבערה וכו', תבערת הלב כמו שאתה כותב וכו', בשעה שאתה לא לומד ולא מתפלל, אתה לא רואה שאתה חי בדמיון אחד גדול?

יעזר הקדוש ברוך הוא שיפתח לך את העינים ותברח משם לפני שיהיה מאחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תריג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל רְכוּ

אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקְכֶם שְׁאַתֶּם זֹכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וּמְקִימִים אֶת מִצְוֹתַי וַתִּבְרָךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כְּמֵאמָרְם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עֹמְדִים, שֵׁם
אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמּוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(תְּנַחֲמוּא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר
הָרַע תִּשׁוּבָה.

עַם כָּל זֹאת אַתָּה צְרִיךְ לְעַקּוֹר מִלְבָּבְךָ אֶת מַדַּת הַקְּנָאָה
שֵׁישׁ לָךְ עַל אֲשֶׁתְּךָ, כְּנִרְאָה שֶׁהִיא מְאֹד מִצְּלִיחָה וְכוּ', וּבִתְוֹךְ
הַלֵּב שֶׁלָּךְ נִכְנַס אֵיזֶה קְנָאָה עַל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה לְעֹזֵר
לְאֲשֶׁתְּךָ בְּכֹל מַה שְׁאַתָּה רַק יְכוּל, וְתִתֵּן לָהּ הַרְבֵּה יַחַס, וְתַעֲזֹר
לָהּ בְּבֵית, וְתִשְׁמַח אֹתָהּ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש
הַשָּׁנָה ו.) אֲשֶׁה בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה, וְאִז תִּרְאֶה שִׁיחִיָּה לָךְ אֲשֶׁה אַתָּרַת
לְגַמְרִי, אֲשֶׁה צְרִיכָה הַרְבֵּה תִשׁוּמַת לֵב מִבְּעֵלָה, הִיא צְרִיכָה
הַרְבֵּה עֲדוּד וְחִזּוּק מִבְּעֵלָה, וְכָךְ בּוֹנִים בַּיִת חֻזָּק.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּבְיֵן דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר וְלֹא תִקְנֵא בְּאֲשֶׁתְּךָ,
אֲלֵא תִקַּל אֶת עַל הַבַּיִת מִמֶּנָּה, וְכָךְ תּוּכְלוּ לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה
גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

רכח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְבָרַר אִם בְּאֵמַת הַתְּגִירוֹ אֲזִי הֵם גְּרֵי צֶדֶק
שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מֵאֵד הַקְּפִידָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר גְּרִים, וּכְפֹךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא ג' ט"ו): הַמְּאַנֶּה אֶת הַגֵּר עוֹבֵר
בְּשִׁלְשָׁה לְאוּיָן וְהַלּוּחֲצוֹ עוֹבֵר בְּשָׁנַיִם וְכוּ', וְאָמְרוּ (ש"ס)
בְּשִׁלְשָׁים וְשִׁשָּׁה מְקוֹמוֹת וְאָמְרֵי לָהּ בְּאַרְבָּעִים וְשִׁשָּׁה מְקוֹמוֹת
הַזֶּהִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא לְאוֹנוֹת וְלֹא לְצַעַר וְלֹא לְהִלְחִיץ
אֶת הַגֵּר, כָּל כֶּף חָמוֹר דְּבָר זֶה, וְאָמְרוּ (יְלֻקוּט בְּרֵאשִׁית רַמְזוֹ ק"מ)
לְלַמְּדֶךָ שְׁכַל מִי שֶׁהוּא מְקָרֵב אֶת הַגֵּר כְּאֵלוֹ בּוֹרְאוֹ, וְאָמְרוּ
(וְיִקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ג' סִימָן ג') יִרְאֵי הַשֵּׁם אֵלֵינוּ גְּרֵי צֶדֶק, וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָּר
רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ב') אֵין אָנוּ צְרִיכִין לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְגַר שֶׁהֵנִיחַ
מִשְׁפָּחָתוֹ וּבֵית אָבִיו וְהֵנִיחַ אִמְתּוֹ וְכָל אֲמוֹת הָעוֹלָם וּבָא לוֹ
אֲצִלָּנוּ? לִכֵּן הִרְבֵּה עָלֵינוּ שְׁמִירָה שֶׁהַזֶּהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁמְרוּ
עֲצָמָם מֵהֵם שְׁלֹא יִזְקֻקוּ לָהֶם, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (דְּבָרִים י"ז ט"ט)
"וְאַהֲבַתֶּם אֶת הַגֵּר" (שְׁמוֹת כ"ב כ') "וְגַר לֹא תוֹנֶה" וְגו', וְאָמְרוּ
(תַּנְחֻמָּא לָךְ לָךְ) וְרַבּוֹתֵינוּ אָמְרוּ חֲבִיב הַגֵּר שֶׁהַכְּתִיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כְּבוֹדוֹ עַל יְדֵי הַנְּבִיא, שְׁנֵאָמַר (יְרֵמְיָה י"ד) "לָמָּה תִּהְיֶה כְּגֵר
בְּאַרְצֶךָ", אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי מְחַבֵּב אֶת הַגְּרִים,
וְהַרְשָׁעִים הִלְלוּ בָאִים לְהַזְדַּוֵּג לְאַבְרָהָם אָבִי הַגְּרִים, אוֹי לָהֶם
שְׁסוּפָם לְפֹל לְפָנָיו; וְאָמְרוּ (יְלֻקוּט יְהוֹשֻׁעַ רַמְזוֹ ט') יֵשׁ נְשִׁים חֲסִידוֹת
גִּירוֹת הַגֵּר אֲסֻנַּת צְפוּרָה שְׁפָרָה פּוֹעָה בַּת פְּרַעָה רָחֵב רוֹת וְיַעֲלֵל
אֶשֶׁת חֵבֵר הַקֵּינִי;

הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂאֵשָׁה שֶׁהַתְּגִירָה יְכוּלָה לְהִיֹּת חֲסִידָה
וְצַדִּיקַת גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) כָּל גְּרִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל רכט

שְׁמַתְגִּירִים בְּעוֹלָם, וְכֹל יִרְא שָׁמַיִם שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מִן אוֹתָם
שֵׁינְקוּ חֲלָבָה שֶׁל שָׂרָה; וְלִכֵּן אוֹי לוֹ לְזֶה שֶׁמְצַעַר גֵּר אוֹ גֵּיּוֹרֵת,
כִּי לֹא יֵאבְּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֶלַח לוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁשֻׁנֵיהֶם יַחֲזִרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה
וַיִּתְחַתְּנוּ כְּדַת מִשָּׁה וַיִּשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהוֹצִיא אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכֵנוּךְ הַזֶּה מֵרֵאשִׁיךְ וְכו',
וְכו', וְלֹא לְפַחַד כָּלֵל, אֲלֵא לְהִיּוֹת מְסוּרָה לְבַעֲלֶךָ וְלִילְדִים,
וּבְכָלֵל לְשִׁכַח מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי וְכו', וְאֵל תִּכְנָסִי אִתּוֹ בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן
וְכו', כִּי הוּא סֵתֶם מְכַנְּסִים בְּךָ מִצְפוּנִים וְכו', וְרוֹצֵה לְהַרְסֵךְ לָךְ אֶת
הַחַיִּים, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְרַחֵק וְלְהִתְנַתֵּק מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי שְׁלֵא יִהְיֶה
לָךְ שׁוֹם שְׁיִכּוֹת עִמּוֹ לֹא בְּדַבּוֹר וְלֹא בְּכַתֵּב וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלִיחָה מְרַבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שאני מאד מאד מרגש מהערב שמחה שאתן רוצות לעשות לכבוד חנכה, וזה לי דבר גדול מאד מאד, כי אי אפשר לתאר ולשער מה זה שמחה? מה זה רקודים? כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') על ידי המחאת כף ורקודין ממתיקים את כל הדינים, כי באמת מה זה דינים? כשאדם לא רואה סוף וקץ לצרותיו וכו', ונדמה לו שכל העולם שחור על גבי שחור וכו', ולא רואה אור בקצה המנהרה וכו', זה נקרא דינים שקשה לו מאד מאד החיים, ולכן כשבר ישראל רוקד מרב שמחה ומוחה כף אל כף, על ידי זה נמתק ממנו כל הדינים, ולכן זה דבר גדול מאד מה שאתם מתכננות לעשות לכבוד חנכה ערב שמחה מיחדת במינה.

בענין ממון וכו', עכשו במשרד אצלנו בדחק גדול מאד מאד, ואנחנו חייבים המון חובות, ולכן אני לא רואה שנוכל להשתתף בזה, כי הרשעים סגרו את כל הברזים של החנוכה וכו', ואנחנו צריכים להתמודד עם חיי יום ויום ולשלם משכורות למלמדים ולמורות.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנִחָל רֵלָא

רְאִי לְכַתֵּב לִי אֵת הַרְשִׁימָה שֶׁל כָּל אֵלֹו שְׁצָרִיכוֹת לְהוֹפִיעַ
בְּעָרֵב שְׁמֻחָה וְאֶכְתֵּב לָהֶן מִכְתָּב.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד
לֹא לְתַת אֵת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם
רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֵת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְיוֹת
וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת
הַשְׁמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֵת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת
שְׁלֵהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי
מִי שְׁמַכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׁמֻחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים,
וְכֵן הַרְגִילִי אֵת עֲצָמִךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין
טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת
רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשָׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלֹו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רלב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד שלכל אחד יהיה עבודה מסודרת, ואמר (תי מוה"רן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה; וחקמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; לא יכולים להתלבש על הבטחת הכנסה וכו', או בטוח לאומי וכו', אשרי מי שנהנה מיגיע כפו ואינו צריך טובות משום בן אדם, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו זוטא פ"ק י"ח) אמר רבי יוחנן מעיד אני עלי שמים וארץ שכל תלמיד חכם שהוא קורא ושונה לשם שמים ונהנה מיגיע כפו, עליו הכתוב אומר (תהלים קכ"ח) "יגיע כפיו כי תאכל אשריו וטוב לך" אשריו בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא, ואומר (שיר השירים ז') "מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים". ולא עוד אלא שאשתו ובניו יראים ממנו ועכו"ם יראים ממנו ומלאכי השרת שואלין בשלומו. והקדוש ברוך הוא אוהב אותו אהבה גמורה שנאמר (דברים כ"ה) "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך"; ולכן צריך כל אדם למצא לעצמו איזה עבודה או משרה בפרנסה להתפרנס בכבוד ולא יצטרף לבריות כלל.

דעי לך שסגלה לפרנסה לברך ברכת המזון מתוך הסודור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה", הינו אשה שמברכת את ברכת המזון בשמחה עצומה,

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל רִלְג

זֶה מִסְגָּל לְעִשְׂרוֹת, וְכֵן לְהִזְהַר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכְּנֹן מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה תִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם פְּשָׁאֵת קָמָה בְּבִקְרָה וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְשִׁירוֹתַיִם וְכוּ', וְכֵן לִפְנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַיִם עִם נְטִלָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַיִם מִסְגָּלַת לְהַנְצִל מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַיִם רָאשֵׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שֶׁמְזַלְזֶלֶת בְּנְטִילַת יָדַיִם נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ס"ב): אָמַר רַב חֲסֵדָא אָנָּא מְשַׁאי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיָא וְיִהְיֶה לִי מְלֵא חֲפְנֵי טִיבוּתָא; [אֲנִי נְטִלְתִּי יָדַי עִם מְלֵא מַיִם, נִתְּנָו לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הִיָּה עֲשִׂיר גְדוֹל מְאֹד, וְהַפֵּל בְּזָכוֹת נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהָיָה מִקְפִּיד עַל זֶה].

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל מִי שְׂרוּצָה לְקוֹם מִקְדָּם צְרִיף לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקְדָּם, וְאִין עֲצָה אַחֲרַת לַתֵּן לָךְ, וְדַע לָךְ שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם וְגוֹנֵב לוֹ אֶת הַשְּׁעוֹת הַיְקָרוֹת בְּלִילָה, וּמִבְּלָה אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהֶבֶל וּבְרִיק, לֹא עוֹבֵד, לֹא לֹוּמֵד, רַק מוֹרֵחַ אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטּוּיוֹת, וּבֵינָן כֶּךָ הוֹלֵךְ לִישׁוֹן מְאֹד מְאֹחַר כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם יוֹדַע שְׁאֵם אָדָם יֵלֵךְ לִישׁוֹן מְאֹד מְאֹחַר אֲזִי לֹא יוּכַל לְקוֹם

רלד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

לפני שתיים עשרה בצהרנים, ממילא כבר לא יתפלל שחרית, ויפנס ביאוש, וכן כבר לא ילך לעבודה, ואז יהיה שבור שאין לו כסף וכו' וכו', וכן מרב יאוש כבר לא יתפלל מנחה או ערבית וכו', ורבונו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) אשר מחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, על ידי זה הוא עדין נמצא במחנה ישראל, כיון שמתחיל לזלזל באיזו תפלה לא להתפלל במנין, או לא להתפלל בכלל את התפלה חס ושלום, על ידי זה הוא יוצא מכלל מחנה ישראל, ולאט לאט הוא מתדרדר וכו', עד שהוא עוזב את היהדות לגמרי רחמנא לישזבן.

ולכן אתה צריך לעשות לעצמך גדר ללכת לישון מקדם, ואזי ממילא המטה תזרק אותך מקדם וכו', כי כמה אדם יכול לישון? אחר שבע שמונה שעות המטה תוציא אותו וכו', ולכן אין עצה אחרת רק ללכת לישון מקדם וכו' תוכל לקום מקדם ותהיה מסדר, וכן תקח עבודה מסדרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (כתבות נ"ט) הבטלה מביאה לידי שעמום (שג'עון) ולידי זמה, ואמרו (אבות דרבי נתן פרק י"א) אין אדם מת אלא מתוך הבטלה; וחבל מאד שתבלה את הזמן היקר שלך בשטויות וכו' וכו', ואמר החכם "הזהר מן הזמן, כי הוא אויב רע מאד", ואין עוד דבר שהורס את האדם מללכת בטל.

אם תכניס את הדבורים האלו בתוך לבך ותקיס את כל הנאמר כאן, אזי תשתנה מן הקצה אל הקצה, ודע לך שהבחירה בידיך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל רֵלֵה

ק"י) לְאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ: כִּי־צַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁיטוֹת, אִם רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה אֵינוֹ עוֹשֶׂה. [וְכָתַב מוֹהֲרֵן "תּוֹ"ל רִשְׁמֵתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָף מְאֹד, כִּי כִּמְה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבָל בְּאֲמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לָךְ שִׁיחִי לָךְ שׁוֹם נְקִיפוֹת מְצַפּוֹן, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר שְׁלֵא יִנְצְלוּ אֶת טוֹב הַלֵּב שְׁלֶךְ, וְכִבֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים ק"ג:): שְׁלֵשָׁה חַיִּיהֶם אֵינֶם חַיִּים - הִרְחַמְנֵם,

רלו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

והרתחנין, ואניני הדעת, הינו כל הבעיות שיש להאדם וכו', כי הוא קנה לעצמו את מדת הרחמים יותר מדאי וכו', ומרחם על כל אחד ואחד והוא לא יכול לעמוד בזה, אזי נשבר ונכנס בכלל הרתחנין שצריך לבעוס הן עליהם והן על עצמו, מצד אחד למה הם מבקשים ממני דבר שאני לא יכול להראות, וכן מצד עצמו נכנס בו נקיפות מצפון למה אני לא יעשה את זה? ואחר כך כבר כל דבר קטן מעצבן אותו, ולכן נעשה מאניני הדעת שכל דבר מעבירו על דעתו, וזה מה ששובר אותו ומכניס בו עצבות ומרירות ודכאון על לא דבר, ולכן כל דבר צריכים לדעת מתי? ואיך? ואימת? ועל כן תראי להתחמק ממנה, כי יש בני אדם שיש להם טבע רע מאד, נותנים להם אצבע אזי רוצים את כל היד וכו' וכו'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיי חזקה בדעתך ולא להתבלבל משום דבר, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בן זוגך ותזכי לבנות בית נאמן בישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רִלִז

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֲשֶׁה חֲזָקָה מְאֹד וְלִהְגִּיד לוֹ פְּעַם וּלְתַמִּיד "אֵתָּה אֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתִי וְכוּ", וְהִתְחַתַּנְתִּי אִתָּךְ כְּדִי שְׁתִּהְיֶה בְּעָלִי וְשִׁנוּכְל לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחֲוָה וְרַעוּת, אָבֵל לֹא שְׁתִּשְׁתַּלֵּט עָלַי וְתִנְסֶה לְהִשְׁפִּיל אוֹתִי בְּכֹל פְּעַם עִם בְּקִרְת אַחֲרַת" וְכוּ'. וְאֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה בְּדַעְתָּךְ לֹא לְפַחַד לְהִגִּיד לוֹ מַה שְׁכוֹאֵב לָךְ.

פְּעַם בָּא אַבְרָךְ אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאֲצַק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְהִתְפָּאֵר שְׁגַמַּר וְלָמַד אֶת כָּל הַש"ס, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַצְּדִיק וְמַה לְלַמַּד אוֹתָךְ הַש"ס? כִּי עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל לְמוֹד תּוֹרָה שֶׁהִתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה צְרִיכָה לְלַמַּד אֶת הָאָדָם אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוּ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשִׁבְלִי אִשְׁתּוּ, שְׁנֶאֱמַר (בְּרַאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵטִיב בְּעַבְדוֹהָ" וְהִינוּ דְּאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵינוּ כִּי הֵיכִי דְּתַתְּעִירוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזְכוּת הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אִם הוּא כָּל כֶּף בְּקִי בְּש"ס, תִּרְאִי לוֹ אֶת הַמַּאֲמָר חֲז"ל הִזָּה, וְכֵן מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט). אִיתְתָּךְ גּוֹצָא גִחִין וְתִלְחוּשׁ לָהּ, וּפְרַשׁ רַש"י אִיתְתָּךְ גּוֹצָא - אִשְׁתָּךְ קִטְנָה כְּפַף עֲצָמָךְ וְשָׁמַע דְּבַרְיָה; הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׂאָדָם צְרִיךְ תְּמִיד לְשְׁמוֹעַ מַה שְׂאִשְׁתּוֹ יֵשׁ לָהּ לֹמַר, וְאִם הִיא אִשָּׁה נְמוּכָה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים תִּתְּכּוּפֵךְ אֵלֶיהָ וְתִשְׁמַע מֶה שֵׁישׁ לָהּ לֹמַר.

רלח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

אֲשֶׁה צְרִיכָה לְהִיזוֹת חֲזָקָה וְלֹא לְהִיזוֹת הַסְּמֶרְטוּט שֶׁל הַבְּעַל, וּבּוֹדָאִי מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם יוֹדֵעַ אֵת כָּל זֶה וְהוּא מְכַבֵּד אֵת אִשְׁתּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ אֶצְלָכֶם לְטוֹבָה, וְיִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה, וְזֶה יָבִיא לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פֶּרֶק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּיָסִים אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְכָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקְכֶם שְׂאֵת וּבַעֲלֶךְ זְכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדוֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, וּרְבֵנוּ

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רֶלֶט

ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְדֵּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָאוּי לָכֶם לְסִמּוֹן עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדֵּלְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בִּי, מֵה שְׂזוֹכִיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כֹּזֵה; וְאִמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אִם לֹא שִׂמְחִים עִם רַבְּנוּ ז"ל, זֶה סִימָן שֶׁל פֶּגַם אֲמוֹנַת חֻכְמִים.

בְּעֵינַי פֶּאֶה נִכְרִית וְכו', אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֵף שֵׁישׁ הַרְבֵּה שְׂאוּסְרִים, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂמִתִּירִים, אֲפֵלוּ בֵּין חֻכְמֵי הַסְּפָרְדִים יֵשׁ הַמּוֹן מִתִּירִים לְלַכֵּת עִם פֶּאֶה נִכְרִית, כְּמוֹ רַבִּי שְׁלוֹם מְשֹׁאשׁ זצ"ל שֶׁכָּתַב בְּשׁו"ת שְׂמֵשׁ וּמִגֵּן (חֵלֶק ב' אֶבֶן הַעֲזָרָה סִימָן ט"ז) "רַבְּנֵי וְדִינֵי הַסְּפָרְדִים וְאִבּוֹת בְּתֵי הַדִּין בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ, כֻּלָּם נִשְׁיִהִם יוֹצְאוֹת בְּפֶאֶה נִכְרִית, וְרַק מְעַט מְזַעִיר מִהֶאֱבָרְכִים הַסְּפָרְדִים שֶׁל הַיּוֹם, אוֹ מִחֻמַּת עֲנָיִם אוֹ מִחֻמַּת תְּמִימוּתָם, קִימוּ "וַיֹּאמֶר לְאוּסְרִים ה' עִמָּכֶם" וְנִמְנְעוּ מִזֶּה, וּמִבְּטַחְנֵי שְׁעוֹד זְמַן גַּם הֵם יִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְדַעְתֶּם וַיִּחְזְרוּ לְלִבְשׁ פֶּאֶה נִכְרִית; עֵינַי שָׁם, הַגְּאוֹן הַסְּפָרְדִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵז בְּרוּךְ זצ"ל, בְּעַל "עֵינַי מְשֹׁפֵט" עַל הַש"ס, בְּסִפְרוֹ "שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" עַל הַר"ף (שֶׁבַת כ"ט: מִדְּפֵי הַר"ף), הַתִּיר לְבִישַׁת פֶּאֶה נִכְרִית לְנִשְׁיִים נִשְׂוֹאוֹת, וְכָתַב שֶׁשְׁעָר תְּלוּשׁ אֵינוֹ עָרוּה, וְאֵין בּוֹ מִשׁוּם פְּרִיעַת רֹאשׁ: "שְׁעָר הַמְּכֹסֶה שְׁעָרָה אֵין כְּאֵן מִשׁוּם שְׁעָר בְּאִשָּׁה עָרוּה וְגַם לֹא מִשׁוּם פְּרוּעַת רֹאשׁ וְכו', לֹא שְׁנֵא שְׁעָרוֹת דִּידָה לֹא שְׁנֵא שְׁעָרוֹת שֶׁל חֲבֵרְתָהּ, כָּל עוֹד דְּעַבִּדֵי לְכִסּוּי הַשְׁעָר וְהֵן תְּלוּשׁוֹת, אֵף עַל פִּי דְקָשׁוּט הוּא לָהּ כְּדֵי שֶׁתִּרְאֶה בְּעַלְת שְׁעָר,

רמ אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

אֵין בְּכֶךָ כְּלוּם וְשִׁפִּיר דְּמִי. "עֵינֵי שָׁם, וְכֵן הָרַב שָׁלוּם דִּבְ כָּעַר וּוּאֵלפֵא נ"י חֵבֵר סִפֵּר "לֶקֶט שִׁכְחַת הַפְּאוֹת" וְבוֹ מְבֹאָר דַּעְתּוֹ שֶׁל הָאֲדַמוֹר מְחַבֵּד זְכוּתוֹ יְגִן עָלֵינוּ, שֶׁהַקֶּפִּיד מְאֹד מְאֹד שֶׁכָּל נְשׁוֹת חֲסִידוֹת חֲב"ד יִלְבִּישׁוּ דִיקָא פְּאָה נְכָרִית.

וְהַעֲנִין הוּא כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת חֲמַרַת הַעֲנִין שֶׁל אִשָּׁה שֶׁהוֹלְכַת בְּגִלּוּי שַׁעַר וְכוּ', אֶפְלוֹ אֶצְבַּע אוֹ שְׁתֵּי אֶצְבָּעוֹת וְכוּ', שְׁזָה עוֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ע"ב). אֲזַהְרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֵצְאוּ בְּפִרְוֵעַ רֹאשׁ וְכוּ', וְזֶה דַּת יְהוּדִית וְכוּ', וְאִשָּׁה שֶׁמְפָרָה אֶת זֶה מְגִיעַ לָהּ גֵּט וְיוֹצֵאת בְּלֹא כְּתוּבָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה, כִּי הַזֶּהֱרַקְדוֹשׁ (נִשְׂא קכ"ה) מְקַלֵּל אֶת הָאִשָּׁה וְהַבַּיִת אֵיפֹה שְׂרוֹאִים אֶת שַׁעְרוֹת הָאִשָּׁה בְּחוּץ, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי שְׂיֵשׁ נָשִׁים קְלוֹת דַּעַת שֶׁלֹּא מְקַפִּידוֹת עַל זֶה וְכוּ', הֵן סִתְּם חֲצוּפוֹת וּמְתַנְהֵגוֹת נֶגֶד הַהֲלָכָה, וְלֹא יֵאבְּהַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסְלוּחַ לָהֶן, וְאֶפְלוֹ לְפִי אֵלוֹ הַפּוֹסְקִים שֶׁהִתִּירוּ שְׂאִשָּׁה תֵּלֶךְ בְּפֹאֶה זֶה לְאִשָּׁה שְׁעוֹשָׁה קְרַחַת לְגַמְרִי, וְכֵדִי שֶׁלֹּא תִתְבַּיֵּשׁ הוֹלְכַת עִם פְּאָה וְכוּ', אֲבָל גַּם בְּפֹאֶה צְרִיכִים אֶת הַצְּנִיעוּת לֹא כְּמוֹ שֶׁהִתְחִילוּ לְלַכַּת עִם פְּאָה אֲרוּכָה לְמִטָּה מִהַכְּתָפִים וְכוּ', שֶׁהָאִשָּׁה נִרְאִית כְּמוֹ שְׂדָה וְכוּ', וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד צְרִיכִים לְהַקְפִּיד שֶׁלֹּא יִלְכוּ עִם פְּאָה אֲרוּכָה אֲלֵא רַק עַד הַכְּתָפִים, כִּי זֶה מְגַעִיל וְכוּ', וְגַעַל נֶפֶשׁ שְׂאִשָּׁה תִסְתּוּבֵב עִם פְּאָה אֲרוּכָה עַד אֲמֻצַּע הַגֵּב, שְׁזֶה הַפֶּךָ הַצְּנִיעוּת לְגַמְרִי.

אֶת כּוֹתֵבַת שְׂאֵת הוֹלְכַת עִם שַׁעְרוֹת פּוֹנֵי בְּגִלּוּי וְכוּ', עָלִי לְהַעֲתִיק לָךְ מַה שֶׁכְּתוּב בַּזֶּהֱרַ (נִשְׂא קכ"ה): תּוֹנְבָא לִיתִי [קַלְלָהּ

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלְק רִס"ח בְּנַחַל רֵמָא

תְּבֵא] עַל הַהוּא בְּר נֶשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיה [שְׁמַרְשָׁה
לְאַשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר [שְׁיִהִיהִי הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל
הָרֵאשׁ מַגְלוֹת וְיִרְאוּ אוֹתָן בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא
דְּבֵיתָה [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי]
וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר, [וְאַשָׁה שְׁמַגְלָה אֶת
שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתְּקֵנָא בֵּיה [לְיָפוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה]
גָּרִים מִסְכְּנוּתָא לְבֵיתָא. [גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגָרִים [לְבִנְיָה דְלָא
יִתְחַשְׁבוֹן בְּדָרָא] וְגוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ
חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא. [וְגוֹרֵם
שְׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחֲצִיזוּנִים יִשְׂרוּ בְּבֵית, שְׁהֵם מְבִיאִים
מְרִיבוֹת] מֵאֵן גָּרִים דָּא [מִי גוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הַהוּא
שְׁעָרָא דְאַתְתְּחִזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאֵשָׁה שְׂרוּאִים אֶת
זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת
כְּשֶׁהָאֵשָׁה הוֹלְכַת מַגְלַת שְׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּקָא [עַל
אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁוְצָאֵת בַּחוּץ בְּגֵלוּי שְׁעָר, הִיא גּוֹרְמַת
לְעֲצָמָה וּלְבַעֲלָהּ וּלְיִלְדִים צָרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁכֵן חֲצִיפוּתָא
אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאֵשָׁה הוֹלְכַת בַּחֲצִיפוּת
אַחְרַת, הֵינוּ שְׁמַסְתוֹכְבַת עַל הָרְחוּב בְּכַגְדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים
וְכוֹ כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרְמַת שְׁהַחֲצִיזוּנִים יִתְאַחֲזוּ בָּה].

וְלִכְּן אֲשָׂרִי הָאֵשָׁה שְׁזוּכָה לְגַלְחָ לְגַמְרִי אֶת שְׁעָרוֹת
רֵאשָׁה כְּאֲשֶׁר רַב רַבֵּן שֶׁל נָשִׁים הַחַרְדִּיּוֹת עוֹשׂוֹת תְּגַלְחַת
לְגַמְרִי, וּבִשְׁבִיל שְׁלֹא יִתְבַּיְשׁוּ יֵשׁ שְׁהוֹלְכוֹת עִם פָּאָה, וְיֵשׁ
שְׁהוֹלְכוֹת עִם מְטַפְחַת, אֲבָל שִׂירָאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁן בַּחוּץ
אֲפִלוּ אֲצַבַּע אוֹ שְׁתֵּי אֲצַבְּעוֹת, זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה.

רמב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

לְפָנַי מָאתַים שָׁנָה הֶלְכוּ רַק עִם מְטַפַּחַת, בְּוַדַּאי גַּם
הַרְבֵּינִי סַאסִיא ע"ה אֲשֶׁת רַבְנוּ ז"ל הֶלְכָה כְּכֹה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁאֵת וּבַעֲלֵךְ יִהְיוּ שְׂמֵחִים
וְעֹלִיזִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאֵר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ג') הִלֵּל אוֹמֵר הוּי
מִתְלַמְּדֵיךְ שֶׁל אֶהְרֵן; מַה הָיָה לְמוֹדוֹ שֶׁל אֶהְרֵן הִכְהֵן? אוֹתֵיב
שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, נִמְצָא מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל אֶהְרֵן נִקְרָא
תְּלַמִּידוֹ, אִף שֶׁהוּא הָיָה כֹּבֵר לְפָנַי שְׁלוֹשֶׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנִים, וְאֶהְרֵן הִכְהֵן הָיָה מְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין
אָדָם לְחֻבְרוֹ וְכו', הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ אֶפְלוֹ שְׁאֲחָד חֵי לְפָנַי כָּל כֶּךָ
הַרְבֵּה שָׁנִים, אִם הוֹלְכִים בְּמִדּוֹתַי וְנִקְרָאִים תְּלַמִּידוֹ.

מוֹהֲרַנְי' ז"ל מְאָרִיךְ בְּסִפְרוֹ (לְקוּטֵי הַלְכוֹת שְׁלוּחֵין הֶלְכָה ה')
לְבַרֵּר אֶת שְׁאֵלָתְךָ וְכו', וּמַגְלֶה אֲשֶׁר בְּאֵמַת הַצַּדִּיק חֵי כְּשִׁמְנִיח
אֲחֵרָיו תְּלַמְּדֵים, כִּי מִשָּׁה לֹא מֵת אֶלָּא מִסְטָרָא דִּילָן, הֵינּוּ אִם
אֲנַחְנוּ לֹא מְצִיתִים אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמַת וְלֹא הוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, אֲזַי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רִמְג

הוא מבחינתנו מת, אבל מי שחי עם למוֹדיו ומתְנַהֵג בהִדְרֻכּוֹתָיו, ולומד את תּוֹרָתוֹ ומְצִיַת אוֹתוֹ על כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל וְכו', הָרִי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה חֵי בְקָרְבוֹ. וְזֶה שִׁיף בְּכָל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים, הַתְּנָאִים וְהָאֱמוּרָאִים, כְּשֶׁאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים הָרִי אֵלּוֹ הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים חַיִּים בְּתוֹכֵנוּ, וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְמִי שֶׁאֵין לוֹ אֱמוּנַת חֻכְמִים וְלְמִי שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים וְכו', וְלִכֵּן כָּל אֵלּוֹ הַרְחוֹקִים מֵהֵיְהוּדוּת, מְאֹד מִתְפַּלְאִים אֵיזָה קֶשֶׁר יֵשׁ לְעַם הַתּוֹרָה עִם הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים? הֲלֹא הֵם הָיוּ לְפָנַי אֲלֵפִים שָׁנָה, לְפָנַי אֶלֶף שָׁנָה, וְלְפָנַי חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְכו' וְכו'? לָךְ תִּסְבִּיר לָהֶם אֲשֶׁר אֲצַלְנוּ הַתְּנָאִים וְהָאֱמוּרָאִים חַיִּים, הַרְמַב"ם וְהֵרָא"ש, הָרִי"ף וְהַבֵּית יוֹסֵף וְכו' חַיִּים וְקִיְמִים, כִּי אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים אֶת תּוֹרָתָם וְהֵם נִמְצְאִים אֲצַלְנוּ מִמֶּשׁ.

וְהָאֲרִיף מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת שְׁלוּחֵין הַלְכָה ה') שֶׁהַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד (שָׁזָה כְּמוֹבֵן רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ) מִשְׁאִיר אַחֲרָיו תְּלִמִּידִים, וּבְכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ לוֹ תְּלִמִּידִים, וְהֵן הֵן הַצַּדִּיקִי אֵמֶת שְׁבָכֵל דּוֹר וְדוֹר אֲשֶׁר רְאוּי לְהִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם, כִּי הֵם קִבְּלוּ בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַהִלְכָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת שֶׁזֶה יְסוּד מוֹסֵד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְדַעַת שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הֵם תְּלִמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכִלְנוּ חֲבָרִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַנִּגְקָדָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּדֵי לְהִתְעוֹרֵר עַל יְדוֹ.

רמד אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד שְׁיִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם בּוֹ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכַמוֹכֵן מִי שְׁיִוְתֵר בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְדַבֵּר יוֹתֵר מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֲלִיו רְאוּי לְהִתְחַבֵּר, אֲבָל אֲסוּר לַעֲשׂוֹת אֲלִיל מֵאַף אֶחָד, כִּי כָּלֵנוּ תַלְמִידִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. כְּמוֹכֵן אֶחָד שְׁיִגַע וְטָרַח בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ עֲצוּמָה חֲמָשִׁים שָׁנָה בְּדַבַּר רַבְּנוּ ז"ל, הֵן בַּתּוֹרָה, וְהֵן בַּתְּפִלָּה וְהִתְבּוּדָּדוֹת, וְהֵן בְּשִׂקְיָדָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁסִּפְּרִיו הִקְדוּשִׁים הֵם שְׁגוּרִים עַל פִּיו, בְּוַדַּאי יֵשׁ לוֹ מַעֲלָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אַחֲרֵים.

וְלִכֵּן אֶצְלָנוּ רַבְּנוּ ז"ל חִי, וּבִפְרוּשׁ אָמַר לָנוּ לְפָנַי הִסְתַּלְקוּתוֹ לַעֲיֵלָא וְלַעֲיֵלָא (חֲיֵי מוֹהֲר"ן סִימָן רכ"ה) מָה לָכֶם לְדַאֵג מֵאַחַר שְׁאֵנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם, וְכֵן גִּלְהָ לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנָיו שָׁכְלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בַּתּוֹךְ סִפְרוֹ מִמֶּשׁ. וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָתוֹ וּמְתַנְהֵג עַל פִּי דְרַכְיֵו, הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַזֶּה חִי בְּקִרְבוֹ.

וְהוּא נִקְרָא צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם שְׁכָל הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל זְכוּתוֹ, וְהוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּלֵם, מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַיְרֻדוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַמְשַׁלְכוֹת בַּתְּאוּתִיָּהֵן וּבַמְדוּתִיָּהֵן הִרְעוֹת וְכוּ', וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') שֶׁהַצַּדִּיק הַזֶּה הַשְּׂאִיר אַחֲרָיו תַלְמִידִים, וְאֵלוּ הַתַּלְמִידִים עוֹשִׂים עוֹד תַלְמִידִים, וְכֵן מְדוּר דוּר נִשְׁאָרוּ תַלְמִידִים וְתַלְמִידֵי תַלְמִידִים, וְגַם בְּדוּר הַזֶּה יֵשׁ וַיֵּשׁ תַלְמִידִים אֲמִתִּיִּים שְׁקִבְלוּ בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן הוּא נִקְרָא חִי וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל אֶחָד מִתַּלְמִידָיו הָאֲמִתִּיִּים זֶה כְּמוֹ שֶׁהִתְקַרַּב אֲלָיו.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחַל רֵמָה

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְכָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מִזְהַרְנֵי ז"ל סֵפֶר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן תל"ו) כְּשֶׁגִּלָּה לּוֹ רַבְּנּוֹ
ז"ל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שָׂאֵל אֶת רַבְּנּוֹ
ז"ל הֲלֵא הָאָדָם הוּא בְּעַל בְּחִירָה, וְהַשִּׁיב לּוֹ רַבְּנּוֹ ז"ל אֵף עַל
פִּי כֵן תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּבוּדָד וּלְבַקֵּשׁ כָּל מַה שְׂאִתָּה צְרִיךְ.

וְהָעֲנִיָּן הוּא פְּשוֹט בְּוֵדָאֵי יֵשׁ לְאָדָם בְּחִירָה לְטוֹב אוֹ
לְהַפְּדָה, אָבֵל אִם הָאָדָם מִתְעַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִמְּנוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֹס וַיִּרְחַם עָלָיו וַיִּמְשִׁיךְ עָלָיו יְשׁוּעָה, וַיִּנְצַל מִהַיִּצָּר
הָרַע שְׁבוּעֵר בּוֹ וְכוּ', אוֹ אִם הִטְבַּע שְׁלוֹ שְׁהוּא עֲצוּב וּמְמַרְמֵר
וּמְדַכָּא וְכוּ', אוֹ שְׁחָסַר לוֹ הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן וְכוּ', אִם יִתְפַּלֵּל
עַל זֶה יוֹם וְלִילָה בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, אָזִי הַתְּפִלָּה יִמְשִׁיךְ
אֶת בְּחִירָתוֹ שְׂיִזְכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפַּעַל אֶת מַה שְׁהוּא בְּקִשׁ,
כִּי הַתְּפִלָּה בְּעֲצָמָה מְטָה אֶת הַבְּחִירָה לְרַצּוֹנוֹ, וְלִכְּנֵן תְּפִלָּה כָּל
כֶּךָ חֲשׁוּבָה, כִּי זֶה מְשַׁנֶּה אֶת כָּל מַהוּת הָאָדָם עַד שְׂזוֹכָה לְהַגִּיעַ
לְכָל מַה שְׁהוּא רוֹצֵה, לְקַרֵּר אֶת הַיִּצָּר הָרַע הַבוּעֵר בּוֹ וְכוּ',
וְכֵן לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמִחָה אֲמִתִּית לְהִיּוֹת תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה וְכוּ', וְכֵן

רמו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

שיזכה לאמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, כי התפלה בעצמה משנה לו את הבחירה, הינו שבחירתו תהיה רק אל הטוב.

ודבר זה אי אפשר להסביר לבני אדם כל זמן שהוא נמצא מלבש בלבוש גשמי וחומרי, עם כל זאת עלינו לסלק את חכמתינו המדמית, ולצית את חכמינו הקדושים שהזהירנו מאד על תפלה, ואמרו (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנרים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מפאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה;

ומוהרנ"ת ז"ל אמר שעל תפלה נאמר (איוב כ"ח ז') "נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה", שאדם לא יכול לתאר איפה הולכים תפלותיו, כי זה נתיב לא ידעו עיט וכיו, איה איפה התפלות שלו הולכות למעלה למעלה, כי אם אדם היה יודע איפה התפלות שלו עולות למעלה למעלה ועושות רעש גדול בשמים, אזי לא היה מפסיק מלהתפלל אל הקדוש ברוך הוא, ועקר שלמות התפלה הוא שיזכה לדעת אשר עליו לסלק את הדעת ואת השכל לגמרי, ולהאמין שכל תפלה כל תחנה כל בקשה נשמע ונתקבלת בשמים, ואז דיקא כשיתחזק בזה יראה נפלאות שיעשה עמו הקדוש ברוך הוא, על ידי תפלתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּוֹכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מוֹהֲרַנְיָת ז"ל סִפֵּר שֶׁקוֹדֵם שֶׁהִתְקַרַּב לְרַבְּנוּ ז"ל אָף שֶׁהָיָה מִתְמִיד גָּדוֹל מְאֹד, עִם כָּל זֹאת מְרַב שׁוֹרְצָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, וְצָא לוֹ בְּטוֹלִים רַבִּים, וְשָׂאֵל עַל זֶה אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְהִשִּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה נִפְלְאוּהָ שֶׁיִּזְכָּה לְזִכְרֵךְ אֲשֶׁר מְעֵט גַּם כֵּן טוֹב, וְלִכֵּן כְּשֶׁבָּא לְלַמֵּד אָמַר שֶׁיִּלְמַד כַּמָּה פְּסוּקִים, וְכַךְ הִמְשִׁיךְ וְלַמֵּד הַרְבֵּה, וְכֵן אָמַר לְעֲצָמוֹ שֶׁיִּלְמַד רַק מִשְׁנָה אוֹ שְׁתֵּי מִשְׁנֵיאוֹת, וְכַךְ נִמְשָׁךְ שֶׁלְּמַד הַרְבֵּה פְּרָקִים, וְכֵן הוּא בְּגִמְרָא שֶׁאָמַר שֶׁיִּלְמַד רַק כַּמָּה שׁוּרוֹת, וּבֵינֵן כֵּךְ נִמְשָׁךְ שֶׁלְּמַד הַרְבֵּה, כִּי אִם הוֹלְכִים עִם דְּרָךְ וְעֲצָה זוֹ, אֲזִי מִתְחִילִים קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, עַד שֶׁזּוֹכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, וּבְאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוִמָא פְּנַחֲס י"א) לָמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה גְּלַקְטִין בְּאַחַד וְהַתְּאֲנָה גְּלַקְטָה מְעֵט מְעֵט, וְכַךְ הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעֵט וְלִמְחֹר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדַת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַע אֲשֶׁר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי י"ג י"א) "הוֹן מִהֶבֶל יְמֵעֵט וְקוֹבֵץ עַל יַד יְרֵבָה", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין נ"ד): אִם עוֹשֶׂה אָדָם תּוֹרָתוֹ חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת מִתְמַעֵט וְאִם לֹאוֹ קוֹבֵץ עַל יַד יְרֵבָה; אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא

רמח אֶשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל

יְלַמַּד בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה הַרְבֵּה, יַעֲשֶׂה חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת, אֲזִי יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִלְמַד כְּלוּם, וְאִם יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמַּד קֶצֶת אֶפְלוּ פְּסוּק אֶחָד חֲמֵשׁ, מִשְׁנֵה אֶחָד בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מִימְרָא אֶחָד בְּגִמְרָא, הִלְכָה אַחַת בְּשִׁלְחָן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי יֹאמֶר לְעֲצָמוֹ אוֹלֵי כְּדָאֵי לְלַמַּד עוֹד פְּסוּק עוֹד מִשְׁנֵה עוֹד מִימְרָא עוֹד הִלְכָה, וְכַף לְאֵט לְאֵט הוּא יִרְבֶּה, וְזוֹ הַדְרָף הִכִּי טוֹבָה לְהַצְלִיחַ בְּלִמּוּדִים וְלִהְיוֹת מִתְמִיד גְּדוֹל מְאֹד, לֹא לְרִצּוֹת הַרְבֵּה, אֲלֵא יַחֲיֶה אֶת עֲצָמוֹ גַּם עִם הַמַּעַט שְׁלוּמֵד, אֲזִי יִרְצֶה עוֹד מַעַט וְעוֹד מַעַט וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תָּמָה אֵיךְ יִכּוּלִים לְלַמַּד כָּל כֶּף הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה לְכַכֵּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאוֹר, טַפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יוּכַל לְהִבְיֹאוֹ, וּפְקַח אוֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלְּה אֹתוֹ מִכִּיָּא סֵלָם אוֹ קָנָה וּמוֹרִיד אֹתוֹ, כֶּף כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אוֹמֵר אֵימְתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שֶׁהוּא פְּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה, שׁוֹנֵה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם יוֹם עַד שְׁמֻסִּים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב') מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יִכּוּל לְלַמַּד אֶת הַתּוֹרָה נְזִיקִין ל' פְּרָקִים כְּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפְּקַח מֵהוּ אוֹמֵר, הַרִינִי שׁוֹנֵה שְׁנֵי הִלְכוֹת הַיּוֹם, שְׁנֵי הִלְכוֹת לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי שׁוֹנֵה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְאִם אָדָם יֹאמֶר הֲרִי אֵיךְ אֲנִי יִכּוּל לְדַמּוֹת אֶת עֲצָמִי אֶל הַחֶכֶם הַזֶּה שְׁזָכָה לְלַמַּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (ש"ס) מִי שֶׁטַּפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יִכּוּל לְלַמַּד תּוֹרָה שֶׁבְּלִבּוֹ שֶׁל חֶכֶם, מִי שֶׁפְּקַח אוֹמֵר וְהוּא לֹא מֵאֲחֵר לְמַדָּה, אֲלֵא הַרִינִי לוֹמֵד שְׁתֵּי הִלְכוֹת הַיּוֹם וּשְׁתֵּים לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי לוֹמֵד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל רֵמֵט

וְכֵן אִם אָדָם יֹאמֶר הֲרִי אֲנִי לֹמֵד וְשׁוֹכַח, לָמָּה לִי לִלְמַד וְלִיגַע, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (שם) מְשַׁל לְטִרְסֶקֶל נְקוּב שְׁשָׁכַר בְּעַלְיוֹ פּוֹעֲלִים לְמִלְאָתוֹ, מִי שֶׁטִּפֵּשׂ מֵהוּ אוֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנִּיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר וְלֹא שָׁכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל כֶּף, מִי שֶׁהוּא טִפֵּשׂ מֵהוּ אוֹמֵר מֵה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכַּח; עֵינֵי שָׁם.

וְלָכֵן אָסוּר לִהְיוֹת בְּטֵלָן, אֲלֵא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלַחַן עָרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זֹכִים לְסִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּה אוֹתוֹ וְכוּ', וּמְקַדְּמַת אֶת פְּנֵי שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינֹו מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, וְהוּא מְסַתְּפֵל עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִי, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֻכָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֵס מְלֵהֶזְכִּיר דְּבַר זֶה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֵלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אֲשֶׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאֲשֶׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשֹׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וְצָרִיכִים לִידַע

אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה יַחַד זֶה הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי לְבַד נִקְרָאִים רַק פְּלֵג גּוֹף (חֲצִי גּוֹף), וְכִשְׁמַתְחַתְנִים אֲזִי נַעֲשִׂים גּוֹף אֶחָד, וְהַחֲכֵם מְכַל אָדָם אָמַר (קִהְלַת־ד) "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנַיִ לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אִיךָ יִחַם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צְרִיךְ לִהְיוֹת מִשְׁנַיִ הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתֵּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֻנָּה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם, הַבְּעַל יֵשׁ לוֹ אֶת הַמְצוּוֹת שְׁלוֹ, וְהָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ אֶת הַמְצוּוֹת שְׁלָהּ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הַבְּרִיאָה שִׁיְהִיו שְׁנֵיהֶם בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית א' כ"ז) "וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹקִים בְּרָא אֹתוֹ זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָא אֹתָם", וְלִכֵּן אֶחָד צְרִיךְ אֶת הַשְּׁנַיִ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד בִּינֵיהֶם, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רס"ה) שְׁלֵמַעְלָה בְּשָׂמִים הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וְכִשְׁוִיּוּדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים הַבְּעַל יוֹרֵד דֶּרֶךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהָאִשָּׁה יוֹרֵדֵת דֶּרֶךְ זוּג הוֹרִים שְׁנַיִם, וְעַד שְׁמַתְחַבְּרִים יַחַד זֶה לוֹקַח זְמַן וְקָשָׁה לְזוּגָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, אֲבָל תִּכְף וּמִיד כְּשִׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, רְאוּי לָהֶם לְשַׁמַּח אֶחָד עִם הַשְּׁנַיִ, וְיִהְיוּ גּוֹף אֶחָד וְכוּ', וְאֶחָד יַחֲזֹק אֶת הַשְּׁנַיִ וְכוּ', וְדִיקָא עַל יְדֵי שְׁנֵיהֶם נִתְקַן הַבְּרִיאָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְצָרִיכִים אֶת שְׁתֵּיהֶם, הַבְּעַל צְרִיךְ אֶת הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה אֶת בְּעָלָהּ, וּבִיחַד הֵם גּוֹף אֶחָד שְׁעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל הַתַּחֲוִמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' כֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשִׁזּוּג מִתַּחַתְנִים, בְּהִתְחַלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעֲמִים הָאִשָּׁה עֲדִין חוֹזֶרֶת בְּכָל פַּעַם אֵל הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהֵם אֲצִלָּה חֲשׁוּבִים יוֹתֵר מִבְּעָלָה, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהַבְעֵל, מִדּוּעַ אֶת לֹא נוֹתַנְתְּ לִי אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב? מִדּוּעַ אֶת רְצָה תְּמִיד יוֹתֵר אֵל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלִי? וְכֵן לְהַפְּךָ לְפַעֲמִים הַבְּעֵל חוֹזֵר בְּכָל פַּעַם אֵל הַהוֹרִים שְׁלו, וְהֵם אֲצִלוּ יוֹתֵר חֲשׁוּבִים מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְהָאִשָּׁה, מִדּוּעַ אֶתְּהָ לֹא נוֹתַן לִי אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב? מִדּוּעַ אֶתְּהָ רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֵל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלִי? וְלִכֵּן זוּג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵיהֶם, אֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּשָׁנֵי לְמָה עֲדִין רְצִים יוֹתֵר אֵל הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי כָּךְ טָבַע הָעוֹלָם שְׁנִמְשָׁכִים אֵל הַמְּקוֹם שְׁנִתְּנָנוּ לָהֶם חֵם וְאַהֲבָה בְּיוֹתֵר וְכוּ', וְלִכֵּן עַד שֶׁהַזּוּג מְפִירִים אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנָה בִּינֵיהֶם חֵם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הִדְדִית, זֶה לּוֹקַח זְמַן, וְאֲסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנֵי וְכוּ', וְלֹא לַחֲיוֹת בְּקִטְנוּנוּיּוֹת כְּאֵלוֹ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלוּ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אוֹ כְּאֵלוֹ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אֲלֵא צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת הַכֹּלֵל הַזֶּה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַקְפִּיד אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי, כִּי זֶה טָבַע בְּרִיא שְׁעֲדִין הַבֵּן אוֹ

רנב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלְקוֹ רס"ח בְּנִחָל

הַבַּת נִמְשָׁכִים אַחַר הַהוֹרִים שְׁלֵהֶם שָׁשׁ קָבְלוּ אֶת הַחֵם וְהָאֵהָבָה, וְלִכֵּן זוּג טָרִי שֶׁהִתְחַתְּנוּ, הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב שֶׁיִּדְעוּ שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל אֲצֵלֶם דָּף חֲדָשׁ וְכוּ', מְחִיבוֹת חֲדָשָׁה וְכוּ', צָרִיכִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי מְאֹד מְאֹד, וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב הֵן הַבַּעַל - זֹאת אֲשֶׁתִּי לְתַמִּיד, וְעָלִי לְאַהֵב אוֹתָהּ בְּכָל לְבִי וְנִפְשִׁי וְלִתֵּת לָהּ אֶת הַכָּל וְכוּ', וְהֵן הָאִשָּׁה - זֶה בַּעְלִי לְתַמִּיד, וְעָלִי לְאַהֵב אוֹתוֹ בְּכָל לְבִי וְנִפְשִׁי וְלִתֵּת לוֹ אֶת הַכָּל וְכוּ', וְכָךְ אִם יִהְיֶה בֵּין הַזּוּג חֵם וְאֵהָבָה וּפְתִיחוֹת אֶחָד לַשְּׁנִי, כְּבָר לֹא יִרְצוּ לְרוּץ אֶל הַהוֹרִים עַל כָּל דְּבָר קָטָן וְכוּ'.

וְלִכֵּן אִף שְׁאֵת נִשׁוּאָה כְּבָר שְׁבַע שָׁנִים וְכוּ', כְּנִרְאָה שְׁאִף אֶחָד לֹא פָתַח לְכֶם אֶת הָעֵינַיִם לְהִבִּין אֶת הַהִקְדָּמָה הַזֹּאת וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִשְׁקִיעַ הַרְבֵּה חֵם וְאֵהָבָה וּתְשׁוּמַת לֵב לְבַעֲלֶךָ, וְתִרְאִי שְׁלֹאט לְאֵט הוּא יַעֲזוֹב אֶת הָאִמָּא וַיִּחְזֹר אֵלֶיךָ, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה קִשָּׁה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עֲדִין לְאִמּוֹ, כְּנִרְאָה שְׁלֹא מְקַבֵּל מִמֶּךָ מִסְפִּיק תְּשׁוּמַת לֵב וְחֵם וְאֵהָבָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִם תִּשְׁפִּיעִי עָלָיו חֵם וְאֵהָבָה וּתְשׁוּמַת לֵב, תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהוּא יַעֲזוֹב אֶת הָאִמָּא וַיִּהְיֶה כְּרוּךְ אַחֲרֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרכז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך היא שאין לך בטחון עצמי, ואת לא יכולה להגיע להחלטה שלמה, ובשביל זה הולך לך כל כך קשה במציאת הזוג, כי תמיד את משנה בין בחור לבחור וכו', ולכן את לא יכולה להחליט מי יותר טוב וכו', ולכן עליך לבקש את הקדוש ברוך הוא שיפן לך את בן זוגך השיך אליך כפי שרש נשמתך, ותכף ומיד כשיש משיכה ביניכם תתחנני לשם שמים, ולא להיות ברנית כלל, ולא להשוות בין בחור לבחור אשר זה מניעה גדולה למצא את הבן זוג, וכל החברות שלך שמתחננות יש להן בטחון עצמי, וכיון שהגיע הזמן שמוצאים את הבחור הנכון הן מחליטות שזהו זה וכו', וכן צריך להיות, וזכרי היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות ט"ג.) נחית דרגא נסיב איתתא, את צריכה לרדת מדרגה ואז תמצאי את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחורה היא גאוןנית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והיא מסתובבת ומחפשת את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנכנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שיבא אליה זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה

רנר אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

מִחֲפֹשֶׁת וְכוּ', וּמִסְתּוֹבְכַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמָצָא
אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׁיָבוֹא אֵלַי עַל סוֹס לְבֶן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף
וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחִירָה מִחֲכָה עַד שְׁיִוָּלַד זְוֹג כְּזֶה, וּבֵין כֶּךָ
הִיא לֹא קוֹלֶטֶת שְׁהִזְמַן לֹא מִחֲכָה, כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָם "הִזְהַר מִן
הַזְמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", וְעַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאֶה
שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ יַעֲזָה (יְבִמּוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב
אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֶּךָ גְדוּלָה וְכוּ',
וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלוֹת בֶּן זֹוג מָה שְׁיִתְאִים לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
בְּקִרּוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַכַּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח, י' כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַחֲכָם מְכַל אָדָם אָמַר (מְשַׁלִּי ו') "הִיחַתָּה אִישׁ אֵשׁ בְּחִיקוֹ
וּבְגִדְדִיו לֹא תִשְׁרַפְּנָה: אִם יִהְיֶה אִישׁ עַל הַגְּחָלִים וְרָגְלָיו לֹא
תִכְוִינָה: בֶּן הַבַּא אֵל אֲשֶׁת רַעְהוּ לֹא יִנְקָה כֹּל הַנִּגְעָה בָּהּ", וְדַרְשׁוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה ט"ז סִימָן ב') כֹּל מִי שֶׁנּוֹגֵעַ בְּאִשָּׁה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחָל רְנָה

שְׂאִינָה שְׁלוֹ מִבִּיא מִיְתָה עַל עֲצָמוֹ, שְׁנֹאֲמַר (מְשָׁלִי ז') "כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה", וְכֹתִיב (מְשָׁלִי ה') "וְגָלְיָה יִרְדּוֹת מוֹת שְׂאוֹל צָעָדֶיהָ יִתְמָכוּ", וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְרַחֵק מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה מִמֶּנָּה לְגַמְרִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ט) וְדַע שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלּוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהָיָה מְקוֹדֵם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מָה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמָיו הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלּוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהָיָה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעִכְשָׁו פּוֹנֶה עוֹרֵף מֵהֶם, וְכוּפֶה יִצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מָה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה;

וְלִכֵּן דַּע לְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְאִם תִּפְנֶה עוֹרֵף וְלֹא תִחְזֹר אֶל הָרַע וְהָאִסוּר שֶׁעָשִׂיתָ, אָז יִשָּׁב וְיִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל אִם תִּהְיֶה עֹקֵשׁ וְתִפְנֶה עוֹרֵף אֶל דְּבָרִים אֲלוֹ וְתִחְזֹר אֵלֶיךָ, דַּע לְךָ שֶׁלְּבָסוֹף יִתְגַּלֶּה קְלוֹנָךְ בְּרַבִּים וְכוּ', וְלֹא יִהְיֶה לְךָ מְקוֹם אִיפָה לְהִטָּמֵן מֵרַב בּוֹשָׁה וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבּוֹדָאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקְבַּל אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַכְטֵי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

רנו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

מאד מאד שמחתי לשמוע שהחדש הזה הבאת שפע בעבודתך עבודת הקדש, בזה שאת טלפנית וזוכה ומזכה את אחרים, שאין למעלה ממצוה זו, אני מאד מאד שמח וגאה עמך, הקדוש ברוך הוא יעזר שהחדש הזה לפני חנכה תביאי כפלים לתושיה, כדי שניצא מהחובות שהצטברו.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה שְׂמִחָזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמַח אוֹתָנוּ, וּמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְאֶמֶת כָּל הַשְּׂמִחָה שָׂרְבָנוּ ז"ל מְשִׂמַח אוֹתָנוּ, זֶה עַל עֵצֶם נִקְדַּת יְהוּדוּתֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה כְּזֶה "שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת הָאֲכֻזְרִיּוֹת וְרִשְׁעוֹת הַגּוֹיִים, וְכִמוּ שְׂאֲמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִלְכָה בְּיָדוֹעַ שֶׁעָשׂוּ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב, זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר הַגּוֹיִים שׁוֹנֵאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, כִּי הֵם מְרַגְּשִׁים נַחוּת נֶגֶד עַם יִשְׂרָאֵל, עַם קְרוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן מְזַה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה שְׂזַכֵּינוּ לְהַבְרָאוֹת מְזַרְע יִשְׂרָאֵל, וְאִין לָנוּ שׁוֹם שְׂיִכּוֹת אֶל גּוֹיִים רוֹצְחִים בְּדַם קֶר וְכוּ' וְכוּ', וְעַם הַשְּׂמִחָה הַזֶּה רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה תְּמִיד עַל אִף שְׂבִזָּה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂעוֹבֵר, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (מְקוֹמֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) שְׂכָל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם מְלָאִים יִסּוּרִים, אִין גַּם אֶחָד שְׂיִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפִּילוּ הָעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפִּילוּ הַשָּׂרִים, אִין לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלֵם מְלָאִים טְרָדוֹת וְדַאָּגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאֲנָחָה תְּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיְחָדִים, וְאִין גַּם אֶחָד מְכָל הָעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים, שְׂיִהְיֶה לוֹ הַכֹּל

רנח אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

כְּסֵדֶר כְּרִצּוֹנוֹ תָּמִיד, וְכֵלָם כְּאַחַד מְלֵאִים יְסוּרִים וּדְאָגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שֶׁבָּקִי קִצֵּת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאַפִּילוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֵׁישׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתְּעִנּוּגִים, עֵשֶׁר וּנְכָסִים וְכְבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֵלִים נְפִלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יֵרְאוּ שֶׁגַם הוּא מְלֵא כַּעַס וּמְכֹאֲבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכַמְהָ מִיָּנִי אוֹפְנִים וְעַנְיָנִים, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ (קֹהֶלֶת ב') "כִּי כָל יָמָיו מְכֹאֲבִים וְכַעַס", וְכָתִיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשִׁבְעַת רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֵלָם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רוּגְזוֹ וַיְסוּרִין, וְאִין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מֵעֵמֶל וַיְגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְכַרַח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֵמְלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אֶפֶן, אֶפְלוֹ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלֵי דְעַלְמָא, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וַיְסוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הִחֲכַם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שִׁיְהַפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שִׁיעֵמֶל בַּתּוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא;

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֵלְקֵינוּ שֶׁאַנְחֵנוּ זְכִינוּ לְהַבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנו אֶת הַתּוֹרָה, וּבְזֶה שֶׁאַנְחֵנוּ מִחַיִּים אֶת עַצְמָנוּ עִם זֶה, עַל יְדֵי זֶה אֲנַחְנוּ נִצְלִים מִהַגִּיהֵנָם שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם הַזֶּה, וְאַנְחֵנוּ נִדְבָקִים בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאַמַּת כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִמּוֹ

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלְקֵי רִס"ח בְּנַחֲלֵי רֵנֵט

יְתַבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׁמֻחָה מְעוֹלָמוֹת
הָעֵלְיוֹנִים, וּמוֹבָא בְּזֵהר (תְּצִוָּה קפ"ד:) תָּא חֲזִי, עֲלָמָא תְּתָאָה,
קַיִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וּרְאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל
תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֶבְן טָבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֶבְן טוֹב כְּמוֹ אֶבְן
מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגְּנֹט] וְעֲלָמָא עֲלָאָה לָא יְהִיב לִיה, אֶלָּא כְּגוֹנוֹנָא
דְּאִיהוּ קַיִימָא, [וְהָעוֹלָם הֵבֵא לֹא נוֹתֵן אֶלָּא כְּמוֹ שְׁמֻכִּינִים אֶת
עֲצָמוֹ מִלְּמֻטָּה] אִי אִיהוּ קַיִימָא בְּנִהִירוֹ דְּאִנְפִּין מִתְּתָא, [אִם
נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׁמֻחִים מִלְּמֻטָּה] כְּדִין הֲכִי נִהְרִין לִיה
מְלַעֲלָא, [כְּפֶן מְאִירִים לוֹ מְלַמְעֵלָה אוֹר וְזִיו וְחִיוּת וּדְבָקוֹת וְכוּ']
וְאִי אִיהוּ קַיִימָא בְּעֲצִיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְהָ
שְׁחוֹרָה] יְהִיב לִיה דִּינָא בְּקַבְּלִיה. [אֲזִי מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ
דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת ה'וִי"ה בְּשְׁמֻחָה", חֲדוּהָ
דְּבַר נֶשׁ, מְשִׁיף לְגַבִּיָּה חֲדוּהָ אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְׁמֻחָה שֶׁל אָדָם
בְּזֵה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכַת עָלָיו שְׁמֻחָה מְעוֹלָם הֵבֵא] הֲכִי נְמִי הָאִי
עֲלָמָא תְּתָאָה, כְּגוֹנוֹנָא דְּאִיהִי אֲתַעֲטָרַת, הֲכִי אֲמַשִּׁיף מְלַעֲלָא,
[כְּפֶן הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כְּפֶן
מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ מְעוֹלָם הֵבֵא].

וְלִכֵּן כְּשְׁאָדָם רַק בְּשְׁמֻחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כֹּל הַכּוֹחוֹת
לְהִיוֹת בְּשְׁמֻחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׁמֻחָה
מְעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדַע
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים,
תְּשַׁתְּדֵל לְהִיוֹת בְּשְׁמֻחָה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאַז תְּרָאָה שְׁכָל מְזֻלָּךְ
יְתַהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הִלּוֹאִי שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוֹלְתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה לְאָרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּרֻכוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מֵאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, שְׁזֶה מִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יָדֵי רַבּוּי לַמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשַׁפְּעַ, כִּי מִשְׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוֹק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שֶׁתִּלְמַד לְבַד אוֹ שֶׁתִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שֶׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ שַׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תִּלּוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ב) "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵיוּ מִתְמִידִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשֵׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רִסא

נָא וְנָא תַקַח מֵהַמְשָׁרָד קַפַּת צְדָקָה "קָרְן הַצְדִיק", וְתַכְנִיס בְּכֹל יוֹם וְיוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מִמֶּךָ, וְזֶה יִלְוֶה אוֹתְךָ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (ישעיה נ"ח ח) "וְהִלְךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה", וּבְכֹל רֹאשׁ חֹדֶשׁ תָּבִיא אֶת קַפַּת הַצְדָקָה לְהַמְשָׁרָד וְהֵם מְדוּחִים לִי בְדִיוּק מִי יֵשׁ לוֹ קַפָּה שֶׁל צְדָקָה וְכַמָּה יֵשׁ בְּקַפָּה, וְאִין אֶתְּהָ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה אֱלוֹ הַפְּרוּטוֹת יַעֲזְרוּ לָךְ בְּעַת שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, כִּי אִין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרְף וּמִבְטֵל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵא הָאָדָם מֵעוֹנוֹתָיו כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י) אִין לָךְ סָם חַיִּים לְמִלְאָךְ הַמּוֹת אֲלֵא מִדַּת הַצְדָקָה בְּלִבְד, וְלִמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁב שְׁצָרִיךְ לְתַת בְּפַעַם אַחַת סְכוּם גָּדוֹל, וּמַחְמַת שְׂאִין לוֹ, אַזִּי יָכוֹל לְעַבּוֹר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צְדָקָה, שְׂזוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְּזֶה שְׁנוֹתֵן בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה קִיָּם מִצּוֹת צְדָקָה, הִיָּה שֵׁשׁ וְשֵׁמֶח לְתַת כָּל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת, וּבִפְרָט לְפָנֵי הַתְּפִלָּה שְׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דף י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצִלִי אָמַר דְּכַתִּיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן בְּעַת הָאוֹכֵל הוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד לְתַת צְדָקָה, וְכֵן בְּכֹל עַת מְצָא, וּבִפְרָט קוֹדֵם שְׂיוּצָאִים לְדֶרֶךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) צְרִיכִים לְתַת צְדָקָה כְּדִי שְׂיִהְיֶה שְׁמוֹר עַל הַדֶּרֶךְ מִכָּל מִינֵי יִסּוּרִים, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֲלֵא בְּכֹל יוֹם תְּרַגֵּיל אֶת עַצְמְךָ לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת בְּקַפַּת הַצְדָקָה.

רסב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לְךָ הַצְּלֵחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ
שֶׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, מְרַב פְּגִיעֵי וּמִקְרֵי
הַזְּמַן, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׂאֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
שְׂמִיחָה יוֹתֵר מֵהַכָּל, כִּי בְּזֶה שְׂאֲשֶׁה שְׂשֵׁה וּשְׂמִיחָה שְׂזֻכְתָּה
לְהַבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, הַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹשֶׂה רוּשֵׁם בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, כִּי שְׂמִיחָה שִׁבְר יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחַ שְׂנִבְרָא מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל,
זֶה יִסוּד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁבְר יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ
וְשְׂמִיחַ עַל נִקְדַּת הַדְּרוֹתוֹ וְהוּא חִזּוֹק בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי
זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂאֲמַר
רַבֵּנוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֱמוּנָה יִסְלַח לְךָ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמִרְחִיב אֶת הַדַּעַת
כְּמוֹ שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן כָּל אֲשֶׁה וְאֲשֶׁה מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּה

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל רִסג

עם כל הכחות להיות רק בשמחה עצומה, על אף שעובר עליה כל מיני משברים וגלים וכו', בבית מהבעל והילדים וכו', ומבחוץ משכנות וכו', וסתם נשים שאוהבות לרכל וכו', על ידי שתעשי כל הפעולות שבעולם להיות בשמחה, אזי יתפרדו כל פועלי און, לא תרגשי את כל אלו שמציקים לך, אדרבה תהיי כל כך שמחה ועליזה, עד כדי כך שעוד תוכלי לחזק נשים אחרות, ובפרט בבית, אשה צריכה לדעת שהיא נקראת 'עקרת הבית' כי היא עקר הבית, ולכן אם היא רוצה שיהיה לה באמת שלום בית, עליה לעבוד הרבה על שמחה לשמח את בעלה, ואף שזה קשה להאשה מאד מאד, כי היא צריכה יותר את התשומת לב והתמיכה מבעלה וכו', עם כל זאת אשה חכמה שרוצה למנוע מחלקת ומריבות בביתה, אין עצה אחרת אלא שהיא תקח את המושכות בידיה וכו', והיא תהיה הבריה ותשמח את בעלה ואת הילדים וכו', כי בבית שיש שמחה יש שמה שלום ואהבה והרחבת הדעת.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לנו שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי שמקרב אותנו אליו יתברך, ומחזיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, ופותח את לבנו ואת פינו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עלינו בתמימות ובפשיטות גמור, שדבר זה יגלה משיח צדקנו לכל העולם כלו, ואנחנו קטני ערך פחותים וכו' וכו', כבר רבנו ז"ל מגלה לנו מה שיהיה בעת הגאולה, אשר אז כלם ידברו אל הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (צפניה ג' ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם

רסד אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנַּחֲל

הַוַי"ה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד", כִּי אִזּוּ יִתְקַיֵּם (ישעיה י"א ט) "כִּי מְלֹאָה
הָאָרֶץ דַּעַה אֶת הַוַי"ה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים", וּכְתִיב (שם נ"ב ח) "כִּי
עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוּב הַוַי"ה צִיּוֹן", כִּי אִזּוּ יִהְיֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת
בְּמַדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה כְּזוֹ, עַד שְׁכָל אֶחָד יִכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
פָּנִים אֶל פָּנִים, וְיוֹכֵל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ.

נָא וְנָא תִכְנִיסי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, כִּי הֵם
עֲקָרִים גְּדוּלִים בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה מֵה
שְׁעוֹבֵר, צְרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְרַק זֶה מֵה שְׁיִכּוֹל
לְהַחֲיוֹת אוֹתָהּ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרלּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתֶּם
מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם עֲבוּר הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל",
אֶף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁאַתֶּם בְּמַצָּב כֶּסְפִי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת זְכֵרוּ
הֵיטֵב אֶת הַנְּסִים וּנְפִלְאוֹת שְׁעֵשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי
כַּמַּעַט לְקַחוּ לָכֶם אֶת הַדִּירָה וְהֵייתֶם נִשְׁאַרִים בְּלִי כְּלוּם, וְרַק
בְּזִכּוֹת שְׁאַתֶּם זֹכִים לְהִתְקַדֵּם בְּכַרְךָ אַחַר כְּרֹךְ בְּסִפְרֵי שׁו"ת
"אֲשֶׁר בַּנַּחֲל" אַתֶּם רוֹאִים נְסִים וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נְסִים, כִּי זֶה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנַּחַל רס"ה

חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי שִׁדְפָס אֶפְלוּ פַעַם אַחַת כָּל הַמַּכְתָּבִים עַד שָׁנָה זוֹ, כִּי זֶה אוֹצֵר בָּלוּם שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם וְהַתְּחִזְקוֹת לְכָל הַנִּפְשׁוֹת הַיְרֻדוֹת וְהַנְּפֹלוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תִּמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תִּמְיֵד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שִׁימִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְכוּ', הַמַּצֵּב אֶצְלִי אֶשְׁתִּי זֶה רַק מִחֲמִיר מְאֹד מְאֹד, וְגַם אֲנִי נִחְלַשְׁתִּי מִזֶּה מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ יוֹם צְאֵתִי מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁעוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ כָּל הַמַּכְתָּבִים בְּסִדְרַת שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי, וּבּוֹדָאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֶת גְּדֻלַּת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזָּכִיתֶם לַחֲתוּן אוֹתָם בְּכַבּוֹד גְּדוֹל, אֲבָל עַכְשָׁיו הֵם צְרִיכִים כָּלֵם פְּרִנְסָה בְּנֶקֶל שְׁיֻכְלוּ לְשַׁבֵּת וְלִלְמַד, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַדְפִּיס אֶת שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשׂוּ רְצוֹנִי, וְאֶפְּלוּ שְׁלֵא תוּכְלוּ לְהַדְפִּיס רַק מֵאֲתֵימַם טְפָסִים זֶה גַם כֵּן טוֹב, כִּי הִרְגַעְתִּי שְׁזֶה נִדְפָס וְנִמְצָא כְּבָר בְּעוֹלָם אֲזִי כְּבָר יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁדְפָס וְיַחֲזוֹר וְיִדְפָס פְּעָמִים אֵינִי מוֹסְפֵר בְּרִכְבוֹת טְפָסִים עַד שְׁלֵא יִמְצָא בֵּית שְׁלֵא יִהְיֶה שָׁמָּה כְּמָה כְּרָכִים מִשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" וְעַד הַיּוֹם אֲנִישִׁים מִתְּחִזְקִים מִזֶּה, כִּי הִיָּה תִקּוּפָה שֶׁהַדְּפִסְתִּי בְּהַדּוּ, עֲשָׂרִים אֶלְף עוֹתָקִים מִכְּמָה חֶלְקִים שֶׁל שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְתַהֲלָה לֹאֵל אֲנִי שׁוֹמֵעַ עַד עַכְשָׁיו

רסו אֲשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בְּנַחֵל

תְּגוּבוֹת מְאַנְשִׁים שֶׁהִתְקַרְבוּ לְרַבְּנוּ ז"ל רַק עַל יְדֵי הַסְּפָרִים
הָאֵלוּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם עֲשִׂירוֹת נִפְלְאוֹה
שְׂאַתֶּם תּוּכְלוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה בְּרַבּוּי מִפְּלִגָּת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאַתָּ
מוֹסְרַת אֶת נִפְשֶׁךָ לְמַעַן הַצְּלַת הַנֶּעַר שֶׁהִזְכּוֹת הַזֶּה יִגֵּן עָלֶיךָ וְעַל
בְּעַלְךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְתִזְכִּי לְהַקִּים דוֹר שְׂיִהְיֶה לְנִחַת רִנָּה לְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כִּי בָּזָה שְׂאַתָּ עוֹסֶקֶת לְמַעַן הַצְּלַת הַנֶּעַר, זֶה הָעֵתִיד
שְׁלָנּוּ, וְאֵלוּ הַמְּשַׁפְּחוֹת הָעֵתִידִיּוֹת שְׁלָנּוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדָה
לָךְ עַל כָּל עֲבוֹדָתְךָ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד שְׂתִרְאִי שְׂבַחְדֶּר
הַמְּתַנָּה עַל יַד חֲדָרֵי שְׂיִשְׁבוּ שְׂמָה כְּמָה נָשִׁים לְקַחַת אֶת
הַטְּפָסִים שֶׁל הוֹרָאוֹת קִבַּע לְמַעַן הַנֶּעַר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ
שְׂיִהְיֶה מִיִּשְׁהֵי שְׂמָה כְּדִי לְקַבֵּל אֶת זֶה שְׂלֵא יִלָּךְ לְאַבּוֹד.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׁלֻקְחָתְךָ עַל עֲצֻמָּךְ אֶת הַיּוֹזְמָה לְעֶזֶר לִי וּלְבָדֶק כָּל מַה שְׁקוֹרָה בְּעֻמּוֹתַי "שְׁמַח צְדִיק" כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם הַפְּקָרוֹת, וְשְׁלֵא אֶטְבַּע חֵס וְשְׁלוֹם בְּחֻבוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מְכָרְחָרְךָ לְהַגִּיד לָךְ שְׁאַתָּה מְקִים עַל יְדֵי זֶה מְצוּהָ שֶׁל "לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רַעֲךָ", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ עַל זֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וְרַצִּיתִי שְׁתוֹדִיעַ לְנִשְׁיָם שְׁעוֹבָדוֹת בְּמִשְׁרָדְךָ שֶׁל "שְׁמַח צְדִיק" הֵן הַטְּלַפְנִיּוֹת, וְהֵן הָעוֹבָדוֹת, שֶׁהֵן מְכָרְחוֹת לְצִיָּן זְמַן בִּיאָתְךָ וְזְמַן הַלִּיכָתְךָ בְּתוֹךְ "שְׁעוֹן נוֹכְחוֹת", כִּי אַחֲרַת הֵן לֹא יִקְבְּלוּ שׁוֹם מְשַׁכְּרַת וְשְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶן טְעֻנוֹת, וְצָרִיכִים לְעֲמוֹד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק, כִּי לְאַחֲרוֹנָה נַעֲשֶׂה שְׁמָה הַפְּקָרוֹת שְׁאַשָּׁה בָּאָה מְתִי שֶׁהִיא רוֹצָה וְהוֹלְכַת מְתִי שֶׁהִיא רוֹצָה וּבְסוֹף הַחֲדָשׁ הִיא בָּאָה עִם כָּל מִינֵי טְעֻנוֹת שְׁחִיבִים לָהּ, וְלִכֵּן מְכָרְחִים לְצִיָּן זְמַן בִּיאָתְךָ וְזְמַן הַלִּיכָתְךָ בְּתוֹךְ "שְׁעוֹן נוֹכְחוֹת", וְכֵן תְּבָדְקוּ שְׁלִשְׁתְּכֶם אֶת הַנַּעֲשֶׂה בְּמִשְׁרָדְךָ שֶׁל עֻמּוֹתַי "שְׁמַח צְדִיק" וְתִדְוָחוּ לִי אֶת הַכֵּל, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי, כִּי אֲנִי נִמְצָא עִכְשָׁו בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד הֵן מַחֲמַת בְּרִיאוֹת אֲשֶׁתִּי תַחֲיוּ שֶׁהַמָּצָב נַעֲשֶׂה יוֹתֵר חָמוֹר וְכוּ', אֲשֶׁר גַּם בְּרִיאוֹתַי נִחְלָשְׁתָּ מַחֲמַת זֶה, וּבְזוֹה

רסח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

שְׁתַּכְנִיסוּ עֲצֻמְכֶם בְּלִבְדוּק מֵה שְׁקוּרָה שָׁמָּה בַּמְשָׁרָד, בְּזֶה אַתֶּם מְצִילִים אוֹתִי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לְךָ חֲזָרָה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיכֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְדַעַת מֵה שְׁלוֹם הַבֵּן שְׁלֹכֶם, כִּי אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיו כָּל יוֹם וְכָל שְׁעָה וְכָל שְׁעָה וְשִׁיחִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵת תַּהֲיִי חֶלֶק מִהַעֲרֹב שְׁמַחָה הַמִּיחָד שְׁיִתְקַיֵּם בְּחִנּוּכָה, וְזוֹ תַּחֲיָה הַצָּגָה מִשְׁהוּ נִפְלָא מְאֹד מִיחָדָת בְּמִינָה, וְלִכֵּן

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל רֹסֵט

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְאַמֵּן וְכוּ', כְּדֵי שֶׁיֵּצֵא יָפֵה מְאֹד, הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁכָּל הַקְּבוּצָה שְׁלֶכְן תַּעֲשׂוּ מִשְׁהוּ מִיַּחַד מִפְּעַם לְפַעַם לְכָל נָשׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי לְשַׁמַּח אוֹתָן וְלִמְשֹׁךְ אֶת כָּלָן שֶׁיָּבֹאוּ אֶל עַרְבֵי שְׁמִחָה, וְאֵת לֹא יִכּוֹלֶה לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ, כִּי בְּשָׂמִים מְאֹד מְאֹד מִתְחַשְּׁבִים עִם אִשָּׁה שֶׁמְשַׁמַּחַת נָשִׁים אַחֲרוֹת וְכוּ', כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיֵּיו הַפְּרָטִיִּים, וְהוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ וְכוּ', אוֹ נוֹפֵל בְּדַפְּאוֹן שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי חָמוּר וְכוּ', וְכִשְׁבֵּא אָדָם וּמְשַׁמַּח אוֹתוֹ אֵין קֶץ לְשִׁכְרוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁהַפְּעַם תֵּרְאִי לְהִתְאַמֵּן וְכוּ', כְּדֵי שֶׁהַהֲצָגָה תֵּצֵא מִשְׁהוּ מִיַּחַד וְכוּ'.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (תַּעֲנִית כ"ב.) רַבֵּי בְּרוּקָא חוֹזְאָה הָיָה שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְּבִי לְפֹט, הָיָה שְׂכִיחַ אֵלָיְהוּ גְּבִיָּה, אָמַר לֵיהּ, אֵיכָא בְּהַאי שׁוּקָא בְּרַ עֲלָמָא דְּאֵתִי? אָמַר לֵיהּ, לֹא. וְכוּ' אַדְּהֵכִי וְהֵכִי אָתוּ הֲנָךְ תֵּרִי אֵתִי. אָמַר לֵיהּ: הֲנָךְ נְמִי בְּנִי עֲלָמָא דְּאֵתִי נִינְהוּ. אֹזֶל לְגַבִּיָּהוּ. אָמַר לְהוּ, מָאִי עוֹבְדֵיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ, אֵינְשֵׁי בְּדוּחֵי אַנְן, מְבַדְּחִינְן עֲצִיבִי. אֵי נְמִי, כִּי חוֹזִינְן בֵּי תֵּרִי דְּאֵית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדִּיָּהוּ טְרַחֲיִנְן וְעַבְדִּינְן לְהוּ שְׁלָמָא; [רַבֵּי בְּרוּקָא מַעִיר חוֹזְאָה הָיָה פְּעַם בְּשׁוּק בְּעִיר לְפֹט, וְהֵלֶךְ אִתּוֹ אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא, וְשָׂאֵל אֶת אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא הָאֵם יֵשׁ בְּשׁוּק הַזֶּה אַחַד שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא, עָנָה לוֹ אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא לֹא, וּפְתָאוּם הֵם רוֹאִים מִרְחוֹק בָּאִים שְׁנֵי אֲנָשִׁים, אָמַר לוֹ אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא אֵלוֹ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְרַבֵּי בְּרוּקָא הָיָה סִקְרָן, אֹז הוּא רִץ אֵלֵיהֶם וְשָׂאֵל אוֹתָם מַה הָעֲבוּדָה שְׁלָכְם? עָנוּ וְאָמְרוּ

ער אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְחָל

אַנְחָנוּ אַנְשִׁים שְׁמִשְׁמָחִים וּמְבַדְּחִים בְּנֵי אָדָם, אִם אַנְחָנוּ רוֹאִים
שְׁנֵי בְנֵי אָדָם רְבִים בִּינֵיהֶם, אַנְחָנוּ מְשֻׁלְּמִים בִּינֵיהֶם, וְאִם
אַנְחָנוּ רוֹאִים אַנְשִׁים עֲצוּבִים, אַנְחָנוּ מְשֻׁמָּחִים אוֹתָם, אֲנִי
בְּטוֹחַ אִם בְּיַחַד כָּל הַנְּשִׁים שְׁמִשְׁחָקוֹת בְּהַצָּגָה יִקְחוּ אֶת זֶה
רְצִינִית, אֲזִי תִצְלַיְחוּ בְּגִדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַסְּפוּר שְׁאַתָּה כּוֹתֵב זֶה מְזַעֵזַע, אִיךְ לוֹקְחִים אֲבָא
מִפְּנֵי שֶׁהוּא חוֹלָה וְזוֹרְקִים אוֹתוֹ לְבֵית אָבוֹת? אִם אָדָם נַעֲשֶׂה
חוֹלָה זֶה מֶה שְׁעוֹשִׂים לוֹ? מִיֵּלֵא אִם הָיוּ מְכַנְּסִים אוֹתוֹ בְּבֵית
חוֹלִים שֶׁהָיָה צָרִיךְ טְפוֹל וְכוּ', זֶה הָיָה מוּבָן, אֲבָל סֶתֶם מִפְּנֵי
שֶׁהָאֲבָא נָחַלָה זוֹרְקִים אוֹתוֹ מִהַבֵּית? אוֹי לִילְדִים שְׁעוֹשִׂים אֶת
זֶה לְאֲבָא, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת זֶה לְכָל הַמְּשַׁפָּחָה,
שְׁמָה שְׁעוֹשִׂים לְאֲבָא כֵּן הִילְדִים יַעֲשׂוּ לָהֶם בְּדִיוֹק מְדָה כְּנִגְדֵי
מְדָה, וְזוֹ רְשָׁעוֹת וְאִכְזָרִיוֹת לְזֶרֶק אֲבָא בְּבֵית אָבוֹת מְזַנְחַת מִפְּנֵי
שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה חוֹלָה וְכוּ'.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחַל רֵעַא

מָה לֹא עוֹשִׂים כְּדֵי לְטַפֵּל בְּאָבָא? אִם צְרִיכִים עֲזָרָה מְבִיאִים עֲזָרָה וְכו', אָבֵל לְזַרְק אוֹתוֹ סֶתֶם כִּכָּה זֶה אֲכַזְרִיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֵינן לָךְ כְּפוּי טוֹבָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזֵה, יֵשׁ יְלָדִים שְׁלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִהֶהוּרִים שְׁלָהֶם, וְכִשְׁמֻזְקִינִים מְכַנִּיסִים אוֹתָם בְּבֵית אָבוֹת בְּמִקּוֹם שֶׁהֵיְלָדִים יִטְפְּלוּ בָהֶם, וְיִדּוּע פֶּתֶגֶם עֲמָמִי "אָבָא וְאֵמָא יְכוּלִים לְהַחְזִיק עֲשָׂרָה יְלָדִים וּלְגַדֵּל אוֹתָם וְלִהְיָאֲכִילָם וְלִהְשָׁקוֹתָם וְכו', וְלְטַפֵּל בָּהֶם וְכו', וְעֲשָׂרָה יְלָדִים לֹא יְכוּלִים לְטַפֵּל בִּהוּרִים", וְזוֹ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה גְּדוּלָה מְאֹד.

וְיִדּוּע מָה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַא דְּבִי אֵלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֶשׁ מִהֶאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאֵם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַח־מִוֹרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שֶׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְנָ שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵעֵלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאֵמָא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְמַחֹת עַל הָעוֹל שְׁעָשׂוּ הַמְּשַׁפְּחָה לְאָבִיךָ, עָלֶיךָ לְמַחֹת, וְאֵל תִּפְחָד שְׂיִרִיבוּ עִמָּךְ אוֹ שְׂיִתְחִילוּ לְשַׁנֵּא אוֹתָךְ בְּשִׁבְלֵי זֶה וְכו', כְּדָאֵי וְכְדָאֵי מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם לְסַבֵּל עַל־בּוֹנוֹת וְחִרְפּוֹת עַל זֶה, וְכָךְ תִּדְעַ שְׁאֵתָה עֲשִׂיתָ אֶת חֵלְקֶךָ.

אֲנִי זוֹכֵר מִרְאָה מְזַעְזַע שְׁרָאִיתִי לְפָנַי קְרוֹב לְחַמִּישִׁים שָׁנָה, הִלְכְּתִי לְבֵית אָבוֹת לְפָגֵשׁ מִיִּשְׁהוּ, וְרָאִיתִי בְּאִיזוֹ פְּנָה

רבע אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

קבוצה גדולה של אנשים עומדים, וחשבותי שמשהו קרה, אזי נגשתי לראות אולי אני יכול לעזור, ומה אני רואה, שאבא ואמא זקנים מתחננים לילדיהם בנים ובנות פלות וחתנים ובכו בככיות עצומות "תקחו אותנו לביתכם, מספיק לנו אפלו להיות באיזה מרתף העקר להיות בביתכם! אל תניחו אותנו פה בבית אבות!", וכל הילדים מנסים להסביר להם איך שיהיה להם טוב פה, וההורים לא קבלו את דבריהם רק בכו כמו ילדים קטנים, והאמת אני שרציתי לתת לכל אחד שתי סטירות - האם זה אנושי? מפני שהאבא והאמא זקנים צריכים לזרק אותם? ועד היום מלווה אותי המחזה הנורא והמזעזע שראיתי, איך שילדים יכולים להתאכזר נגד הורים? ואין להם כפוי טובה יותר מזה שלעת זקנה מפקירים את ההורים, ואלו החכמים שעושים את זה לא קולטים שבדיוק אותו דבר ילדיהם יעשו להם מדה כנגד מדה.

תעשה כל מה שבדרך להתנגד על זה, והקדוש ברוך הוא ישלם להם כגמולך הטוב.

המאחל להם ברכה והצלחה מן השמים

תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י"א כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחַל רַעַג

אתה צריך לדעת שלעשות את רצונו יתברך זו השמחה הכי גדולה, ולא צריכים להשקיע שום דבר, רק להיות בשמחה עצומה עם כל מצוה ומצוה שזוכים לעשות, כי התורה הקדושה דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום, ולא צריכים להכנס בלחץ וכו', ולא לכתב שאני מרגיש שאין לי התקדמות בעבודת השם יתברך, אדרבה על ידי כל מצוה שזוכים לקים צריכים לרקוד מרב שמחה, כי על ידי זה ממשיכים על עצמם אור וזיו וחיות ודבקות מהאין סוף ברוך הוא, שזה בעצמו עצת הסמ"ך מ"ם לשבר את האדם ולהראות לו שאין בהם שלמות, אדרבה צריכים תמיד לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו.

ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קכ"ה) אֲשֶׁר אֶצֶל יְהוֹשֻׁפֵט כְּתִיב (דברי הימים ב' י"ז) "וַיִּגְבֶּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי הַיְיָ"ה", אֲשֶׁר בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַבְדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ צְרִיכִים לְהִגְבִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ, וְלִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד עִם כָּל הַטּוֹב שְׂזוֹכָה לְקִיָּם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מְאֹה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵע וּמְבָרַךְ לְפָנָיָהּ וּלְאַחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנָיָהּ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הֵיזָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוֹזָה בְּפֶתְחוֹ, מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אֲרַבְּעַ צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט)

רעד אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

"שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֵה מִלְאָךְ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאֵיו וַיַּחֲלִצֵם";

וְלִכֵּן כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְכַרַח לִהְיוֹת בְּכָל יוֹם שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׂזוּכָה לְקַיֵּם, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל אִם הוּא בֶּן טוֹב אוֹ לֹא טוֹב וְכוּ', כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִפְרָט כְּשְׂזוּכָה לְשָׁמֵר שְׁבַת וְשִׁמַּח עִם הַשְּׁבַת, שְׂאֵז מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן דַּע לָךְ שְׂזוּה פְתוּי הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁמִּפְתָּה אֶת הָאָדָם שִׁיְהִיָּה מְמַרְמֵר כְּאֵלוֹ לֹא קַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ד) אֲשֶׁר גַּם מִחֻכְמוֹת שִׁישׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִזֶּה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל הַחֻכְמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שִׁישׁ לִנְכַנְסִין וּמִתְחִילִין קֶצֶת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינָם חֻכְמוֹת כָּלֵל רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים וּבְלִבּוּלִים גְּדוּלִים, וְאֵלוֹ הַחֻכְמוֹת מִפִּילִים אֶת הָאָדָם מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דְּהֵינּוּ מֵה שְׁחוּשֵׁב וּמְדַקְדָּק בְּיוֹתֵר אִם הוּא יוֹצֵא כְּרֵאוֹי בְּמֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כִּי בְּשֵׁר וְדָם אִי אֶפְשָׁר לוֹ שִׁיעֵצָא יְדֵי חוּבְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֹרָה ג') אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹּא בְטְרוּנְיָא עִם בְּרִיוֹתָיו, וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ג"ד) לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׂרָת, וְלִכֵּן עַל אֵלוֹ הַמְּדַקְדָּקִים וּמְחַמְרִים בְּחֻמְרוֹת יְתָרוֹת, עֲלֵיהֶם נֹאמַר (וַיִּקְרָא י"ד) "וַיַּחֲסֵ בָהֶם" וְדָרְשׁוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פ"ח) וְלֹא שִׁימּוֹת בָּהֶם, הֵינּוּ כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם חֵיּוֹת כָּלֵל, וְתָמִיד הֵם בְּמֵרָה שְׁחוּרָה, שְׁנִדְמָה לָהֶם שְׂאֵינָם יוֹצֵאִים יְדֵי חוּבְתָם בְּהַמִּצְוֹת שְׁעוֹשִׁים, וְאֵין לָהֶם

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל רהע

שׁוּם חַיּוֹת מְשׁוּם מְצוּה מַחֲמַת הַדְּקִדּוּקִים וְהַמְרָה שְׁחוּרָה שְׁלֵהֶם.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְזַרֵק מְעַצְמו אֶת הַחֲכָמוֹת הַמְדַמּוֹת, וְכָל מְצוּה וּמְצוּה שְׂזוּכִים לְקַיֵּם צְרִיכִים לְשַׂמַּח עִמָּהֶם מְאֹד מְאֹד, וְעַל יָדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֹר וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהָאֲרִיז"ל גָּלָה לְתַלְמִידוֹ רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכוּתוֹ יַגֵּן עָלֵינוּ, שֶׁהָעֶקֶר מֵה שְׂזוּכָה לְמַדְרַגוֹתָיו הָיוּ מַחֲמַת שְׂמִיחַת הַמְצוּוֹת, בְּשַׁעֲה שְׁעֵשֶׂה מְצוּה הָיָה כָּל כָּךְ שְׂמִיחַ שְׂאִפְלוֹ שֶׁהָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הַכֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם לֹא הָיָה מַגִּיעַ לְשְׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לוֹ בְּקִיּוֹם מְצוּה אַחַת.

וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ בְּבַלְבוּלֵי חֲנָם שְׂאִתָּה לֹא מְרַגִּישׁ הַתְּעַלּוֹת בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ', זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן, אֵיזָה הַתְּעַלּוֹת צְרִיכִים לְהַרְגִּישׁ? צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה שֶׁהוּא זוֹכֵה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מְצוּה וּמְצוּה מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אָסוּר לְהַתְּבַלְבֵּל מְשׁוּם בְּלְבוֹל חֲנָם רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד שֶׁשׁ וְשְׂמִיחַ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרל"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

רעו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעְתִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר,
שֶׁהוּא בְּקִי בְּעִינֵי רוֹפְאִים וְרַפּוּאָה, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא
מְדַרִּיךְ אֶתְכֶם, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל רַפּוּאת
הַיֶּלֶד, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת
כ"א י"ט) "וְרַפָּא יִרְפָּא" מִכָּאן שְׁנַתְנָה רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת,
וְאִמְרוּ צְדִיקִים שְׁנַתְנָה רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לְיֹאשׁ,
וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לִבְקֵשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁהַיֶּלֶד יִהְיֶה בְּרִיא,
וְאֵל תִּהְיֶה קִטְנִים בְּעִינֵיכֶם וְלוֹמַר מַה כָּבֵר יוֹעִיל תְּפִלוֹתֵינוּ? אֵל
תֹּאמְרוּ זֹאת, כִּי כָּל תְּפִלָּה, כָּל תְּחֻנָּה, כָּל בְּקֵשָׁה עוֹשֶׂה רַעַשׁ
בְּשָׁמַיִם, וּמֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאֵל
תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק א' סִימָן ר"ג) הֵטְבַע מַחֲיִבֶת כֶּף, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הֵטְבַע,
וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כְּמוֹ שֶׁהָרֵב ... אָמַר לָכֶם, וְתִהְיֶה אִתּוֹ בְּקִשָּׁר בְּכָל
פֶּרֶט וּפְרָט, וְאַתֶּם תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל וְתִרְאוּ נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ר.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנֶחֱל רַעוּ

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלְאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כֻּלָּם בָּאִין רַק מִקְּלֻקּוֹל הַשְּׂמִמָּה וְכוּ', וְכִפִּי קְלֻקּוֹל הַשְּׂמִמָּה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא הַחוּלְאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הַרֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בְּזֶה, שֶׁכָּל הַחוּלְאֵת עַל יְדֵי מָרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִמָּה הוּא רְפוּאָה גְדוֹלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַפְּחוֹת, לְהִיּוֹת אַךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד. כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם לִמְשֹׁךְ עֲצָמוֹ לְמָרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגַעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכָּרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְשִׂמְחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל;

וּבַפְּרָט אֲתָה שְׂזָכִיתָ לְהַכְנִס תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה, עָלֶיךָ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב גַּר צָדֵק, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמָא לָךְ לָךְ) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי מִחֲבָב אֶת הַגֵּר כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב גְּרִים שְׂמֵתִגְרִים, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ב') אֲנִי צָרִיכִין לְהַחְזִיק טוֹבָה לְגַר שֶׁהֵנִיחַ מִשְׁפָּחָתוֹ וּבֵית אָבִיו וְהֵנִיחַ אִמְתּוֹ וְכָל אֲמוֹת הָעוֹלָם, וּבָא לוֹ אֲצִלְנוּ, וְאֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁכָּל הַבְּעִיָּה שְׁלֶךָ, שְׂאֲתָה לֹא שְׂמִיחַ, כִּי אִם הֵייתָ רַק שְׂמִיחַ וּמְשִׂמְחַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְכָל הַבֵּית הָיָה תַּחַת אוֹרָה שֶׁל שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, אִזּוֹ הֵייתָ בְּרִיא לְגַמְרֵי.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כָּךְ חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי

רעח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

הַדְּמִיּוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ,
וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתַּהֲיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת
לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׁבַנִּי
אָדָם רְחוּקִים מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֻמַּת חֶסֶרׁוֹן יִשׁוּב
הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהֶשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר
אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא
יִחֶסֶר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַעֲקֹר רֵאָה לְשִׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יִלְדֶיךָ, וְאֵל תַּחְמִיר
חֻמוֹרוֹת יִתְרוֹת, וְלֹא תִדְקַדֵּק עֲלֵיהֶם בְּדִקְדוּקִים יִתְרִים, וְאִז הַכֹּל
יָבוֹא עַל נְכוֹן, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם מִשְׁכָּן לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כְּסֻלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הַיְחִידִי שֶׁנִּשְׁאַר כְּדִי שְׁנוּכַל לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ
הוּא לְהִרְחִיק עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי מַחְלָקָת, וְלִהְיוֹת לְהִיּוֹת
בְּשָׁלוֹם עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(תְּנַחֲוּמָא נְצָבִים) בְּנוֹהֵג שְׁבַעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגוּדָה שֶׁל קָנִים

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל רעט

שָׁמָּא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מְשֻׁבָּרִין, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כְּלָן אַגּוּדָה אַחַת שְׁנֹאמֵר (יְרֵמְיָה ג') "בְּיָמִים הַהֵמָּה וּבְעֵת הַהִיא נֹאם ה'וַיְהִי יְבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו" וְגו' כְּשֶׁהָן אַגּוּדִים מְקַבְּלִין פְּנֵי שְׂכִינָה ;

רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁתַּכְּף וּמִיָּד כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ אַגּוּדָה אַחַת תִּהְיֶה הַגְּאֵלָה, וּמָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים עֲכָשׁוּ דִיקָא לְפָנֵי שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים לְהַגְּאֵל, דִּיקָא אִזְ הַסְּמ"ך מ"ם עוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי רַע-בְּנִים הַמוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת אֵלּוּ שְׁהוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם וְכו', וְלֹאחֲרוֹנָה קוֹרָא דְבָרִים מְזַעְזָעִים אֶצֶל עַם יִשְׂרָאֵל בְּצוּרָה הַכִּי מַגְעִילָה, לֹא מַבְעִיא אֶצֶל הַחֲסִידִים אַבָּא נְפֻטֵר וְהַנִּיחַ שְׁנֵי בָנִים, וְשִׁנְיָהֶם נַעֲשִׂים אֲדָמוּ"רִים וְאוֹכְלִים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִפְעָמִים אַבָּא הַשְּׂאִיר אַרְבַּע בָּנִים, אִזִּי נַעֲשִׂים אַרְבַּע אֲדָמוּ"רִים, וְאוֹכְלִים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְנַעֲשֶׂה פְּרוּדִים בֵּינֵיהֶם וְכו', וְכו', אֲלֹא אֶפְלוּ אֶצֶל הַלִּיטָאִים אִף פַּעַם לֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה שִׁיתְּפַלְגוּ בְּפִלְגִים פְּלָגִים וְכו', שֶׁהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת הַבְּנֵי תוֹרָה, וּמַחְרָפִים וּמְבַזִּים רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת בְּאִפְּן הַכִּי שְׁפַל וּמַגְעִיל וְכו', וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי מְרִיבוֹת מֵאֵלּוּ עַל אֵלּוּ, וּמֵאֵלּוּ עַל אֵלּוּ בְּצוּרָה הַכִּי שְׁפֵלָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, שְׂאִין לָךְ חֲלוּל הַשֵּׁם יוֹתֵר גְּדוֹל מְזוּ, הַזוּ תוֹרָה וְזוּ שְׂכָרָה? כִּךְ צְרִיכִים לְהַתְּנַהֵג בְּנֵי תוֹרָה? שְׁבֹאמְצַע הַתְּפִלָּה זוֹרְקִים חֲפָצִים עַל רֵאשִׁי יְשִׁיבָה שְׁלֹא אוֹהֲבִים? אוּ מְפָרִיעִים בְּאֲמָצַע שַׁעוֹר מְפָנֵי שְׁלֹא רוֹצִים אֶת הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה הַזֶּה? אוּ מְפָרִיעִים אֶת הַתְּפִלָּה מְפָנֵי שְׁלֹא רוֹצִים שְׁהָרֵאשׁ יְשִׁיבָה הַזֶּה

יְהִיָּה בְּעַל תְּפִלָּה? מִתִּי זֶה הָיָה אִי פַעַם אֶצֶל בְּנֵי תוֹרָה דְּבָר כְּזֶה? וְאֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר עַל הַגְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה שֵׁישׁ בֵּין הָאֲשֻׁכְנָזִים לְסִפְרָדִים בְּאִפְסָן מְגַעִיל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְכָל זֶה מוֹנֵעַ מִבִּיאַת וְהַתְּגָלוֹת מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַתָּה שׂוֹאֵל מַה נִּשְׂאָר עוֹד לַעֲשׂוֹת כְּדִי שְׂיָבוֹא הַמְּשִׁיחַ?

עַד שְׁלֹא יִשְׁלִימוּ עִם יִשְׂרָאֵל אֶחָד עִם הַשְּׁנִי רַק מִרְחָקִים אֵת הַגְּאֻלָּה, וְאֲנִי מְדַבֵּר דִּיקָא לִיהוּדִים חֲרָדִים, שׂוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, בְּנֵי תוֹרָה שְׂיוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים, אִיךְ יְכוּלִים לְהִרְבּוֹת בְּמַחְלָקָת? שֶׁהַיּוֹם זֶה הַצְּגָה אַחַת גְּדוּלָּה, מְשַׁחֲקִים מְשַׁחֲקֵי רַבֵּעִים, אֲבָרְכִים צְעִירִים נְעֻשִׁים אֲדַמּוּ"רִים וְזוֹרְעִים שְׂנֵאָה בֵּין אֱלֹהֵי לְאֱלֹהֵינוּ, וּבֵין אֱלֹהֵי לְאֱלֹהֵינוּ, הָאֵם זֶה דֶּרֶךְ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ וְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ? וְכֵן אֶצֶל הַלִּיטְאִים שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּנֵי תוֹרָה, הָאֵם זֶה דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה לְחֲרֹף וּלְכַזּוֹת רְאִשֵׁי יְשִׁיבָה יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים שְׂמַתְמִידִים בְּתוֹרָה שְׂשִׁים שְׂבָעִים שְׂנָה וְכוּ', וּבָאִים בְּחוּרִים חֲצוּפִים וּמְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם כֶּךָ נִקְבַּל אֵת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ? הָאֵם בְּדֶרֶךְ זֶה שְׂמַתְנַהֵג עַכְשָׁו הָעוֹלָם הַחֲרָדִי זֶה יָבִיא אֵת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ? וְכְּבָר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׂבַת קל"ט.) תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁעַ אֹמֵר אִם רְאִיתָ דוֹר שְׂצָרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׂכַל פְּרַעְנוֹת שְׂבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֲלָא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, הַבְּתִי דִינִים מְשַׁחֲתִים, לוֹקְחֵי שַׁחַד וְכוּ', הָאֵם כֶּךָ רוֹצִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ?

וְלָכֵן עַד שְׁלֹא יִשְׁלִימוּ הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם וּפְתַחוּ אֵת עֵינֵיהֶם אִיךְ שְׂמוּלִיכִים אוֹתָם שׂוֹלָל בְּכָל מִינֵי שְׂקָרִים וּדְמִיוֹנוֹת

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רַפָּא

וכו', עֲלֵינוּ לְדַעַת שְׂאֵלוֹ מֵעַכְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, וּכְבָר כָּתַב בְּזֵהָר (רַעֲיָא מְהִימְנָא נְשֵׁא קכ"ה): וְאַתְּהִדְרוּ אֵינּוֹן עֲרַב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל, עֲאֲנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאַתְמַר בְּהוּ (יחזקאל לד) "וְאַתָּן צֵאֲנִי צֵאֲן מֵרַעֲיִתֵי אָדָם" וְכוּ', [הָעֲרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם צֵאֲנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאַיִנּוֹן עֲרַב רַב, אֵינּוֹן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוּהַ, בְּחִדּוּוֹא, בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוֹנָא כְּלָל, [אֵלּוֹ הָעֲרַב רַב הַמְּנַהֲיָגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹושְׁבִים בְּשִׁלּוּהַ בְּשִׁמְחָה בְּלִי צַעַר וּבְלִי יְגוֹן כְּלָל], גְּזֻלְנִין מְאַרִי שׁוּחַד, דְּאַיִנּוֹן דֵּיִינִין רִישֵׁי עֲמָא. (בְּרַאשִׁיתוֹ) כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם, עֲלִיִּיהוּ אַתְמַר (אֵיכָה א) הִיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ, [הֵם גְּזֻלְנִים לֹוֹקְחִים שׁוּחַד, וְהֵם הַדֵּינִים וְהַרְאֵשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלּוֹ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רָאשִׁים].

וְכֹל זֶה כְּתוּב בְּזֵהָר וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב כָּל זֶה הַתְּקִים בְּדוֹר הַזֶּה שְׁזָה בּוֹשָׁה וְחֻרְפָּה, אָשֶׁר דִּיקָא הִלִּיצְנֵי הַדּוֹר נַעֲשׂוּ צָרִים וְרֹאשִׁים לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁעַל זֶה מְקוֹנֵן הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ (אֵיכָה ה') "הִיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ", אֵלּוֹ הַצָּרִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל נַעֲשִׂים לְרֹאשִׁים, וְלִכֵּן כְּשִׁתְּגַלֶּה הָאֲמַת וַיִּפְתְּחוּ אֶת הָעֵינַיִם, אֲזִי דִיקָא נִזְכָּה לְהַגְּאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כְּסֻלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁשֵׁלְמוֹת עֲנֹהָ הוּא שְׁתַּמִּיד חוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְאִז מִמִּילָא מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַגְּאוּהָ הַסְּרוּחָה כְּאֵלוֹ אֲנִי וְאֲנִי וְאֲנִי וְכו', וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') צְרִיף הָאָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ וְלִהְרֵבוֹת בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם, וְזֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּפִי שְׁאָדָם מְרֵבָה רַק בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם וְתַמִּיד מְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא מִתְבַּטֵּלֵת הַגְּאוּת הַסְּרוּחָה שְׁיֵשׁ בּוֹ מְרַב עֲוֹנוֹתָיו, וְהוּא מְעַרֵב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחַיֵּי הַפְּרָטִיִּים, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא מִתְבַּטֵּל הַיְשׁוּת שְׁלוֹ, וְיִוְדַע שְׁאִין בְּלִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלוּם.

כְּכֹל שְׁאָדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן נִכְנַס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְהוּא מְאָמִין גַּם בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׁאָדָם צְרִיף לְהֵאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּן הוּא צְרִיף לְהֵאָמִין בְּעֲצָמוֹ שְׁגַם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנֵן כְּכֹל שְׁאָדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, מִמִּילָא נִתְבַּטֵּלֵת הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת הַסְּרוּחָה מִמֶּנּוּ וְכו' וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה אֶת הַבְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְזוֹכֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי הַתְּחַזְקוּיּוֹת, וְלֹא מִפְּחַד מְשׁוּם דְּבַר בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹף לְבוֹ, וְיִוְדַע בִּידְעָה בְּרוּרָה אֲשֶׁר אִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדְבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רִפְג

מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, שָׁאז עַל יְדֵי זֶה הוּא
זוֹכָה לְשִׁלְמוֹת עֲנוּה.

וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קל"ו) שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ
לְבַטֵּל כָּל מִדָּה וּמִדָּה מִמִּדּוֹת הַרְעוֹת שֶׁנִּדְבַק בּוֹ וְכוּ', עַד
שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרֵי כְּאִין וְאָפְס. כִּי בַתְחִלָּה צָרִיךְ לְבַטֵּל מִדָּה זֹאת
עַד שֶׁתְּהִיָּה כְּלֵא מַמַּשׁ, וְאַחַר כֵּן מִדָּה אַחֲרַת עַד שֶׁתְּהִיָּה גַם כֵּן
לֵא, וְכֵן כָּל הַמִּדּוֹת עַד שֶׁיְהִיּוּ כָּלָם כְּלֵא הָיוּ. וְכִפִּי מֵה שֶׁמְבַטְלִין
כָּל מִדָּה וּמִדָּה, כְּמוֹ כֵּן מֵאִיר וּמִתְגַלְּה עֲלָיו כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
כִּי עֶקֶר הָאוֹר הוּא כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִחְזָקָא ל"ג ב')
"וְהָאֲרֵץ הָאִירָה מִכְּבוֹדוֹ", אֲךָ כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבַר גְּשָׁמִי כְּנֹגֵד דְּבַר
רוּחָנִי, עוֹשֶׂה צֵל. וְכִפִּי גְשָׁמִיּוֹת וְגַדְל הַדְּבַר שֶׁעוֹמֵד כְּנֹגֵד
הַדְּבַר, כְּמוֹ כֵּן נַעֲשֶׂה צֵל, כְּגוֹן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין מִקַּל נֹגֵד אוֹר
הַשֶּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל קָטָן כִּפִּי מִדַּת הַמִּקַּל, אֲבָל כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבַר
גְּדוֹל יוֹתֵר נֹגֵד הַשֶּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְכֵן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין
בֵּית גְּדוֹל עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְהַצֵּל הוּא הַסְּתֵרֵת
וְהַעֲלָמַת הָאוֹר כִּידוּעַ. וְעַל כֵּן כִּפִּי מֵה שֶׁהָאָדָם מְשַׁקֵּעַ בְּאִיזָה
מִדָּה וְתֵאָוָה רָעָה וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה צֵל כְּנֹגֵד אוֹר כְּבוֹדוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ כֵּן נַעֲלָם מִמֶּנּוּ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל כְּשֶׁמְבַטֵּל
הַמִּדּוֹת וְהַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְכוּ', כִּפִּי הַבְּטוּל כֵּן נִתְבַטֵּל הַצֵּל, וְכִמוֹ
כֵּן נִתְגַלְּה אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. עַד שֶׁזוֹכָה שֶׁיִּתְבַטֵּל הַצֵּל לְגַמְרֵי,
עַד שֶׁיְהִיָּה הַכֵּל לֹא וְאִין וְאָפְס. וְאִזּוֹ יִתְגַלְּה כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָאֲרֵץ.
כִּי לֹא יְהִיָּה שׁוֹם דְּבַר שֶׁיִּסְתִּיר הָאוֹר וְשִׁיעֲשֶׂה צֵל, וְזֶהוּ "מֵלֵא
כָּל הָאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ". הִינּוּ עַל יְדֵי שֶׁמְחִזִּיק אֶת עֲצָמוֹ כְּלֵא עַל יְדֵי

רפד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

זֶה נִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ, כִּי אֵין דָּבָר שֵׁיִסְתִּיר אֹר כְּבוֹדוֹ
יִתְבָּרַךְ וַיַּעֲשֶׂה צֶל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וּתְבַשֵּׂר
לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְמֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין כְּשִׁמְתַּגְרָשִׁים צְרִיכִים לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן
שְׁגָם הָאֲבָא יֵשׁ לוֹ אֶת הַזְּכוּת לְרֵאוֹת אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְזֶה
פְּשׁוֹט מְאֹד, הֵן אֲמַת שֵׁישׁ לָךְ כַּעַס וְשִׁנְאָה כְּלַפְיוֹ וְכוּ' וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁזֶה גַם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי גַם לוֹ הֵיָה חֶלֶק
לְהַבִּיא אֶת הַיְלָדִים בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן הַזְּכוּת שְׁלוֹ לְרֵאוֹת אֶת
הַיְלָדִים בְּדִיוֹק כְּמוֹ הַזְּכוּת שְׁלֶךְ, וְאוֹי וְאַבּוֹי אַחַד מֵהַהוֹרִים
שְׁמוֹנֶע מֵהַשְּׁנֵי לְרֵאוֹת אֶת הַיְלָדִים, זֹר רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת גְּדוֹלָה
מְאֹד מְאֹד, וְדָבָר זֶה צָרִיךְ כָּל זוֹג לְדַעַת כְּשֶׁהֵם מִתְגַּרְשִׁים הֵם
יַעֲבִרוּ מְרִירוֹת גְּדוֹלָה, כִּי הַצַּד הַשְּׁנֵי יֵשׁ לוֹ גַם כֵּן זְכוּת לְרֵאוֹת
אֶת הַיְלָדִים, וּמִי שְׁמוֹנֶע לְרֵאוֹת אֶת הַיְלָדִים אַחַד מְשֻׁנִּיהֵם, זֹר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנֶחֱל רִפּה

אֲכֻזְרִיּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם הַצְדָּקָה, וְגַם לְפִי חֻקוֹת הַגּוֹיִים מְגִיעַ לְגֵרוּשׁ אוֹ לְגֵרוּשָׁה לְרֵאוֹת אֶת הַיְלָדִים.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַכְשׁוֹ זֶה רַק מִתְחִיל הַבְּעִיָּה, כְּשִׁיגְדְלוּ הַיְלָדִים אֲזִי מִי שְׁזָרַע שִׁנְאָה נֶגֶד הַצַּד הַשְּׁנִי הוּא יֹאכֵל אֶת זֶה בְּגֵדוֹל, כִּי הַיְלָדִים יִשְׁנְאוּ בְּתַכְלִית הַשִּׁנְאָה אֶת זֶה שֶׁהִסִּית נֶגֶד הַשְּׁנִי, וְאֶת זֶה כָּל גֵּרוּשׁ וְגֵרוּשָׁה צְרִיכִים לְדַעַת, הֶרְגַע שְׁיִסִּיתוּ אֶת הַיְלָדִים נֶגֶד אֶחָד מֵהֶם, שְׁיִהְיוּ בְּטוֹחִים כְּשִׁיגְדְלוּ הַיְלָדִים הֵם יִלְכוּ דִיקָא אֶל מִי שֶׁהִסִּיתוּ אוֹתָם לֹא לְלַכֵּת, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, וְלִכֵּן אֶף שְׁלִצְעֵרְנוּ הָרַב כְּכֹר הַתְּגֵרְשׁוֹ וְכוּ', צְרִיכִים שְׁתִּיחֶם הַגֵּרוּשׁ וְהַגֵּרוּשָׁה לְהִיּוֹת פְּקֻחִים לֹא לְעַרְב אֶת הַיְלָדִים, כִּי מִלְּבַד שְׁעוֹשִׁים לָהֶם צְלָקָת עַל הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', עוֹד יִשְׁלְמוּ מַחִיר כְּבֹד מִי שֶׁמִּסִּית אֶת הַיְלָדִים נֶגֶד הַשְּׁנִי, לְבִסוּף הוּא יֵאבֵד אֶת הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשִׁמּוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין זִוְגוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַמֵּד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (תוֹסֵפֶתא כְּתוּבוֹת פֶּרֶק י"ב י"ב) הוּא רוֹצֵה לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא אֵינָה רוֹצֵה לָבוֹא, כּוֹפִין אוֹתָהּ לָבוֹא, הִיא רוֹצֵה וְהוּא אֵינּוּ רוֹצֵה, כּוֹפִין אוֹתוֹ לָבוֹא, הוּא רוֹצֵה לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִיא אֵינָה רוֹצֵה, אֵין כּוֹפִין אוֹתָהּ לְצֵאת, הִיא רוֹצֵה וְהוּא אֵינּוּ רוֹצֵה, כּוֹפִין אוֹתָהּ שְׁלֵא לְצֵאת; הֲרֵי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׂיִכּוּלִים לְכַפּוֹת אוֹתָהּ לֹא לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל זֹאת אִם הוֹלֵךְ לָהּ כָּךְ בְּחַיִּים לְצֵאת לְגוֹר בְּחוּץ לְאֶרֶץ אֶף שְׂאֲנִי לֹא רוֹאֶה אֶת הַמְצִיאָה שְׂיֵשׁ בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְכוּ', אֶף עַל פִּי כֵן אִם הִיא רוֹצֵה כָּךְ לְנִסְעָ, וְאִם זֶה לֹא מְפָרִיעַ לָךְ תִּסַּע, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן פ"ה) כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם נֹסִיעָה לְפָנָיו, אֵין לוֹ לְהִתְעַקֵּשׁ לְמִנוּעַ מִזֶּה לִישֵׁב בְּבֵיתוֹ דּוֹקָא. כִּי בְּכָל מְקוֹם שְׂאָדָם נֹסִיעַ לְשֵׁם הוּא מְתַקֵּן שֵׁם אֵיזָה דְּבַר, רַק שְׂיִזְהַר לְהִיּוֹת שְׂמוֹר מִן הַעֲבֵרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁהוּא רַק שְׂמוֹר מִן הַעֲבֵרָה חֵס וְשְׁלוֹם. אֲזִי כָּל אָדָם מְתַקֵּן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא נֹסִיעַ לְשֵׁם. אֲפֹלוּ אִישׁ פָּשוּט לְגַמְרִי, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהָאָדָם בָּא לְשֵׁם, הוּא עוֹשֶׂה שֵׁם בּוֹדָאֵי אֵיזָה דְּבַר שְׂבִקְדָשָׁה עַל כָּל פָּנִים. כִּי מִתְפַּלֵּל שֵׁם וְאוֹכֵל שֵׁם וּמְבַרֵךְ עַל אֲכִילָתוֹ לְפָנָיו וְלֹא חֲרִיו וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כִּי בּוֹדָאֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי אֲפֹלוּ הַפְּחוֹת שְׂבִפְחוֹתִים, עַל כָּל פָּנִים הוּא עוֹשֶׂה כְּמָה דְּבָרִים שְׂבִקְדָשָׁה בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שֵׁם. וְעַל כֵּן בּוֹדָאֵי הָאָדָם מְכַרְח מִן הַשָּׁמַיִם לְהִיּוֹת שֵׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דּוֹקָא כְּדִי שְׂיִתְקַן שֵׁם מַה שֶׁהוּא דִּיקָא צְרִיךְ לְתַקֵּן שֵׁם. עַל כֵּן הוּא טוֹבָה לְפָנָיו מַה שְׂנֹדְדִמֵּן לוֹ נֹסִיעָה לְשֵׁם, כִּי אוּלַי יִהְיֶה מְכַרְח לָבוֹא לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּז, וְכִמוּ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שְׁבֵת פ"ט:) עַל יַעֲקֹב אֲבִינוּ, רְאוּי הִיָּה יַעֲקֹב לִירֵד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּז אֶלָּא וְכוּ'. כִּמוּ כֵן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל רַפּוֹז

הוא בכל אדם. שהוא טובה לפניו מה שמזדמן לו נסיעה לשם. כי בלא זה אולי היה מִכְרַח לִירֵד לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁאוֹת וְכוּ' חס ושלום.

הקדוש ברוך הוא יוליך אתכם בדרך האמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ולא תשבר משום דבר, והעקר תשתדל מאד להדביק את מח מחשבתך בו יתברך, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) שצריך לצאת מהדמיון שזה כח המדמה ולבוא אל השכל, מה זה כח המדמה? כל מה שקורה בזה העולם שלא קשור בו יתברך זה הכל דמיון אחד גדול, שהן הן הקלפות המסבכים את מח האדם, כי כשאדם חוטא בר מינון על ידי זה הוא בורא קלפות ומשחיתים שהן הן הדמיונות שמבלבלים את האדם וכו', וצריך לעבוד הרבה על עצמו בתפלה ובקשה לצאת מהדמיון ולבוא אל השכל, שהוא ההכרה להכיר בו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') שבר ישראל צריך תמיד להסתפל על השכל שיש בכל דבר, כי השכל מאיר לאדם בכל דרכיו, ומה זה שכל? להכיר את הקדוש ברוך הוא לידיע

רפח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

להודיע ולהודע אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ותמיד לחפש אחר פנימיות האלקות שמחיה את אותו דבר, ואז יאיר לו תמיד דרכיו שזה מדרגת הצדיקים שכתוב בהם (משלי ד) "וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום" כי הצדיקים דבקים בו יתברך להם מאיר תמיד את המציאות שהוא הקדוש ברוך הוא בעצמו, שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ואשרי מי שמסתכל בכל דבר רק על פנימיות הדבר שזה הקדוש ברוך הוא בעצמו, ואז יאיר לו מלך הכבוד בעצמו.

אתה צריך לדעת תכף ומיד כשבר ישראל נמשך אחר השכל שהוא אלקותו יתברך, על ידי זה הוא יכול למצא את ההרחבות בתוך הצרות, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ה) על הפסוק (תהלים ד) "בצר הרחבת לי" הינו שגם אפלו בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לנו, כי אם יסתכל האדם על חסדי השם יתברך, יראה שאפלו בעת שהשם יתברך מצר לו, גם בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לו, ומגדיל חסדו עמו, וזה "בצר הרחבת לי", הינו אפלו בתוך הצרה בעצמה, נתת לי הרחבה בתוכה, מלבד מה שאנו מצפים שהשם יתברך יושיענו בקרוב מכל הצרות, וייטיב עמנו מאד, אך אפלו גם בהצרה בעצמה מרחיב לנו, וכך צריך להיות עבודת בר ישראל תמיד מתוך צרותיו ומרירותיו שעובר עליו, שיזכה למצא את הטוב שמנח בו, כי בודאי כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא זה ברחמים

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל רפט

ובחסדים, ולא כל אחד זוכה להרגיש את החסדים והרחמים שנמצאים בתוך הצרות, ועל זה צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שינקה לו את המח מחשבה מכל מיני דמיונות עד שיזכה להרגיש את הקדוש ברוך הוא מפּרטי הבריאה, ואז ידע שכל מה שעובר עליו זה בחסדים ורחמים גמורים, ובדאי יזכה לצאת סוף כל סוף מצרותיו, ויחכימו הקדושים אמרו (ירושלמי תענית פרק א' הלכה ט') "בצר הרחבת לי" כף אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבון העולמים כל צרה שהייתי נכנס לה אתה הייתה מרחיבה לי, נכנסתי לצרה של בת שבע ונתת לי את שלמה, נכנסתי לצרתן של ישראל ונתת לי את בית המקדש;

הינו שבתקף הצרות והמרירות והבזיונות שעבר עליו וכו', מצא הרחבות בתוך היסורים שלו, וזו דרך והנהגה טובה שאדם צריך תמיד לחפש אחר החסדים והרחמים גמורים שעשה אתו הקדוש ברוך הוא, ולתת תודה והודאה על העבר, וממילא יוכל לבקש על להבא, וכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות פריקה וטעינה הלכה ד' אות י"ב) שאנו אומרים בכל יום שלוש פעמים 'על נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים וכו'. כי על כל אדם שבעולם בודאי כבר עברו כמה צרות ונצול מהם וכו', או שנצול מכמה צרות שראו שבאו על אחרים והוא נצול מהם מעיקרא שלא באו עליו וכו' וכו', וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (גדה ל) על פסוק (תהלים קל"ד) "לעשה נפלאות גדלות לבדו", לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, ועל כן צריכין להודות ולהלל להשם

רצ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

יִתְבָּרַךְ בְּלֵב שָׁלֵם עַל כָּל זֶה. וְהַעֲקָר הוּא לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל אוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ עַל כָּל עֲקָר הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה הַנִּצְחִית אֲשֶׁר הִפְלִיא חֶסְדּוֹ
הַגָּדוֹל עִמָּנוּ וְהִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים וּבָחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וּנְתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. וְאַנְחָנוּ זוֹכִים לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ כָּל יוֹם
וְיוֹם, וְאֶפִּילוּ כְּשִׁיזְדַע פְּחִיתוֹתוֹ וְגִרְעוֹתוֹ אֵף עַל פִּי כֵן הוּא חֶסֶד
נִפְלָא שְׁלֵא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, שְׁבִזָּה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת
עֲצָמוֹ תְּמִיד, שְׂזָה יִסּוֹד גָּדוֹל בְּהַחֲיִים שְׂצָרִיכִים תְּמִיד לְהַחֲיוֹת
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שָׂרָק יֵשׁ בוֹ, וּבִפְרָט בַּעַת
שְׂעוֹבֵר עָלָיו חֶסֶד וְשָׁלוֹם אִיזוֹ צָרָה וְיִסּוּרִים וְכוּ', שְׂאִז דִּיקָא
יִזְכוּר כָּל הַחֶסְדִּים וְהַטּוֹבוֹת שְׂעֲשֵׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְגַם
בְּתוֹךְ הַצָּרָה בַּעֲצָמָה בְּוֹדָאֵי יֵשׁ כַּמָּה הַרְחָבוֹת אִם יִסְתַּכַּל
עָלֵיהֶם בַּעֲיֵן הָאֵמֶת, וְעַל כָּל זֶה יִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה וְהִלֵּל לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַנְצִיל מֵהַצָּרָה שְׂנִכְנַס בָּהּ, כִּי תִכְרַךְ
וּמִיד שְׂיִוְדָּה וְיִהְיֶל וְיִשְׁבַּח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה יִמְשַׁךְ עָלָיו
עוֹד יְשׁוּעוֹת וְרַחֲמִים רַבִּים.

הַכֹּל שְׂאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְלְהִסְתַּכַּל עַל הַשֵּׁכֶל שְׂיֵשׁ בְּכָל דְּבָר שְׂזָה הַחֲיוֹת אֶלְקוֹת הַמַּחְיָה
אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר, וְתְּמִיד לְהִסְתַּכַּל הַטּוֹב וְהַחֶסֶד שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹשֵׂה עִמּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבַטְּלוּ מִמָּנוּ כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת
שְׂהוֹרְסִים לוֹ לְגַמְרֵי אֶת הַחֲיִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲזֹר לִי לְגַיֵּס הוֹרָאוֹת קָבַע
"לְמַעַן הַצֵּלֵת הַנְּעֵר" כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כִּסְפֵי מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשָׁלֵם לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, וְכָל מַעְרַכַת
הַחַנּוּךְ שְׂלָנוּ קוֹרְסֵת וְכוּ', מֵה שְׂבִנִיתִי זֶה קָרוֹב לְשִׁלְשִׁים שָׁנָה,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנַּחֲל רֵצָא

עֲכָשׁוּ הַגַּעְנוּ לַמָּצָב כָּל כֶּךָ קָשָׁה עַד שֶׁקָּשָׁה לָנוּ לְשֵׁלֶם מִשְׁכוּרוֹת, וּמָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב לִי שֶׁהַגַּעְנוּ לַמָּצָב כְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה כְּדֵי לַמְצֵא פְתָרוֹן כְּדֵי שֶׁנִּצָּא מֵהַסִּבָּךְ הַזֶּה שֶׁנִּסְתַּבְּכְנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱרָ שְׁלֵא יִדְרְדְרוּ, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְשֵׁלֶם לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, וְהַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכּוֹלְתָךְ לְגַיֵּס הוֹרָאוֹת קִבֵּעַ "לְמַעַן הַצֵּלֶת הַנֶּעֱרָ", וְתִמְסַר אֶת זֶה לְגַבֵּי ... תַּחֲוִי בְּחֹדֶר הַמִּתְנַהֵג שֶׁל חֲדָרִי, כִּי הַגַּעְנוּ לַמָּצָב שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְחָבַל שְׁנֵהֲרוֹס אֶת מֵה שֶׁבִּנִּינוּ, אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי כִּי חֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הַעוֹשֶׂה; בְּזֶה שֶׁמְזַכֵּים אֶת אַחֲרִים בְּצַדִּיקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בְּעַצְמוֹ נוֹתֵן צַדִּיקָה, וְאָמְרוּ (יִזְמָא פו.) כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ.

הַמֵּאחֲל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְמוֹ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מֵה שֶׁבִּיכּוֹלְתָךְ לְעֹזֵר לִי לְהַרְחִיב אֶת גְּבוּלֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁבְּכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ נִכְנָסִים מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת וּמִצְטָרְפִים אֵל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּקְבְּלֵי אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, אֲשֶׁר זֶה בְּכֻלָּל הַצַּדִּיקָה הַכִּי גְּדוֹלָה, וְאִי אֶפְשָׁר

רצב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

לתאר ולשער את גדל הזכות של אשה שמקבלת את פני חברתה בשמחה ובפנים שוחקות אשר אין למעלה מזה, וכך ספרו לנו חכמינו הקדושים (תענית כ"ב). רבי ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדתיכי ודתי אתו הנך תרי אתי. אמר ליה: הנך נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אינשי בדוחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא;

[רבי ברוקא מעיר חוזאה הוה פעם בשוק בעיר לפט, והלך אתו אליהו הנביא, ושאל את אליהו הנביא האם יש בשוק הזה אחד שהוא בן העולם הבא, ענה לו אליהו הנביא לא, ופתאום הם רואים מרחוק באים שני אנשים, אמר לו אליהו הנביא אלו שני האנשים הם בני עולם הבא, ורבי ברוקא הוה סקרן, אז הוא רץ אליהם ושאל אותם מה העבודה שלכם? ענו ואמרו אנחנו אנשים שמשמחים ומבדחים בני אדם, אם אנחנו רואים שני בני אדם רבים ביניהם, אנחנו משלימים ביניהם, ואם אנחנו רואים אנשים עצובים, אנחנו משמחים אותם], כי למעלה בשמים מאד מאד חשוב כשזוכים לחזק ולעודד ולשמח נפשות שבורות וכו', ולכן תרגילי את עצמך בעבודה הקדושה הזו לשמח נשים, והקדוש ברנך הוא ישלם לך חזרה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי לגייס הוראת קבע "למען הצלת הנער" כי אנחנו נמצאים במצב כספי מאד מאד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל רִצְג

קָשָׁה עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁלֵּם לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, וְכָל מַעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ שְׁלָנוּ קוֹרֶסֶת וְכו', מֵה שְׁבַנִּיתִי זֶה קָרוֹב לְשִׁלְשִׁים שָׁנָה, עֲכָשׁוּ הַגְעֵנוּ לְמַצָּב כָּל כֶּף קָשָׁה עַד שְׁקָשָׁה לָנוּ לְשַׁלֵּם מִשְׁכּוֹרוֹת, וּמֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי שֶׁהַגְעֵנוּ לְמַצָּב כֵּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, תַּעֲשֵׂי מֵה שְׁתַּעֲשֵׂי כְּדֵי לְמַצֵּא פְתָרוֹן כְּדֵי שְׁנַצֵּא מִהַסְבֵּךְ הַזֶּה שְׁנִסְתַּבְּכְנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת הַנְּעַר שְׁלֵא יִדְרָדְרוּ, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְשַׁלֵּם לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתָךְ לְגִיס הוֹרְאוֹת קָבַע "לְמַעַן הַצֵּלֶת הַנְּעַר", וְתִמְסְרִי אֶת זֶה לְגַב' ... תַּחֲוִי בְּחֶדֶר הַמִּתְנַהֵל שֶׁל חֶדְרִי, כִּי הַגְעֵנוּ לְמַצָּב שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְחָבַל שְׁנֵהֲרוֹס אֶת מֵה שְׁבַנִּינוּ, אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֵׂי אֶת רְצוֹנִי כִּי חֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ (בְּכֵא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה שְׁמֻזְפִּים אֶת אַחֲרִים בְּצַדְקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֶשֶׁר הוּא בַּעֲצָמוֹ נוֹתֵן צְדָקָה, וְאֲמָרוּ (יִזְמָא טז.) כָּל הַמְּזוֹכָה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַמְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֻלוֹ הַתַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ"
הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ
תְּמִיד

רצד אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְחָל

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְגִיס הַוְרָאָת קִבַּע "לְמַעַן הַצֵּלַת יְלִדֵינוּ", כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כִּסְפִי קָשָׁה מְאֹד, עַד שְׁאֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּם לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ תְּהוֹ וְבִהוּ בַּ... וְכוּ', וְעֲצְרוּ אֶת כָּל הַתְּקִצִיבִים לְכָל הַתְּלַמוּדֵי תוֹרָה וְהַבְּתֵי סֵפֶר, וְגַם אֶת הַמַּעַט שֶׁקְּבַלְנוּ גַם אֶת זֶה נִסְגֵר, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כִּסְפִי נוֹרָאִי מְאֹד מְאֹד, וְאָנִי לֹא מִבְקֵשׁ מֵאַף אֶחָד שְׁיִוָּצֵא מִכִּסּוֹ שְׂרִיק וְכוּ', אֲלֵא שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְהֵבִיא חֲמֵשׁ הַוְרָאוֹת קִבַּע "לְמַעַן הַצֵּלַת יְלִדֵינוּ", כִּי אָנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת מַעְרַכַת חֲנוּךְ חֲזָקָה מְאֹד, וְלְהֵבִיא מְלַמְדִים וּמוֹרוֹת מִבְּחוּץ כְּמוֹ שְׁעִשִׁיתִי בְּסַמִּינָר שֶׁשָּׁם יֵשׁ לָנוּ הַצֵּלָחָה מְפֻלָּגָת, וְאָנִי רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם כָּל מַעְרַכַת הַחֲנוּךְ, וְלִכֵּן אָנִי פּוֹנֵה אֶל כָּלֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי בְּנַפְשֵׁנוּ הוּא, דְּבַר שְׁבָנִיתִי זֶה קָרוֹב לְשִׁלְשִׁים שָׁנָה שְׁלֵא יֵלֶךְ לְאַבּוֹד, כִּי אֶף פַּעַם לֹא הִגַּעְנוּ לְמַצָּב כִּזֶּה שְׁלֵא נוּכָל לְשַׁלֵּם מִשְׁכּוֹרוֹת, וְאָנִי לֹא מִבְקֵשׁ מֵאַף אֶחָד כִּסֶּף, אֲלֵא שְׁיֵבִיא חֲמֵשׁ הַוְרָאוֹת קִבַּע, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא ט.) גְּדוּל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה שְׁמֹזְכִים אֶת אַחֲרִים בְּצַדִּיקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בְּעַצְמוֹ נוֹתֵן צַדִּיקָה, וְאָמְרוּ (יוֹמָא פּוּ.) כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין חִטָּא בָּא עַל יָדוּ.

נָא וְנָא שְׁכַל אֶחָד יְבִיא אֶת הַהַוְרָאוֹת קִבַּע "עֲבוֹר הַצֵּלָת יְלִדֵינוּ" וְיוֹשְׁבוֹת נָשִׁים בְּחֵדֵר הַמִּתְנַה שְׁסִמוּךְ לְחֹדְרֵי מִבְּבַקֵּר מִקְדָּם עַד בְּלִילָה לְקַבֵּל אֶת הַהַוְרָאוֹת קִבַּע וְגַב' ... תַּחֲוִי אַחֲרָאִית לְזֶה, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם תְּרָאוּ לַעֲזֹר לִי כְּדֵי שְׁלֵא יִקְרַס אֲצִלְנוּ כָּל מַעְרַכַת הַחֲנוּךְ חַס וְשְׁלוֹם, וְשְׁלֵא

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל רֵצָה

יְהִיָּה יְגַעִי לְרִיק וְכוּ', וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב שֶׁפִּה מְדַבֵּר מִהַיְלָדִים שְׁלֹכֶם, וְלִכֵּן רָאוּ לְרַחֵם עַל יַלְדֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזְכָה לְהַקִּים כָּרֵם כְּזֶה שֶׁלֹּא נִצְטָרַף יוֹתֵר טוֹבוֹת וּפְרוּרִים לֹא מֶה ... וְלֹא מִ ... וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֵמָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל אֶהוּבֵי תַלְמִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שֶׁתְּצַטְרֵף אֶל כָּל הַתַּלְמִידִים שֶׁלְּמַדוּ אֲצִלִּי שְׁעוֹשִׂים שִׁבְתַּת גְּבוּשׁ בְּיַחַד, תַּחַת "הַתְּאֲחָדוֹת הָאֲבֻרָכִים", אֶתְּהָ לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי מִזֶּה שְׂאֵתֶם מַחְזִיקִים אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר וְכוּ', הִנֵּה הִיִּית בְּחוּר צְעִיר, וְהִנֵּה כְּבָר הַתַּחַתְנֹת וַיֵּשׁ לָךְ יַלְדִים וְכוּ', וְעוֹד מְעַט גַּם תִּהְיֶה סְבֵא וְכוּ', כִּי הַזְּמַן פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יִמְיֵנו עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהַלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שִׁיקְנָה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְדוֹד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ') "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם כְּגִבּוֹרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה", וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים לְאָדָם כְּמוֹ רַבַּע שַׁעָה, וְעַל כֵּן מֶה טוֹב וּמֶה נְעִים שְׂמֵדֵי פַעַם

רצו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

לפעם שתעשו שבת גבוש ביחד, ולהתחזק ביחד, שזה דבר גדול מאד מאד, כי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר מבית ומבחוץ וכו', וצריכים לקיים מה שאמר הנביא (ישעיה מ"א ו) "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק", וזה היה הרצון של רבנו ז"ל שנקבל אחד מהשני, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) שקודם צריכים לקבל את נקדת הרב, ואחר כך לקבל את נקדת החבר, כי כל אחד מקבל באפן ובצורה אחרת מהרב, אף שכלם לומדים אצל אותו רב, אבל כל אחד ואחד מקבל מהרב נקדה אחרת, וצריכים להחליף את הנקדות בין אחד להשני, ולכן זה דבר גדול מאד כשכל האברכים התאחדו יחד ויתפללו בשבת ביחד שזה דבר גדול מאד מאד, ואני מאד מאד שמח על הרעיון של הגבוש וכו', ויעזר הקדוש ברוך הוא שיעבר בהצלחה גדולה מאד.

העקר אני מאד מבקש אותך שתשתדל לצית אותי בענין שלום בית להיות ותנן בתוך הבית, כי רק כך מצליחים לעבור את זה העולם, וכן רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (במות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל רצו

צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְאֲסוּר לְצַעַר אֶת הָאִשָּׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵרָא מְצִיעָא ג'ט) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זְהִיר בְּאוֹנָאֵת אִשְׁתּוֹ, שְׁמַתוּךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוּבָה, וְעַל זֶה הִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּיֹתֵר מֵהַכֹּל.

וְכֵן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, רַק יַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ, וְרַבְּנֵינוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) צְרִיף לְהִרְחִיק מִשִּׁכְרוֹת, וּלְדַקְדֵּק שְׁלֹא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִיְכוּלָתוֹ, כִּי שְׁלֹא יָבוֹא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת, כִּי מְעַט הַשְּׁתִּיָּה לְפִי הַצּוֹרֵף הוּא טוֹבָה לְהִרְחִיב דַּעְתּוֹ וְכוּ', אֲבָל הַשְּׁוֹתָה יוֹתֵר מִדְּאִי וּמִשְׁתַּכֵּר, אֲזִי אֲדַרְבָּא, מִתְּגַבְּרִין תִּקְרַף הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַס וְרָגֵז, וְלִפְעָמִים מִתְּגַבְּרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְיוֹכֵל לְבוֹא לְיַדֵּי רַעוֹת וְכוּ' חֵס וְשְׁלוֹם, וְדַע שְׁעַל יַדֵּי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמְּצוּוֹת וְהַאֲזָהָרוֹת שְׁצוּיָה מִשֶּׁה רַבְּנֵינוּ, כִּי מִשֶּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר, וּמִזְכִּיר כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, שְׁיַעֲשֶׂה הַמְּצוּוֹה הַשִּׁיכַת לְאוֹתוֹ אֶבֶר. כִּי רַמ"ח מְצוּוֹת כִּנְגֵד רַמ"ח אֵיבָרִים וְכוּ', וְעַל יַדֵּי הַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכַח אוֹתָם, בְּכַחֲיִנַּת (מִשְׁלֵי ל"א) "פֶּן יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקֵּי", שְׁעַל יַדֵּי הַשְּׁתִּיָּה וְהַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכַח רַמ"ח מְצוּוֹת שֶׁל מִשֶּׁה וְכוּ', עַיִן שָׁם.

וְלִכֵּן אֲסוּר לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, רַק יַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ, וְאִפִּילוֹ בִּירָה אֲסוּר לְשִׁתּוֹת, וְכֵן מִי שְׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם זָכָר, שְׁיָבִיא בִּירָה שְׁחוּרָה שְׁאִין בְּזָה אֶלְפוֹהוֹל, וְצְרִיכִים לְהִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׁכָרוֹת זֶה מַחְלָה כְּמוֹ כָּל הַמַּחְלוֹת וְכוּ', וְכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְעַשֵּׂן סִיגְרִיּוֹת,

רחצ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנַּחֲל

שָׁרְבָנוּ ז"ל הַקְפִיד גַּם עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וַיְדוּעַ הַיּוֹם מִחֻמְי הַרוֹפְאִים שֶׁזֶה מֵבִיא לְסִרְטֹן הַרְאוֹת, וְאִף שְׁבָנֵי אָדָם אוֹמְרִים גַּם הַסְּבָא רַבָּא שְׁלֵי עֵשֶׂן וְלֹא קָרָה לוֹ שׁוֹם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', אֵל תֹּאמַר אֵת זֶה כִּי זֶה יְכוֹל לְתַפֵּס אֶת הָאָדָם פְּתָאוֹם, וְלִכְן עָלִינוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּדַבָּר זֶה מְאֹד.

וְעַל כָּלָם זְכוֹר גַּם זְכוֹר מֶה שֶׁעוֹרְרָתִי אוֹתָךְ כְּשֶׁהֵייתָ אֶצְלִי שְׁמַה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם, רַק אֵת הַטּוֹב שֶׁזּוֹכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם, וְלִכְן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֻמְשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוֹם מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבֻעַ, שֶׁזֶה סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְזֶה לּוֹקֵחַ סֵךְ הַכֹּל חֻמְשׁ עֲשָׂרָה דְקוֹת בְּיוֹם, וְכֵן תִּלְמַד פָּרָק אוֹ שְׁתֵּי פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרֵן דִּיקָא, וְעַל כָּלָם שְׁלֹא יַחְסֹר לָךְ לְמוֹד דְּךָ גְּמָרָא כְּפִי סִדְרַת דְּךָ הַיּוֹמִי, וְאֶפִּילוּ שֶׁאֲתָהּ לֹא מִבִּין תִּקְנִים מֶה שֶׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דְךָ גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרֻכָּה וְהִצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְתִהְיֶה חֲזֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַסְבִּיר לָךְ אֵת מַעֲלַת הָאֲבָרְךָ שֶׁחֲזֹק בְּלְמוֹד דְּךָ הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְּחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְאֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חֲזֹק לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְּחָה עֲרֵבִית עֲדִין הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְכִיּוֹן שֶׁעוֹזֵב אֶפְלוּ תְּפִלָּה אַחַת חַס וְשְׁלוֹם, אוֹ מִתְּרַשֵּׁל מִלְּהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲתָהּ

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֲל רֹצֵט

צָרִיךְ לְשָׁמַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לְבָרַח שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים לְבֵית
הַכְּנֶסֶת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּכַּנֵּי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ
בְּתוֹךְ לַבֶּךְ, כִּי אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה
שֵׁשׁ לִי אֵלֶיךָ, סוּף כָּל סוּף בִּילִית אֶצְלִי זְמַן זְמַנִּים, וְטָרַחְתִּי
וְיִגְעַתִּי עִבּוּרָךְ בְּכֹל מְכַל כָּל, וְלִכֵּן תִּקְיָם מֵה שְׁאֲמַר הַחֶכֶם מְכַל
הָאָדָם (מִשְׁלֵי כ"ז י"ט) "כַּמֵּים הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם",
וּפְרַשׁ רַש"י כַּמֵּים הִלְלוּ הַפְּנִים שְׁאֲתָה מְרַאֶה לְתוֹכָן הֵן מְרַאוֹת
לָךְ. כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם חִבְרוּ לְפִי מֵה שְׁאֲדָם יוֹדֵעַ שְׁחִבְרוּ
אוֹהֲבוּ כֵּן הוּא מְרַאֶה לוֹ פְּנִים, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּקְיָם אֶת כָּל
זֶה, וְכֵן תִּשְׁתַּתַּף בְּשִׁבְתְּ הַגְּבוּשׁ שֶׁל הָאֲבָרְכִים, וְתַעֲשֶׂה לִי נַחַת
רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צָרִיכָה לְהוֹסִיף אוֹת י' לְשֵׁם שְׁלֹךְ וְזֶה יִהְיֶה 'דִּינָה', וְכֵן
צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַכְּתוּבָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם עִם זְרַע
שֶׁל קִימָא.

ש אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

העקר תשתדלו מאד מאד לחיות ביחד באהבה גדולה מאד, ולכבד אחד את השני, ולשמור מאד מאד שלא יהיה ביניכם שום ופוחים או אי הבנות, ועל ידי זה הקדוש ברוך הוא ישרה את השכינה בביתכם, ותזכי להוליד בנים ובנות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בשורות טובות בקרוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דבר יותר חשוב אצלו יתברך כמו לקרב רחוקים ולהכניסם תחת כנפי השכינה, כמובא בזהר (תרומה קכ"ח:) תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחייבא, ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפייא סטרא אחרא. וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה. וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא. ועל האי בר נש כתיב, בריתי היתה אתו החיים והשלום. וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי. כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל שֵׁא

עֲלָמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעִי, וְלִית מֵאן דְיִמְחִי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קיב) גְבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דֹּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ. הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד. זֶרַח בְּחֻשְׁף אֹוֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

[בא וְרָאָה כָּל מִי שְׂאוּחֻז בְּיָדוֹ שֶׁל הַחֲיִיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שְׂיַעֲזְבוּ אֶת דְּרִכְיֵהֶם הַרְעוֹת וְכו', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמָקוֹם שְׂאָף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעֵלוֹת שְׂמָה וְכו', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְּטָרָא אַחְרָא, וְהוּא גּוֹרֵם שְׂיִתְיַקֵּר שְׂמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׂבִיכּוּתוֹ כָּל הַעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קְיוּם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּזֵה הַעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֵלֵי דִינִים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנַס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בּוֹ].

עַם כָּל זֹאת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ט) שְׂמִי שְׂעוֹסֵק לְקַרְב רַחוּקִים צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְר שְׂלֹא יִדְבַק בּוֹ הַרְע שְׂל אֵלוֹ שְׂמִקְרָבִים אוֹתָם, וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְר שְׂלֹא יֵצֵא שׁוּם מְכַשׁוּל חֶס וְשְׁלוֹם, וְצְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַכֶּלֶל הַזֶּה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ד סִימָן י') מְלַמֵּד שְׂהֵיָה אַבְרָהָם מְגִיר אֶת הָאֲנָשִׁים וְשָׂרָה מְגִירַת אֶת הַנָּשִׁים, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהַר, גְּבַר צְרִיף לְדַבֵּר רַק עִם גְּבָרִים, וְאֵשֶׁה צְרִיכָה לְדַבֵּר רַק עִם נָשִׁים, אֲסוּר לְהַבִּיא גְּבַר שְׂיִדְבַר עִם נָשִׁים, כִּי יוֹצֵא מִזֶּה קְלַקּוּלִים רַבִּים, וְלִכֵּן עֲדִיף שְׂיִהְיֶה הַרְצָאוֹת נִפְרָדוֹת הֵן לְגְבָרִים וְהֵן לְנָשִׁים, וְלֹא יִהְיֶה חֶס

שב אֶשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֲל

וְשָׁלוֹם עֲרֹבֻבִיָּא שְׁלֵא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם מְכֻשׁוֹל, כִּי זֶה מִצְוֶה
הַבָּאָה בְּעֵבֶרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ שְׁתַּהֲיִי מִמְזֻכֵי הַרְבִּים תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֵנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׁאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְחֻשָׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ,
וַיִּרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי יִטְהַר
מִחוּ לְגַמְרִי, וְאִז כָּל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ יִהְיֶה רַק לְחֻפְשׁ אַחַר רוּחַנְיּוֹת,
וְלֹא אַחַר הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְמֵה שְׁאָדָם חוֹשֵׁב אֶל
זֶה הוּא בָּא וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵה). אֵינן יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְמֵה שְׁעֵינִי
רֵאוּת, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק א' הַלְכָה ה') לִיבָא וְעֵינָא תָּרִי
סְרוּרִי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִי יִהְיֶיבִית לִי לִיבָא
וְעֵינָא, אָנָּא יָדַע דְאַתָּ לִי, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל
הַעֵינַיִם לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּרֵאוּת אֲסוּרוֹת שְׁזֵה מְשַׁגְע אֶת הָאָדָם
לְגַמְרִי, וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁכָל כֶּךָ נִשְׁקָעוּ בְּהַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה
שְׁעַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הָרְחוּב הוּא מְכָרַח לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהָ,
וְזֶה כְּמוֹ שְׁגָעוֹן שְׁנִדְבַק בּוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל שֶׁג

כ"ח ל"ד) "וְהֵייתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשֻׁגָּע מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) שָׂרֵב הַמְּשֻׁגָּעִים מִשְׁתַּגָּעִים רַק מִחֻמַּת תַּאֲוַת נְאוּף, וְלִכֵּן הָעֶקֶר תְּלוּי כְּפִי הַמַּחַ מִחֻשְׁבָּה שֶׁל אָדָם, אִם הוּא רַק חוֹשֵׁב מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, אֲזִי שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אֲשֶׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב, שְׁזָה פְּשׁוּט שְׁגָעוֹן שְׁנֹדֵבֵק בְּאָדָם, אִם תַּחֲשַׁב תְּמִיד רַק מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזִי שׁוֹם דְּבַר לֹא יִזְיֵק לָךְ.

תְּרַגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהַגִּיעַ לְשְׁמִירַת הָעֵינַיִם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְחַמֵּל עָלַי וְתֵן לִי דַעַת וְשִׁכָּל וּבִינָה לְדַעַת וּלְהַבִּין וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, וְלִידַע שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְאֵתָה צוּפָה וּמַבִּיט עָלַי תְּמִיד, וְאַזְכָּה לְשֹׁמֵר עַל עֵינַי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּשׁוֹם רְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת הַמְּטַמְּטִים אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת, וּמַעֲקָמִים אֶת הַלֵּב בְּעַקְמוּמִיּוֹת, וּמַכְנִיסִים בְּאָדָם סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה, אֲנֵא חוֹס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי שְׂאֲזַכָּה תְּמִיד לְהִסְתַּפֵּל רַק עָלֶיךָ עַד שְׂאֲבִין וְאֲשַׁפִּיל בְּעֵינַי שְׁכָלִי בְּאִפְן בְּרוּר בִּידִיעָה בְּרוּרָה, אִיךָ שְׂאֵתָה מַחֲיָה וּמַהוּוָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי הָרִי הַכֵּל רַק לְבוּשׁ לְגַבִּי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה לְטַהַר אֶת עֵינַי, שְׂתַמִּיד אֶסְתַּפֵּל רַק עַל הַשִּׁכָּל שְׁכָּל דְּבַר, הֵינּוּ הָאֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת הַדְּבַר הַזֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה לְשְׁמִירַת עֵינַיִם, לְשֹׁמֵר מִלְּהִסְתַּפֵּל

דש אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת שֵׁשׁ עֶכְשָׁו בְּעוֹלָם, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי
בָּךְ, וְהִצִּילְנִי מֵעַתָּה לְעֹזֹב אֶת דְּרָכֵי הָרָעָה שֶׁהִרְגַּלְתִּי אֶת עֲצָמִי
מִנְעוּרִי לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הָרְחוּב, עַד
שֶׁנַּעֲשִׂיתִי מְשָׁע מִזֶּה, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתֵן לִי דַעַת וְשִׁכֵּל
לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְצֵאת מִהַהֲרָגֶל הָרַע הַזֶּה, וְאֻזְכָּה
לְהַכְלִיל בָּךְ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְפָנַי מְרָאָה עֵינֵי רַק אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתַי וְיִתְבַּרְךָ, וְלֹא אֲתַאֲוֶה לְשׁוֹם דְּבָר גַּשְׁמִי מִהַבְּלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה.

מָלֵא רַחֲמִים טוֹב לְכֹל, טוֹב וּמְטִיב, טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים
וְלְטוֹבִים, טוֹב בְּאֲמַת תְּמִיד, הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְהִצִּילְנוּ מֵרַע עֵין מִכָּל הַבְּחִינּוֹת. הֵן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם עֵין
רָעָה כָּלֵל, הֵן שֶׁלֹּא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוֹם עֵין רָעָה מִשׁוֹם אָדָם
וּמִשׁוֹם נִבְרָא שְׁבַעֲוֹלָם. וְתַבִּיט עָלַי בְּעֵינֶיךָ הַטוֹב בְּעֵינֵי אֲדָם
דְּרַחֲמֵי וְתַמְשִׁיךְ וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי טוֹב עֵין. וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילְנִי
שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֵינֵי רָעָה כָּלֵל בְּגִדְלַת חֲבָרִי וּבְגִדְלַת כָּל הָעוֹלָם
כָּלוּ. וְתַצִּילְנִי מִפְּגָם הָרְאוֹת וְתַשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שֶׁלֹּא אֶסְתַּכֵּל
בְּשׁוֹם דְּבָר הַמְּבִיא לְיַדִּי הַרְהוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם. וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבָר
הַפּוֹגֵם אֶת הָעֵינַיִם. הַעֲבֵר עֵינֵי מְרֵאוֹת שׁוֹא בְּדַרְכְּךָ חֵינִי.
הִצִּילְנִי מֵעֵין נוֹאֲפָת. שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילְנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי
חֲסִיתִי בָּךְ. וְכֹל מֵה שְׁחָטָאֲתִי עוֹתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי
בְּעֵינֵי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאוֹנֵס וּבְרָצוֹן, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי
מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח לִי,
אֵלוֹהַ סְלִיחוֹת חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסְלוּחַ. וְתִזְכְּנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל שה

טוב עין בכל הבחינות בקדשה ובטהרה גדולה כרצונה הטוב באמת.

ותצילנו שלא ישלט בנו שום עין רעה משום רע עין שפעולם. ולא יזיק לנו עינם הרעה כלל. הן בגשמיות הן ברוחניות. בגוף ונפש וממוץ. ותשמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לבד אבינו שבשמים. כי אשרינו עתה סכבוננו עיניהם ושינתו לנטות בארץ. צרי ילטש עיניו לי. אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: כי אליך אלהים יהוה עיני בך חסיתי אל תער נפשי. עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי. אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוד.

זכני מעתה לישוב הדעת אמתי, עד שאזכה לזכר בעלמא דאתי, שיבוא היום שאצטרף לעזב את זה העולם, ואיך אבוא לפניך אז, ולכן פתח לבי ודעתי באפן שאזכה מעתה רק להשתוקק לראות את אלהותך המוחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, ועל ידי זה אזכה לקדש את עיני, עד שתמיד אזכה לראות את שמותך הקדושים לפני עיני, ואזכה לקים בשלמות שוייתי יהוה לנגדי תמיד, ועל ידי זה יפול עלי יראה גדולה לרעד ולפחד ממך, והיראה יביא אותי לאהבה גדולה לאהב אותך, עד שאזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

שו אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ח בְּנַחֵל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכַנִּיס בְּךָ דַּעַת וְשִׁכְל כְּדֵי שְׁתַּנְצֵל
מֵהַשְּׂגָעוֹן הַזֶּה לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הָרַחֲוֹב, שְׁזֵה
בָּא מַחֲמַת טְרוּף הַדַּעַת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁתֵּי דְבָרִים.

א'. לֹא לְחִסּוֹר יוֹם אֶחָד מִלְדַּבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁזֵה נִקְרָא 'הַתְּבוּדוֹת' לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ
עָמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו כְּדָאֵי לוֹ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוֹל לַעְזֹר לוֹ לַצָּאֵת מֵהַסִּבָּךְ
שְׁנִכְנַס בָּהּ.

ב'. לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלֶחֶן עָרוּף, וְהִזְהִיר מְאֹד מְאֹד עַל
דְּבַר זֶה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל
מְכַרְחַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵיזָה דִּין וְהִלְכָה בְּשִׁלְחֵן עָרוּף, וּשְׁנֵי
הַהֲנָהגוֹת הָאֵלוֹ הֵם הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, עַד כְּדֵי כְּךָ
שְׂאֲמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁבִיּוֹם שְׂאָדָם לֹא מְקִיָּם אֶת שְׁנֵי הָעֲצוֹת

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֲל שׁו

הָאֵלוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל, בְּאוֹתוֹ יוֹם הוּא לֹא חָסִיד בְּרִסְלָב, זֶה מֵה שְׁמִקְבֵּל אֶצְלָנוּ.

וּמֵה שְׁמֵטְרָפִים מְסוּמָמִים וְתַמְהוּנִים עָשׂוּ דְרָף חֲדָשָׁה לְרַקֵּד עַל הַצְּמִתִּים וְכו', זֶה סֵתֵם שְׁגָעוֹן שְׁאִין לָזֶה שׁוּם יְסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְהֵם סֵתֵם מְפִילִים אִימָה עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַד שְׁמִפְחָדִים מֵהֵם לְהַעִיר לָהֶם וְכו', אֲבָל אִין לָזֶה שׁוּם שְׁיִכוּת לְחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְכָל עֲנִין הַפֶּתֶק יְדוּעַ אֶצְלָנוּ מִי כָּתַב אֵת זֶה, יְהוּדֵי בֵּשֶׁם ר' יוֹאֵל אֲשַׁכְּנֹזֵי ז"ל שֶׁהִיָּה אִישׁ שְׁמַח וְרָאָה אֵת הַרְדִּיפּוֹת שְׁרָדְפוּ אֵת הַחֲסִיד ר' יִשְׂרָאֵל אוֹדֶסֶר ז"ל, אֲזִי הִכְנִיס לּוֹ אֵת הַפֶּתֶק בְּתוֹף הַלְקוּטֵי מוֹהֵר"ן שְׁלוֹ וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, אֲבָל אַחַר כֵּךְ עָשׂוּ מִזֶּה סִפּוּר שְׁלֵם שְׁאִין לָזֶה שׁוּם מְקוּר בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְדַבֵּיק לְאִישׁ כְּשֶׁר שְׁגָעוֹן שְׁנֹדְבֵק בּוֹ כְּמוֹ דְבוּק וְכו', וּמִסְכָּנִים אֵלוּ שֶׁהוֹלְכִים אַחֲרֵי הַשְּׁגָעוֹן הַזֶּה וְכו'.

יֹתֵר טוֹב שְׁתַּקַּח אֵת עֲצֻמָּךְ בִּיְדֶיךָ וְתַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְתִשְׁמַר שִׁבְתָּ, וְתֹאכַל רַק כֶּשֶׁר, וְתִהְיֶה יְהוּדֵי יִרְאָה שְׁמִים, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

שח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אם יש ביניכם שְׁפָה מְשֻׁתָּפֶת וְכו', וְאִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְשִׁיכָה וְכו', אֲזִי תִגְמְרוּ אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְתִבְנֶי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְכָבֵר אֶמֶר הַחֶכֶם "מִן הַזְּהִירוֹת לֹא לְהַזְהִיר יוֹתֵר מִדְּאִי", כִּי אִם הַכֹּל סֹבֵיב בְּסֹדֵר אֲזֵ מָה צְרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל בְּכַלְבוּלִים יִתְרִים? אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל זוּג בְּהַתְּחַלָּה לִוְקַח לְהֵן זְמַן עַד שְׁמַבְיָנִים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֲזֵ הַכֹּל זוֹרֵם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּהַיֵּי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרנּד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֻלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂזֻכִּיתָ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְזֻכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וּלְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁמַאֲד מְאֹד בְּקֶשׁ שְׁכָל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ יָבוֹאוּ אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן אִישׁ בֶּל יַעֲדֵר, וְהַסְמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם עִם כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת שֶׁל הַכֹּל לְמִנוּעַ אֶת הָאָדָם שֶׁלֹּא יָבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְאוּמָן, עַל יְדֵי כָּל מִינֵי לְמוּדִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל שֵׁט

פְּגוּמִים וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁזֹּכֵה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׁמַּח כָּל הַשָּׁנָה.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁאַתָּה זֹכָה לְלַמַּד כְּפִי סֵדֵר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְעִבּוֹר וְלְהִיּוֹת וּלְטִיל בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבְפִירוּשׁ אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; שְׁנֵאָמַר (מִשְׁלֵי ו') "בְּהַתְּהַלֵּךְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה כ"א.) "בְּהַתְּהַלֵּךְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ" בְּעוֹלָם הַזֶּה, "בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ" בַּקֶּבֶר, "וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ" לְעוֹלָם הַבָּא; וְכֵן צְרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שֶׁזֶּה יְסוּד גְּדוֹל וְעִקְרֵי בְּדַבֵּר רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁלְּבַל יַחְסֹר לוֹ יוֹם אֶחָד מִלְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְעַשֵּׂן סִיגְרִיּוֹת וּטֵאֲבֵק וְנִרְגְּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּזְכֶּה לְעַקוֹר מַעֲצָמוֹ אֶת הַתַּאֲוָה הַזֹּאת, שֶׁזֶּה רַק מְבִיא מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים לְאָדָם, כִּידוּעַ שְׁחֲכָמֵי הַרוּפְאִים אָמְרוּ שֶׁדַּבֵּר זֶה מְבִיא סֵרֶטֶן בְּרֵאוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלָּן, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְסִיק לְעַשֵּׂן.

שי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמיד תחזיק את עצמך
ברבנו ז"ל, ובקרוב מאד תזכה להתחתן, שזה היה רצונו של
רבנו ז"ל להתחתן מה שיותר מהר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צדקות ארץ ישראל זה צריכים לקיים בתמימות
ובפשטות לתת לעניי ארץ ישראל שלומדים תורה מתוך
הדחק, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות המתקת דין סימן ל"ה) על ידי
צדקה שנותנים לאדם הגון תזכה להמשיך חסד גם לאוהביו;
וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדקה סימן ל"ה) בעת צרה
מזכירים לו הצדקות שנתן;

ולכן עקר הצדקה צריך להיות לעניי ארץ ישראל
הלומדים תורה מתוך הדחק שזה פועל שאדם זוכה
למחשבות קדושות, אשרי מי שנזהר לתת בכל יום צדקה ואז
טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל שִׂיא

תַּרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, כִּי כָּל הַהֲצָלָחָה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם תִּלְוִי רַק כְּפִי הַבִּטְחוֹן עֲצָמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְאִי אֲפָשֶׁר לְהִגִּיעַ לְבִטְחוֹן עֲצָמִי אֲלֵא עַל יְדֵי אַמוּנָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, כִּךָּ אָדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אַמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבַּרְךָ וְהוּא גַם כֵּן יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ו) שְׁמָה שְׁצָרִיכִים לְעֵבוֹד קֶשֶׁה מְאֹד בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, זֶה מִחֲמַת שְׂאִין לְאָדָם אַמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שְׁנוּבֵעַ שְׂאִין לוֹ אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִבִּיא רַבְּנוּ ז"ל אֶת מֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה מ"ח:): עַל הַפְּסוּק (זְכַרְיָה ד' י') "כִּי מִי בַז לְיוֹם קִטְנוֹת" מִי גָרַם לְצַדִּיקִים שִׁיתְבַּזְּבוּ שְׁלַחְנָן לְעֵתִיד לְבוֹא, קִטְנוֹת שֶׁהִיָּה בְּהֵן שְׁלֵא הָאֲמִינוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; כִּי יֵשׁ אֲפִלוֹ צַדִּיקִים שֶׁהֵם קִטְנֵי אַמוּנָה וְלֹא מֵאֲמִינִים בְּעֲצָמָם שֶׁגַם הֵם חָשׁוּבִים בְּעֵינֵינוּ יִתְבַּרְךָ, עַל יְדֵי זֶה נִתְכַּוְּבוּ שְׁלַחְנָם לְעֵתִיד לְבוֹא, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת וּלְהֵאֱמִין בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבַּרְךָ, וְכָל עֲבוֹדָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה,

שיב אֶשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל

כִּי כָּל אֶחָד כָּפִי הִבְחִינָה שְׁלוֹ וְכוּ', הַמְּנִיעָה שְׁלוֹ וְכוּ', מֵה שֶׁהוּא לֹא עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל עַל הַנְּשָׁמוֹת וְכוּ', וּמְסַתְּפֵל עַל הַמְּנִיעוֹת וְהִירִידוֹת וְכוּ', שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל נִשְׁמָה וְנִשְׁמָה וְכוּ', וְאֶצֶּל יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב מֵה שֶׁכָּל אֶחָד מִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִילוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפִּילוֹ שְׁלֵא יְכוֹל שׁוֹם דְּבַר רַק יֵשׁ לוֹ רְצוֹן טוֹב, אָמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְזֶה נִקְרָא בְּטָחוֹן עֲצָמִי שְׁאֶפְלוּ כָּלֵם עוֹמְדִים נִגְדוּ הוּא לֹא מִתְּפַעֵל כָּלֵל מְאֹף אֶחָד בְּעוֹלָם.

וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְאִזּוּ יֵצֵא מִמֶּךָ כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֵׁשִׁי לְךָ חֲסִימָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּטָחוֹן עֲצָמִי יָבִיא לְךָ שְׂמִחָה עֲצוּמָה, וְחֶשֶׁק וְרְצוֹן חֶזֶק לְהוֹצִיא מִכָּח אֵל הַפֶּעַל מֵה שְׂאֵת רוֹצָה, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד מְאֹד לְעִבּוֹד עַל נִקְדָּה זוֹ נִקְדַּת בְּטָחוֹן עֲצָמִי שְׂזֶה נוֹבֵעַ מְאֻמוֹנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּנוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל שִׁיג

לְדַעְתִּי תִשְׁאָרוּ בְּמָקוֹם שְׂאֵתֶם גְּרִים שָׁמָּה, וְתַפְיִצוּ אֶת
אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמָקוֹם שְׁלָכֶם, וְתַפְתְּחוּ שָׁמָּה בֵּית הַכְּנֶסֶת "הַיֵּכָל
הַקֹּדֶשׁ" וְלִקְרַב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל.

הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד וְהַבְּנָה
הַדְּדִית, כִּי זֶה הָיָה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׁאָמַר
(שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רִס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֵׁתוֹ. כִּי אָמַר
הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צָעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד
מִילְדֵיָהֶם, צָעַר הָעֵבוֹר וְהַלֵּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עוֹצֵם
מְכֹאֹבֶם וְצָעַרם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכֻמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד
מְאֹד וְכו', עַל פֶּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם וְלְכַבְּדָם. וְכֵן
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיּוֹן נ"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי
הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתִּהְיוּ
עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג). 'דִּינּוּ שְׂמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת
אוֹתָנּוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד ;

וְעוֹד לֹא הָיָה צְדִיק שֶׁשֵּׁם אֶת הַדְּגִשׁ עַל דְּבַר זֶה לְשֹׁמֵר
מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, שְׁבֻזָּה תְלוּי כָּל הַיְהוּדוֹת, וְלָכֵן תִּרְאוּ
לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאַתָּה תִּרְאֶה לְכַבֵּד חֲמִיף
וְחֲמוּתָף שְׁזָה בְּכָלֵל כְּבוֹד אָב וְאִם, סוּף כָּל סוּף הֵם הַהוֹרִים שֶׁל
אֲשֵׁתָף, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּמִשְׁפָּחָה, וְתִרְאוּ
שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפֹלְגַת לְקְרַב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּת.

שיד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשׁוּעָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנִחַל

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִבְעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵר, כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשְׁבָה הוּא סוֹבֵל מֵהִילָדִים שָׁלוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּהַדְּבוּר הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו הוּא סוֹבֵל מִבְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן רְאוּי לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שָׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעְלֵי אָוֶן, יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַסִּבֵּל שֶׁסּוֹבֵל מֵהֶם, וְלִכֵּן זְכוּר גַּם זְכוּר שֶׁאֲשַׁתֶּךָ הִיא עֵצָם מַעֲצָמֶיךָ, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַד שֶׁהִיא תִתְהַפֵּךְ אֵלֶיךָ לְגַמְרִי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבִמוֹת ס"ג.) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "אֲעֲשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנִגְדּוֹ", זָכָה עֲזוּרְתּוֹ לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ, הֵינּוּ אִם אָדָם זָכָה וּמְקִיָּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה אֲשֶׁתּוֹ עֲזוּרְת לּוֹ בְּכֹל, וְאִם הוּא לֹא זָכָה אֲזִי הִיא נַעֲשֶׂת כְּנִגְדּוֹ שֶׁמִּתְנַגְּדֵת לּוֹ בְּכֹל דְּרָכָיו, וְכֵן אָמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ט') כְּפִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַפְּלָה, שְׁזֵה זְיוּג וַיִּחְוֹד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן זָכָה שֶׁאֲשֶׁתּוֹ עֲזוּרְת לּוֹ, כִּי הִכַּל תְּלוּי בְּאָדָם עֲצָמוֹ, כְּפִי שֶׁהוּא מִתְנַהֵג עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֶּף אֲשֶׁתּוֹ מִתְנַהֵגֵת עִמּוֹ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים סִפְרוּ (יְבִמוֹת ס"ג.) רַבִּי חִיָּיא הָהוּה קָא מַצְעָרָא לִיה דְּבִיתָהוּ כִּי הָהוּה מְשַׁכַּח מִיְדֵי צִיר לִיה בְּסוּדְרִיה וּמִיִּיתִי נִהְלָה אָמֵר לִיה רַב וְהָא קָא מַצְעָרָא לִיה לְמַר אָמֵר

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלְק רִס"ח בַּנְּחָל שְׁטו

לִיָּה דִינּוּ שְׁמַגְדֵּלוֹת בְּנִינוּ וּמְצִילוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא; [הֵינּוּ רַבִּי חֵיִיא הֵיִתָּה אֲשֶׁתּוּ מְצַעֲרַת אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמְצָא מְשֵׁהוּ דְּבַר יָפֵה שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת, הֵיָה לּוֹקַח אֶת זֶה וּמְבִיא אֶת זֶה אֵלֶיהָ, וְרַב לֹא הֵבִין לָמָּה, וְשָׂאל אוֹתוֹ הֲרִי הִיא מְצַעֲרַת אוֹתָךְ? עֲנֵה וְאָמַר לוֹ מִסְפִּיק שֶׁהִיא מְגַדֶּלֶת אֶת הַיְלָדִים, וּמְצַלֶּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא], וְאִם רַבִּי חֵיִיא שֶׁהִיָּה כָּל כֶּךָ גְּדוֹל שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר בְּשֶׁכַל אֲנוּשֵׁי גְדֻלָּתוֹ, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא פ"ה:): כִּמָּה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂה חֵיִיא וְכוּ', וְאֶפְּלוּ בְּמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא לֹא יְכוּלִים לְרֹאוֹת אוֹתוֹ מִרַב גְּדֻלָּתוֹ, מִרַב אֹר שֵׁישׁ שְׁמָה וְכוּ', וּכְשֶׁהוּא וּבְנָיו הִתְחִילוּ לְהִתְפַּלֵּל עַל גִּשְׁם, כְּמַעַט שְׁטַפּוֹ אֶת כָּל הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', עֵינַן שָׁם, וְאִם הוּא סָבַל מֵאֲשֶׁתּוּ וְאִף עַל פִּי בֶן קְנָה לָהּ מִתְּנוּת וְכוּ', עַל אַחַת כִּמָּה וְכִמָּה אֲנָשִׁים פְּחוּתִים וְשִׁפְלִים כְּמוֹנוּ צְרִיכִים רַק לְשִׁמוּעַ לְשִׁתְּקָא וְלִסְבַּל.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְדוּם וְלְשִׁתְּקָא לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נַפְשָׁךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבַפְּרָט מַה שְׂאֵתָה סוּבַל מֵאֲשֶׁתְּךָ, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְסַבַּל וְלֹא לְעֲנוּת, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אֵתָה רַק תַּעֲזֹר לְאֲשֶׁתְּךָ וְתִרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְהַכֹּל תְּלוּי רַק בְּךָ, כְּפִי שֶׁתִּתְּנֶהג עִם אֲשֶׁתְּךָ כֶּךָ תִּקְבַּל אַחַר כֶּךָ חֲזָרָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

שטו אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ח בַּנְּחָל

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְנֻט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְיִשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׁאֵת וּבֵיתֵךְ עַז לְקַבֵּל אֶת
הַשְּׁבֵת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר לְבֶן אָדָם מַה זֶה
לְשִׂמְחָה כָּל הַשְּׁבֵת, שְׁעַל יְדֵי זֶה אֵינּוּ זֶה מִשֵּׁם עַד שְׂמוֹחֲלִין לוֹ
עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת קי"ח:) כָּל הַמְּשִׁמֵּר שַׁבַּת
כִּהְלַכְתּוּ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ,
שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ
שִׁמֵּר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמֵּר יְדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ
אֶלָּא מִחוּל לוֹ; וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב
לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבַּת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאִי
אֶפְשֶׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שִׂמְחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבַּת
קִדְשׁ, וּלְכַלֵּי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן
בְּאֲכִילָה וְשִׂתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת
כְּלָה רִוְחָנִית כְּלָה קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת
חוּל, וְאֵם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הֵייתָ

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל שִׁי

מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשָּׁבֶת מֵרַב שְׂמֻחָה שְׂאֵתָהּ יְהוּדֵי מֵאֲמִין בּו
יְתִבְרַךְ, וְהָיָה הַשָּׁבֶת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

מָה אֹמֵר לָךְ יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְבָנֵי
אָדָם מַה זֶה שָׁבֶת? שְׂאֵז כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר אֹרֹךְ
יְתִבְרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד שְׂאִין בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְמִי שָׂרַק
פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם יְכוֹל לְהַרְגִּישׁ בְּשָׁבֶת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי שָׁבֶת
זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, כְּמֻבָּא בְּזֵהָר (יְתִרוֹ פ"ח) מֵהַיּוֹ
שָׁבֶת? שְׂמָא דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שְׂמָא דְשְׁלִים מְכֻלָּא סְטֵרָא,
שָׁבֶת הוּא הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל מְאִיר אֹרֹךְ
בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, וְאִם אָדָם הָיָה מְכִין
אֶת עֶצְמוֹ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל לְיוֹם הַשָּׁבֶת, אִזּוֹ הָיָה מְרַגֵּשׁ בְּשָׁבֶת
אוֹר כְּזֶה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מְלַבֵּד שְׂכָל יוֹם וְיוֹם
יְכִין אֶת עֶצְמוֹ לְשָׁבֶת שְׂזָה מַה שְׂאֲנַחְנוּ סוֹפְרִים אֶת הַיָּמִים,
הַיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּשָׁבֶת וְכו', הַיּוֹם שְׁנִי בְּשָׁבֶת וְכו' וְכו', עַד
שְׂמַגִּיעִים לְיוֹם הַשָּׁבֶת שְׂאֵז הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל לְהַתְּעַנּוּג בּו,
כְּמֻבָּא בְּזֵהָר (פְּקוּדֵי רִנ"ח) עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ח' ט"ו) "וְשִׁבְחָתִי אָנִי
אֶת הַשְּׂמֻחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכַל
וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוּחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעַמְלֹו יָמֵי תַיִו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ
הָאֱלֹקִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", שְׂזָה סוֹכֵב עַל הַשָּׁבֶת שְׂאֵז הוּא מְצוּהָ
גְדוֹלָה מְאֹד לְאָכּוֹל וְלַהֲתַעֲנַג בְּתַעֲנוּגֵי שָׁבֶת, וְלִשְׂמַח עִמּוֹ
יְתִבְרַךְ, וּבִשְׂכַר זֹאת יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וּכְבָר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (תַּי
מוֹהַר"ן סִימָן ל"ב) מִדּוּעַ שְׂלֵא תְהִיָּה שְׂמִיחַ כָּל הַשָּׁבֶת? וְמַה צְרִיכִים
כָּל הַשָּׁבֶת? רַק לְאָכּוֹל וְלִשְׂמַח, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה)
"וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שָׁבֶת הַיּוֹם לְהַיְיִ"ה הַיּוֹם לֹא

שיח אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ח בַּנְּחָל

תִּמְצָאֵהוּ בַשְּׁדָה", מֵה סֵף הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ?
יְלָדִים תֹּאכְלוּ כִּי הַיּוֹם שַׁבָּת, וְגַם אֶת זֶה לֹא יִכּוּלִים לְקַיֵּם? עֵינַי
שָׁם.

וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לְהַקְדִּים אֶת הַדְּלֶקֶת הַנְּרוֹת
אַרְבָּעִים דְּקוֹת קוֹדֵם הַשְּׁקִיעָה, וְזֶה תוֹסֶפֶת שַׁבָּת, אֲבָל עַל כָּל
פָּנִים הֵכִי מֵאַחַר זֶה עֲשֵׂרִים דְּקוֹת לְפָנֵי הַשְּׁקִיעָה, וְאַחַר כֵּן
אֲסוּר כָּבֵר לְהַדְלִיק אֶת הַנְּרוֹת, וְצָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, וְכֵן לְהַקְפִּיד לֹא לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת עִם רֶכֶב בְּזִמְנֵן
הַשְּׁקִיעָה שָׁאֵז הוּא מְחַלֵּל שַׁבָּת רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, וְלֹא יֵאבְּהָ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסְלוּחַ לוֹ, צָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד.

מוֹבָא מֵהָאֲרִיז"ל (פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר הַשַּׁבָּת פָּרָק ד') צָרִיךְ שְׁיִלְבֹּשׁ
בְּכָל שַׁבָּת בְּגָדִים לְבָנִים. לְכֵן אַל יִפְחוֹת מִד' בְּגָדֵי לְבָן, כְּמוֹ
מִלְבוּשׁ עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן, וְאֶזוּר, וְחֶלֶק. וְקַבְּלֵתִי מִמּוֹרֵי ז"ל,
שְׁכַפֵּי הַגִּזְוֹן הַמִּלְבוּשִׁין שְׁאֵדָם לּוֹבֵשׁ בַּשַּׁבָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּן
מִלְבִּישִׁין אוֹתוֹ אַחַר פְּטִירְתוֹ בִּימֵי הַשַּׁבָּת תָּמִיד, לְכֵן רָאָה
לְחַכֵּם אֶחָד לְבוּשׁ שְׁחוּרִים אַחַר פְּטִירְתוֹ בִּימֵי הַשַּׁבָּת, וְהִגִּיד כִּי
כֵן הָיָה לְבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא נֶעֱנֵשׁ בְּמִדְּהָ זוֹ. וְד' בְּגָדֵי לְבָן
אֵלוֹ, נִגְדָה ד' אוֹתִיּוֹת הַיְוִ"ה; עֵינַי שָׁם.

וְהִנֵּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִפְּנֵי שְׁאֲנַחְנוּ בְּגָלוֹת בֵּין הַגּוֹיִים,
לֹא יִכּוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי רַבָּם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים שְׁחוּרִים,
וְכִשְׁאֶחָד יִלְךְ בַּשַּׁבָּת בְּבְגָדִים לְבָנִים יִצְחָקוּ מִמֶּנּוּ, וְהוּא יִהְיֶה
נִרְאָה כְּמוֹ חֶתֵן בֵּין אֲבָלִים וְכו', לְזֹאת כְּשֶׁבָּאנוּ בְּהַתְחַלָּה לְגוֹר

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחֵל שֵׁט

בִּיבְנֵאֵל, אֲזִי תִקְנְנוּ שְׁשֵׁם כְּלָנוּ גַלְף בְּבִגְדִים לְבָנִים, כִּי אֵין מִמִּי לְהַתְבַּיֵּשׁ שְׁמָה כָּלֵל וְכוּ', וְאִדְרָבָה הַמָּקוֹם מְאֹד מְאֹד קְדוֹשׁ וְכוּ', כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה יֵשׁ שְׁמָה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁלוּחִם נִגְד הַיְהוּדוֹת וְנִגְד כָּל הַקְדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן שְׁמָה כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבִגְדִים לְבָנִים, וְיִדְוַע שְׁהַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדַרְהַבֵּיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵר, שְׂאֵם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֹלָה, וְלִכֵּן הוּא נִסְעָ מַעִיר לְעִיר לְעִשׂוֹת תַּעֲמוּלָה לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת בְּבִגְדִים לְבָנִים, וְכֹא אֵלִיו הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְאָמֵר לוֹ אִם אַתָּה לֹא תִפְסִיק אֲנִי אֶקַּח אֶת עֲצָמֵי עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ וְכוּ', וְהַצְרֵךְ לְהַפְסִיק וְכוּ', אָבֵל בִּיבְנֵאֵל כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבִגְדִים לְבָנִים, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה כָּבֵר לְהַגְּאֹלָה, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ הַנְּעִלָם זֶה֩ר חֲדָשׁ נַח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוֹ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעַרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיד אֲתִי בְּן דְּוֹד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוֹ בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיד בְּן דְּוֹד בָּא, וְאוֹתוֹ דְּבַר עִם בְּגָדִים לְבָנִים, אִם קְהֵלָה אַחַת חֵלְף בְּבִגְדִים לְבָנִים בְּזְכוּת זֶה נִגְאֵל, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ עָלֵינוּ, אָבֵל כָּבֵר כְּתוּב (תְּהִלִּים צ"ב ט) "וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם הוֹי"ה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן ב) לְעוֹלָם יִדְךָ בְּעֵלְיוֹנָה; כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְדוֹשָׁה תְּנַצַּח, וְמָה שְׁיִקְרָה בִּיבְנֵאֵל יִקְרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּנַחֲמַת וְגֵאֲלָתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

שכ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

תרס.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, י"ג כסלו
ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתקבלי את השבת בשמחה
עצומה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך
להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת
שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך
לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות
ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי
שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתיה, הן מלבושים כפי
מה שיוכל, כי אכילת שבת בלה רוחנית בלה קדש, ועולה
למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודעת מה זה
להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיקה לרקד כל השבת מרב
שמחה שאת יהודיה מאמינה בו יתברך, והיה השבת יקר
בעיניך מאד מאד, ורואים איך שהסמ"ך מ"ם בא לאדם דיקא
בשבת להפריע לו את השבת, ותמיד נעשה קטטה או וכוח
בבית ביום השבת דיקא, כדי להפר מהבית קדשת השבת, ולכן
צריכים למסר את נפשו שכל השבת יהיה רק שמחה ואהבה,
ולשמור על השבת שלא יהיה בו שום עצבות או מריבה
וקטטה, או וכוח, או להכשל חס ושלום באיזה אסור של חלול
שבת, ולכן זה דבר גדול מאד ללמד תמיד הלכות שבת, כדי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל שְׁכָא

שִׁיחָהּ בְּקִי בְּדִינֵי שַׁבָּת, כְּדִי שְׁלֵא יָבֹוא אֶף פַּעַם לְהַקְל בְּקִדְשַׁת
הַשַּׁבָּת.

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרַי"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת דִּינֵים הַלְכָה ג'
אוֹת כ"ד) שְׁסוּד הַדְּלָקַת גְּרוֹת שֶׁל שַׁבָּת זֶהוּ הַקְדָּשָׁה הָרֵאשׁוֹנָה
שֶׁל שַׁבָּת, כִּי הַמְצִוָּה הָרֵאשׁוֹנָה בַּתְּחִלַּת כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת הוּא
הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת שֶׁהַנָּשִׁים מְדַלְּקוֹת אֶת הַגְּרוֹת בַּתּוֹסַפֵּת שַׁבָּת,
בְּעֵת שְׁמוֹסִיפִין מַחֲוֹל עַל הַקְדָּשׁ, כִּי גַר שֶׁל שַׁבָּת זֶה סוּד אוֹר
הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר הָאוֹר הַמְאִיר אֶמְתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל
כֵּן נִתְּנָה מְצִוָּה זֹאת לְאִשָּׁה, כִּי הִיא כְּבָתָה גְּרוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְפִיכֵךְ
תְּדַלֵּק גַּר לְשַׁבָּת, כִּי הָאִשָּׁה נִכְשְׁלָה עַל יְדֵי הַסְתַּת הַנְּחָשׁ
הַקְדָּמוֹנִי שֶׁתֹּאכַל מִן הָעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שְׂזָה עֶקֶר פָּגַם הָאֵמֶת
שֶׁהוּא עֶקֶר הָאוֹר, וְהָאִשָּׁה נִתְעָה בְּשִׁקָּר שֶׁל הַנְּחָשׁ וְנִטְטָה מִן
הָאֵמֶת, כִּי כָל הַסְתוֹת שֶׁל הַנְּחָשׁ הַקְדָּמוֹנִי שָׂרַכְב עָלָיו הַסֵּמ"ך
מ"ם הָיָה עַל יְדֵי שִׁקָּר, שְׁאָמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ט"ז) "אֵף כִּי אָמַר
אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן" וְגו', וְכֵן אָמַר לָהּ (שָׁם) "לֹא
מוֹת תָּמֹתוּן" וְגו', וְדַבֵּר דְּבָרֵי כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת שְׁאָמַר
לְחֹוה שְׁכַבְיָכוֹל מִן הָעֵץ אֲכַל וּבָרָא אֶת הָעוֹלָם וְכו', נִמְצָא
שֶׁעֶקֶר פָּגַם שֶׁל חֲוָה הִיְתָה שֶׁנִּטְטָה מִן הָאֵמֶת לְשִׁקָּר, וְעַל כֵּן
כְּבָתָה גְּרוֹ שֶׁל עוֹלָם, 'גְּרוֹ דִיקָא, כִּי עֶקֶר הָאוֹר הוּא אֵמֶת. וְעַל
כֵּן עֶקֶר הַסְתַּת הָיָה עַל יְדֵי הָאִשָּׁה דִיקָא, וְעַל כֵּן הִיא צְרִיכָה
לְהַדְלִיק גַּר שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשַׁכֵּת אוֹר עֲצָם הָאֵמֶת,
שְׂזָה סוּד קְדֻשַׁת שַׁבָּת, וּמְדַלְּקַת הַגַּר בְּעוֹד יוֹם, בְּעֵת שְׁמוֹסִיפִין
מַחֲוֹל עַל הַקְדָּשׁ, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ אוֹר הָאֵמֶת בְּעוֹלָם;

שכב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל

וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לְהַדְלִיק אֶת הַנִּירוֹת שֶׁל שַׁבַּת מֵה שְׁיוֹתֵר מֵהָר, אִם הִיא יְכוּלָה אַרְבָּעִים דְּקוֹת לִפְנֵי הַשְּׂקִיעָה אֵין לְמַעַלָּה מְזוּה, וְעַל כָּל פְּנִימִים שְׁלֵא יִהְיֶה יוֹתֵר מֵאַחַר מַעֲשֵׂרִים דְּקוֹת לִפְנֵי הַשְּׂקִיעָה, כִּי אַחַר כֶּךָ אָסוּר כָּבֵד לְהַדְלִיק אֶת הַנִּירוֹת, כִּי נִכְשָׁלִים בְּחִלּוּל שַׁבַּת שְׁזוּה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְקַדֶּימָה לְהַדְלִיק אֶת גִּירוֹת שַׁבַּת אַרְבָּעִים דְּקוֹת לִפְנֵי הַשְּׂקִיעָה, וְעַל כָּל פְּנִימִים לֹא יוֹתֵר מֵאַחַר מַעֲשֵׂרִים דְּקוֹת לִפְנֵי הַשְּׂקִיעָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבַעַת הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת זֶה עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְהָאִשָּׁה, וִיכוּלָה לְתַקֵּן אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְלִכֵּן רְאִי מַה לְפָנֶיךָ, כִּי דִיקָא מֵהַדְּקוֹת הָאֵלוֹ שְׂאֵת מְדֻלָּקַת גִּירוֹת שַׁבַּת, אֵת יְכוּלָה לְשַׁפּוֹךְ אֶת הַלֵּב שֶׁלְךָ לִפְנֵי יִתְבַּרְךָ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מַה שְׂאֵת רַק צְרִיכָה, וְאִם תִּהְיֶי עַקְשָׁנִית אֲזִי לִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲזִי תִפְעָלִי הַכָּל בְּשָׂמִים, וְכֵן תִּבְקָשִׁי עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי שְׁנֵהֶיָה בְּרִיאִים, שְׂאֵנְחֵנוּ שְׁנֵינוּ זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שָׂמִים מְרַבִּים.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁבִיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה עוֹשִׂים "עֲרַב נָשִׁים מִיַּחַדְת" לְרַפּוּאֵת אִשְׁתִּי תַחֲוִי שְׁהִיא זְקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׂמִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּחִנּוּכָה נְבִיאָ אֵת הַהֲצָגָה שֶׁמְקַרִּינִים בְּטַבְרִיָּה אֵלֵינוּ פֹה בִּיבְנָאֵל, וּמִלְבָּד זֹאת יִהְיֶה עוֹד לִילָה אַחַת לִילָה מִיַּחַדְת שֶׁל רְקוּדִים וְשִׁירָה וְהַצָּגָה שֶׁל שְׂחֻקְנִיּוֹת וְזַמְרוֹת שֶׁל נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן רְצִינִי מְאֹד מְאֹד שֶׁכָּלִיל רֵאשׁוֹן שְׂאֵל תִּלְכִּי לְשׁוּם מְקוֹם, אֲלֵא תְבוּאֵי לְאוּלָם הַשְּׂמֻחּוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְאִשְׁתִּי תַחֲוִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמּוֹת תְּמִיד.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל שְׁכַג

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תַּרְסֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאֲמַת הַבְּנֵי דְבָר מִתּוֹךְ דְּבָר מִי הַמוֹנֵעַ וּמִי הַמְּעַכֵּב וְכו',
וְלִכְּן הֵעֲמַדְתִּי וְעַד שֶׁל שְׁלֹשָׁה, שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁוּ לְהַגִּיד מַה
שֵׁישׁ לָהֶם לְהַגִּיד וְכו', וְלִהְיוֹת אֶת מִי שֶׁצָּרִיכִים לְהַעֲמִיד עַל
הַמָּקוֹם וְכו', כִּי דְבָר זֶה הוֹלֵךְ לִי בְּנַפְשִׁי שִׁיְהִי סֹדֵר נְכוֹן, וְיִלְכוּ
עִם אֲמַת וְעִם צֶדֶק, וְאִין כָּבֵר יוֹתֵר הַפְּקָרוֹת וְכו', וּבְשִׁבִיל זֶה
הֵעֲמַדְתִּי וְעַד שִׁיעֲזָרוּ לִי בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וְתַעֲשׂוּ כָּפִי מִיֵּטֵב
יְכַלְתְּכֶם לְהַצִּיל אוֹתִי מִלְּפַל בְּשַׁחַת, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְנִיס
אוֹתִי בַּפֶּח כְּזֶה וּבַחֲזוֹבוֹת כְּאֵלוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל,
וְזֶה מַה שֶׁחָסַר לִי עוֹד וְכו'.

מֵאֵז שֶׁחֲזַרְתִּי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהַמְּצַב שֶׁל
אֲשֵׁתִי תַחֲוִי מִתְדַרְדֵּר מִיּוֹם לְיוֹם, אֲזִי מֵרַב צַעַר וְעֲגַמַת נַפְשׁ אֲנִי
סוֹבֵל מִכְּאֲבִים חֲזָקִים בְּבֶטֶן, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁזֶה רַק מֵרַב עֲגַמַת
נַפְשׁ שֶׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְרַאוֹת בְּצַעֲרוֹהָ, וְלִכְּן אֲנִי צָרִיךְ עֲזוֹרַתְכֶם
שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי לַעֲשׂוֹת סֹדֵר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאֶת מִי שֶׁצָּרִיכִים
לְהַעֲמִיד עַל הַמָּקוֹם, תַּעֲמִידוּ עַל הַמָּקוֹם וְכו'.

שכד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

בענין ... וכו', יען שהם לא מדברים אחד עם השני וכו', ואין ביניהם שום תקשורת, אזי איך יכולים לעבוד ככה? הרי כל המערכת יקרוס וכו', וכן אם יש ביניהם סכסוך פרטי למה צריכים כל הקהלה לסבל? ומכרחים לעשות סדר, ואת זה אני מבקש אתכם אישית שתעזרו לי ותקיימו 'לא תעמד על דם רעד', ובפרט עכשו שראשי כל עמי וכו', ואף שאני יכול לתת שעורים ברבים וכו', וכן לכתב תשובות לכל אלו שצריכים מענה על שאלותיהם וכו' וכו' עם כל זאת בענין כספי צדקה ובענין מה שקורה במשרד וכו' ראשי כל עמדי. ולכן שלשתכם תעשו אתי חסד גדול ותעזרו לי לעשות סדר, ולא אכפת לי על חשבון מי זה ילף וכו', העקר שיהיה סדר ויהיה כנות ואמת.

והקדוש ברוך הוא יוליך אתכם על דרך האמת, והיה זה שכרי שיש סוף כל סוף מסדר במשרד, אבל זה ברור שאי אפשר ששניהם יעבדו באותו קומה דלת ליד דלת ובכל פעם לעשות פרובוקציות וכו', וללכת להתלונן במשטרה, למה כל הקהלה צריכה לסבל אם בעל ואשתו לא מסתדרים? ולכן אני מאד מבקש אתכם אם צריכים יד חזקה תלכו ביד חזקה, ואל תהססו כרגע, אני מכרח שיהיה פה סדר.

אגב מאד מאד נהנתי מהבלנק שעשיתם ועד קהלת חסידי ברסלב יבנאל' ושמות כל השלשה מופיע שם. יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו במשימותכם הקדושה, ותזכרו היטב שאתם עוזרים לי ולכל הקהלה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֲל שִׁכָּה

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תַּרְסַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְשֻׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁשֶׁי לְךָ
שְׁאַתָּה לִוְמַד עִם הַבַּחֲוֵרִים, הֵן אִמַּת שְׁעַכְשׁוֹ הַמְשַׁכְּרַת מְאֹד
קָשָׁה, כִּי הִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יִוָּכַל, וְחוֹתְכִים אֶת כָּל
הַתְּקַצִּיבִים מִכָּל הַתְּלַמוּדֵי תוֹרָה וְהַבְּתִי סֵפֶר הַחֲרָדִים, וְאִף
שֶׁהֵם רֹאִים כְּבָר אֶת הַמְּפֹלָה שְׁלֵהֶם שְׁמִכְרָחִים לְלַכַּת
לְבַחֲרוֹת, וּמִמִּילָא יֵאָבְדוּ אֶת הַכֶּסֶף שְׁלֵהֶם, עִם כָּל זֹאת בְּרַגְעַ
הָאֲחֵרוֹן הֵם עוֹשִׂים כָּל מִינֵי קִשְׁיִים, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבָקְרוֹב מְאֹד הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְלִכֵּן תִּשְׁאַר
לְלַמַּד עִם הַבַּחֲוֵרִים, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת
הַזֶּה לְלַמַּד עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וְלִהְחֲזִיק אוֹתָם שְׁלֹא יֵצְאוּ
לְתַרְבוֹת רַעְיָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא
ח:) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְבִים לְעוֹלָם
וְעַד" אֵלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שְׁלֹא
יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לֹאִין סֵפֶר, כֶּךָ אֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשְּׁכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שְׁמַחֲדִירִים בָּהֶם
אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וּבִפְרֹט עַכְשָׁו

שְׂכּוֹ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשׁוּבָה - חֵלֶק רִס"ח בְּנֶחֱל

שֶׁהַעֲרֵב רַב לָקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעִקּוֹר אֶת הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֹכְשׁוֹ מִלְּמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמִחֲדִיר בְּהֵם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכְרוֹת גְּדוֹל בְּשָׂמִים, עַד שָׂאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזִּכְיוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שָׂאִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.

וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (פְּלֵה רַבְתִּי פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאֲדָה יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נִהַפֵּךְ כְּעֵסוֹ לְרַחֲמִים, וְלִכְן זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלִהְיֶה חֲדִיר בְּהֵם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַעֲקָר לְסַפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים וְלִהְיֶה חֲדִיר בְּהֵם אֱמוּנָת חֻכְמִים, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ לְאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשֵׁלַח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ" אִם בְּמִשָּׁה הָאֱמוּנָה קָל וְחֲמֵר בְּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמֵּד שֶׁכָּל מִי שֶׁמֵּאֱמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֱמִין בְּמֵאֲמָר מִי שֶׁאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכְן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֱמוּנָת חֻכְמִים סִימָן שָׂאִין לוֹ גַּם אֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק חֲכָה קָצַת עַד יַעֲבוֹר זַעַם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִשְׁכַּרְת טוֹבָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֵל שְׁכֹז

תַּרְסַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... ו... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת
וּתְרַנִּים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשְׁנִי, וְזֶה
שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית,
אַבְל הֶרְגַע שְׁרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דְּעוּ לְכֶם שְׁזֶה
הַסְּמ"ך מ"ם שְׁבָא לְשִׁבְר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ
לְבַדּוּ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם,
כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אַחַד",
הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחַד
רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, זֶה הַסְּמ"ך מ"ם, הֵינּוּ שְׁשֵׁים עַל
אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שְׁהַבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה
חוֹשְׁבִים שְׁאֲחַד יוֹתֵר מִהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהֵהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי
עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ך מ"ם שְׁשֵׁים עַל אַרְבָּעִים,
וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שְׁהָאִישׁ
וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אַחַד, וְכְמוֹ שְׁאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאֲדָם (קִהְלַת ד')
"טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֲחַד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׁכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי
אִם יִפְלוּ הָאֲחַד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֲחַד שְׁיִפּוֹל וְאִין שְׁנֵי
לְהַקִּימוּ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֲחַד אִיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן

שכח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ועל פן אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שביכלתכם לותר אחד להשני, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, ועל ידי זה תצליחו בגדול.

רק תהיו בשמחה פי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת וביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחו את עצמכם להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראו לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ה - חֵלֶק רִס"ח בַּנְּחָל שִׁכְט

תַּרְסָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... ו... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּרִפְת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל
הוֹלָדֵת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכְּפוּ לְהַכְנִיסוּ לְבְרִיתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ.

אֶת הַמּוֹהֵל כְּדָאִי לְקַחַת אֶת זֶה מִפְתַּח תְּקוּהָ, וְסַנְדֵּק כְּדָאִי
לְקַחַת אֶת הָרֵב ... ג'י שֶׁהוּא אַבְרָךְ יִגַּע בַּתּוֹרָה וְהוּא יֵרָא
שְׁמַיִם, וְאִם אֵינן לָכֶם עֲדִין שֵׁם אַחַר רַבֵּנוּ ז"ל תִּנּוּ לְתִינוּק שֵׁם
'נַחֲמָן נִתְי'.

אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׁיִשׁ לָךְ
שְׁאֵתָה מִפִּיֶךָ אֶת הַסְּדוּרִים עִם פְּרוּשׁ 'עֵת רְצוֹן', וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי
מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶת הַחֻבּוֹת שְׁאֵתָה חַיֵּב לְהַאֲבִירָךְ
... נִרוּ יֵאִיר, כִּי הוּא בּוֹכָה לִי שְׁאֵתָה חַיֵּב לוֹ הִרְבָּה כֶּסֶף.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

של אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

תרסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, י"ג כסלו
ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח שאת שמחה ועליזה, ואני מאד מאד
מקווה שבקרוב מאד תוכלו להפגס בדירה החדשה שלכם.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד
לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם
רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות
ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת
השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח
את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת
שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי
מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים,
וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין
טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני
הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת
ריח למעלה, אשרי האשה שתזקה בזה בכל יום.

המאחל לך שבת שלום

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ח בְּנַחַל שְׁלֵא

תְּרִסוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶל
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂזָכִיתָ לְהִתְחַתֵּן וּבִקְרוֹב מְאֹד תִּהְיֶה
אָבָא, וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִגְנֹב בְּכָל יוֹם מִקְּרֵא מִשְׁנֵה
גְּמֵרָא הַלְכָה, כִּי רַק זֶה מַה שֵׁיִשְׂאָר מֵאֲתָנּוּ, וְצָרִיכִים לֵהִיוֹת
חָכָם גְּדוֹל לְדַעַת אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ בְּזֶה
שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי בְּמִשְׁךָ הַתְּקוּפָה שֶׁהֵייתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲזֹר לִּי.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מַה שֶׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת:ו) כָּל
הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאֲדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ
הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו,
וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן
כְּכִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי
שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנּוּן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ
הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

שלב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ח בנחל

המאחל לך שבת שלום

תרסז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח, י"ג כסלו
ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שלך בזה שאתה מוציא בכל שבוע את הגליון "הליכות עולם" זה זכות הרבים גדול מאד, ואי אפשר לתאר איך שזה מקשר ביחד את אנשי שלומנו בקהלתנו הקדושה, וכן אנשי שלומנו מחוץ קהלתנו מחיים את עצמם עם גליון "הליכות עולם", ונהנים מזה מאד מאד וכן אני נותן לך תודה על זה שאתה אוסף את כל הנשים לערב נשים מיחד לזכות אשתי תחי' שזקוקה לרחמים מרבים, כי המצב רק מחמיר וכו', אבל אצל הקדוש ברוך הוא הכל יכול להתהפך לטובה, וחקמינו הקדושים אמרו (ברכות י.) אפלו חרב חדה מנחת על צנארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים; ולכן אני מודה לך על זה שאתה עושה ערב שמחה וערב גבוש מכל נשות אנשי שלומנו, ערב של תורה, והזכות הזו יגן על כלנו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בגדול ונשמע

ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ח בַּנְּחָל שֶׁלֵּג

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם.

תַּרְסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְשִׁלַּח, י"ג כֶּסֶל
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מוֹדֶה לָךְ שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי בְּמִשְׁךָ הַזֶּמֶן שֶׁהֵייתִי
בְּיַבְנָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲמִד לִּי לְעֶזְרָה,
וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפִיל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית
בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
ח) אֲשֶׁר מְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת,
כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפִלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, עַל יְדֵי
זֶה הוּא עֹדֵין נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, כִּינּוּן שֶׁמִּתְחִיל לְזַלְזֵל בְּאֵיזָה
תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפִיל בְּמַגִּין, אוֹ לֹא לְהַתְּפִיל בְּכֻלָּל אֶת הַתְּפִלָּה
חֵס וְשְׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא מְכַלֵּל מְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
לֹאט הוּא מִתְּדַרְדֵּר וְכוּ', עַד שֶׁהוּא עוֹזֵב אֶת הַיְהוּדוֹת רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתְּךָ לְהַתְּפִיל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצִדְקָה
בְּקַפְתַּ הַצְּדָקָה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבָא בְּתָרָא י.) רַבִּי

שְׁלֹד אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רִס"ח בְּנַחֲל

אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצֻלֵי אָמֵר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו)
"אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקִיִּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוֹר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל
הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאֲדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת מִיַּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו,
וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּי
כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי
שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תִּקְוֵן הַכֶּלֶלִי

תִּקְוֵן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וְלַהֲצַלְחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תִּקְוֵנוֹ, גְּלוֹ וְצוּדָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן, בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְנוֹ, מוֹרְנוֹ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקוֹן הַפְּלִי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הַרְיֵנִי מִקְשֵׁר עֲצָמִי בְּאִמִּירַת הָעֶשְׂרֵה מְזֻמָּרִים אֵלֶּי לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שְׁבֻדוֹרְנִי, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוֹשֵׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבְפָרֶט לְרַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ, צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוּר חֲכָמָה, רַבְּנֵי נַחְמָן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁגֵלָה תְּקוּן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנֵה לַיִּי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ
לוֹ : פִּי אֵל גָּדוֹל יִי, וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הַרְיֵנִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי, לְשֵׁם יְחוּד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר
וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :

טז א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל פִּי חֲסִיתִי בָךְ : ב אֲמַרְתָּ לַיִּי
אֲדַנֵּי אַתָּה, טוֹבֵתִי בַל עָלִיךְ : ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי כָּל חֲפָצֵי-כֶּם : ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוּ בַל אֶסִּיף
נִסְפִיָּהֶם מִדָּם, וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי : ה יִי מִנַּת
חֲלָקִי וְכוּסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי : ו חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים,
אֶף נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי : ז אֲבָרַךְ אֶת יִי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף לֵילוֹת
יִסְרוּנֵי כְלִיּוֹתַי : ח שׁוֹיֵתִי יִי לְנִגְדֵי תְּמִיד, פִּי מִיִּמֵּינִי בַל
אָמוּט : ט לְכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבָטַח :
י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרָאוֹת שְׁחַת :
יא תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ
נִצַּח :

לב * לְדוֹד מְשָׁפִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךָ לְשֹׁדִי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סְלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סְלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצוּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּכֵנִי סְלָה : ח אֲשֶׁפִילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֶד אִין הָבִין בְּמַתְגַּ וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּכֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מְשָׁפִיל אֵל דָּל, בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עָרֶשׁ דְּוִי, כָּל מְשֻׁכְּבוֹ הַפְּכֵת בַּחֲלָיו : ה אֲנִי אִמְרַתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יָרִיעַ אֵיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

תקוֹן הַכֶּלֶלִי

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יי בְרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵי קָרַח: ב פֶּאִיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, פֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה לִי דְמַעְתֵּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֵנו יִשׁוּעוֹת פָּנִינוּ:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְרַיִם: ח תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ
כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
שְׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בַּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרֶיךָ, בְּאָמַרְם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנֵנו יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאֲיֵבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמֵמֵי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתַי
יי: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיִּפְּנֹנְנו עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וְרָאֵה: ו וְאַתָּה
יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִּפְלָב וַיִּסּוּבְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מֵי

שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך
אשמרה פי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים
יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: יד פלה בחמה פלה ואינמו
וידעו פי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל, אם
לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה, פי
אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי ** אל אלהים
ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים
מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני, ולא יסף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה פי אזכרה מקדם
פלאך: יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד
אלהים בקדש דרפך מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל
עשה פלא, הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה: יז ראוף מים אלהים ראוף מים יחילו,

תקוץ הכללי

אף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת : יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים , אף
 חֲצָצִיף יִתְחַלְּכוּ : יט קוֹל רַעְמָהּ בְּגִלְגַּל הַאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל ,
 רִגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ : כ בָּיִם דְּרַכָּהּ וּשְׁבִילָהּ בְּמִים רַבִּים
 וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ : כא נְחִית כְּצֹאן עֲמָהּ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הִיִּית לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר : ב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אָרֶץ וְתִבֵּל , וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : ג תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא , וְתֹאמַר שׁוּבוּ
 בְּנֵי אָדָם : ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִלְיָהּ : ה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יְהִיו , בְּבִקְרַת פְּחָצִיר יִחַלֶּף :
 ו בְּבִקְרַת יִצִּיץ וְחֶלֶף , לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבֵּשׁ : ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפָּהּ ,
 וּבַחֲמַתָּהּ נִבְהַלְנוּ : ח שְׁתֵּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָהּ , עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִיָּהּ : ט כִּי כָּל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתָּהּ , כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֵ הֵ :
 י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרֵהָבִם עֲמַל וְאוֹן , כִּי גִז חִישׁ וְנִעְפָּה : יא מִי יוֹדַע עַז אֶפְרָיִם ,
 וּכְיִרְאַתָּהּ עִבְרַתָּהּ : יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע , וְנִבֵּא לְכַב
 חֲכָמָה : יג שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתִי , וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדָיָהּ : יד שְׁבַעֲנוּ
 בְּבִקְרַת חֲסֻדָּהּ , וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ : טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת
 עֲנִיתָנוּ , שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעָה : טז יִרְאֶה אֶל עֲבֹדָיָהּ פְּעֻלָּהּ , וְהִדְרֶף
 עַל בְּנֵיהֶם : יז וְיִהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ , וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ , הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : ב
 שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוּ לוֹ , שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו : ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 קְדָשׁוֹ , יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ : ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ , בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
 תְּמִיד : ה זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה , מִפְּתִיו וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו : ו
 זֶרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ , בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה לְאַלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֶל תִּגְעֻוּ בְּמִשְׁחִי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֶּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֹבֵד נַמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפְתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֹּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקָנָיו יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָם וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לָפֶם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁן וַיִּחְשֶׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדְעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, פְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִישׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכֵל כָּל
עֹשֶׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּף כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזְהַב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ, וַאֲשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקוּן הַכְּלָלִי

עֲמוּ בְשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירֵיכֶם : מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם,
וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ : מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי, וְתוֹרֹתֵיכֶם יִנְצְרוּ
הַלְלוּיָהּ :

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון : ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו : ג כי שם שאֵלֵינוּ
שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן : ד
אִיךָ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדַמַּת נָכַר : ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי : ו תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם לֹא
אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי : ז זְכֹר יְיָ לְבְנֵי אָדוּם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הִסּוּד בָּהּ : ח בַּת
בְּבַל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁישָׁלַם לָךְ, אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלַת לָנוּ : ט
אֲשֶׁרֵי שִׁיאַחֲזוּ וְנַפֵּץ אֶת עַלְלֵיךָ אֶל הַסָּלַע :

קנ א הָלְלוּ יְהוָה הָלְלוּ אֶל בְּקֹדֶשׁוֹ, הָלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ : ב
הָלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ, הָלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ : ג הָלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
שׁוֹפָר, הָלְלוּהוּ בְּנִבְלָו וּכְנֹר : ד הָלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֹל, הָלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֶגְבִּיב : ה הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׂמֵעַ, הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה : ו כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְלֵל יְהוָה הָלְלוּיָהּ :

אחר שסיים תהלים יאמר זה :

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עֲמוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל : וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹ מַעוֹזָם בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזְרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם
יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
לְכָבוֹד נְשֻׁמַת
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,
אֶסְפֵּק לְרִיא הַמְּאִירָה
מְאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נְפִשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
מוֹהַר־רַב רַבִּי אֶלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְהִ"ה
בֶּן
הַגַּהֲ"צ רַבִּי מְנַחֵם זָאב זִצ"ל
עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה
י"ז שְׁבַט תשע"ה
תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ עֲרוּרָה בְּעָרוֹר הַחַיִּים תַּחַת
כְּנָפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֹן עֵדוֹ, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגֹּן
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזְפָה לְהַנּוֹת מְאוּר
הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלהנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
מורנו ורבנו רבי אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א

להצלחת

שמעון וליבי אבוקראט

וכל משפחתם וכל יוצאי חלציהם עד סוף כל הדורות ברוחניות
ובגשמיות, שיזכו להישאר עם הצדיק האמת בעולם הזה
ובעולם הבא, ושיזכו כולם לשמש את רבנו ז"ל מתוך אמונת
חכמים, שמחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה בהרחבה, שלום
בית, חינוך ילדים, נחת דקדושה, לחתן את כל צאצאיהם בניל
צעיר מאוד סמוך לפרקם ממש באופן שיהיו שמורים מן החטא,
ויזכו להיות אצל ציון רבנו ז"ל בכל ראש השנה

ולחברדיל לעילוי נשמת:

נתן בן רחל ומשה ע"ה | סופי בת אסתר ויוסף ע"ה

אהרן בן סופי ע"ה | שמעיה בן רבקה ע"ה

אסטרלה בת רחל ע"ה | רפאל בן אסטרלה ע"ה

חגית בת ליליאון ע"ה | ניר בן שרה ע"ה

ולעילוי נשמת כל הנפטרים

תנ"ך
עם רש"י
חסידות
משניות
ברטנורא
מדרש
רבא
מדרש
תנחומא
ליקוטי
מוהר"ן
ליקוטי
תפילות
שולחן
ערוך

חדש! חדש!

האוצר היומי

תְּכַנִּית למוֹד יוֹמִית, בְּסֶדֶר קָצֵר וּבִהִיר
לְסִיּוֹם שְׁבָעָה עָשָׂר חֳלָקִים בַּתּוֹרָה בַּתּוֹרָה שְׁבַע שָׁנִים!

**זה הזמן להחליט איך יראו
ה-7 שנים הבאות שלך!**

**הצטרפו עוד היום
לאלפי הלומדים**

רוכשים סט מופאר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!

בעלות מסובסדת ובפריסת תשלומים נוחה

* 24 ש"ב בכרטיס אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחבורות

בבלי
ירושלמי
תוספתא
זוהר
טו"ר
רמב"ם
תיקוני
זוהר
משניות
מוסר
יומי

מוקד הזמנות: **5610***

הוצאה לאור
ניצני הקודש

ההבטחה הגדולה

”אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
‘אשר בנהל’

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב”ה.
וכל חולה רח”ל שיקבל על עצמו להדפיס
כרך ‘אשר בנהל’ - יתרפא.
וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק ‘אשר בנהל’ - יראה ישועה.”

(מתוך אשר בנהל קל”ה, לד, רמב')

לפרטים: 054-2287882

